விசா பப்ளிகேஷன்ஸ் * சொர்க்கம் நடுவிலே * பாலகுமாரன்

சொர்க்கம் நடுவிலே

1

"ஜெய விஜயீ பவ.

என் பெயர் கேசவன் நாராயணன். சோழ நாட்டின் உபதளபதி. நான் அந்தணன், ஆனாலும் போர் தொழில் செய்பவன்.

நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகிவிட்டன. இப்போது பூமியிலுமில்லாமல் பிரபஞ்சத்திலுமில்லாமல் இடையிலே ஆகாயத்தில் அலைக்கழிக்கிறேன். இங்கே காலம் வித்தியாசமானது. சூரியன் உதிப்பது, மறைவது என்று எதுவுமே இல்லை. எந்நேரமும் மங்கலமான ஒரு வெளிச்சம் மட்டுமே உள்ளது.

இன்னும் தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டுமா? பனி படர்ந்த நேரத்து விடியற்காலை வெளிச்சம் போல மிகப் பிரமாண்டமான வெளி. அதில் தனியே இருப்பது போன்ற ஒரு உணர்வு. பூமியில், பார்ப்பதும் கேட்பதும் உடல் வழியே நடைபெறுகிறது அல்லவா? அது இங்கே சாத்தியமில்லை. எல்லாமே உணர்வுதான்.

நான் சொல்வது உங்களுக்குப் புரியவில்லையா? என்ன செய்வது. இவ்வளவுதான் சொல்ல முடியும். இதற்குள் ஏதாவது கற்பனை செய்துகொள்ளுங்கள். 'இதுபோல' என்று

எதையாவது உருவகப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். இன்னும் தெளிவாகப் புரிய வேண்டுமா? அப்படியானால் நீங்கள் இறந்துபோக வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த இடத்தினுடைய அமைதி புரியும். இதனுடைய நிச்சலனம், இதனுடைய குளுமை தெரியும்.

மரணம் ஒருவகை அமைதி. பூமிதான் கொந்தளிப்பான இடம். ஏன் தெரியுமா? பூமி துவந்தமயமானது. அதாவது இடது- வலது மேல் - கீழ், இருட்டு - வெளிச்சம். உண்மை - பொய், சரி- தவறு, உயர்வு - தாழ்வு என்று இரண்டாக பிரிந்திருக்கிறது. இவையெல்லாம் பூமியில் வாழும்போது கொந்தளிக்க கொந்தளிக்க, அந்த அனுபவத்தினுடைய மிச்சங்கள்தான் நினைவுகளாக இங்கே எழுகிறது. உடம்பு இல்லையென்றாலும், இருப்பது போல் ஒரு பிரமையில் வாழவேண்டி இருக்கிறது.

ஆனால், ஒரு சௌகர்யம். எந்த வயதில் இறந்தோமோ அந்த வயது உடம்பு நம்மோடு ஒட்டிக் கொண்டிருக்கும். அதுவும் நினைவாக மட்டுமே இருக்கும். உடம்பே இல்லாமல் நினைவாக வாழ்வது எப்படி என்கிறீர்களா? ஒன்றும் கடினமில்லை. நீங்கள் உறங்கும்போது கனவு காண்கிறீர்கள். நடக்கிறீர்கள். நிற்கிறீர்கள், ஓடுகிறீர்கள், சண்டை போடுகிறீர்கள் காதல் செய்கிறீர்கள். இதையெல்லாம் உடம்பாகத்தானே செய்கிறீர்கள். உடம்பாகத்தானே உணர்கிறீர்கள். ஆனால், அங்கு உடம்பு இருக்கிறதா? இல்லையே. உடம்பு பற்றிய நினைவுதானே இருக்கிறது. இதுதான் மரணத்திற்குப் பிறகும் ஏற்படுகிறது.

தூக்கம் என்பதும் தூக்கத்தில் கனவு என்பதும் மரணம் போல் ஒரு அமைதி. 'மரணத்திற்குப் பிறகு மனிதர் நிலை எப்படி இருக்கும்?' என்று யோசிக்க ஆசைப்படுபவர்கள்,

கனவு நேரத்தை கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். கனவு வரும்போதே 'என்ன இது' என்று விசாரிக்கத் துவங்குங்கள். அல்லது கனவு வரும்போது கண்டிப்பாக கவனிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு உறங்கச் செல்லுங்கள். அப்படிச் செய்தால், கனவு வரும்போது கனவைப் பற்றிய ஒரு கேள்வியோடு நீங்கள் கனவு காண்பீர்கள்.

'அடடா, இப்படி ஒரு கனவா? இந்தக் கனவுக்கு என்ன அர்த்தம்?' என்று கனவின்போதே கனவு பற்றிய கேள்வி உங்களைப் பின்தொடரும். இப்படியாகக் கனவைப் பற்றி கவனமாக நீங்கள் ஆராய்ந்துவிட்டால், 'மரணத்துக்குப் பிறகு என்ன?' என்பது கொஞ்சம் புரியக்கூடும். ஆயினும், நேரே பார்த்து அனுபவித்து முற்றிலும் வேறானது. அது அடர்த்தியானது. திடமானது. அந்த அனுபவத்தை வேறு எப்படியும் பெற முடியாது.

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ நாட்டின் உபதளபதி. பல கொலைகளைச் செய்திருக்கிறேன். அதை ஒவ்வொன்றாக நினைவுகூர்ந்து மெல்ல இப்போது களைந்து கொண்டிருக்கிறேன். என்ன சொல்கிறேன் என்பது புரியவில்லையா? இது பூமிக்கு உண்டான தத்துவம்தான். எல்லா வினைக்கும் ஒரு எதிர்வினை உண்டு. இதிலிருந்து யாரும் தப்ப முடியாது. பூமியில் நீங்கள் வாழ்ந்தீர்கள் என்பதற்கான எதிர்வினைதான் மரணத்திற்குப் பிறகான மனிதர் நிலை. ஏதோ ஒரு வினையின் காரணமாகத்தான் நீங்கள் பூமியில் பிறந்தீர்கள். அங்கு செய்த வினையின் காரணமாக மேலேயும் போகாமல் பூமியிலும் இல்லாமல் நடுவே ஒரு இடத்தில் நிற்கப் போகிறீர்கள். பிரபஞ்சம் அப்படித்தான் இயங்குகிறது. இதன் மூல சக்தி ஒரு அசைவு

அசைய, அதற்கு எதிராய் இன்னொரு அசைவு நிகழ்கிறது. சிகரங்கள் சுழலுகின்றன. சுடர்கள் அசைகின்றன. ஒளி நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. காற்று வீசுகிறது. பூமி சுழலுகிறது. இவை அனைத்தும் ஒரு அசைவின் விளைவுகளே.

> கீழே பூமியில் தென் தமிழ்நாட்டில் சுசீந்திரம் என்று ஒரு கோயில். அதன் கோபுர வாசலில் ஒரு அழகான புடைப்புச் சிற்பம். ஒரு பெரிய மரம். அந்த மரத்தில் ஊஞ்சல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஊஞ்சலில் சிவனின் மனைவி உட்கார்ந்திருக்கிறார். சிவன் அந்த மரத்தின் உயரத்துக்கு பிரமாண்டமாய் நின்று, அந்த மரத்தைத் தன் இடது கையால் ஒரு அசைப்பு அசைக்கிறார். ஊஞ்சல் முன்னே ஆடுகிறது. பின்னே போகிறது. பின்னே போனதால் முன்னே போகிறது. முன்னே போனதால் பின்னே போகிறது. அந்த மரத்தைச் சுற்றி காமம் என்கிற பாம்பு இருக்கிறது. சந்தோஷம் என்ற பழங்கள் இருக்கின்றன. வளர்ச்சி என்கிற பசுமையான கொடி இருக்கிறது. இதுதான் பிரபஞ்சம் இயங்குவதன் சிற்ப விளக்கம். இதுவே பிரபஞ்ச ரகசியம்.

பூமியில் இருக்கும்போது இது எனக்குப் புரியவில்லை. ஒரு முறை பாண்டிய வீரர்கள் கோயிலுக்குள் நுழைய முயன்றார்கள். நான் அந்த சுசீந்திரம் சிற்பத்தில் இடது கை வைத்து, வலது கையில் வாள் ஏந்தி அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தினேன். 'சிரம் கொய்ய வேண்டும்' என்கிற ஆவல் அப்போது எனக்கு மிகுதியாக இருந்தது. மிகக் கவனமாக எதிரி ஒருவனின் வாளைத் தட்டிவிட்டு வயிற்றில் எட்டி உதைத்தேன். அவன் வலி தாங்காமல் குனிந்தபோது வாகாய் நகர்ந்து, வாளை வேகமாய்ப் பாய்ச்சினேன். தலை துண்டாகிக் கீழே விழுந்தது. கழுத்திலிருந்து ரத்தம்

எரிமலையாய்ப் பொங்கியது. அவன் மண்டியிட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு, உருண்ட தலையைக் கைகளால் பிடித்துத் தன் பக்கம் இழுத்தான். அதை மறுபடியும் பொருத்திக் கொள்ளவேண்டும் என்கிற ஆவல் அவனுக்கு. விளைவுகளை யாரால் நிறுத்த முடியும்? அவன் மரணமடைந்தான். துண்டாகிச் சற்று தூரத்தில் விழுந்த தன் தலையைத் தானே பிடித்துக் கொண்டு கிடக்கின்ற ஒரு சடலத்தை நீங்கள் வாழ்க்கையில் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நான் பார்த்தேன். பசுமரத்தாணி போல் இந்த விஷயம் எனக்குள் பதிந்துவிட்டது. என்னுடைய மரணத்தின் போதும் இவனுடைய மரணம்தான் நினைவுக்கு வந்தது. இறந்தபிறகும்கூட இந்த நிகழ்வை என்னால் களைய முடியவில்லை.

இங்கே அவனைச் சமாதானப்படுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினேன். ஆனால், எவ்வளவு தேடியும் கிடைக்கவில்லை. ஒரே ஒரு முறை அவனைப் பார்க்க நேர்ந்தது. என்ன நினைத்தானோ, ஓடிவிட்டான். அவன் மிகப்பெரிய கோபத்தில் இருக்கிறான் என்பது மட்டும் புரிந்தது. மேலும் அல்லாது கீழும் அல்லாத இடத்தில்தான் அவனும் அலைந்து கொண்டிருக்கிறான். எங்களைப் போல் கோடிக்கணக்கான பேர் இங்கே அலைந்து கொண்டிருக்கிறார்கள்.

பூமி என்பது மனிதர்களும், உடம்புடன் கூடிய உயிர்கள் மட்டுமே வாழ்கின்ற இடம் இல்லை. பூமியிலிருந்து சற்று மேலே உடம்பே இல்லாத உயிர்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. இவையும் இந்த பூமியைச் சார்ந்தவை தான். 'அதெப்படி' என்று நீங்கள் கேட்கலாம். ஒரு மரம் இருக்கிறது. மரத்தில் பூக்கள் இருக்கின்றன. பூவிலிருந்த நறுமணம் மரத்தைச் சுற்றி பரவியிருக்கிறது. ஆனால், அந்த

நறுமணம் மரத்திலிருந்து அந்நியப்பட்டுத்தானே இருக்கிறது. அப்படித்தான் உடம்பில்லாத உயிர்களும், அவை பூமியில் இருந்து சற்றே அந்நியப்பட்டு நிற்கின்றன. 'மரமில்லாமல் நறுமணம் என்பது இல்லை' என்பது போல், நாங்கள் இல்லாமல் இந்த பூமி இல்லை. நாங்கள் பூமிக்கு அப்பால் அதன் வெளிச்சத்தோடு ஒன்றாமல், மேலே மங்கலான இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

'இதெல்லாம் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமே' என்று அச்சப்படுகிறீர்களா? நீங்கள் தெரிந்துகொண்டுதான் ஆக வேண்டும். இதிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. எங்கும் ஒளிய முடியாது. இது மிகச் சரியாய் உங்கள் மீது விழுந்தே தீரும். இன்றைக்கு இல்லாவிட்டால், என்றாவது ஒரு நாள் நீங்கள் மரணமடையத்தான் போகிறீர்கள். எங்கள் இடத்திற்கு வரத்தான் போகிறீர்கள். இந்த அனுபவத்தைப் பெறத்தான் போகிறீர்கள். ஒரு விஷயம் சொல்லவா? 'இது ஒரு நல்ல அனுபவம்' என்று சொல்லத்தான் உங்களுடன் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். இங்கே வரப் போகிறவர்களைப் பற்றி உங்களுக்கு சொல்லப்போகிறேன். இது கற்பனையல்ல, விஞ்ஞானம்.

ஒரு வினைக்கு எதிர்வினை உண்டு என்றால், நீங்கள் வாழ்ந்ததற்கான எதிர்வினை என்னாவது? நீங்கள் கோபப்பட்டது வெறுமே கரைந்துவிடுமோ. நீங்கள் யாருக்கும் தெரியாமல் காமவயப்பட்டது, எவருக்கும் சொல்லாமல் திருடியது எல்லாம் மறைந்துவிடுமா. இல்லவே இல்லை. அவை நிச்சயம் உங்களைப் பின்தொடரும்.

'எப்படி...? எப்படி...?' என்று பதறாதீர்கள் சொல்லுகிறேன்.

ஜெய விஜயீ பவ.

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழர் படையின் உபதளபதி. அந்தணன். ஆயினும் போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களாயிற்று. இன்னும் பிறக்கவில்லை. உடலில்லாத உலகத்துக்கு வருபவர்களுக்காக நன்மைகள் செய்ய உத்தேசித்து நான் பேசத் துவங்குகிறேன்.

இதோ தொண்டை நாட்டின் ஒரு பகுதியான திருவான்மியூருக்கும், மயிலாப்பூருக்கும் நடுவேயான ஒரு இடத்தில் ஒரு பெண் நடந்து கொண்டிருக்கிறாள். இரண்டு இரும்புக் கட்டைகளின் மீது இரும்புச் சக்கரம் பொருந்திய தொடர்வண்டி ஒன்று விரைவாக வந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்தப் பெண்ணுக்கு அதுபற்றிய நினைவு எதுவும் இல்லை. மனம் முழுவதும் வேறு எங்கோ ஒருவரிடம் வைத்து, கையில் உள்ள கருவியின் மூலம் உரத்த குரலில் பேசிக் கொண்டிருக்கிறாள். நான் பிறந்தபோது இருந்த உபகரணங்களுக்கும், இப்போது உள்ள உபகரணங்களுக்கும் நிறைய வித்தியாசம் இருக்கிறது. எங்களோடு இருந்த நித்த விநோத பெருந்தச்சன், வில்வைத்த தேர் வண்டி செய்தபோது சோழ தேசமே சூழ்ந்து நின்று அவனைப் பாராட்டியது. இரண்டு குதிரைகள் பூட்டிய மெல்லிய சக்கரங்கள். சக்கரங்களுக்கு அருகே வில். அதன் மீது தேர் என்று அவன் செய்த வண்டிக்கு மக்கள் கொண்டாடி மகிழ்ந்தார்கள். ஆனால், அடுத்தடுத்த ஆண்டுகளில் வண்டிகள் விதம் விதமாக மாறத் தொடங்கின. நான் இடையறாது வியப்போடு மனித குலத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அந்தப் பெண் விரைவுவண்டியின் வருகையைக் கவனிக்காமல் கையில் உள்ள கருவியில் உரத்த குரலில்

கத்துகிறாள். "ஏன் கல்யாணத்துக்கு அலையற? ஏன் கண்டபடி கண்டிஷனுக்கு ஒத்துக்கற? அந்த மாதிரி பண்ணாத. நான் கல்யாணத்துக்கு அலையறேனா? கல்யாணம் வேண்டாம்னு நான் இருக்கேன்ல. அந்த மாதிரி நீ இருக்கக்கூடாதா? என்னது. இருக்க முடியாதா? அவன் ஏதோ சொல்வானாம். இவ தலைய ஆட்டிக்கிட்டு கேப்பாளாம். நானா இருந்தா கால்ல இருக்கறத கழட்டி முகத்துலயே அடிச்சிருப்பேன்" என்று உரத்த குரலில் உடம்பு பதற பேசிக்கொண்டு போகிறாள்.

பெண்களின் வாழ்க்கை முறை மாறிக்கொண்டே இருக்கிறது. இந்தப் பெண் எங்கேயோ வேலைக்குப் போகிறாள். சோழ தேசத்திலும் வேலைக்குப் போகிற பெண்கள் உண்டு. அவர்களுக்கு அதிகாரிச்சிகள் என்று பெயர். ஆனால், இன்றைய பெண்கள் இன்னும் சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். தெளிவாகவும் திறமையாகவும் இருக்கிறார்கள். இது அவர்களின் பேச்சிலிருந்தே தெரிகிறது.

"போறும்டி. காலா காலத்துக்கும் கல்யாணம் கல்யாணம்னு போய், எவனோ ஒரு துப்பில்லாதவனுக்கு அடிமைப்பட்டு வாழறது போதும். தனியா இருக்கணும் எந்தத் தொந்தரவும் இல்லாமல் இருக்கணும். அந்த மாதிரி பார்த்துக்கோ. நாற்பது சவரன் போட்டாதான் கல்யாணம்னு சொல்றானா. அசிங்கமா கெட்டவார்த்தை சொல்லிட்டு வந்துரு. அவன் ஆபீஸுக்கு போய் நில்லு. 'நீ ஆம்பளையாடா. உனக்கெதுக்கு மீசை?'ன்னு கேளு. 'உனக்கு எதுக்குடா கல்யாணம்? காசு கொடுத்துட்டு தேவடியா வீட்டுக்குப் போ' அப்படீன்னு பேசு" என்று யாரோ ஒருத்திக்கு மூச்சிரைக்க உபதேசம் செய்து கொண்டிருந்தாள். பின்னால் வெகுதொலைவில் அந்த இரும்புச்சக்கர தொடர்வண்டி வந்து கொண்டிருந்தது.

அவள் அந்த சப்தத்தை உணர்ந்தாள். கையில் இருந்த கருவியிலிருந்துதான் வருகிறது என்று தவறாக நினைத்தாள். "எங்கேயிருந்து பேசற? பின்னாடி ஒரே சத்தம் கேக்கிறதே?" என்று வினவினாள். எதிர்ப்பக்கம் ஏதோ பதில் வந்தது. அவளுக்குக் காதில் விழவில்லை. திடீரென்று அவளைச் சுற்றி ஒரு வெற்றிடம் உருவானது. இறப்பதற்கு சில விநாடிகள் முன்பு மனிதர்களைச் சுற்றி இப்படி ஒரு வெற்றிடம் உண்டாகும். அந்த வெற்றிடம் உடம்புக்குள் இருக்கின்ற உயிர்ச்சக்தியை உறிஞ்சி வெளியே இழுத்துப் போடும். அப்படி வெளியே இழுத்துப் போடுவதற்கு சுற்றிலும் இருக்கின்ற சக்திகள் உதவி செய்யும். அப்படித்தான் இந்தப் பெண்ணைச் சுற்றியும் வெற்றிடம் உண்டாகியது. அவள் உயிரை உறிஞ்சுவதற்கு வெளியே இருக்கிற சக்திகளும் தயாராக இருந்தன.

அவள் தொடர்ந்து உரத்த குரலில் பேசினாள். 'என்ன இன்னொ சத்தம்' என்று திரும்பினாள். திரும்பிய மூன்றாவது விநாடிக்குள் அது நடந்தது. 'ச்சப்'பென இரும்புச் சக்கர வண்டி அவள் முகத்தில் மோதி தூக்கி எறிந்தது. பறந்துபோய் அவள் இரும்புக் கட்டைகளின் மீது விழுந்தாள். வண்டி அவள் மீது 'கர்க்'கென ஏறி நகர்ந்து மறைந்தது. அவள் பல துண்டுகளாக இரும்புக் கட்டைகளின் மீது கிடந்தாள். அவளுடைய கையும் காலும் வெவ்வேறு திசைகளில் கிடந்தன. முகம் உருத்தெரியாமல் சிதைந்திருந்தது. அவளுக்கு மரணத்தின் வலி சில விநாடிகளே நீடித்திருக்கும். அதற்குள்ளாகவே வலியின் உச்சத்தில் மயக்கமாகி விட்டாள். உடம்பு மரத்துக் கிடந்தது. எனவே, உயிர் வெகுவேகமாக, வெகு எளிதாக உடம்பிலிருந்து பிரிந்து மேலேறியது. உயிர்ச் சக்தியால் இழுக்கப்பட்டு, பிறகு

தனித்து விடப்பட்டது. உயிர் பிரிவதன் மிக மோசமான நேரம் இதுதான்.

மரணபயம் என்பதும் இதுதான். வாழ்க்கை முழுவதும் மனிதர்களோடும் மிருகங்களோடும் பறவைகளோடும் தாவரங்களோடும் வாழ்ந்துவிட்டு பிறகு இவை எதுவுமில்லாத ஒரு இடத்தில் தனிமையில் இருக்க வேண்டிய சூழ்நிலைதான் மரணபயம். இந்தத் தனிமைதான் மிகப் பெரிய அவஸ்தை. இந்தத் தனிமைதான் மிகப் பெரிய நடுக்கம். மரங்களும், மனிதரல்லாத மற்றவங்களும் வேறு இடம்.

2

ஜெய விஜயீ பவ.

நான் கேசவன் நாராயணன், சோழ நாட்டின் உபதளபதி அந்தணன். ஆனாலும் போர் தொழில் புரிபவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களாயிற்று. பூமியிலுமில்லாமல், வெளிச்சமான மேலோகத்திலும் இல்லாமல் இடைப்பட்ட இடத்தில் மவுனமாக வாழ்ந்து வருகிறேன். இங்கிருந்த படியே மரணத்தின் சூட்சுமங்களை மெல்ல மெல்ல கிரகித்து வருகிறேன். இறந்துபோகிறவர்களை உற்றுக் கவனித்து, அவர்கள் அனுபவங்களிலிருந்து பாடங்கள் படிக்கிறேன், வந்தவர்களை ஆசுவாசப்படுத்துகிறேன்.

தொடர்வண்டியில் அடிபட்டு இறந்துபோனாளே. அந்தப் பெண் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் இருக்கிறாள். இங்கு வந்ததன் அவஸ்தை குறைவதற்கு மவுனம் போன்ற இந்த தூக்கம் மிக மிக அவசியம். தூக்கம் என்பது மரணத்தின் சாயல். உடம்பு இருக்கும்போதே மரணத்தை ருசி பார்க்கிற ஒரு நல்ல

விஷயம். சொடுக்கு நேரத்தில் ஏற்பட்ட இந்த மரண அனுபவத்தைத் தாங்கிக் கொள்ள முடியாமல், அந்தப் பெண்மணி திகைத்து அலறி, இப்போது சுருண்டு கிடக்கிறாள்.

ஏழே வெற்றிடம் சுழன்று ஒரு உயிரை உறிஞ்ச தயாரானது

இதோ, பூமியில் இறக்கப்போகிறவன் தொண்டை நாட்டின் விளிம்பில் உள்ள சோழ தேசத்தின் நல்ல நகரங்களில் ஒன்றான எண்ணாயிரம் பக்கம் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவன். புஜபலமே வெற்றி என எண்ணிக் கொண்டிருந்தவன். அதுவே உயர்வு என்று வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவன். அவனைச் சுற்றி இப்போது பல்வேறு ஆயுதங்களுடன் ஆட்கள் சூழத் துவங்கிவிட்டார்கள். அனைவரும் இவனைக் காட்டிலும் வலுவு குறைந்தவர்கள். ஆனால், அவர்களிடம் கொல்லும் வெறி இருந்தது. ஓடுகின்ற இவன் வலுவு மிகுந்தவனாக இருந்தாலும் இனுக்குள் மிகப் பெரிய பயம் இருந்தது. பயத்தினால்தான் இவன் மரணமடையப் போகிறான். இவனைச் சூழ்ந்திருந்தவர்களும், 'இவன் ஆயுதம் வைத்திருப்பான்' என்ற பயத்தோடு இருந்தார்கள். அந்தப் பயத்தை இவன் புரிந்து கொண்டான். ஆயுதம் இருப்பது போல் நடித்தான். அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் சின்ன அசைவுகளோடு வெறித்துப் பார்த்தபடி நின்றிருந்தார்கள். அந்த நேரம்தான் இவன் வாழ்க்கையின் கொடுமையான நேரம். இவனைப் பிரபஞ்ச சக்தியினுடைய வெறுமை சூழ்ந்து கொண்டது. உயிரை உறிஞ்சுவதற்கு தயாராய் நின்றது. தன் வாழ்வின் மொத்தப் பகுதியையும் இவன் யோசித்துப் பார்த்தான்.

பதினைந்து வயதில் அப்பாவை வெட்டியது. அம்மாவின் காதை அறுத்து நகைகளைத் திருடியது, தங்கையின் மைத்துனனைக் கொன்றது என வரிசையாக ஞாபகத்துக்கு வந்தன. பிறகு மிகப்பெரிய சண்டியர் என்று தீர்மானிக்கப் பட்டதும், காசுக்காகவும், சந்தோஷத்திற்காகவும், பயத்தினாலும் கொலைகள் செய்ததும் என விருப்பத்தகாத நினைவுகள் தொடர்ந்தன. இவன் செய்த விஷயங்களே இவனுக்கு எதிராக நிற்பதன் தருணம் இது. இவன் எப்படி மடக்கி அடித்தானோ, அதேபோல இவனை அடிப்பதற்கு ஆட்கள் தயாராக நின்றார்கள். ஒரு கணம், ஒரு மெல்லிய கணம் போதும் என்று தோன்றியது.

'இந்த நேரம் என்னை விட்டுவிட்டால் நான் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விலகி, எங்கேனும் வடக்கே வெளியூருக்குப் போய் கூலி வேலை செய்து பிழைத்துக் கொள்வேன். தயவுசெய்து விட்டுவிடுங்களேண்டா.' உள்ளுக்குள்ளே எண்ணம் தோன்றியது.

ஆனால், வெளியே இருந்தவர்களுக்கு இவனை வெட்டிப்போட பலமான காரணங்கள் இருந்தன. இந்த நேரம் இவனை விட்டுவிட்டால், வெகு நிச்சயமாக நம்மை வெட்டிவிடுவான் என்று தெளிவாகத் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார்கள். 'தாங்கள் உயிர்வாழ இவன் இறந்தேயாக வேண்டும்' என்று திடமாக நம்பினார்கள். பாதிக்கப்பட்ட ஒருவன் மிகுந்த ஆத்திரத்தோடு இருந்தான். இடுப்பில் கத்தி வைத்திருந்தான். கையிலிருந்த கட்டையை மிக வேகமாக ஓங்கி எறிந்தான். கட்டை இவன் மண்டையை நோக்கி வந்தது.

ஆனால், சட்டென குனிந்து கொண்டான். குனிந்தபோது, 'கும்பிட்டு தப்பிவிடலாமோ' என்றொரு

எண்ணம் தோன்றியது. இது தவறு. அங்குள்ள எவரும் இவனை மன்னிக்கத் தயாராய் இல்லை. ஆனால், 'மன்னிப்பு கேட்டால் தப்பிவிடலாம்' என்று இவன் தவறாக கணக்குப் போட்டான். சட்டென்று நீள நெடுக விழுந்து கும்பிட்டான். "என்னை தயவுசெஞ்சு விட்ருங்க'' என்று தலைதூக்கி கதறினான். அவர்கள் துணிவானார்கள். 'அவனிடம் ஆயுதம் இல்லை' என்று தெளிவானார்கள். கட்டையை எறிந்தவன் அவனை நோக்கி மெதுவாக முன்னேறினான். 'அவன் முன்னேறுவதற்கு முன்னால் தான் முந்திக்கொள்ள வேண்டும்' என்று வேறு ஒருவன் வீரச் செயல் செய்ய ஆசைப்பட்டான். ஓடிப்போய், கிட்டத்தட்ட படுத்துக்கிடந்தவன் தலையில் ஓங்கி அடித்தான். ரத்தம் பீறிட்டுக் கிளம்பியது. இவன் பல முறை அடி வாங்கியவன். உயிர் போகும் வலியிலும் சுதாரித்து எழுந்து கொண்டான். 'நிச்சயம் கொல்லப்போகிறார்கள். எனவே, எதிர்த்துத் தாக்க வேண்டும்' என்று எண்ணினான். 'மன்னிப்புக் கேட்டிருக்கக் கூடாது. தவறு செய்துவிட்டோம்' என்று வருந்தினான். வேகமாகச் சுழன்று கைகளை வீசி அவர்களைத் தாக்க முற்பட்டான்.

முதலில் கட்டையை வீசியவன், இடுப்பிலிருந்த கத்தியை உருவி அருகே வந்து அவன் கையை வெட்டினான். கையிலிருந்து ரத்தம் கொப்பளித்துத் தெறித்தது. தலையில் அடித்தவன், எகிறி நெஞ்சில் மிதித்தான். கத்தியை வைத்திருந்தவன், கழுத்தில் குத்தினான். இரண்டு பேரையும் விலக்கிக் கொண்டு மூன்றாமவன் வந்து கையிலிருந்த நீண்ட அரிவாளால் அவன் தோளை வெட்டினான். இப்படி பத்து விநாடிகளுக்குள் பதினேழு வெட்டுகள் உடம்பில் விழுந்தன. ஒவ்வொரு வெட்டுக்கும் கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் உயிர் வெளியேறிக் கொண்டிருந்தது. வலியும்,

பயமும் அவனைக் கதற அடித்தன. என்ன செய்வதென்று தெரியாமல், வானத்தை நோக்கிக் கைகூப்பினான். 'ஐயோ...' என்று குரலெழுப்பினான். அவன் கண்களுக்கு நான் தெரிந்தேன்.

ஜெய விஜயீ பவ.

என் பெயர் கேசவன் நாராயணன். நான் அவன் மரணத்தை மிக உன்னிப்பாகக் கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். வெறுமை அவனைச் சூழ்ந்து இறுக்கியது. அவன் உயிரில் மெல்ல கை வைத்தது. உயிர் பிரியும் முன்பு அவன் உண்மையாக எல்லோரிடமும் மன்னிப்புக் கேட்டான். அடுத்த பிறவியில் இப்படிச் செய்யக்கூடாது, இப்படி வாழக்கூடாது என்று அவஸ்தைப்பட்டான். அழுதான். அவன் அழுகை பயத்தினால் ஏற்பட்டது, அது வலியினால் ஏற்பட்டது என்று சுற்றியுள்ளவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால் அவன், தான் வாழ்ந்த வாழ்க்கைக்காக வெட்கப்பட்டு உள்ளுக்குள்ளேயே கதறி வருந்தினான். அவனுடைய உயிர் உறிஞ்சப்பட்டது. வெளியே உள்ள சக்தியோடு கலந்து கொண்டது. அதே நேரம், அவனுடைய உடம்பு சற்றுத் தள்ளாடியது. வலியில் தவித்தது. அவன் மண்டியிட்டான். மெல்ல மல்லாந்து விழுந்தான். அவன் போவதை அவனே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவன் என்னை நோக்கி வருவதை நான் புன்சிரிப்புடன் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

அருகே வந்து என்னைப் பார்த்தான். "நான் இறந்து விட்டேனா?" என்று கேட்டான்

நான், "ஆம்" என்று பதில் சொன்னேன்.

"இப்பொழுது என்ன?" என்று விசாரித்தான்.

"எதுவுமில்லை. மௌனமாக இருக்க வேண்டியதுதான்" என்றேன்.

"இங்கேயேவா, எவ்வளவு நாள்?"

"இங்கு நாள் கணக்கில்லை. இது வேறு கணக்கு."

"என்ன கணக்கு?" அவன் ஆர்வமாகக் கேட்கத் தொடங்கினான்.

இறந்தது பற்றிய பயம் அவனிடமிருந்து நகர்ந்து விட்டிருந்தது. அது ஆரோக்கியமான விஷயமாக இருந்தது.

"இப்போது இங்கே என்ன செய்வார்கள்?" என்று மீண்டும் ஆவலாகக் கேட்டான் அவன்.

"எதுவும் செய்ய மாட்டார்கள்."

"ஏன்? நான் கீழே அநியாயங்கள் பல செய்திருக்கிறேன். அவைகளுக்கு விசாரணை செய்ய மாட்டார்களா?"

"விசாரணை என்று வேறு எவரும் செய்யமாட்டார்கள்."

"பிறகு?"

"நீங்களே செய்து கொள்ள வேண்டியதுதான்."

"நானா... யாரை?"

"உங்களை" நான் பதில் சொன்னேன்.

"என்னை நானே விசாரணை செய்து கொள்ள வேண்டுமா?"

"ஆமாம். நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று ஓர் இடத்திலிருந்து யோசனை செய்யுங்கள். அப்படி நீங்கள் யோசனை செய்ய வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த இடம் மங்கலான வெளிச்சத்தோடு தனிமை மிகுந்து காணப்படுகிறது. தனிமை உங்களுக்கு யோசனை செய்ய

மிகவும் உதவும். புரிந்ததுபோல தலையசைத்தான். மெல்ல என்னருகே வந்து நின்று கொண்டான்.

''மிக்க நன்றி!'' என்றான்.

நான் சிரித்தேன். இரும்புச் சக்கர வண்டியில் அடிபட்ட பெண்மணி இன்னும் தூக்கம் கலையாமல் இருந்தாள். இவனோ தூக்கத்திற்குள் போகாமல் இருந்தான். ''போய் தூங்குங்கள் பயத்தினால் ஏற்படும் அலறலை சமப்படுத்தத் தான் தூக்கம். பயம் இல்லாதபோது செயல் உங்கள் ஞாபகத்திற்கு வரும்.''

''ஏன் அதற்கு முன்னால் ஒன்றும் ஞாபகத்திற்கு வராதா? அப்போதும் நான் அயோக்கியத்தனம் செய்திருக்கேனே.''

''அது பிள்ளைப் பிராயம். அதைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள முடியாது. அவை நீங்கள் அறியாமல் செய்த பிழைகள். அறிந்து செய்த பிழைகள் பன்னிரண்டு வயதுக்குப் பிறகுதான் ஆரம்பிக்கும். ஆகவே, பன்னி ரண்டாம் வயதிலிருந்து உங்கள் பிழைகளை நினைவு கூருங்கள்'' என்றேன்.

''உங்கள் அம்மாவின் அவஸ்தையை நீங்கள் உணர்ந்து பாருங்கள்.'' நான் உதவி செய்தேன்.

அவன் அமைதியானான். அந்த அவஸ்தையை தான் பெறுவதற்கு மெல்லியதாய் தவித்துக் கொண்டிருந்தான்.

நான், ''உங்களுக்கு இப்போது உடம்பில்லை. எனவே, நீங்கள் நடுநிலையாய் இருக்க முடியும். உடலோடு கூடிய மனதுக்கு எதிராளி அல்பமென்று தோன்றும். நீங்கள் உடம்போடு இருந்தால்தான் சுயம். சுயம் இருந்தால்தான் சுயநலம். எனவே, இப்போது நீங்கள் நடுநிலையோடு இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் செய்த வினைகளை இப்போது

யோசித்துப் பாருங்கள். இப்படி யோசிக்க முற்படும் தன்மைக்கு 'தர்மராஜ நிலை' என்று பெயர். இங்கே எமன் என்று அழைக்கப்படுகிற தர்மராஜன் நீங்கள்தான். உங்களுக்குள் இரண்டான பிரிவு இங்கே இல்லை. நீங்கள் ஆன்மாவாகவும் இந்த விஷயத்தைப் பார்க்க முடியும். நீங்களாக செய்த விஷயத்தை மற்றவர் பார்வையிலிருந்தும் உணர முடியும். இது மிகவும் அற்புதமான பார்வை. இந்தப் பார்வையைப் பலப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்'' என்று சொன்னேன்.

அவன் காதுகளைப் பொத்திக் கொண்டு அழுதான். ''எப்படி வலிக்கிறது. உயிர் துடிக்க அல்லவா அறுத்தேன். அம்மா என்பவள் நான் வெட்டமாட்டேன் என்கிற நம்பிக்கையில் இருந்தாள். ஆனால், அவள் நம்பிக்கையை ஒரே வீச்சில் சிதறடித்தேன். எனக்கு அந்தத் தோடுகள்தான் முக்கியமாக இருந்தன. தோடுகளால் ஏற்படும் சுகம் முக்கியமாக இருந்தது. ஐயோ, என்ன கொடுமை? எத்தனை வேதனை? எத்தனை வலி? என் அம்மா அவமானத்திலும் வலியிலும் அழுதிருக்கிறாள். பல பேர் கேலி செய்ய தாங்கிக் குமைந்திருக்கிறாள். நான் செய்தது தவறு. மிகப் பெரிய தவறு'' என்று அலறினான்.

மரணத்தை எதிர்கொண்டு மௌனமாக ஏற்றவன். வாழும்போது செய்த தவறுக்காக விக்கி விக்கி அழத்துவங்கினான். அலறி நெஞ்சில் அடித்துக் கொண்டு அலைந்தான். நான் அவனை அலையவிட்டேன்.

அந்தப் பெண்மணி தூக்கம் கலைந்து எழுந்தாள். அவளுக்கு பூமியைச் சுட்டிக் காட்டினேன். அவளுக்கு அங்கே சமஸ்காரங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. அவளுக்காக அவள் மனக்கேதம் தீர்க்கும் பொருட்டு நீர்

வரோர்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். உப்பில்லாமல் உணவு படைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்தப் பெண்ணின் தம்பியானவன் கட்டைவிரல் வழியாக கையைத் திருப்பி வார்த்த நீரை அவள் பருகினாள். தாகம் தீர்த்தாள். அவளுக்கென்று பலியிடப்பட்ட உணவுகளை சிறிது புசித்தாள். அமைதியானாள். ''மிக்க நன்றி'' என்று சொன்னாள். அவள் பெயரைச் சொல்லி யாருக்கோ மணி தானம் கொடுக்க, அந்த இனிய ஒலியில் அவள் மயங்கினாள். அவள் பெயரைச் சொல்லி ஒரு வறியவருக்குச் சால்வை பரிசளிக்க, அந்த சால்வையின் கதகதப்பு அவளைத் தழுவியது. அவள் கைகூப்பி நன்றி சொன்னாள். ஐம்பது குழந்தைகளை வரிசையாக உட்கார வைத்து அள்ளி அள்ளி தயிர் சோறு வைக்க, அவளிடமிருந்து நிறைவு பொங்கி நனைந்தது.

''எனக்கு பரமசந்தோஷம். மிகுந்த திருப்தி. நான் இறந்தது நிம்மதியாகவே இருக்கிறது. நான் நிறைய பேருக்கு நல்லது செய்திருக்கிறேன். ஆகவே நான் இறந்தபிறகும் எனக்கு நல்லது செய்கிறார்கள் இல்லையா?'' என்று கேட்டாள்.

நான், ''ஆம்'' என்று பதில் சொன்னேன்.

இது பெரிய சூட்சுமம். இதைப் புரிந்துகொண்டால், வாழ்க்கை என்பது இருக்கும்போதும் இறந்தபிறகும் நன்றாக இருக்கும். ஆனால், நிறைய மனிதர்கள் இதைப் புரிந்து கொள்ள மறுக்கிறார்கள். வாழ்க்கை என்பது வாழ்வதோடு முடிந்து விடுவதில்லை. எப்போது ஒரு வினை இருக்கிறதோ, அப்போது அந்த வினைக்கு எதிராக இன்னொரு வினை இருக்கிறது. நீங்கள் வாழ்வது ஒரு வினை எனில், அதற்கு ஒரு எதிர்வினை இங்கு நிச்சயம் உண்டு. உங்கள் எதிர் வினைக்காக நீங்கள் இங்கு வந்துதான் ஆக வேண்டும்.

இங்கு வந்து அந்த எதிர்வினையை அனுபவித்துதான் ஆகவேண்டும்.

இந்தப் பெண்ணுக்கு மனக்கேதம் தீர்க்கும் பொருட்டு தானம் கொடுத்தார்கள். 'இவனுக்கு என்ன செய்வார்கள்?' நான் திரும்பிப் பார்த்தேன். பூமியில் அவனை எரிப்பதற்கு சில நாட்களாயிற்று. அவன் மிகுந்த வருத்தத்தோடு தன் உடம்பைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். ''சீக்கிரம் எரித்துவிடுங்கள் ஐயா'' என்று கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தான். இருபத்தியேழு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் அவன் உடம்பு தகனமாயிற்று. தகனமாகும்போது அவனை வெட்டியவர்கள் வந்து கை கட்டி நின்றார்கள். அவன் வாய்விட்டுச் சிரித்தான். அவர்களைச் சுற்றிச் சுற்றி வந்தான்.

அவன் அருகாமை அவர்களுக்கு உள்ளே ஒரு இனம் புரியாத பயத்தை மட்டும் ஏற்படுத்தியது. ஒருவனுக்கு வயிறு கலங்கிற்று. புதரோரமாக போய் வழித்துக் கொண்டு உட்கார்ந்தான். இவனுக்குப் பெரும் சிரிப்பு ஏற்பட்டது. உட்கார்ந்தவன் தலையைப் பிடித்து உலுக்க முயற்சி செய்தான். முடியவில்லை.

அப்படியொரு முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டாம் என்று நான் பார்வையால் தடுத்தேன். அவன் மெல்ல என் அருகே வந்து நின்றுகொண்டான். அந்தப் பெண்மணியை ஏறிட்டுப் பார்த்தான்.

''எப்போது?'' என்று அக்கறையுடன் கேட்டான்.

''நீ இறந்த சில நிமிடங்களுக்கு முன்பு இவள் இறந்தாள்'' என்றேன். அவன் அவளை மரியாதையுடன் பார்த்தான். அவளும் பயமின்றி அவனைப் பார்த்தாள். கீழே இருக்கும் போது எந்த ஆணைக் கண்டாலும் அவளுக்கு அருவருப்

பாகவும் அச்சமாகவும் இருக்கும். இங்கே ஆண் என்கிற நினைப்பே இல்லாமல், ஒரு சக உயிரைப் பார்ப்பதுபோல கண்குளிர அவனைப் பார்த்தாள்.

அவனும் பார்த்தான். அவர்களுக்கு இடையே ஒரு நட்பு தோன்றியது, உடம்பு இருக்கும்போது எழுகின்ற காம விகாரங்கள் இல்லாமல், உடம்பு இருக்கும்போது எழுகின்ற ஆளுமை இல்லாமல், உடம்பு இருக்கும்போது ஏற்படுகிற அதிகாரம் இல்லாமல், வெறும் அன்பு மட்டுமே அவர்களிடம் இருந்தது. வெறும் அன்பு எப்படி இருக்கும்? அதை உடம்பு இருக்கும்வரை அறிந்து கொள்ள முடியாது. வெறும் அன்பை ஒருவர் அனுபவிக்க வேண்டுமெனில், அவர்கள் இறந்தாக வேண்டும். நிச்சயம் இங்கே வந்தாக வேண்டும்.

ஜெய விஜயீ பவ. நான். கேசவன் நாராயணன். சோழ நாட்டின் உபதளபதி. அந்தணன், ஆனாலும் போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று. நான் இவர்கள் இரண்டு பேரோடும் மூன்றாவதாக ஒருவரின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறேன்.

இதோ, மெல்ல பூமியினுடைய சக்தி சுழன்று ஒரு வெற்றிடம் ஏற்படுகிறது.

'யாரது?' நான் பூமியை உற்று நோக்கினேன்.

3

ஜெய விஜயீ பவ.

என் பெயர் கேசவ நாராயணன். சோழ தேசத்து உபதளபதி. அந்தணன். ஆயினும் போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களாயிற்று.

பூமியிலுள்ள சக்தி சுழன்று ஒரு வெற்றிடம் ஏற்படுத்தி, அங்கே இருக்கின்ற ஒரு உயிரைப் பிடுங்கிக் கொண்டு போக ஆயத்தமாக இருந்தது. பூமியின் பரப்பில் பல்வேறு இடங்களில், பல்வேறு உயிர்களை நோக்கி இந்த உறிஞ்சுதல் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரு பெரிய எட்டுக்கால் கடல் ஜந்துவைப் போல், பூமியின் சக்தியானது பல்வேறு இடங்களில் தன் கரங்களைப் பரப்பி உயிர்களை உறிஞ்சி மேலே அனுப்பிக் கொண்டிருந்தது. உயிர்களை மேலே அனுப்புவது போல் பூமிக்குள் உமிழ்வதும் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இது ஒரு வினோதமான காட்சி. இதை நீங்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால், இறந்தபிறகுதான் முடியும். அதாவது உணர முடியும்.

பூமியில் அந்த சுழற்சிக்கு நடுவே மிக உன்னதமான ஒரு நிலையில், மரணத்திற்குத் தயாராய் அவர் காத்திருந்தார். சம்மணமிட்டு புன்சிரிப்போடு மரணத்தின் வருகைக்காக உட்கார்ந்திருந்தார். அவரைச் சுற்றி அவரை வழிபடும் ஒரு பெருங்கூட்டம் காத்திருந்தது. அவர் போகக் கூடாது. இந்த பூமியை விட்டு நகரக் கூடாது என்று உரிமையோடும் அன்போடும் அக்கூட்டம் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தது.

ஆனால், இந்தப் பெருங்கூட்டத்தை அவர் அதிகம் கொண்டாடவில்லை. என் வேலை முடிந்துவிட்டது. உங்களுக்கு என்ன சொல்ல வேண்டுமோ அவற்றைச் சொல்லிவிட்டேன். இப்போது நான் பயணப்படப் போகிறேன். நான் சொன்னதைப் புரிந்துகொண்டவர்கள் மற்றவருக்குச் சொல்லுங்கள். உலகம் அப்படித்தான் இயங்குகிறது. ஒருவர் சொல்லி, இன்னொருவர் கேட்டு, மறுபடி ஒருவர் சொல்லி, வேறொருவர் கேட்டு என

இப்படியாக உலகம் வளர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. எனவே, என் வேலை முடிந்தது, நான் வருகிறேன் என்று கை கூப்பலுடன் அவர் அமர்ந்திருந்தார். அவர் கைகள் துவண்டுபோய் இருந்தன. ஆனால், மனசுக்குள்ளே இருக்கிற மனதின் கைகள் கூப்பியபடியே இருந்தன. அவர் முகம் நோயினால் வாடி இருந்தது. ஆனால், உள்முகம் மலர்ந்திருந்தது. அவருடைய கண்கள் சிரமப்பட்டு பாதி வெறித்த நிலையில் சுற்றியுள்ளவர்களை எந்தவித சலனமுமில்லாமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தன. ஆனால், உள்ளுக்குள்ளே கண்கள் பெரிதாகத் திறந்து, நான் என்ன பார்க்கப் போகிறேன், எதைப் பார்க்கப் போகிறேன்? எதை நோக்கிப் போகிறேன் என்று ஆர்வத்தோடு இருந்தன. அவர் இறப்பதற்குத் தயாராக இருந்தார். மரணத்தை முழு மனதோடு வரவேற்றார்.

மரணம் பற்றி எனக்கு முன்பே தெரியும். ஒரு நாள் இது நேரும் என்று தெரியும். எனவே, எப்போதும் இந்த மாற்றலுக்குத் தயாராக இருக்கிறேன் என்றபடி திடத்தோடு இருந்தார். ஆனால், சுற்றி இருந்தவர்கள் அவரைப் போக வேண்டாம் என்று கெஞ்சிக் கூத்தாடினார்கள்.

இந்தக் கெஞ்சுதல் மூலமாக உருவான மனதின் சக்தி, அந்த மகானைச் சுற்றிக்கொண்டு அவரைச் சூழ்ந்திருந்த வெற்றிடத்தை நகர்த்த வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டது. வெற்றிடமோ, பல நூறு மனிதர்களின் வேண்டுதல்களைப் பார்த்து திகைத்து நின்றது. ஆனாலும் உறுதியாக உறிஞ்சிக் கொள்ளத் தயாராக இருந்தது. அவரும் உடம்பை விட்டு நகர்ந்து போக ஆவலாக இருந்தார். அவருடைய உயிரின் அசைவு வெளியே நகர்வதற்கு ஆயத்தமாக இருந்தது. சுற்றி இருந்தவர்களின் மனங்கள் கதற, அந்த மனங்களின் கதறல்

மனதுக்குள் புகுந்து, நினைவுக்குள் தங்கி உடம்புக்குள் இறங்கியது. அவர் உடம்பும் அந்த உயிரைப் போக வேண்டாம் என்று தடுத்தது.

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ தேசத்தின் உப தளபதி. இதை நான் ஆவலோடு கவனித்தேன். இது புனிதமான மரணமாக இருக்கிறதே என்று அவருக்கு அருகே நின்று வேடிக்கை பார்த்தேன்.

அவர் கூர்மையாக என்னைப் பார்த்தார். உன்னைச் [illegible]வில்லையே என்பது போல் அவர் பார்வை இருந்தது. நான் அவரிடம் அச்சமடைய வேண்டாம் என்று ஆறுதலாக உணர்த்தினேன். அந்த ஆறுதலை அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். ஆனால், உயிர் வெளியேறுவதை நினைத்து அவர் உடம்பு அச்சமடைந்தது. உடம்பு வேறு, உயிர் வேறு என்ற உன்னதமான நிலையை அவர் உணர்ந்தார். உயிரின் பக்கமா, உடம்பின் பக்கமா? எந்த பக்கம் மனம் இருப்பது? என்று அலைபாய்ந்தார். உடம்பு வலிக்கத் துவங்கியது. மிக [illegible]மான வலியை அவருக்குக் கொடுத்தது. ஆயிரம் தேள்கள் ஒருசேரக் கொட்டியது போல் உடம்பு முழுவதும் வலி படர்ந்தது. அத்தனை நாடி நரம்புகளும் உயிரின் அசைவைக் கண்டு பயந்தன. போகாதே என்பது போல் [illegible] கொண்டிருந்தன. மீறிப் போனால், மிகப் பெரிய வலி ஏற்படும் என்பதாக வலியின் மூலமாக உயிரை நிறுத்திக் கொள்ள முயற்சித்தது. ஆனால், அவர் மனம் உயிரின் பக்கம் இருந்தது. உடம்பின் வலியை அவர் சகித்துக் கொண்டார். முனகினார். கண்களிலிருந்து நீர் வழிந்தது. வலியில் துடித்தார். அவர் முகம் வேதனைப்பட்டது. ஆனால், உள்ளுக்குள் இருந்த முகம் வேறு ஒரு தேசத்துக்குக் கிளம்பத் தயாரானவர் போல் காட்சியளித்தது. உள்ளுக்குள்

ஒருவராகவும் வெளியே ஒருவராகவும் அவர் இரண்டாக இருந்தார்.

இதுவரை உடம்பைச் சார்ந்திருந்த அவர் மனம் இப்போது சட்டென்று மனம் சார்ந்ததாக ஆயிற்று. உடம்போடு இருக்க முடியாது என்று தெரிந்ததும், அது உயிருக்கு அருகே இருக்க விரும்பியது. உடம்பை உதற ஆயத்தமாகியது. உயிரைச் சுற்றி ஒரு குமிழிபோல நின்று கொண்டது மனம். ஒரு சிறிய சுடர். எந்தத் திரியும் இல்லாத, எந்த வெப்பமும் இல்லாத ஒரு வெளிச்சச் சுடர். அந்தச் சுடரை சுற்றி மனம் என்கிற நினைவு, மனம் என்கிற ஞாபகசக்தி, மனம் என்கிற ஒரு அனுபவக் குமிழி அந்த உயிரைச் சுற்றி நின்றது. அவர் உயிர் மெல்ல நகர்ந்தது. உடம்பின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து வெளியேறலாம் என்று அவஸ்தைப்பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால், உயிரைப் போகவிடாது உடம்பின் எல்லா பகுதிகளும் தடுத்தன. கண்கள் வலியால் பிய்த்துவிடுவதைப் போல் இருந்தன. சுவாசம் திணறியது. இதயம் துடித்தது. நுரையீரல்கள் முறுக்கித் திமிறின. மருத்துவர்கள் ஓடிவந்தார்கள். நுரையீரல் இயக்கத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாது, பிராணவாயுவை வேகமாக உள்ளுக்குள் செலுத்தினார்கள். நுரையீரல் விரிந்து சுருங்கியது. நுரையீரலின் அசைவினால் இதயத் துடிப்பும் அதிகமாயிற்று.

இப்போது உயிர் எப்படித் தப்புவது என்று தெரியாமல் தவித்தது. மனமும் உயிரும் ஒன்றை ஒன்று பற்றிக் கொண்டிருந்தன. மனதையும் உயிரையும் உடம்பு சிறைபிடித்து வைத்திருந்தது. சிறையின் எந்தப் பகுதியை உடைக்கலாம் என்று மனம் யோசனை செய்யத் துவங்கியதும். உயிர், மனதின் வழிகாட்டுதலுக்காக காத்திருந்தது.

மருத்துவர்கள் துரிதமாகச் செயல்பட்டார்கள். [illegible] எல்லா அவயவங்களும் உற்சாகமாக வேலை [illegible] மருந்துகளைச் செலுத்தினார்கள். அவருடைய [illegible] வேலை செய்ய ஆரம்பித்தன. உயிருக்கு [illegible] மறுத்தன. இந்தக் கட்டுப்பாட்டைத் தாண்டி உயிர் [illegible] முடியவில்லை.

இதயம் சீராக இயங்கி, ரத்த ஓட்டத்தை சரிசெய்ததால் [illegible] பகுதிகளும் அதன் வேலைகளில் மும்முரமாக [illegible] ஆசனவாய் இறுக்கமாக இருந்தது. கபாலம் திறக்க [illegible] சிறுநீர்ப்பை உறுதியாக நின்றது. அவர், [illegible] அருகே முட்டி முட்டி வெளியே போக [illegible] செய்தார். ஆனால், திறக்க முடியவில்லை. எப்படிப் [illegible] என்று தெரியாமல் அவர் தவித்துக் கொண்டிருந் [illegible] மிகப் பெரிய வேதனை ஏற்பட்டது. அவர் [illegible] அவர் வெளியே போக வேண்டும் என்று [illegible] இருக்கிற சக்தியை நோக்கி வேண்டினார். [illegible] இழுத்துக் கொள், என்னை இழுத்துக் கொள், [illegible] போதும் எனக்கு என்று தவித்தார்.

[illegible] உள்ள அந்த சுழற்சி, அந்த வெற்றிடம் மேலும் [illegible] அவரை உறிஞ்சுவதற்காக இன்னும் [illegible] பிரயாசை எடுத்துக் கொண்டது.

[illegible] மரணப் போராட்டம் என்பது இதுவே. மனம் [illegible] வெளியே கிளம்ப... உடம்பு, உயிர் [illegible] வேண்டும் என்று ஆசைப்பட, இந்த துவந்த யுத்தம் [illegible] பல பேருக்கு மரணத்தின்போது ஏற்பட்டுக் [illegible] இருக்கிறது. பூ உதிர்வது போன்ற மரணம் [illegible] களுக்கும் வருவதில்லை. வாழ்வில் பல நல்ல [illegible] செய்தவர் இந்த மகான். நல்லபடி வாழ்ந்தவர்.

சத்திய சொரூபமாக இருந்தவர். எல்லோருக்கும் உத[illegible] செய்தவர். இவர் ஆசீர்வதித்து பல பேரைக் குணப்படு[illegible] யிருக்கிறார். பலரின் வேதனைகளைத் தான் ஏ[illegible] அவர்களை விடுவித்திருக்கிறார். எந்தப் பிரதி உதவி[illegible] எதிர்பார்க்காமல் எல்லோருக்கும் உதவி செய்து வாழ்[illegible] கிறார். ஆனாலும் இவர் மரணம் அவஸ்தையாகத்தா[illegible] இருந்தது.

அவரைச் சூழ்ந்திருக்கும் வெற்றிடத்தைத் தா[illegible] உடம்பை விட்டு உயிர் பிரிய அவருக்கு உத[illegible] தேவைப்பட்டது. உள்ளுக்குள்ளே உதவி வேண்டும் என்[illegible] கதறினார். மனதின் கைகளை நீட்டி வெளியே துழாவி[illegible] யாரேனும் பற்றி இழுக்க மாட்டார்களா என்[illegible] வேண்டினார்.

அவர் உடம்பு சௌக்கியமாக இருந்தது. மனம் விடுத[illegible] பெற தவித்தது. வெற்றிடத்தின் இழுப்பை உடம்பு தா[illegible] கொண்டு அவஸ்தைகளை அனுபவித்தது. அதே நேர[illegible] அவரது உதவிக்காக மேலேயிருந்து ஒரு சக்[illegible] கீழேயிறங்கியது.

இந்த மனிதன் மிகப் புண்ணியவான். மனோப[illegible] மிக்கவர். வாழ்வு காலத்திலேயே மிகச் சரியா[illegible] முறைகளைப் பின்பற்றி உறுதியான ஒரு மனநிலையி[illegible] இருப்பதை, ஒரு புள்ளியில் வாழ்வதை இயல்பா[illegible] கொண்டவர். எனவே, உடம்பு படுகிற அத்த[illegible] அவஸ்தைகளையும் உதறிவிட்டு மேலே போவதில் அவ[illegible] தெளிவாக இருந்தார். அந்தத் தெளிவு காரணமாக அவரா[illegible] கைகளை நீட்டி பிரபஞ்சத்தை நோக்கி உதவிக்கு அழை[illegible] முடிந்தது. பிரபஞ்சத்திலிருந்து ஒரு அற்புதமான சக்தி[illegible] உதவியும் கிடைத்தது. அந்த சக்தி அவர் முகத்தை[illegible]

[illegible] மிக அழகாக அவர் சிரித்தார். அவருக்கு அருகே [illegible]வர்கள் மிக வேகமாய் பிரார்த்தனை செய்ய [illegible]த்தார்கள்.

[illegible], எழுந்து ஜம்முன்னு உட்கார்ந்துடுத்து, எமன்'' [illegible]த்தார்கள்.

[illegible] இன்னும் தீர்க்கமா பண்ணுங்கோ. தானா எழுந்து [illegible]வார். கலியுகத்துல நாம ஜபம்தான். அதற்கு மிஞ்சி [illegible]லை.'' எல்லாம் தெரிந்ததுபோல் ஒருவர் பேசினார்.

[illegible], அந்த ஞானியின் கருணைதான் அவரைப் [illegible]மல் தடுத்தது. சுற்றியுள்ளவர்களை [illegible]பார்க்க, அவர்களின் பலவீனங்கள் அவருக்குப் [illegible] தன் வலி, தன் ஆசை இரண்டையும் உதறிவிட்டுத் [illegible] மறந்து சுற்றியுள்ளோரை நேசத்துடன் பார்த்தார். [illegible]களின் குறைகளை எப்படிக் களைவது என்று [illegible]த்தார்.

[illegible] மனம் பூமியை நோக்கித் திரும்ப, வாழ்வு நோக்கி [illegible] மரணம் தள்ளிப்போயிற்று. ஆனால், மரண [illegible]த்தானே வேண்டும். நீண்ட பெருமூச்சு அவரிட[illegible] [illegible] கிளம்பியது. மறுபடியும் உடம்பு சோர்வாயிற்று.

அவர்கள் தீவிரமாகப் பிரார்த்தனை செய்தார்கள். [illegible]கள் என்று மன்றாடினார்கள்.

இவர்கள் கவனம் ஒன்றரை நிமிடங்கள் வேறுபக்கம் [illegible]னால் போதும். தப்பித்துவிடலாம். எல்லோரும் [illegible] நோக்கி பிரார்த்தனை செய்துவிட்டு திசை [illegible] உடம்பை விட்டு நகர்ந்துவிடலாம்.

அவர் காத்திருந்தார்.

வெளியே பலவிதமான கார்கள் வேகமாய் வந்து நின்[illegible] திருமணக் கோலத்தில் ஒரு இளம் தம்பதியர் [illegible] உள்ளே ஞானியைப் பார்க்க ஓடி வந்தார்கள்.

"ஐயோ... கல்யாணத்திலேர்ந்து ஓடிவந்துட்டாங்க [illegible] என்று சுற்றியிருந்தவர்கள் கூவினார்கள். [illegible] வந்தவர்களுக்கும் பிடித்திருந்தது.

முகம் முழுவதும் சந்தனமும் குங்குமமுமாய் அவ[illegible] நோக்கி தம்பதியர் வந்தார்கள். உள்ளுக்குள் நுழை[illegible] அவர்கள் வாய்விட்டு அலறினார்கள். வழக்க[illegible] வருகிறவர்கள்தான். இவர்கள் இரண்டு பேரும் [illegible] சந்தித்து, இங்கேயே பரஸ்பரம் மனம் பரிமாறி, [illegible] பெரியவர்களிடம் பேசி, பெரியவர்கள் ஞானியிடம் [illegible] திருமணம் நடந்தது. இவர் தலைமையில் நடத்த வேண்[illegible] என்றுதான் முதலில் ஆசைப்பட்டார்கள். பிறகு, இ[illegible] உடல்நிலையைப் பார்த்து கைவிட்டார்கள்.

திருமணம் முடிந்து நேரே ஓடி வந்திருக்கிறார்க[illegible] இவர்கள் மட்டுமில்லை. இவர்களுடன் சேர்த்து [illegible] கூட்டம் பஸ்ஸில் வந்து இறங்கியது. பலர் அ[illegible] பட்டுப்புடவையும் நிறைய நகைகளும் அணிந்திருந்தார்க[illegible] உள்ளுக்குள்ளே அப்படி நுழைய வெட்கப்பட்டார்கள்.

"அவர் இப்படிக் கிடக்கிறபோது இங்க பட்டும் நகையு[illegible] எப்படி வர்றது. எனக்கு பயமா இருக்கு" என்று ஒருத்[illegible] சொல்ல, "அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லை. இங்கயு[illegible] பட்டுப்புடவை கட்டிட்டு நிறைய பேர் இருக்கா[illegible] புடவைக்கென்ன. ஏதோ ஒரு புடவை. அவரை[illegible] பார்த்துட்டு வாங்க" என்று ஒரு பெண்மணி சொல்ல, அவ[illegible] பயம் தெளிந்தவளாய் உள்ளே வந்தாள். வேறு சிலரும் நல்ல[illegible] உடைகளோடும், வாசனையோடும் கையிலும் கழுத்திலு[illegible]

[illegible]த்தோடு உள்ளே நுழைந்தார்கள். அந்த இடம் திசை [illegible]யது. வந்தவர்களின் உடை, நகை அலங்காரங்களை [illegible]யிருந்தவர்கள் வியப்போடு பார்த்துக் கொண்டார்கள். [illegible] இருக்கே... சௌக்கியமா?" என்று கையைப் [illegible] கொண்டு குசலம் விசாரித்தார்கள்.

"நன்னா இருக்குடி இந்தப் புடவை!" ஒரு பெண்மணி [illegible] பெண்மணியிடம் முகம் மலரச் சொன்னாள்.

"அவர் ஏன் இந்த மாதிரி அவஸ்தைப்படறார்?" என்று [illegible] கேட்டார்.

"தெரியலை. ஏதோ அவஸ்தைப்படணும்னு சங்கல்பம் [illegible] மாதிரி இருக்கு. கொஞ்ச நேரம் நன்னா இருக்கார். திடீர்னு சிரமப்படறார்" என்று விவரிக்கப் [illegible]

[illegible] பசி தாங்காமல் உட்கார்ந்தார். [illegible] வந்திருக்கலாமோ. பார்க்கறதுக்கு [illegible]தானே இருக்கார்" என்று சொல்ல, அங்கு பேச்சு [illegible] போயிற்று. எல்லோரும் மணப்பெண்ணை [illegible]த்தார்கள். கை குலுக்கினார்கள்.

"[illegible] வந்தது ரொம்ப அழகு" என்று சொன்னார்கள். "[illegible] பக்தியா?" என்று வியந்தார்கள். எல்லோருக்கும் [illegible] அவன் தலைகுனிந்து ஞானிக்கு நன்றி சொல்லி [illegible]ந்திருந்தாள்.

[illegible] கவனமும் வந்தவர்கள் பக்கம் திரும்பியது. [illegible] சகலரும் ஒரு ஒன்றரை நிமிடங்கள் புடவை [illegible], திருமணம் பற்றியும், விருந்து பற்றியும் [illegible]கொண்டிருக்க, எல்லோர் கவனமும் அவர் மீதிருந்து [illegible] வெவ்வேறு பக்கங்கள் அலைந்தன.

அவரிடமிருந்து அங்குள்ளோர் பிடி விலகியது. மெள்ள மேலெழுந்தார். எந்த வலியுமில்லாமல், எந்த வேதனையுமில்லாமல் ஒரு புன்சிரிப்போடேயே இருந்தார். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று தெரிவதற்கு சில நிமிடங்கள் ஆயின.

அவர் கண்மூடி மலர்ந்திருந்ததைக் கண்டு ஒருவர் மெள்ள அசைத்துப் பார்த்தார். அவர் லேசாக வலப்பக்கம் சரிந்தார். அசைத்துப் பார்த்தவர் பெருங்குரலெடுத்து அழ, அந்தக் கூட்டம் விக்கித்து திரும்பியது.

"ஏங்க, இது கபால மோட்சமா?" ஒருவர் இன்னொருவரைக் கேள்வி கேட்டார்.

"தெரியலை."

"போன மாசம் போனாரே. அவரு கபால மோட்சம் தானே?"

"யாரது?"

"அந்த ஊர்ல இருந்தாரே. பெரிய ஞானி. அவரு கபால மோட்சம்னு சொல்லுவாங்க."

"எனக்கு அவரைப் பத்தியும் தெரியாது."

"இன்னிக்கு நாள் நல்லா இருக்கா?"

"எதுக்காக கேட்கறீங்க?"

"இந்த நாள்ல செத்தா நல்லதுன்னு ஒண்ணு உண்டுங்களே. அந்த மாதிரி இது நல்ல நாளான்னு கேட்டேன்."

"எனக்குத் தெரியலீங்க."

"குழி வெட்டிப் புதைப்பாங்களா. இல்லை எரிப்பாங்களா?"

தெரியாதுங்க."

அவரைப் பிரிந்ததற்காக சில பேர் அழுதார்கள். 'இனி யார் உதவி செய்வார்' என்று சில பேர் புலம்பினார்கள். இந்த மாதிரி வேறு ஒரு குரு எங்கே இருப்பார் என்று சிலர் [illegible] விட்டார்கள். இவர் குருவாக இருந்தால், ஏன் இத்தனை அவஸ்தைப்பட்டு இறந்துபோனார் என்றும் சிலர் பேசினார்கள்.

உலகம் துவந்தமயமானது. உலகம் இரண்டானது. உலகம் உண்மையை உற்றுக் கவனிப்பதே இல்லை.

அந்தக் கட்டடத்திலுள்ள புறாக்கள் எழுந்து அடங்கின. [illegible] மேகம் சடசடவென்று அந்த இடத்தில் மழையைத் தெளித்தது. தென்றல் காற்று வேகமாய் அந்தக் கட்டடத்துக்குள் நுழைந்தது. பட்டாம்பூச்சிகள் அதிகமாக [illegible] சுற்றத் தொடங்கின. அந்த இடத்திலிருந்த, கயிறு [illegible] வளர்க்கப்படாத நாய்கள் வேலியோரம் நின்று [illegible] த்தை வேடிக்கைப் பார்த்தன. பிறகு துக்கம்போல [illegible] த்துக்கொண்டன. அங்கே இருந்த இரண்டு பசுக்களும் [illegible] கண்ணீர் விட்டன. அந்த இடத்திலிருந்து [illegible] தொலைவில், கொல்லையில் இருந்த வாழைமரம் [illegible] சரிந்து உயிர்விட்டது.

செய்தி கேட்டு பதட்டமாய் விசாரிக்க ஓடி [illegible] பவர்களைப்போல சருகுகள் உள்ளுக்குள் ஓடிவந்தன. [illegible] போடு உட்கார்ந்திருந்த மூன்று நான்கு வயசாளிகள், [illegible] தலை சாய்த்து கண்மூடிக்கொண்டார்கள்.

ஒருவர் எழுந்து கைகூப்பி, "போயிட்டு வாங்கோ" என்று வானம் நோக்கிச் சொன்னார். அடுத்தவர் எழுந்தார். [illegible] தரையில் விழுந்து நமஸ்கரித்தார். மூன்றாமவர் [illegible] அசைவும் காட்டவில்லை.

"இப்படியா போவே. இரு நானும் வர்றேன்" என்று [illegible] மடித்து அழுத்தமாக்கி கொஞ்சம் கோபமாகப் பேசினார். அவர்கள் எல்லோரிடமும் அன்பும் பக்தியும் [illegible] இருந்தன. அவர் மெல்ல மங்கலான வெளிச்சத்துக்குள் நுழைந்தார். நான் காத்திருந்தேன். மேலேயிருந்து வந்த [illegible] அவருக்காகக் காத்திருந்தது. அவர் கைகூப்பி மறுத்தார். [illegible] பின்வாங்கியது.

4

ஜெய விஜயீ பவ.

என் பெயர் கேசவன் நாராயணன், சோழ நாட்டு உபதளபதி. அந்தணன். ஆயினும் போர் தொழில் [illegible] நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று.

மங்கலான வெளிச்சத்துக்குள் நுழைந்த அவரைப் பார்த்து நான் வணங்கினேன். அவர், என்னிலும் வேகமாக என்னை கைகூப்பி நமஸ்கரித்தார். முகம் முழுவதும் புன்சிரிப்பாக வெகு நாள் நண்பரைப்போல நெருங்கி வந்தார். என்னருகே நின்று கொண்டார். அவர் என்ன யோசிக்கிறார் என்பது எனக்குப் புரிந்தது.

உதவிக்கு வந்த வெளிச்சம் பற்றி அவருக்கு அக்கறையே இல்லை. அவர் நினைப்பெல்லாம் கீழேயிருந்த ஜனங்களின் மீது இருந்தது. அவருக்குத் தன்னைப் பற்றிய எண்ணம் இல்லை. எப்பொழுதும் மற்றவர்களின் அசைவை, அவஸ்தையைக் கவனித்துக் கொண்டு இருந்தார். அவர் நினைப்பெல்லாம் பிறரை சுகப்படுத்துவதிலேயே இருந்தது. அவர் எண்ணமெல்லாம் மற்றவர்களைக் கரையேற்று வதிலேயே இருந்தது.

[illegible] அழுதுகொண்டே இருந்த ஒரு குண்டுப் [illegible] பார்த்து கனிவோடு நிற்பது எனக்குப் புரிந்தது. [illegible] கவனித்தேன்.

"[illegible], உனக்கு நிறைய நகை, நிறைய புடவை [illegible]ணுமா? உன் புருஷன் கார் வாங்கணுமா? இதுக்கா [illegible] தேடிண்டு வந்தே?" அவர் சிரித்தார். அந்தச் [illegible] துக்கம் இருந்தது. அவர் இப்பூவுலகை விட்டு [illegible] போதும் உலகாயத கோரிக்கையோடு இருக்கிற [illegible] பார்த்து நானும் வியந்தேன்.

அவர் மெல்ல என் பக்கம் திரும்பினார்.

"புடவை, நகையெல்லாம் கிடைச்சுட்டா [illegible]யாயிடுமா?" கேட்டேன்.

"[illegible] புடவை, நகை, கார் எல்லாம் இவர்களுக்கு [illegible]. கிடைத்தால்தான் போறும்னு ஒரு நிலைமை [illegible]. அந்த நிலைமையில் என்ன யோசிக்கணுமோ அதை [illegible] யோசிக்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள்."

நான் சரியென்று தலையாட்டினேன்.

அவர் ஒவ்வொருவராக நகர்ந்தார்.

[illegible] உனக்கு வீடு கிடைக்கும்.

நீ எங்கு போகணும்னு நினைக்கறியோ, அந்த உயர்ந்த [illegible]க்கு உன் குழந்தைகள் போவார்கள்.

உன் மனைவிக்குப் பத்து நாளில் உடம்பு சரியாயிடும்.

உன் கம்பெனி பிரமாதமாக நடக்கும்.

உனக்கென்ன வேணும். ஞானியாகணுமா? அது எந்தக் [illegible]யிலும் விக்கலையே. சர்வ சாதாரணமாகக்

கேட்கறியே. ஆனாலும் உனக்கும் அந்த யோக்கியதை உண்டு. ஒரு ஆற்றில் கால் சறுக்கி பத்தடி தூரம் இழுத்துக் கொண்டு போகும்போது அந்த பத்தடி தூரத்துக்குள் மரண பயம் ஏற்பட்டு உனக்கு வாழ்க்கை பற்றிய சலிப்பு ஏற்பட்டுவிடும்.

நிறைய புடவை, நிறைய நகை என்று திருப்தியாலும் ஞானம் கிடைக்கும். மரண பயம் கொடுத்து, வாழ்க்கை பற்றிய சலிப்பாலும் ஞானம் கிடைக்கும்.'

"இந்த இடம் இப்படித்தானா?" என்றார்.

"ஆம்" என்றேன்.

"அந்த அம்மையார் உறங்குகிறாரா?"

"ஆமாம்" என்றேன்.

"நினைவுகளைக் கழுவ இருக்கிறாரா?"

"நீங்கள் சொல்வது சரி" என்று சொன்னேன்.

"கத்திக்குத்துப்பட்ட அந்த மனிதரையும் உறங்க வைத்திருக்கிறீர்களோ?" அவர் அவர்களையும் கருணையோடு நோக்கினார்.

அவர்கள் இன்னும் ஆழ்ந்து உள்ளே உறங்கினார்கள்.

"உங்களுக்கு மறுபடியும் மேலிருந்து உதவிக்கான சக்தி வரும்" என்று சொன்னேன்.

"சரி" என்று சாதாரணமாக ஏற்றுக் கொண்டார்.

"உங்களுக்கு அந்த சக்தி வரவில்லையா?" என்று என்னிடம் ஆதரவாகக் கேட்டார்.

"இல்லை. வருமளவுக்கு எனக்குத் தகுதியில்லை."

"நீங்கள் மறுபடியும் பிறப்பதற்குப் போகவில்லையா?"

"இல்லை. அந்த இடத்துக்குப் போக எனக்கு விருப்பமில்லை."

"இங்கேயே இருந்துவிடப் போகிறீர்களா?"

"எனக்கு வேறு எங்கேயும் போக்கிடமில்லை."

அவர் கருணையுடன் என்னைப் பார்த்தார்.

"ஆனால், நீங்கள் இங்கே அற்புதம் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். இல்லையெனில், இவர்களெல்லாம் உறங்க முடியுமா?" என்று ஞானி என்னை ஆதரவோடு அணைத்துக் கொண்டார். "இப்படி இந்த இடத்தில் உதவி செய்ய ஒருவர் தேவைதானே... உங்களை நல்ல விஷயத்துக்கு, நல்ல இடத்துக்கு கடவுள் படைத்திருக்கிறார்." அவர் குதூகலமான குழந்தை போல பேசினார்.

நான் வணங்கினேன்.

அவர் பூமியிலிருக்கும்போதும், இங்கு வந்த பிறகும் சலனமில்லாமல் இருப்பது எனக்குப் புரிந்தது. எனக்கும் அந்தத் தன்மை பெற ஆசை வந்தது.

அவர் புரிந்துகொண்டதுபோல என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தார்.

எனக்குள் மெல்லியதாய் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. நான் இன்னும் தீவிரமாக உதவி செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துக்கு ஆட்பட்டேன்.

அவர் எனக்கருகே எந்தச் சலனமுமில்லாமல், உறக்கமுமில்லாமல், விழிப்புமில்லாமல் ஒரு மோன நிலையில் ஆழ்ந்து கொண்டார்.

மீண்டும் பிரபஞ்ச சக்தி சுழலாகி ஒரு உயிரை உறிஞ்சுவதற்குத் தயாராக இருந்தது. நான் எட்டிப் பார்த்தேன்.

ஒரு பெண்மணி படி ஏறிக்கொண்டிருந்தாள். ''நான் செத்துப்போகிறேன். எனக்குத் தேவையில்லை.'' மூன்றாவது மாடியிலிருந்து நான்காவது மாடிக்கு இன்னும் வேகமாக ஏறினாள்.

எனக்கு அவளைப் பார்த்து மெல்லிய கவலை வந்தது.

நான்காவது மாடி மொட்டை மாடியாக இருந்தது. அந்த இடத்தில் முன்னும் பின்னுமாய் அலைந்தாள். வானத்தைப் பார்த்தாள். கீழே தரையைப் பார்த்தாள். தன்னைப் பார்த்துக் கொண்டாள்.

''செத்துத் தொலையேன். இன்னும் எதுக்கு உயிரோட இருக்க? உசிரோட இருக்கறதாலேதானே உன்னைக் கேவலமா பேசறா. அசிங்கமா பேசறால்ல. நீ இவனை லவ் பண்ற. அவனை லவ் பண்ற. இப்படிப் பார்க்கற. அப்படிப் பார்க்கறன்னு எவ்வளவு கேவலமா பேசினா. என்னத்துக்கு உசிரோட இருக்கணும். பெத்த அப்பனே கேவலமா பேசறபோது என்னத்துக்கு உயிரோட இருக்க.'' அவள் சட்டென்று கைப்பிடிச் சுவர் மீது ஏறி நின்றாள். கைகூப்பினாள்.

''என்னை அசிங்கமா பேசினவங்களையெல்லாம் கடவுளே, என் சாவு மூலமா நீ அவங்களைத் தண்டிக்கணும். நான் செத்துப் போகப்போறேன். என்னால இனிமே இருக்க முடியாது. என்னால் இருக்கவே முடியாது.'' அவள் உடம்பு முழுவதும் பதறியது.

அவளைச் சுற்றி அந்த உயிர்ச்சுருள் வெற்றிடம் ஏற்படுத்தியது.

அவள் காலை உதைத்து வெகுநேரமாகத் தரையை நோக்கிப் பாய்ந்தாள். அவள் புடவைகள் மேலே சுருட்டிக்

[illegible] சட்டென்று கை நீட்டி புடவையை சரிசெய்து [illegible] நான்காம் மாடியிலிருந்து மூன்றாம் [illegible] சரிசெய்துவிட்டு மூன்றாம் மாடியிலிருந்து [illegible] மாடிக்கு வரும்போது அவளுக்கு பயம் [illegible] இரண்டாம் மாடியிலிருந்து முதல் மாடிக்கு [illegible] ''ஐயோ! நான் சாகக்கூடாது என்னைக் [illegible]'' அவள் கத்தினாள். தரையில் விழுந்தாள். [illegible] இறந்துபோனாள்.

எனக்கு அவள் மரணமடைந்தது பிடிக்கவில்லை. வலி [illegible] வேகமாகத் தாக்கியது. இறந்தபிறகும் அவள் [illegible] அலறினாள். வலி என்பது அவள் உடம்பிலிருந்து [illegible] மனம் மூலமாக அவள் பின்னே தொடர்ந்தது. [illegible] உதற அவள் முயற்சி செய்தும் முடியவில்லை. [illegible] காரணங்களை நினைக்கும்போது [illegible] வேதனைப்பட்டாள். இறக்க வேண்டாம் என்று [illegible] இறக்காமல் இருந்தால் என்ன என்று [illegible] அலறினாள். அழுதாள். முன்னும் பின்னும் [illegible] சிதறிக் கிடந்த உடம்பை அசைத்துப் [illegible]

நான் அவளுக்கு உதவி செய்ய முடியாதவனாக [illegible] அவளைச் சுற்றி வேறு சில சக்திகள் தோன்றின. [illegible] போலவே தற்கொலை செய்து கொண்டவர்கள் [illegible] சூழ்ந்து கொண்டார்கள். அவள் பயந்தாள். [illegible] விளையாட்டாகத் துரத்தினார்கள். அவளை [illegible] விதம் விதமாக [illegible] அவள் இடையறாது, இடையறாது [illegible]

அவளைச் சூழ்ந்துகொண்டு பூமியின் சில மோசமான இடங்களுக்கு அவளை நகர்த்தினார்கள். மலக்கழிவுகள் ஒன்றாகக் கலக்கும் கடற்கரையோரம் அவளைத் திணித்தார்கள். பாழும் கிணற்றில் தள்ளினார்கள். பாழுங் கட்டடத்திற்கு அழைத்துப்போய் பயமுறுத்தினார்கள். கொத்துக் கொத்தாய் கிடந்த முள்செடிகளூடே அவளை இழுத்துக்கொண்டு நடந்தார்கள். கொத்துக் கொத்தாய் இருந்த செடிகளில் எந்தச் செடியில் துணிகள் அதிகம் [illegible] கொண்டிருந்ததோ அங்கே அவளை அழுத்தித் [illegible] வைத்தார்கள்.

அவள் விருப்பமில்லாமல் அவர்களோடு அலைந்தாள். ஆனால், வேறு எந்தப் பக்கமும் போவதற்கு அவளுக்கு அனுமதி இல்லாமலிருந்தது. தொடர்வண்டியில் அடிபட்டவள் உட்கார்ந்தது போல, கத்திக்குத்துப் பட்டவன் உட்கார்ந்தது போல அவளால் அமைதியாக உட்கார முடியவில்லை. மறுபடியும் பிறக்க வேண்டும் என்று முழு முயற்சி, மறுபடியும் அதேவிதமான தேகம் எடுக்க வேண்டும் என்கிற பெரும் ஆத்திரம், மறுபடியும் அந்த தேகத்தில் புகுந்து, அதே வடிவெடுத்து, யார் இந்த மரணத்திற்குக் காரணமாக இருந்தார்களோ அவர்களைப் பழிவாங்குகிற ஆத்திரம், வலி கொடுத்த வேதனை, மரணத்தை நோக்கி அவளை இழுத்துச் சென்ற இம்சைகள், அவளை நினைத்து நினைத்துக் கதற வைத்தன. வலியும், வேதனையும், மோசமான நினைவுகளும் அவளை இடையறாது புலம்ப வைத்தன.

அதே நேரம் அவளைச் சுற்றியிருந்த, தற்கொலை செய்து கொண்ட சக்திகள் அவளை வேறுவிதமான அல்லல்களுக்கு ஆளாக்கின. எந்நேரமும் அவள் அலறிக்கொண்டேயிருந்தாள்.

[illegible] மெல்ல என்னைப் பார்த்தார்.

[illegible] அவரைப் பார்த்தேன்.

[illegible] காலம் இத்தனை வேதனை?'' என்று [illegible] கேட்டார்.

[illegible] ஆத்திரங்கள் முடியும்வரை. அவள் அல்லல்கள் [illegible] அவள் பூமியிலுள்ள விஷயத்திற்கு [illegible] மௌனமாக, நடந்தது நடந்துவிட்டது [illegible] ஏற்றுக்கொள்ளும்வரை இப்படித்தான் இருக்க [illegible] அவள் கோபம் குறைந்தால், இந்த நிலை நோக்கி [illegible] பற்றிய நினைவு மறந்தால் அவள் [illegible] விடுவாள். நிதானமாகிவிட்டால் அவளைச் [illegible] விலகிவிடுவார்கள். பிறகு வெறுமே [illegible] அலைந்துகொண்டிருந்துவிட்டு உட்கார முயற்சி [illegible] உங்களைப் போன்றவர்கள் யாரேனும் உதவி [illegible] அவளை உட்காரவும் வைத்துவிடலாம். [illegible] அவள் உட்காரப் போவதில்லை.''

[illegible] உள்ளவர்களை அவள் கோபத்தோடு தொடர்பு [illegible]?''

[illegible].''

[illegible] ஏதும் சிரமங்கள் ஏற்படுமோ?''

[illegible] மெல்லிய வேதனைகள் ஏற்படும்.''

[illegible]?''

[illegible] விழுவதுபோல, கதவிடுக்கில் கை [illegible] போல, சூடாக எதுவும் காலில் [illegible] கொள்வது போல, உச்சந்தலையில் இடித்துக் [illegible] போல.''

''அதெல்லாம் இவளால் நடைபெறுகிறதா?''

''ஆம். இவள் கோபத்தின் வேகம் அவர்களைத் [illegible] துர்சொப்பனங்கள் ஏற்படும். திடுக்கிட்டு எழு[illegible] பார்கள். வயிறு கலங்கும். உடல் பலஹீனமாகும். [illegible] வாசனை ஏற்படும்.''

''அப்படியானால் இவள் தப்பித்துக்கொள்ள ஒரு [illegible] இருக்கிறது என்று சொல்'' என்று ஞானி என்[illegible] பார்த்தார்.

நான் வியப்போடு அவரைப் பார்த்தேன்.

''அவர்களில் எவரேனும் ஒருவர் இவளைப் [illegible] வருத்தப்பட்டால் இவள் சமாதானமாகி[illegible] அல்லவா?''

''ஆம். நீங்கள் சொல்வது நல்லதாக இருக்கிறது.''

''அப்படியானால் இவள் நிலை குறித்து [illegible] அங்குள்ளவர்களைக் கவனித்தாலென்ன? இவளை [illegible] அதிகம் துன்புறுத்தினார்களோ அவர்களை இவளு[illegible] வருத்தப்பட வைத்தாலென்ன. அவர்கள் உள்ளுக்[illegible] குமைந்து இவளுக்காக அழுதாலென்ன?'' என்று [illegible] கேட்டார்.

நான் அவரை வணங்கினேன்.

அவர் மனம் முழுவதும் திருப்பி கீழே [illegible] உறவினர்களைத் தேடினார்கள். அவள் உறவினர்கள் [illegible] அவள் மரணத்திற்கு வருத்தப்பட்டதாகத் தெரியவில்[illegible]

''எத்தனை கேவலமான பொம்மனாட்டி. இவ[illegible] நமக்கு எத்தனை வேதனை. எங்கே போய் நின்[illegible] இவளைப் பற்றி கேள்வி கேட்டு அவமானமாகி ஒரு [illegible]

[illegible] இந்தக் குடும்பத்தில் பண்ண ஒட்டாத, எதுக்குப் [illegible] இவ பேர் அங்க முன்ன போய் நின்னு [illegible] எத்தனை அசிங்கப்படுத்தியிருக்கு? நல்ல வேளை, [illegible] இருந்திருந்தா நாம இன்னும் நாறியிருப்போம். நாம [illegible]யிருப்போம்.''

[illegible] விதமாக பல்வேறு மனிதர்கள் பேசினார்கள்.

[illegible] பதினொண்ணோ இவளுக்குப் பண்ணணுமா?'' [illegible] கேட்டார்கள்.

[illegible] வேணாம். விடு. தற்கொலை கேசு, அது [illegible] அலைஞ்சு இருக்கற காசும் பிடுங்கிண்டு [illegible] இப்ப இதுக்குவேற துட்டு செலவு [illegible] எங்கிட்ட இல்லை'' என்று சொல்ல, அவள் [illegible] நாளிலிருந்து பத்தாவது நாள் அவளுக்கு [illegible] மரியாதையும், ஆசுவாசமும் கிடைக்கவில்லை. [illegible] அழுகை பெரிதாக இருந்தது.

[illegible] மறுபடியும் அந்தக் குடும்பத்துக்குள் வலம் வந்தார்.

[illegible] கழுத்துல போட்டிருந்த நகை, தப்பா சம்பாதிச்ச [illegible] இதெல்லாம் யாருக்குப் போய்ச் சேரணும்? நீங்க [illegible]'' யாரோ யாரையோ விசாரிக்க,

[illegible]க்குத்தான் போய்ச் சேரணும்'' என்றவுடன் [illegible] இடம் மாறினார்.

[illegible] பெண் என்று தேடினார்.

[illegible] ஏழு ஆண்டுகளான அந்தப் பெண்குழந்தை [illegible] படுத்துக்கொண்டு கனவுக்குள் அழுதது. [illegible] அம்மா' என்று கூப்பிட்டது. அம்மாவின் மடியில் [illegible] புதைத்துக்கொண்டது. ''நீ ரொம்ப சமர்த்து அம்மா.

உன்னை எல்லாரும் கோச்சுக்கறா. உன்னை எல்லாரும் அடிக்க வர்றா. எனக்கு பயம்மா இருக்கும்மா. உன்னையும் என்னையும் அசிங்கமா பேசறா. நீயும் அம்மா மாதிரி ஆயிடாதேங்கறா. நீ எனக்கு நல்ல அம்மாதானே. நான் உன்னை மாதிரி ஆகக்கூடாதா? உன்னை மாதிரி நான் நல்லவளா ஆனா தப்பா? மகா கேவலம், படு பாதகி அப்படின்னு உன்னைச் சொல்றாம்மா. நீ யாருக்கும் கெடுதல் பண்ணலையேம்மா. நல்லதுதானே பண்ணினே" என்று பேசி உள்ளுக்குள் விசும்ப, ஞானி அவள் அன்பை அதிகப்படுத்தினார்.

அந்த அன்பு இன்னும் பெருகி அந்தக் குழந்தையை இன்னும் பெரிதாய் மலர வைத்தது. அவள் முகம் பிரகாசமாக இருந்தது.

அவளுக்கு அருகே போய் தற்கொலை செய்துகொண்ட பெண்மணி உட்கார்ந்து கொண்டாள். அவள் அன்பு நின்றது. அழுகை அதிகரித்தது. அந்தக் குழந்தையின் தலையைத் தடவிக் கொடுத்தாள்.

"சாவுக்கு நிறைய செலவு பண்ணியிருக்கியே. இந்த செயினை வேணா நீ எடுத்துக்கறீயா?" என்று யாரோ கேட்க, அவன் ஒரு நிமிடம் யோசித்தான். எடுத்துக்கலாம் தான் என்று கை நீட்டினான். மேஜையிலிருந்த காபி டம்ளர் சட்டென்று எதிலோ இடிபட்டு, சரிந்து, சூடாக அவன் தொடையில் கொட்டியது.

அவன் 'ஆ' என்று அலறினான். வேட்டியை அவிழ்த்துப் போட்டு வெறும் ஜட்டியும் பனியனுமாக நின்றான்.

பல பெண்கள் முகம் திருப்பிக் கொண்டார்கள். அவனுக்குள் நகை வேண்டாம் என்று தோன்றியது.

அந்தக் குழந்தைக்கு ஆதரவாக இறந்தவளின் அம்மா அழைத்து வந்திருந்தாள். குழந்தையை அவளோடு அனுப்ப அங்குள்ளவர்கள் சம்மதித்தார்கள்.

ஞானி அதற்குரிய மனமாற்றங்களைத் துரிதமாகச் செய்தார். அந்தக் குழந்தை பள்ளிக்கூடத்திலிருந்து விடை பெற்று, பக்கத்து வீட்டினரிடமிருந்து விடைபெற்று, அங்குள்ளவர்களிடமிருந்து விடைபெற்று பாட்டியோடு சந்தோஷமாகப் போயிற்று. அந்தக் குழந்தை பேருந்தில் ஏறி ஜன்னலோரம் உட்கார்ந்து ஓடுகின்ற மரங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். ஒரு மரத்திலிருந்து ஒரு கொத்துப் பூ பிய்த்துக்கொண்டு வெளியெறியப்பட்டு வேகமாகக் காற்றில் பறந்து வந்து அவளுடைய மடியில் விழுந்தது. காட்டுத் தீ போன்ற சிவப்பு மலர்களை சந்தோஷத்துடன் பார்த்தாள். அம்மாவுடைய உதடுகள் அவளுக்கு ஞாபகம் வந்தன.

தற்கொலை செய்து கொண்டவள் மெல்ல நிதானமாக அந்த இடத்தில் அலைந்தாள். ஞானியைப் பார்த்தாள். வணங்கினாள். என்னைப் பார்த்தாள். கும்பிட்டாள்.

நான் அவளுக்கு ஒரு இடம் காட்டினேன். அந்த இடத்தில் அமர்ந்து கொண்டாள். உள்ளுக்குள் பார்க்கத் துவங்கினாள். மொத்த வாழ்க்கையையும் அலச ஆரம்பித்தாள். அவளுடைய உடம்பு பற்றிய சிந்தனை அதிகரித்தது. எப்படி பிறந்தோம், எப்படி வளர்ந்தோம்... படிப்படியாக தன்னை யோசிக்கத் துவங்கினாள்.

மங்கலான அந்த வெளிச்சத்தில் அமைதியாக பல பேர் அரைத் தூக்கமும், முக்கால் தூக்கமும் முழுதூக்கமுமாக இருந்தார்கள். அந்த இடம் இரவுமற்று பகலுமற்று கனமான அமைதியுடன் இருந்தது.

பூமியில் தியானம் செய்வது மிகக் கடினம். [illegible] ஒருமைப்படுத்துவது மிகவும் சிரமம். இந்த இடத்தில் [illegible] எளிதாக மனதை ஒருமைப்படுத்திவிடலாம். இந்த [illegible] உடம்பில்லை. உடம்பு பற்றிய நினைப்புதான் இரு[illegible] உடம்பைப் பற்றிய நினைவை மெல்ல ஆசுவாசப்[illegible] விட்டு மனம் மட்டுமே உடம்பு என்பதாக பார்[illegible] கொள்ளலாம். மனம் மட்டுமே பார்க்க ஆரம்பிக்[illegible] உள்ளுக்குள் பேரமைதி வந்துவிடும். அந்தப் பேர[illegible] பொங்கப் பொங்க உடம்பு பற்றிய நினைப்பு முற்றி[illegible] அகன்றுவிடும். வெறும் மனமாக அந்த உயிர் இருக்கும்.

மனமாக இருக்கிற உயிர், மனதை மெல்ல மெல்ல [illegible] ஆரம்பிக்க, உதிர்க்க ஆரம்பிக்க, வெறும் உயிர் மட்[illegible] மிஞ்சும். அந்த உயிர் இப்போது மிகச் சிறிய [illegible] சக்தியுடன் வேறு ஒரு உடம்புக்குள் புக தயாராக இரு[illegible] மனதின் நினைப்பைக் கரைப்பதுதான் இந்த இடம். [illegible] நினைவை முற்றிலும் அகற்றுவதுதான் இந்த இடம்.

நான் திரும்பி ஞானியைப் பார்த்தேன்.

ஞானி அமைதியாக உள்ளுக்குள் பார்த்துக் கொண்டி[illegible]தார்.

"மறுபடியும் உதவிக்கரம் வரும். அப்போது போக[illegible] என்றேன்.

"இல்லை. நான் மனதைக் கரைக்க முயற்சிக்கி[illegible] என்றார்.

"உங்களுக்கு என்ன? நீங்கள் கீழேயே [illegible] கரைத்துவிட்டீர்களே."

"இல்லை. இன்னும் இந்த நண்பர்களிடம் பிரிய[illegible] இருக்கிறேன். இந்த நண்பர்களுக்காகக் கவலைப்படுகிறேன்.

[illegible] பக்தர்களுக்காக நான் முயற்சிகள் [illegible]றேன். எனவே, மனம் கரைவதற்குத் [illegible]" என்றார்.

[illegible] அவரைக் கவலையுடனும், பிரியத்துடனும் [illegible]

[illegible]த்தார்.

5

[illegible] பல.

[illegible] கேசவன் நாராயணன். சோழ நாட்டு [illegible] நான் அந்தணன். ஆயினும் போர் தொழில் [illegible] நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு [illegible] இங்கு வருபவர்களுக்கு உதவி செய்வதுதான் [illegible] இறந்துபோய் மேலே வருகிறவர்களை மெல்ல [illegible]த்தி அமர்த்துவதே எனக்குப் பிடித்தமான [illegible] நான் கீழே போக விரும்பவில்லை. மேலே போக [illegible]மில்லை. நான் இங்கேயே என் வேலைகளை [illegible]யாகச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன்.

[illegible] ஆவேன்? எனக்குத் தெரியவில்லை. எனக்கு [illegible] கவலையும் இல்லை.

[illegible] பெரிதாகத் தெரிகிறது. நிறைய பேர் இறந்து [illegible]றார்கள் என்பதுபோல அந்த இடத்தில் [illegible]. இங்குள்ளவர்கள், உயிர்சக்தி சுழன்று [illegible] சுழலாக ஒரு இடத்தை நோக்கி நகர்வதைப் [illegible] நின்றார்கள்.

ஞானி கூர்மையாக அந்த இடம் நோக்கினார் [illegible] ஆவலாகப் பார்த்தேன். மிகப் பெரிய திரள். ஒரு [illegible] நடக்கும்போது இறப்பார்களே, அவ்விதமாய் ஒரு [illegible] திரள் ஏற்பட்டது. அது ஒரு தங்கும் [illegible] கடற்கரையோரம் மிக கம்பீரமாகக் காட்சியளித்தது [illegible] கட்டடத்திற்குள் கொலை வெறியோடு ஆறு [illegible] இருந்தார்கள். அவர்கள் ஒன்றுகூடி ஒருவர் தோளில் [illegible] கை வைத்து வட்டமாக நின்றார்கள். தங்கள் [illegible] நல்லபடியாக முடிய வேண்டும் என்று வேண்டி[illegible] ஒருவரையொருவர் இறுகத் தழுவிக் கொண்[illegible] கன்னத்தில், நெற்றியில் முத்தமிட்டுக் கொண்[illegible] சட்டென்று விலகினார்கள். அவரவர் ஆயுதங்[illegible] வேகமாக எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்த ஆயுதங்[illegible] வினோதமாக இருந்தன. அவற்றிலிருந்து ஈயத்துண்[illegible] கிளம்பி, எதிரே இருப்பவர் உடம்பைத் துளை[illegible] மரணத்துக்கு அழைத்துப் போயின.

அவை தெறிப்பதும் வெடிப்பதுமாக மிக ஆச்சரிய[illegible] பட்டது எனக்கு. அவர்கள் அந்த ஆயுதங்களை [illegible] வேகமாகக் கையாண்டார்கள். இடுப்பில், முது[illegible] முழங்காலில் அதேவிதமான பல்வேறு ஆயுதங்[illegible] செருகிக் கொண்டார்கள். கதவு திறந்தார்கள். ஒரு[illegible] இடதுபக்கம் போனான். ஒருவன் வலது பக்கம் போனா[illegible] அவர்கள் அந்தக் கட்டடத்துக்குள் இருந்தே போ[illegible] வருவோர்களைப் பார்த்து அந்த ஆயுதங்களை இ[illegible] தொடங்கினார்கள். அந்த ஈயத் துண்டுகள் சிதறின [illegible] பேரைக் கொன்றன.

அங்குள்ள சுழல், நிறைய உயிர்களை உறிஞ்[illegible] துவங்கியது. அந்த இடத்தின் வேறு பகுதியில் மக்[illegible]

[illegible] வந்து விழுந்தார்கள். பயந்து அலறினார்கள். [illegible] ஆசுவாசப்படுத்துவது மிகக் கடினமாக இருந்தது.

[illegible] மேலும், கீழேயுமாக அந்த ஆறு நபர்களும் போய் [illegible] இடங்களில் பதுங்கிக் கொண்டார்கள். கட்டடம் [illegible] அவர்கள் வசமாயிற்று. இடைவிடாது அரை [illegible] முறை ஐந்தாறு பேர்களை கொன்று [illegible]ருந்தார்கள்.

[illegible] தடுத்து நிறுத்தவே முடியாதா? கொலை [illegible] இவர்களுக்கு வழக்கமா? வெறும் அப்பாவி [illegible] கொல்கிறார்களே. கிழவிகளை, குழந்தைகளை [illegible] தாக்குகிறார்களே. ஈயக் குண்டுகளால் [illegible]கிறார்களே. ஈயக் குண்டுகளால் சாகடிக்கிறார்களே'' [illegible] இங்குள்ளவர்கள் அலறினார்கள்.

[illegible] உக்கிரமானார். உள்ளுக்குள் வேகமாக அவர் [illegible] சுழன்றது.

[illegible] நிறுத்துவது?'' நான் கேட்டேன்.

[illegible] வருவான். நிறுத்துவான்'' என்று ஞானி [illegible] சொன்னார்.

[illegible]போல் பூத்தூவலாய் மேலே விழுந்த சுடுநீரும் [illegible] கலந்த ஒரு சுகத்தில் அவன் மிதந்து கிடந்தான். [illegible] ஒரு காதல் பாட்டை முணுமுணுத்துக் கொண்டிருந் [illegible]

[illegible] அழைப்பு வந்தது. அவன் சட்டென்று அந்தப் [illegible] நிறுத்திவிட்டு, தன்னுடைய இடம் நோக்கி [illegible] விரைவாக உடுத்திக் கொண்டான். கைபேசி [illegible] தன் மனைவியைத் தொடர்பு கொண்டான்.

"ஒரு முக்கியமான வேலைக்காகப் போகிறேன். முத்தம் கொடு" என்று கொஞ்சினான்.

அவள் அந்தக் கருவி மூலம் முத்தம் கொடுத்தாள்.

அவன் குழந்தைகளிடம் பேசினான். தலைக்கவசம் அணிந்து கொண்டான். தாய் தந்தையரிடம் பேசினான். மார்பு கவசம் அணிந்து கொண்டான். மறுபடியும் மனைவியோடு பேசினான். காலணிகள் அணிந்து கொண்டான்.

அந்தத் தங்கும் விடுதியில் இருந்தவர்கள் போலவே இவனும் வேகமாக ஆயுதங்கள் தரித்தான். இவன் வெளியே வர, இவனுக்கு மேலும் பல நவீன ஆயுதங்கள் தரப்பட்டன. அவைகளை வெகு துரிதமாக சரிபார்த்தான்.

அவனைப்போல இருபத்துமூன்று பேரை ஏற்றிக்கொண்டு ஒரு கவச வண்டி கிளம்பியது. சரிவில் சீறிப் பாய்ந்து மிகப்பெரிய பிளிறல் ஒலியோடு அந்தத் தங்கும் விடுதி[illegible] நோக்கிப் போயிற்று.

ஜனங்கள் அந்த இடத்திற்கு அருகே இல்லாமல் தெறி[illegible] ஓடினார்கள். சிதறி ஓடும் ஜனங்களை நோக்கி ஈயக்குண்டுகள் பாய்ந்து வந்தன. வந்த இருபத்துமூன்று பேரும் மளமளவென்று ஒரு ஜலதாரைக்குள் இறங்கினார்கள். ஓடினார்கள் அந்த விடுதிக்கு அருகே இருந்த ஜலதாரை இரும்பு மூடியை உடைத்துத் தெறித்தார்கள். அதன் வழியே வெளியேறி, அருகே உள்ள பெரிய நடைபாதைகளில் பதுங்கிக் கொண்டார்கள்.

அவர்கள் அப்படி வந்தது உள்ளே உள்ளவர்களுக்குத் தெரியவில்லை. இருபத்துமூன்று பேரும் நடைபாதையில் இருந்தபடி தங்கும் விடுதியின் வரைபடத்தை விரித்து

[illegible] வேகமாகப் பேசினார்கள். சில [illegible] சுட்டிக்காட்டினார்கள்.

[illegible] அவர்கலைப் பார்த்தேன். ஒரு போரின் [illegible] ஒரு கோட்டையைத் தகர்க்கும் தந்திரம் [illegible] வெளிப்பட்டது. எனக்கு அவர்கள் [illegible] கேட்க ஆவலாக இருந்தது. அவர்கள் புகை [illegible] வீசி, தாக்குபவர்களைக் காத்திருக்கும்படி [illegible] காத்திருப்பது என்பது துடிப்பானவர்களுக்கு [illegible]க்கக்கூடிய விஷயம்.

[illegible] கோட்டையை முற்றுகையிட்டபோது உள்ளேயும் [illegible] வெளியேயும் நகராமல் ஆணி அடித்தது போல் [illegible] கோட்டையை உற்றுப் பார்த்துக் [illegible] உள்ளே இருப்பவர்களுக்குத் தாங்காது. [illegible] வெளியே வர வேண்டும் என்று தோன்றும். இது [illegible] இந்த தந்திரத்தைதான் அவர்கள் [illegible]ார்கள்.

[illegible] இரவு முடிந்து விடியல் வேளையில் அந்த ஆறு [illegible] இடத்தில் மறுபடியும் கூடினார்கள். இதை [illegible] நடைபாதையில் இருந்த ஒரு பெட்டி [illegible] தெளிவாகக் காட்டியது. அவர்கள் ஒரே அறையில் [illegible]றார்கள். மறுபடியும் திட்டம் தீட்டு[illegible] என்பது புரிந்தது.

[illegible] மூன்று பேரும் துடிப்பானவர்கள். "யாரேனும் [illegible] இடத்துக்குப் போய், அந்த அறையை உடைத்து [illegible] தாக்க வேண்டும். இது மிக மிகக் கடினமான [illegible] இதில் ஆபத்துகள் அதிகம். போகிறவர் திரும்பி [illegible] போகலாம். யார் போகப்போகிறீர்கள்?"

தலைவரைப் போல் உள்ளவர் கேட்டார், 'நான், நீ' [illegible]
பல பேர் கை தூக்கினார்கள்.

இன்னார் முதலில், இன்னார் பிறகு [illegible]
சொல்வதைவிட, தெள்ளத் தெளிவாக நம் வழ[illegible]
தீர்மானித்துவிடுவோம். இங்குள்ள அத்தனை பேரும் [illegible]
விதமான வலு உடையவர்கள். யார் முதலில் [illegible]
மளமளவென்று ஒரு பெட்டியை எடுத்து நீட்ட, [illegible]
ஓலை நறுக்கு எடுத்துக் கொண்டார்கள். [illegible]
பார்த்தார்கள்.

அவனுக்கு முதல் இடம் என்று தெரிந்தது. [illegible]
மகிழ்ச்சியோடு எழுந்தான். அவர்கள் அவனை [illegible]
வைத்தார்கள். முத்தமிட்டார்கள். உடம்பு [illegible]
கொடுத்தார்கள். அவன் எழுந்து அந்தப் பகுதியின் [illegible]
மாடிக்கு விரைந்தான். இழுவைக் கருவியின் [illegible]
நான்காவது மாடியை அடைந்தான். அவன் மனது[illegible]
அவன் மனைவியின் அழகான முகம் தோன்றியது. [illegible]
உடம்பின் வெளுப்பு மனதுக்குள் ஞாபகம் வந்தது. [illegible]
முதுகும் பிருஷ்டங்களும் மனதுக்குள் சற்று நேரம் [illegible]
அவன் குழந்தைகளை மனசுக்குள்ளேயே [illegible]
அணைத்துக்கொண்டான். பெற்றோர்களை வணங்[illegible]
திரும்புவேனா? தெரியவில்லை. இரண்டு [illegible]
நாட்களாகக் கனவுகள் விதம் விதமாக வந்து கொண்[illegible]
கின்றன. ஏதோ ஒரு சவ ஊர்வலத்தில் கலந்துகொள்[illegible]
போல கனவு வருகிறது. என்ன ஆகும் என்று தெரிய[illegible]

ஆனால், இப்போது அதற்கு நேரமில்லை. 'குழ[illegible]
களை, கிழவிகளை, இளைஞர்களை, முதியோர்[illegible]
எந்தப் பாவமும் அறியாதவர்களை, யுத்தத்துக்கு த[illegible]
இல்லாதவர்களை, பொதுஜனங்களைத் தாக்கு[illegible]

[illegible] சும்மா விடக்கூடாது' என்று ஆத்திரம்
[illegible] அவன் பல் கடித்தான். அந்த
[illegible] எட்டிப் பார்த்தான்.

[illegible] கும்பல், அந்த அறைக்குள் உரத்த குரலில்
[illegible] அவன் அங்கிருந்து நகர முற்பட்டபோது
[illegible] ஒருவன் வெளியே வந்தான். இவன்
[illegible] பார்த்துவிட்டு உள்ளே போக முற்பட்டான்.
[illegible] துரிதமாகச் செயல்பட்டு அந்த எதிரியைச்
[illegible] இப்போது ஆறு பேரில் ஒருவன்
[illegible] சத்தம் கேட்ட ஐந்து பேரும் கதவை
[illegible] கொண்டார்கள்.

[illegible] வீரர்கள் அத்தனை பேரிடமும் காதோரம்
[illegible] இருந்தன. அந்தக் கருவி மூலம் வெவ்வேறு
[illegible] தொடர்பு கொண்டார்கள்.
[illegible]?'' என்று கேட்டதற்கு, ''ஒருவனைக்
[illegible]'' என்று இவன் பதில் சொன்னான்.
[illegible] கவனமாக இரு. அவர்கள் துடிப்பாகி
[illegible] மிக ஆத்திரமாக ஜன்னல் பக்கமிருந்து
[illegible]'' என்று பதில் வர, ''அந்தப் பக்கம்
[illegible]'' என்று இவன் கட்டளையிட்டான்.

[illegible] ஆத்திரக்காரரர்கள் இருந்த ஜன்னல்
[illegible] விடாத தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. இதனால்,
[illegible] வராமல் ஜன்னல், பக்கமே அவர்கள் தங்கள்
[illegible] திருப்பிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

[illegible] வேகமாக ஓடி அந்தக் கதவுபக்கம் நின்றான். மனம்
[illegible] கதவை உடைத்து உள்ளே போய் சுட்டுக்
[illegible] ஆனால், பதிலுக்கு சுடாமல்

இருப்பார்களா? உள்ளே வியர்த்தது. பயம் லேசாய் [illegible] பார்த்தது. மனைவியின் முகம் மறுபடியும் ஞாபகத்[illegible] வந்தது. அம்மாவின் முகம் வந்தது. நாய்க்குட்டி, [illegible] வாசற்படி, படர்ந்திருக்கிற மல்லிக்கொடி என்றெல்[illegible] ஞாபகம் வந்தது. படித்த பள்ளிக்கூடத்து டீச்சர் ஞாப[illegible] வந்தது. அவன் நண்பர்கள் ஞாபகம் வந்தார்கள். [illegible] மறுபடியும் குழந்தைகளை நினைத்துக் கொண்டான்.

மெல்ல கதவு பக்கம் போய் காது வைத்து, சத்தம் [illegible] வருகிறதா என்று பார்த்தான். உள்ளே அமை[illegible] இருந்தது. எதிர்பக்கம் இடைவிடாது இடி முழக்கம் [illegible] வெடிச்சத்தம் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. அந்தப் பக்க[illegible] சுவர்கள் உடைந்து சிதறின.

சட்டென்று அவனருகே இருந்த கதவு திறந்தது. வெளி[illegible] ஒரு கருவி வந்து விழுந்தது. அது வெடித்துச் சிதறும் என்[illegible] அவனுக்கு நன்றாகத் தெரிந்தது. ஆனால், என்ன[illegible] வேகம். வெடித்துச் சிதறத் தயாராக இருந்த அந்தக் கருவி[illegible] கண நேரத்தில் அவன் எட்டி உதைத்தான். திறந்த [illegible] மூடுவதற்கு முன்பே அந்தக் கருவி உள்ளே போய்வி[illegible] போன இரண்டு வினாடிகளில் வெடித்துச் சிதறியது.

அவன் கடவுளுக்கு நன்றி சொன்னான். [illegible] ஆச்சரியமாக அவனைப் பார்த்தேன். குனிந்து [illegible] போட்டு அந்த அறையிலிருந்து வேறு ஏதேனும் சத்[illegible] கேட்கிறதா என்று பார்த்தான். கதவின் அடியிலிருந்து [illegible] வேகமாக வந்தது. உள்ளே நெருப்பு இருக்க வேண்[illegible] என்று தோன்றியது.

"என்ன நடக்கிறது உள்ளே?" இவன் உரக்கக் கேட்[illegible]

[illegible] ஜன்னலைத் துளைத்து எடுத்துவிட்டோம். [illegible] குண்டு வீசினாயா?" என்று பதிலுக்கு அவர்கள் [illegible]ார்கள்.

"[illegible] அவர்கள் எறிந்ததை எட்டி உதைத்தேன். அது [illegible] போய் விழுந்துவிட்டது."

அவர்கள் இவன் பதில் கேட் டு கொக்கரித்தார்கள். இந்த [illegible] தப்பித்துவிட்டால் இனி தீர்க்காயுசுதான். அறுபது [illegible] ஓய்வுபெற்று வீட்டோடு இருந்துவிடலாம். அந்த [illegible] பெண்குழந்தைக்குத் திருமணம் செய்துவிடலாம். [illegible] வெளிதேசத்துக்கு அனுப்பிவிடலாம். [illegible] இந்த தேசம் முழுவதும் சுற்றலாம். எல்லா [illegible]ங்களிலும் போய் உட்கார்ந்து கடவுளிடம் [illegible]த்தனை செய்யலாம்.

இந்தப் பொழுது நன்றாகப் போகுமா? போகும் என்றும் [illegible] போகாது என்றும் தோன்றுகிறது. அவன் [illegible] உள்ளே போக அனுமதி கேட்டான்.

"பொறுத்திரு" என்று சொன்னார்கள்.

"அரை மணி நேரமாகப் பொறுத்திருக்கிறேன். உள்ளே [illegible] சின்ன அசைவுகூட தெரியவில்லை" என்று [illegible]ன்னான்.

"சரி, போய்ப் பார், கவனமாக இரு. கவனமாக இரு" [illegible]ார்கள்.

அவன் கதவை எட்டி உதைத்துக் கொண்டு உள்ளே [illegible]. வழி முழுவதும் அவர்கள் இறந்து கிடந்தார்கள். [illegible] பிய்ந்து கிடந்தது. திரைச்சீலைகள் எரிந்து [illegible] கொண்டிருந்தன. இவன் உள்ளே உட்கார்ந்து [illegible] முழுவதும் பார்த்தான். எங்கே உட்கார்ந்திருந்தானோ

அதற்கு நேர்எதிரே ஒருவன் தலைகுனிந்து [illegible] கிடந்தான்.

இறந்துவிட்டானா என்று பார்க்க ஒரு [illegible] எடுத்துவைத்தபோது, நொடியில் அது நடந்தது. [illegible] இருந்தவன் சட்டென நிமிர்ந்தான். கையில் [illegible] கருவியை இயக்கினான். ஒரு ஈயத்துண்டு இவன் [illegible] பாய்ந்தது. அடுத்தது நெஞ்சைத் தாக்கியது. இன்[illegible] இவன் இடுப்பில் விழுந்தது. வலி தாங்காமல் கையி[illegible] கருவியை இவன் இயக்க, பதினாறு பதினேழு [illegible] குண்டுகள் எதிரிமேல் பட்டு அவனைச் சிதறியடி[illegible] எதிரியின் உடம்பு பிய்ந்து போயிற்று.

அலறலோடு வெளியே வந்தான்.

“என்ன ஆயிற்று?” இவனோடு வந்தவர்கள் [illegible] கேட்டார்கள்.

“சுட்டுவிட்டான். கழுத்தில் சுட்டுவிட்டான்.” [illegible] கழுத்திலிருந்தும் இடுப்பிலிருந்தும் ரத்தம் பீறி[illegible] நெஞ்சில் லேசான காயம்தான். ஆனால், அதிலும் [illegible] ஓட்டை விழுந்திருந்தது. இவன் அந்த நடைபாதை [illegible] ஓடி இழுவைப் பெட்டிக்குள் உட்கார்ந்து கொண்[illegible] கையைத் தூக்கி இழுவைப் பெட்டியை இயக்[illegible] இழுவைப் பெட்டி கீழே வந்தது. தரையிறங்கியது. [illegible] வெளியே ஓடிவந்தான். இவனை நோக்கி நண்பர்கள் [illegible] வந்தார்கள். தாங்கிக் கொண்டார்கள். மருத்துவ உ[illegible] ஆணையிட்டார்கள்.

ரத்த இழப்பு மெல்ல மெல்ல அவனைப் பெரும் [illegible] தள்ளியது. அவன் துடித்தான். மேலும் ரத்த [illegible] அதிகமாகியது. அவர்கள் அவனை அசையவிடாது [illegible]

[illegible] அவன் கண்களைத் திறந்து அவர்களை [illegible] தன் மனைவியின் முகத்தை நினைத்துக் [illegible] அவள் உடம்பை நினைத்துக் கொண்டான். [illegible] தழுவிக் கொண்டான். முத்தமிட்டான். [illegible] என்று மனசுக்குள் சொன்னான். [illegible] தலையில் கை வைத்து ஆசீர்வதித்தான். தாய் [illegible] மறுபடி கண் திறந்தான்.

[illegible] “கொஞ்சம். இன்னும் கொஞ்ச நேரம் உன்னை [illegible] வைத்துக் கொள்” என்று சொன்னார்கள்.

[illegible] என்று தலையசைத்தான். மெல்ல கண் [illegible] அவன் தேசத்தின் பெயரைச் சொல்லி [illegible] தேசம் வாழ்க என்று கூவினான். தன் [illegible] மக்கள் வாழ்க என்று உரக்கக் கூவினான். கண் [illegible]

[illegible] அவன் கழுத்தில் துணி வைத்து அடைத்து, [illegible] கொண்டு கீழே ஓடிவந்தார்கள். [illegible] கொண்டிருக்கும்போது அவன் உடலை விட்டு [illegible] வெகுவேகமாக என் அருகே வந்து [illegible]

[illegible] இறந்துவிட்டான் என்று வெகு நேரம் கழித்து [illegible] அவன் மனைவி நெஞ்சில் அடித்துக் [illegible] அந்த ஊரில் சிறிய காட்சிப் பெட்டி [illegible] அவன் முகம் தெரிந்தது. எல்லோரும் [illegible]

[illegible] எல்லோர் மனதில் ஓடிற்று. எல்லோர் [illegible] திரம்பி வழிந்தது. திரும்பத் திரும்ப [illegible] அவன் குழந்தைகள் சுவரில் முட்டிக்

கொண்டு அழுதார்கள். அவன் தந்தை [illegible] உட்கார்ந்தார். தாய் மயக்கமானாள். அவன் [illegible] பெரிய கூட்டம் சூழ்ந்து கொண்டது. அங்குள்ள [illegible] பேரும் அழுதார்கள்.

அவன் மேலே எனக்கும் ஞானிக்கும் நடுவே [illegible] கொண்டு கீழே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். [illegible] கவலையாக இருப்பது போல் திரும்பி அவனைப் [illegible] அவனை மெல்ல தொட்டேன். என்னுடைய [illegible] அவனுக்கு நெகிழ்ச்சியைத் தந்திருக்க வேண்டும். [illegible] என்னை அணைத்துக் கொண்டான்.

6

ஜெய விஜயீ பவ.

நான் கேவசன் நாராயணன். அந்தணன். [illegible] போர் தொழில் செய்பவன். பதறப் பதற பல [illegible] ஈடுபட்டதாலும் பல நண்பர்களைப் பலி கொடு[illegible] இந்தப் போர் வீரனின் நெகிழ்ச்சியான துக்கம். [illegible] தெளிவாகப் புரிந்தது. "என்ன [illegible] வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனால், [illegible] செய்துதானே ஆகவேண்டும்." அவன் பேசினான்.

இதைச் செய்ய யாருக்கும் விருப்பமிருக்காது. [illegible] செய்துதான் ஆக வேண்டும். இப்படி [illegible] யாருக்கும் விருப்பமில்லை. ஆனால் ஈடுபட்[illegible] ஆகவேண்டும். எனக்கு இது தெள்ளத் தெளிவாகப் [illegible] நானும் இதே மாதிரிதான் இறந்துபோனேன். எனக்கும் [illegible] ஈடுபட விருப்பமில்லை. என்ன செய்வது? ஈடுபட்[illegible] ஆகவேண்டும். வெட்டத்தான் வேண்டும். வெட்டுப்[illegible]

[illegible] இதைத் தவிர்க்க முடியாது. ஏனெனில், [illegible] நாங்கள் வந்துவிட்டோம். மரணத்தை [illegible] தயாராகக் காத்திருக்கிறோம். நான் [illegible] வயதில் மரணமடைந்தேன். பாவம், [illegible] முப்பத்தியாறு வயதில் மரணமடைந்து [illegible] அவனை நான் மெல்ல அணைத்துக் [illegible]

[illegible] கவலையோடு கீழே உள்ள தன் மனைவியைப் [illegible]

[illegible] அவன் உடம்பைத் தூக்கிக்கொண்டு பெரிய [illegible] கிளம்பினார்கள். அவன் மீது கொடி [illegible] மலர்வளையம் வைத்தார்கள். போர் [illegible] அவனைச் சுற்றி நின்றுகொண்டார்கள். [illegible] மரியாதை செய்தார்கள். சில வீரர்கள் [illegible] கொண்டிருந்தார்கள். அந்த தேசத்தின் மரியாதை [illegible] கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. பெரிய [illegible] எல்லாம் வந்து கைகூப்பி வணங்கினார்கள். [illegible] அவன் வியப்போடு பார்த்துக் கொண்டிருந்[illegible]

[illegible] நான் பார்த்ததே இல்லையே" [illegible] என்னிடம். பிறகு சிரித்தான். அந்தச் சிரிப்பில் [illegible]

[illegible] இன்னும் தன் அருகில் வரவில்லையே [illegible] அவன் கவலைப்பட்ட அடுத்த [illegible] வழி பிறந்தது. யாரோ ஒரு பெரிய [illegible] அவன் மனைவியையும் குழந்தைகளையும் [illegible] அழைத்து வந்து முக்காலி போட்டு உட்கார

வைத்தார். பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம்
மனைவியுடன் ஆதரவாய்ப் பேசினார்கள். குழந்தை
கட்டியணைத்துக் கொண்டார்கள். நெற்றி
முத்தமிட்டார்கள்.

''அவன் நிறைவாய் சிரித்தான். வேறு எதற்கு செத்து
போவது. இதற்குத்தானே'' என்று என்னைப் பார்த்து
கேட்டான்.

நான் அவனைக் கவலையோடு பார்த்தேன். 'ரொம்ப
வேதனைப்படுகிறானோ' என்று நினைத்தேன். ஞானி
அவன் முதுகு தடவினார்.

இப்போது அவன் ஞானியைப் பார்த்து வணங்கி
ஞானி அவனிடம் கீழே சுட்டிக் காட்டினார்.

பொதுஜனம் அவனைப் பார்க்க வேண்டும் என்று
அங்குள்ள அதிகாரியிடம் உரத்த குரலில் சண்டை
கொண்டிருந்தது.

''எங்களிடமிருந்து அவனை மறைக்கப் பார்க்கிறீர்கள்
அவன் தேசத்துக்காக உயிர் துறந்தவன். எங்களை
காப்பாற்ற, தன் உயிரைத் தந்தவன்'' என்று கத்தினார்கள்.

ஜனங்களுடைய கோபாவேசம் பெரிய அதிகாரிக்கு
தெரிவிக்கப்பட்டது. ஜனங்கள் சீரான வரிசையில் நி
வைக்கப்பட்டார்கள். சிலர் பெரிய பெரிய பூக்கூடை
கொண்டு வந்து அங்கே வைத்தார்கள். ஜனங்கள் பூக்களை
அள்ளிக் கொண்டார்கள். அவன் மீது தூவினார்கள்.
கூப்பினார்கள். பல பேர் அழுதார்கள். வயதான
பெண்மணிகள் அவன் மீது மலர் தூவி, ''என் மகனே,
மகனே'' என்று கண்ணீர் விட்டு அழுதார்கள்.

ன் மெல்ல உதடு கடித்தான். ''வயதான எல்லா
ளிரும் தாய்தான் அல்லவா?'' என்று அவன்
பார்த்துக் கேட்டான்.

ரர்கள் பலர் அவனுக்கு அஞ்சலி செலுத்தும்
''பழி வாங்குவோம்'' என்று கை உயர்த்திச்

சந்தோஷமாகச் சிரித்தான்.

த்தனமும், வீரமும் ஜலதோஷம் போல,
ட்டு சட்டென்று தொற்றிக் கொள்ளும்.
தொற்றிக் கொண்டது. அவன் என்னைப்
சிரித்தான்.

சிரித்தேன்.

அந்த காட்சிப் பெட்டியில் ஒருவர்,
ஒரு வேண்டுகோள் வைக்க விரும்புகிறேன்''
குரலில் சொன்னார். எல்லோரும் அவர்
கேட்டார்கள். ஜனங்களின் மனம் அவரை
இருப்பதால், இவன் மனமும் அவரை நோக்கித்
'என்ன?'' என்று ஆவலோடு பார்த்தான்.

''இறந்தவரின் மனக்கேதம் தீர்க்கும் பொருட்டு
ளக்கோ, ஒரு மெழுகுவர்த்தியோ அல்லது ஒரு
தயவுசெய்து ஏற்றி வையுங்கள். உங்கள் ஊர்
கோபுரங்களில் ஆலயங்களில் விளக்கேற்றி
கள். வாசனையான புகையை எழுப்புங்கள்.
பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்'' என்று உறுதிபடச்

அங்கே பெரிய மாறுதல் நடந்தது. அங்குள்ள [illegible]
மானவர்களெல்லாம் கையில் மெழுகுவர்த்தி [illegible]
வந்தார்கள். அவர்கள் கையில் மெழுகுவர்த்தி [illegible]
பார்த்ததும் பொதுஜனங்களும் மெழுகுவர்த்திக்கு [illegible]
எல்லோர் வீட்டு வாசலிலும் விளக்கேற்றப்பட்டது [illegible]
கோபுரங்களில் அடர்த்தியான தீபத்தோடு அகல் [illegible]
எரிந்தன. தீபம் பல இடங்களில் போடப்பட்டு [illegible]
இடங்களில் ஒன்றுகூடி கடவுள் பெயரைச் சொல் [illegible]

அவன் ஆத்மா சாந்தியடைய வேண்டி பிரார் [illegible]
செய்தார்கள்.

அவன் கைகூப்பி நெகிழ்ந்து அவர்களை வணங் [illegible]
"நான் ஒன்றும் பெரிதாகச் செய்துவிடவில்லையே [illegible]
இத்தனை?" என்று என்னை நோக்கி மெல்ல கேட் [illegible]

கீழே ஒரு குரல் தெளிவாகக் கேட்டது [illegible]
செத்திருப்பேன்பா. நான் செத்திருப்பேன். [illegible]
காப்பாத்திட்டான். இவன் செத்துப்போய் [illegible]
காப்பாத்திட்டான். இவன் அங்க வரலைன்னா [illegible]
எல்லாரும் செத்திருப்போம்." அந்தத் தங்கும் [illegible]
வேலை செய்யும் பெண்மணி உரத்த குரலில் [illegible]
கட்டுப்பாடுகளைத் தாண்டி அவனை நோக்கி ஓடி [illegible]
அவன் முகத்தைத் தடவினாள். "சகோதரனே, சகோதர [illegible]
என்று கதறினாள்.

இதெல்லாம் காட்சிப் பெட்டியில் காட்டப்ப [illegible]
அவன் மனைவியை நோக்கி அந்தப் பெண் ஓடி [illegible]
கட்டிக் கொண்டாள். குழந்தைகளை இழுத்து அணைத் [illegible]
கொண்டு அழுதாள்.

[illegible] போயிருக்க வேண்டியது. என் தலைக்கு
[illegible] பாய்ந்தன. நான், என்ன செய்வது?
[illegible] ந்தேன். இவர் வந்தபிறகுதான் நிலைமை
[illegible] இவர் செத்தது எங்களுக்காக. நான்
[illegible] இவரை மறக்க மாட்டேன். உங்களுக்கு நான்
[illegible] உங்கள் வீட்டு வேலைக்காரியாக
[illegible] உங்களுக்கு நான் பணிவிடை செய்கிறேன்"
[illegible] கதறினாள்.

[illegible] சமாதானப்படுத்தி மெல்ல அழைத்துப்
[illegible]

[illegible] போல என்னைப் பார்த்தான்.

[illegible] அணைத்துக் கொண்டேன்.

[illegible] என் மீது எத்தனை பிரியமாக இருக்கிறார்கள்.
[illegible] என் மனைவி மீதும் குழந்தைகள் மீதும்
[illegible] இருக்கிறார்கள். எனக்கு இது சந்தோஷமாக
[illegible] நான் உத்தமமான காரியம்தான் செய்திருக்
[illegible] இல்லையா?" என்று கேட்டான்.

[illegible] அவன் முதுகு தடவினார்.

[illegible] இடம் சுட்டிக் காட்டினார்.

[illegible] இடத்தில் அவன் உருவப்படத்தை வைத்து
[illegible] அலங்கரித்திருந்தார்கள். கடவுள் பெயரால்
[illegible] பாடினார்கள். தூப தீபங்கள் காட்டினார்கள்.
[illegible] இங்கு வந்து வீசியது. அந்த ஒளி இங்கே
[illegible]

[illegible] அவனுக்கு வேறு ஒரு இடம் சுட்டிகாட்டினார்.

அப்போது பூமியில் லேசாய் வெளிச்சம் பரவி [illegible] அங்கு இரண்டு இளைஞர்கள் இருந்தார்கள்.

“டேய், மனசு என்னமோ கஷ்டமா [illegible] அவனுக்கு நாம ஏதாவது பண்ணியாகணும்[illegible] பேசிக்கொண்டார்கள்.

“என்னடா பண்ணலாம்?” என்று இன்[illegible] கேட்க, அவன் இருவரையும் ஆவலாகப் பார்த்தான்.

“நான் அவனுக்கு தர்ப்பணம் பண்ணப்போறேன்[illegible] என்று சொல்ல, அவர்கள் இரண்டு பேரும் ஆற்றங்[illegible] போனார்கள். முங்கிக் குளித்தார்கள். கரையில் [illegible] உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் குத்தி[illegible] மற்றவர்கள் அவர்களிருவரையும், “என்ன செய்[illegible] என்று விசாரித்தார்கள்.

“அந்த வீரனுக்குத் தர்ப்பணம் பண்ணப்போ[illegible] வர்றீங்களா?” என்று இவர்கள் கேட்க, மளமள[illegible] அங்கே ஒரு கூட்டம் சேர்ந்தது. எல்லோரும் வ[illegible] நின்றார்கள். பிறகு உட்கார்ந்து கொண்டார்கள். [illegible] உரத்த குரலில் தர்ப்பண மந்திரம் சொல்ல, எல்[illegible] கையிலுள்ள நீரை கட்டை விரல் வழியாகத் [illegible] விட்டார்கள். அந்த நீர் அவனைக் குளுமைப்படு[illegible] இப்படி நீர் விடத் தெரியாதவர்கள் ஆற்றில் [illegible] கையளவு நீரெடுத்து கிழக்கு நோக்கி ஆற்றிலே [illegible] விட்டார்கள். அந்த நீரும் அவனைக் குளுமைப்படு[illegible] தொண்டையை ஈரப்படுத்தியது. அவன் முகத்தில் [illegible] பரவியது. உடம்பு முழுவதும் குளுமை பரவி [illegible] செய்தது.

[illegible] குறைந்தான். யாரோ அவன் பெயர் [illegible] பேருக்கு உணவிட்டார்கள். அவன் வயிறு [illegible] அவனுடைய உடம்பை, ஊர்வலமாக, [illegible] போய் குழியில் இறக்கி கரும்பலகை போட்டு [illegible] மண் கொட்டி அவனைப் பற்றிய விவரத்தை [illegible] ஒரு கருங்கல்லை நட்டார்கள். அதற்கு [illegible]டார்கள்.

[illegible] அதற்கு வணக்கம் சொன்னான்.

[illegible] முடிந்தது. என் வேலை முடிந்தது” என்று [illegible] தன் மனசினுள் புகுந்து தன்னுடைய [illegible]களைத் திரட்டி மனைவியின் மீது சொறிந்தான். [illegible] மீதமிருந்த புண்ணியங்களைத் திரட்டி மகள் [illegible] தூவினான்.

[illegible] உறுதியானவர்கள்.

[illegible] மனைவி தெளிவானாள். ஒரு நடிகரின் கையைப் [illegible] கொண்டு அவன் பெண்குழந்தை நின்றது. அவர் [illegible] சொல்ல, புன்னகை செய்தது.

[illegible] நடிகர்கள் வேணும்ன்றது. குழந்தையை [illegible] வச்சுட்டாங்க பாரு. இனி எல்லாம் சரியாயிடும்” [illegible] இருந்தவர் சொன்னார்.

[illegible] பெரியவர்கள் அவர்கள் மூவரையும் [illegible]த்தார்கள்.

[illegible] துடைத்து தலைவாரி தெளிவான அந்தப் [illegible] முகத்தைக் காட்சிப் பெட்டி காட்டியது. [illegible] பேசினாள். “நான் அழுது முடித்துவிட்டேன். [illegible] அழப்போவதில்லை. அவர் மகத்தான காரியத்திற் [illegible] இருக்கிறார். பல உயிர்களைக் காப்பாற்றியிருக்

கிறார். அவர் இறப்பை தங்கள் வீட்டு நபருடைய இறப்பா
கருதி எங்களுக்கு ஆறுதல் சொன்ன அக்கா
நெஞ்சங்களுக்கும் நன்றி. எங்களுக்கு உதவி செய்ய பல
வருகிறார்கள். ஆனால் இந்த அரசு செய்யும்
போதுமானது. அவருடைய அன்பான மனைவி என்
நினைப்பில் என் வாழ்நாளைக் கழிப்பேன்.
குழந்தைகளை நல்லபடி உருவாக்குவேன். குறிப்பாக
மகனை நான் போர்ப்படையில் சேர்ப்பேன்.
உன்னதமான இடத்திற்கு அவனைக் கொண்டு
செய்வேன். அவர் தந்தை அவரைப் போர்ப்படை வீர
மாற்றினார். நானும் என் மகனைப் போர்வீர
மாற்றுவேன். அவர் மகன் இன்னும் மகத்தான காரி
களைச் செய்வான். இது உறுதி. நாங்கள் தேசம் காக்க
பிறந்திருக்கிறோம்'' என்று சொல்ல, பல பேர் கண்ணீ
விட்டு அழுதார்கள். அந்தக் கண்ணீர் அவனை இன்
மெல்லியனாக்கியது.

அவன் எந்த கனமும் அற்று மனம் மொத்தமும்
கீழே விழுந்து எந்தவிதப் பிறப்புமில்லாமல் எல்லா
முடிந்தவனாக, எல்லாம் தெரிந்தவனாக, மிக சிறப்
முறையில் அவன் இருப்பதை நாங்கள் அத்தனை பே
உணர்ந்தோம். ஞானி அவனை நோக்கி கைகூப்பினா
எனக்கு அருகே வந்து நின்றான். என்னால் அவனைத்
தழுவிக் கொள்ள முடியவில்லை. அவன் மெல்ல என்
நெற்றியில் முத்தமிட்டான். எனக்கு வணக்கம் சொன்னான்.
நான் ஆச்சரியத்துடன் அவனைப் பார்த்தேன்.

"பூமி ஒரு அழகான இடம். பூமி சுபிட்சமான இ
ஆனால், மனிதர்கள்தான் இந்த பூமியைச் சரியாகப் பய
படுத்திக் கொள்ளவில்லை. என்ன செய்வது? கடவுளை

அதுவாக இருக்கிறது'' என்று சொன்னான்.
காதலுடன் நோக்கினான். பிறகு மெல்ல
பார்த்தான். வானத்தில் வெளிச்சம் ஒன்று
அந்த வெளிச்சக் கதிர் மெல்ல கீழிறங்கியது.
பொங்கி பாய்ந்து வந்தது. அவனை
சூழ்ந்து கொண்டது. உறிஞ்சியது. தூக்கியது.
அவன் காணாமல் போனான். வெளிச்சத்தோடு
நீரோடு நீர் கலந்ததுபோல காற்றோடு
கலந்ததுபோல, வாசனையோடு வாசனை கலந்தது
அவன் வெளிச்சத்தோடு முற்றிலுமாய் கலந்து
அவனுக்கு இனி பிறவி இல்லை. அவன் வீர
அடைந்துவிட்டான். அவன் எப்போதும்
எப்போதும் ஒளியாக எப்போதும்
ஒரு அமைதியில் இருப்பான். அவனுக்கு
இனி எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. ஆனால்,
அவனைக் கொண்டாடிக் கொண்டிருப்பார்கள்.
காலம் அவனைப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்கள்.
வாழ்த்திக் கொண்டிருப்பார்கள். அவன் பெயரால்
நல்ல விஷயங்கள் நடத்திக் கொண்டிருப்பார்கள். இது
உன்னதமான மரணம்.

நான் கவலையோடு பூமியைப் பார்த்தேன். ஞானி
அருகே வந்து உட்கார்ந்து கொண்டார்.

போர் வீரன். வந்தான். பார்த்தான்.
விட்டான். நீ ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேல்
இருப்பதாகச் சொல்கிறாய். நீ ஏன் போகவில்லை.
வெளிச்சம் வரவில்லை. உன்னை ஏன் அவர்கள்
அழைக்கவில்லை. இங்கு அற்புதமான வேலை செய்து
கொண்டிருக்கிறாய். அப்போதும் அங்கு உனக்கு
அழைப்பில்லையே. ஏன்?'' என்று கேட்டார்.

நான் தலைகுனிந்தேன்.

''ஏதேனும் தவறா?'' மெல்ல வினவினார்.

நான் ''ஆம்'' என்றேன்.

''என்ன?'' ஞானி பிரியத்துடன் கேட்டார்.

அவரிடம் சொன்னால் என்னுடைய [illegible] இன்னும் வேகமாகக் கரையும். என் மனம் [illegible] வேகமாகக் கரையும் என்று தோன்றியது. நான் [illegible] பற்றி சொல்லத் துவங்கினேன்.

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ நாட்டின் [illegible] அந்தணன். ஆனாலும் போர் தொழில் செய்பவன். [illegible] இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாகிறது. நான் [illegible] காவிரிக்கரை. அழகிய கிராமம். என் கிராமத்தில் [illegible] உபநயனம் செய்வித்தார்கள். உபநயனம் செய்வித்த [illegible] மத்தியானம் கையில் ஈர்க்குச்சியைக் கத்தியாக [illegible] கன்றுக்குட்டியை குதிரையாக நினைத்து அதைக் [illegible] பிடித்து கன்றுக்குட்டியின் துள்ளலை [illegible] கொண்டிருந்தேன்.

என் வீடு சிரித்தது. என் வீடு அந்தணர் வீடு. [illegible] என் வீட்டிலுள்ள பல அந்தணர்கள் அரசாங்கத்தில் [illegible] அதிகாரிகளாக, தளபதிகளாக, போர் [illegible] செய்பவர்களாக இருந்தார்கள். என் வாழ்க்கை [illegible] நடுவே உற்சாகமாக ஆரம்பித்தது.

நான் என் வாழ்க்கையை நேசிக்கத் துவங்கினேன்.

அப்போது கீழே சக்தி திரண்டு மிக மிருதுவாக [illegible] காத்திருந்தது.

[illegible] சட்டென்று உறியும் செயலை [illegible] சக்தி. இப்போது காத்துக் கொண்டிருப்பது [illegible] இருந்தது.

7

[illegible] பல.

[illegible] அந்தணன். ஆயினும் போர் [illegible] நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு [illegible]

[illegible] மேலே வருகிறவர்களை ஆசுவாசப் [illegible] எனக்குப் பிடித்தமான வேலையாக இருக்கிறது. [illegible] மனிதர்கள், விதவிதமான வேலைகளோடு [illegible] இது மங்கலான, வெளிச்சமான இடம். [illegible] இருப்பதற்கு வசதியான இடம். இந்த [illegible] புரிந்துகொண்டு அனுபவிக்கிறார்கள். [illegible] நினைவுகளை மெல்ல களைந்துவிட்டு கீழே [illegible] அல்லது மேலே அழைக்கப்படுகிறார்கள். [illegible] இருக்கும் ஒரு சொர்க்கம். எந்தவித [illegible] இல்லாத ஒரு இடம். ஆனால், கீழே [illegible] நினைவுக்குக் கொண்டு வந்து [illegible], அழுகிறவர்களும் இங்கு உண்டு.

[illegible] போகிறார்கள் என்று தெரிந்ததும் அந்த [illegible] பூமியில் கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு [illegible] உண்டாகும். சுற்றியுள்ள அணுத் திரள்கள் ஒரு [illegible] நிற்கும். அந்த சக்தியை உறிஞ்சுவதற்கு [illegible] சக்திகள் உதவி செய்யும்.

ஞானியும் நானும் கீழே பார்த்தபோது [illegible] வேகமாக இருந்தது. ஆனால், கூர்மையாக [illegible] உடனடியாக உறிஞ்சப் போவது இல்லை [illegible] அது செயல்பட்டது. நான் கீழே உள்ளவர்களை [illegible] பார்த்தேன். அந்த இடத்திற்குப் போக வேண்டும் [illegible] போல் ஒரு உந்துதல் எனக்குள் ஏற்பட்டது.

நான் மெல்ல ஞானியைக் கவனித்துவிட்டு [illegible] நகர்ந்தேன். ஒரு கிழவருக்கு அருகே போய் [illegible] கொண்டேன். அவர் கண்மூடி படுத்திருந்தார். [illegible] மனம் விழித்திருந்தது. அவர் உடம்பு தொய்வாக [illegible] அசைவுகள் இல்லாமல் இருந்தது. ஆனால், மனம் [illegible] வலதுமாக பல்வேறு விஷயங்களுக்கு [illegible] கொண்டிருந்தது. அவர் இறந்துவிடுவார் என்று [illegible] சொன்னதை இரண்டு பேர் பேசி அவர் கேட்டு [illegible]

'இவருடைய இதயம் நொய்மையாக இருக்கிறது [illegible] எப்போது வேண்டுமானாலும் இறந்துபோகலாம்' [illegible] வைத்தியர் சொல்ல, அதை இவருடைய சொந்த[illegible] பெண்கள் இரண்டு பேர், இவர் உறங்குகிறார் [illegible] நினைப்பில் இவருக்கு அருகே நின்று அதைப் [illegible] பேசினர். அவர் அதைக் கேட்டுவிட்டு திடுக்கிட்டார்.

பெண்கள் நகர்ந்ததும் மெல்ல அழுதார். பிறகு [illegible] தேறினார். இன்னும் எத்தனை நாள் இங்கேயே [illegible] வேறு புது இடத்துக்குப் போக வேண்டும் என்ற [illegible] உள்ளவராய் தனக்குள் தன்னைப் பார்க்க ஆரம்பி[illegible] அவர் படுத்துக் கிடந்த இடம் வசதியாக இருந்தது. [illegible] அவரால் அதிக நேரம் பார்க்க முடியவில்லை. [illegible] கலைந்து சுற்றிலும் தன் மனதை அலைய விட்டார்.

[illegible] அறை விசாலமாக குளிர்சாதனம் [illegible] மிகச் சுத்தமாக இருந்தது. அவருக்குத் [illegible] மருந்துகள், உபகரணங்கள் மிகச் சீராக அடுக்கி [illegible] இருந்தன. இரண்டு தாதியர்கள் எந்நேரமும் [illegible] முழுமையாகக் கவனித்துக் கொண்டார்கள். [illegible] ஏற்ப மாற்று ஏற்பாடாக இன்னும் [illegible] அவரைக் கவனிக்க வந்துவிடுவார்கள். [illegible] மருத்துவர்கள் அவரிடம் பேச்சுக் [illegible] சிகிச்சை அளித்து குணமாக்க முயற்சி [illegible]

[illegible] வயது என்பதால், இளம் வயதில் [illegible] நன்றாக அனுபவித்தவர் என்பதால் ஆட்டம், [illegible] அதிகம் என்பதால் இதயம் நொய்மை [illegible]

[illegible] நிமிர்த்த வேண்டும், நிமிர்ந்து உட்கார்ந்து [illegible] வேண்டும் என்று விரும்பினார். அந்தக் கட்டில் [illegible] இறக்குமதி செய்யப்பட்டிருந்தது. அதில் [illegible] இருந்தன. அந்தக் குமிழிகளைத் தடவினால் [illegible] திரும்பியது. முன்னும் பின்னும் [illegible] தாழ்ந்தது. உயர்ந்தது. பல்வேறு விஷயங்களை [illegible] தானே செய்து கொண்டது. அதில் ஒரு [illegible] இருந்தது. அழைப்புமணியும் இருந்தது.

[illegible] அழைப்புமணியை அழுத்தினார். உள்ளே [illegible] அடுக்கிக் கொண்டிருந்த தாதி சட்டென்று [illegible] பார்த்தாள். அவரை நோக்கி வேகமாக வந்தாள். [illegible] என்று தோள் பிடித்துக் கேட்டாள். அவர் கண் [illegible]

“ஸ்வாமிஜி வந்தா எனக்குச் சொல்லு.” நிதான[illegible] பேசினார்.

அவள் சரியென்று சொன்னாள்.

“முடிஞ்சா நான் ஸ்வாமிஜிகிட்ட பேச[illegible] சொல்லு.” இரண்டாம் முறையாகவும் அவர் நிதான[illegible] பேசினார்.

அவள் நகர முற்பட்டபோது மறுபடியும் [illegible] கொடுத்தார். “நிச்சயம் ஸ்வாமிஜியைப் பார்க்க[illegible] சொல்லு” என்றார். அவள் அவரையே உற்றுப் பார்த்[illegible] “ஏதாச்சும் தொந்தரவு இருக்கா” என்று கேட்டாள்.

“உடம்புல எந்தத் தொந்தரவும் இல்லை. [illegible] ஸ்வாமிஜிகிட்ட பேசணும். எவ்வளவு சீக்கிரம் முடி[illegible] அவ்வளவு சீக்கிரம்.”

அவள் இதை வேறொரு நபரிடம் தெரிவிக்க, அந்த [illegible] இன்னொருவருக்குத் தெரிவிக்க, அது பல்வேறு நபர்[illegible] தாண்டி ஸ்வாமிஜி என்று சொல்லப்படுகிற ஒரு ம[illegible] வயதுக்காரரிடம் போயிற்று.

அவர் விறைப்பானார். கண்கள் மூடிக்கொண்டார். [illegible] மற்ற வேலைகளை நிறுத்திவிடுவோம்.” சொல்லி[illegible] கிளம்பினார்.

“இன்னும் அரை மணியில் பாராளுமன்றத்தி[illegible] இரண்டு முக்கிய நபர்கள் வருகிறார்கள்” [illegible] ஸ்வாமிஜியிடம் சொல்லப்பட,

“தயவுசெய்து சந்திப்பதற்கில்லை என்பதை இப்போ[illegible] சொல்லிவிடு, எந்த உயரதிகாரிகளுடைய சந்திப்பும் [illegible] வேண்டாம். நான் வேறு ஒரு முக்கியமான விஷயத்[illegible]

[illegible]தேன் என்று சொல். எந்த விஷயம் என்பதைச் [illegible]ண்டாம்.”

[illegible] விஷயம் என்று எங்களுக்கே தெரியாதே [illegible]

[illegible]க்கும் இப்போது தெரிய வேண்டாம். மிக மிக [illegible] விஷயம்” என்று சொல்லிவிட்டு அந்த [illegible] வெளியே வந்து பல படிகள் தாண்டி இறங்கி [illegible]

[illegible] பெரிய தோட்டத்தின் நடுவே மாளிகை [illegible] அந்த இடத்திலிருந்து அவர் வெளிப்பட, [illegible] அங்கங்கே இருந்தவர்கள் பரபரப்பானார்கள்.

[illegible] என்று சொல்லப்படுகிற அந்த ஐம்பது வயது [illegible] மிக வேகமாகத் தன்னுடைய உயர்ந்த [illegible] விட்டு இரண்டு பக்கமும் பூச்செடிகள் பூத்த [illegible] வேகமாக நடந்து வர, அவரைப் பின்தொடர்ந்து [illegible] ஓட்டமும் நடையுமாக வந்தார்கள்.

“[illegible] முக்கிய உத்தரவு உண்டா?” என்று அவர் [illegible] பார்த்தார்கள்.

[illegible] சொல்லாமல் பார்த்தார். காவி உடையில் [illegible] பூசிய கேசமும், தாடியும், மீசையுமாய் மிக [illegible]. அவர் உடம்பிலிருந்து நறுமணம் வீசிற்று. [illegible] நடந்து போகும்போது யாரும் மடக்கிவிடக் [illegible] என்பதற்காக இரண்டு இளைஞர்கள் காவலர்கள் [illegible] நடந்து போனார்கள். செடிகளுக்கப்பால் [illegible] இருந்தவர்களைத் தள்ளியே நிற்கும்படி [illegible]டார்கள். வழக்கமாகப் புன்சிரிப்புடனும் [illegible]டும், ஆச்சரியத்தோடும் போகின்ற ஸ்வாமிஜி.

அன்று யார் பார்வையையும் சந்திக்காமல் நடந்து [illegible] அவருடைய தோட்டத்தின் கடைசிப் பக்கம் [illegible] அந்த பங்களாவுக்குள் நுழைந்தார்.

அந்தக் கிழவர் இருக்கிற அறைக்கதவை [illegible] தட்டினார். தாதிகள் திறக்க, தன்னுடைய கைகளை [illegible] போட்டு கழுவிக் கொண்டு வெள்ளைத் [illegible] துடைத்துக் கொண்டு அந்தக் கிழவரை நோக்கி [illegible] தாதிகள் அருகே வர, உதவியாளர்கள் நெருக்கமாக [illegible] ஒரு பார்வையில் எல்லோரையும் வெளியே [illegible] சொன்னார். சகலரும் வெளியே போக, [illegible] நெருங்கிய உதவியாளர் போல ஒரு பெண்மணி [illegible] அருகே இருந்தாள். அந்தப் பெண்மணியையும் [illegible] காட்டி, சற்று தொலைவே நிற்கும்படி சொன்னார். [illegible] கைகளை மறுபடியும் துடைத்துக் கொண்டார். [illegible] கிழவரின் தலையில் கை வைத்து தடவினார். [illegible] வருடிக் கொடுத்தார்.

"அப்பா... கூப்பிட்டீங்களா?" என்று [illegible] பேசினார்.

கிழவர் முகத்தில் ஒரு புன்னகை தோன்றியது. [illegible] கிழவர் கண் திறக்கவில்லை. ஸ்வாமிஜியின் [illegible] அங்கீகரிப்பது போல, அதில் சந்தோஷப்படுவது [illegible] அந்தப் புன்னகை இருந்தது.

கண் திறந்தால் அழுகை வந்துவிடுமோ அல்லது [illegible] ஏதேனும் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டுவிடுமோ என்று [illegible] அமைதியாக இருந்தார்.

"எதுக்குப்பா கூப்பிட்டீங்க?"

[illegible] ஸ்வாமிஜி மிருதுவாய் அவர் கழுத்தைத் [illegible] கொடுத்தார்.

[illegible] இன்னிக்கு செத்துப்போயிடுவேன்னு [illegible]

[illegible] ஸ்வாமிஜிக்கு மட்டும் கேட்டது.

[illegible] குறைவான நேரத்தில் ஸ்வாமிஜியின் [illegible] சட்டென்று உறுதியாயின.

[illegible] பத்தி என்ன கவலை? அது நம்ம வேலை [illegible] மிருதுவாக ஸ்வாமிஜி சொன்னார்.

[illegible] ஆறு மணிக்கு பிராணன் போயிடும்னு [illegible] உன்னால, கூட இருக்க முடியுமோ." அவர் [illegible] வார்த்தைகளுக்கு இடையே இடைவெளி [illegible] ஸ்வாமிஜி திரும்பி தன் பெண் [illegible] பார்த்தார்.

[illegible] புரிந்தது.

[illegible] முடியும். உங்களண்ட இருக்கறதைவிட [illegible] இல்லை" என்று சொன்னார்.

[illegible] தான் இருப்பியா?" இந்த முறை குரல் [illegible]

[illegible] உதவியாளரை நோக்கி ஸ்வாமிஜி இடது உள்ளங் [illegible] விரித்து வலது உள்ளங்கையால் மொத்தமும் [illegible] படியான ஒரு சைகை செய்தார்.

[illegible] நடவடிக்கைகளையும் நிறுத்தி வைத்துவிடு [illegible] செய்கை இருந்தது.

[illegible] உதவியாளர் சட்டென்று வெளியே போனார்.

ஸ்வாமிஜி கட்டிலில் உட்கார்ந்து கொண்[illegible]

"வேணும்னா அவசர வேலைகளை [illegible] வந்துடேன்." கிழவர் பேச,

"ஒரு வேலையும் இல்லை எனக்கு. [illegible] இருக்கறதுதான் வேலை. எது பற்றியும் [illegible] இருங்கோ. என்ன நடக்கணுமோ, அது தானா [illegible]

"அப்படி தானா நடக்கும்னு விட முடியுமா?"

"என்ன பண்ண முடியும்?"

"இல்லை... என்ன நடக்கும். எப்படி ந[illegible] கேள்வி வரும். அதை உன்கிட்ட கேட்[illegible] அப்படீன்னுதான் ஆசைப்படறேன்."

"என்ன கேள்வி?"

"என்ன நடக்கும்?"

"புரியும்படியா கேளுங்களேன் அப்பா?"

"மரணம் எப்படி நடக்கும். என்ன விதமா ந[illegible] வலிக்குமா?"

"விதவிதமான மரணம் உண்டு. [illegible] வேதனைகள் உண்டு. வலித்த மரணம், வலிக்[illegible] வலித்த க்ஷணமே காணாமல் போய்விடு[illegible] வெகுநாள் வலிக்கின்ற மரணம் என்று [illegible] வேதனைகள் உண்டு. அவரவர் கர்மாவுக்கு [illegible] கிடைக்கிறது."

"எனக்கு எப்படிக் கிடைக்கும்?"

"நீங்கள் எப்படி ஆசைப்படுகிறீர்களோ [illegible] கிடைக்கும்."

[illegible] என்னிடம் இருக்கிறதா?"

[illegible] தந்தை இல்லையா. அதனால் [illegible] நேரும்."

[illegible] எனக்கு விடுதலை கொடுக்க முடியும் [illegible]"

[illegible] என்று நாம் ஏன் சொல்லிக்கொள்ள [illegible] சிறைப்பட்டா இருக்கிறோம். நம்மை [illegible] ஆட்படுத்தியிருக்கிறார்கள்? இந்த [illegible] இன்னொரு அறைக்கு. இந்த பங்களாவி[illegible] பங்களாவுக்கு. அவ்வளவுதானே தவிர [illegible] இல்லை."

[illegible] என்று சொல்கிறார்களே... அது என்ன?"

[illegible] எங்கு கேள்விப்பட்டீர்கள்?"

[illegible] ஒரு புத்தகத்தில், 'மரணத்திற்கு பிறகு [illegible] கடக்க வேண்டும்' என்று போட்டிருந் [illegible] வெந்நீர் ஆறாமே. வெந்நீர் ஆற்றை எப்படிக் [illegible]"

[illegible] மெல்ல சிரித்தார். அப்பாவின் நெஞ்சைத் [illegible]

[illegible] என்பது ஒரு உபமானம். அவளுடைய [illegible] போல இருந்தது என்று சொல்வது போல் ஒரு [illegible] பெண் கூந்தல் மேகம்போல இருந்தால் அது [illegible] இருக்குமா? அல்லது புசுபுசு என்று [illegible] காணாமல் போகுமா? அப்படியில்லை. [illegible] ஒப்பிட்டு அப்படிச் சொல்வது வழக்கம். [illegible] ஒரு விஷயத்துக்கு வைதரணி நதி என்று

பெயரிட்டு அதை வெந்நீர் ஆறு என்று சொன் [illegible]
உபமானம்தான். அது ஆறு அல்ல. அது நீர் சம்ப [illegible]
விஷயமல்ல. இதை ஏன் நீங்கள் இப்போது தெரி [illegible]
வேண்டும். நீங்கள் இன்னும் சில நாள்...''

கிழவர் கண்திறந்தார்.

''இல்லை. இன்று மாலை நான் நகர் [illegible]
நன்றாக தெரிகிறது. அதற்காக எனக்குள் [illegible]
ஏற்பாடுகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. இ [illegible]
என்ன என்று புரியவில்லை. பதில் சொல். தெரி [illegible]
கூடாது என்றால் வேண்டாம்.'' கிழவர் ஒரு [illegible]
பையன்போல் வேகமாகப் பேச, மறுபடியும் [illegible]
நெகிழ்ந்து அவரைக் கட்டிக் கொண்டார். முகம் [illegible]
தடவினார்.

''இது வெளி என்னும் விஷயத்தில் ஏற்படும் பி [illegible]
ஸ்வாமிஜி அதைப் பற்றி விளக்க ஆரம்பித்தார்.

8

ஜெய விஜயீ பவ.

நான் கேசவன் நாராயணன். அந்தணன். ஆ [illegible]
தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வரு [illegible]
மேலாயிற்று.

எனக்கு அருகே இருக்கின்ற ஞானி, பூமியில் இ [illegible]
போது மட்டுமல்ல, இப்போதும் இங்குள்ளவர் [illegible]
இருப்பினால் ஆசுவாசப்படுத்துகிறார். நான் மு [illegible]
பூமியை நோக்கி கூர்மையாக இருப்பதற்கு இ [illegible]
ஆன்மாவே காரணம். கீழே, ஸ்வாமிஜியின் த [illegible]

[illegible] திடங்களில் உயிர் பிரியப்போகிறது.
[illegible] மரணம் குறித்தும் வைதரணி நதி
[illegible] சந்தேகங்கள் எழுந்தன. ஸ்வாமிஜி
[illegible] அது குறித்து தந்தைக்கு விளக்க
[illegible]

[illegible] நதி என்பது வெந்நீர் ஊற்று அல்ல. இது
[illegible] விஷயத்தில் ஏற்படும் பிரச்னை. இந்த பூமி
[illegible] கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு மேலே
[illegible] வெப்பமும் இருக்கிறது. அந்த வெப்பத்திற்கு
[illegible] ஒரு விதமான இடம். தட்பவெப்பம்,
[illegible] இருக்கிறது. பூமியோடு தொடர்புள்ள
[illegible] பூமிக்கு மேல் உள்ள அதிக வெப்பத்தையும்
[illegible] பிராணன் கடந்தாக வேண்டும். இதைத்
[illegible] அந்த அமைதியான இடத்திற்குப்
[illegible] உயிர் உடம்பை விட்டு போகிறபோது
[illegible] பிரக்ஞையும் அற்றுப் போவதில்லை. உயிராக
[illegible] என்ன பிரக்ஞை இருந்ததோ என்ன
[illegible] இருந்ததோ, அதையும் எடுத்துக் கொண்டு
[illegible]

[illegible] பதிவுக்கு, குறைவான சூடு, அதிகமான
[illegible] தெரியும். அந்த உயிர் நடக்கிறபோது சூடு
[illegible] அந்த உயிரோடு போகிறது. அது பூமியை
[illegible] பூமியின் வெப்பம் மறைந்துபோய்
[illegible] உள்ள வெப்பம் மிக முக்கியமாகப்படுகிறது.
[illegible] உடம்பு இருப்பது போல் தோற்றம் உள்ள
[illegible] உயிரைச் சுற்றி உள்ள நினைவு அனுபவித்துக்
[illegible]

அந்த வெப்பத்தைத் தாண்டியபிறகு, அதே
நினைவுகளில் பலவற்றைக் கிழித்துவிடு
நினைவுகள் பொசுங்கிவிடுகின்றன. அந்த
தாண்டுதல் பயம் கூடியதாகவும் பதட்டம் நிறைந்த
இருக்கிறது. ஆனால், தாண்டியாக வேண்டிய
இருக்கிறது. தாண்டிய பிறகு ஒரு விடுதலை
நினைவில் இருந்த பல்வேறு விஷயங்கள்
போகின்றன.

குறிப்பாய் மரணம் பற்றிய பயம், மரணம்
பதட்டம் குறைகிறது. ஆனால், இந்த வைதரணி
தாண்டிய பிறகும் சிலருக்கு மரணம் பற்றிய
போகாமல் இருக்கும். தீராமல் இருக்கும்.
எடுக்கப்படாமல் இருக்கும். ஏனெனில், அந்த
தடிமனாக ஆழ்ந்து பதிந்த விஷயமாக இருக்கும்.
இல்லாமல் இருப்பதற்குத்தான் மரணத்தைப் பற்றி
விதமாக போதித்திருக்கிறார்கள். இறைவனடி
சொர்க்கம் அடைதல், வைகுந்த பதவி என்றெல்லாம்
சொல்லி அதை நல்ல விஷயமாகக் காட்டுகிறார்கள்.
வரவேற்கத்தக்க விஷயமாக ஏற்றுக்கொண்டு
சுலபமாக வைதரணி நதியை தாண்டிவிடலாம்.

முடியாது, பூமியை விட்டுப் போக முடியாது
போது அது வைதரணி நதியோடு போராடுகின்ற
போய்விடுகிறது. இது மனம் போடும் கூத்து.
மனம் அழியாமல் உயிரைச் சுற்றி ஆடுகின்ற
பூமியில் உள்ள எல்லா உயிர்களும் அந்த
மண்டலத்தைத் தாண்டித்தான் போக வேண்டும்.
பூமியிலுள்ள உடம்பு என்கிற விஷயத்தின் உணர்

...ண்டும். உண்மையில் அது நதி அல்ல. வெநீர்
... வெப்ப மண்டலம்.''

... நினைவை இங்கு விட்டுவிட்டுப் போக
... கிழவர் கேட்டார்.

... முடியாது. உடம்பு பற்றிய பிரக்ஞையே
... வாழ்வோருக்கு அது நடக்கக்கூடும். ஆனால்,
... பற்றிய பிரக்ஞையோடு வாழ்கிறபோது நான்
... நின்றுகொண்டிருக்கிறேன். நான் உண்கிறேன். நான்
... நான் உறங்காமல் இருக்கிறேன் என்று
... இருக்கிறபோது, நமக்கு பெயர் இட்டுக்
... போது, நம் பெயர் கேட்டால் திரும்பிப்
... நாம் உடம்பாக இருக்கிறோம். நம் பெயர்
... திரும்பிப் பார்த்தால் நாம் உடம்பு. உடம்பாக
... ஏற்படுகிற அந்த அனுபவத்தை, உடம்பு
... போதும் எடுத்துக் கொண்டு போகிறோம்.
... தவிர்க்க உடம்பு பற்றிய பிரக்ஞை அறவே
... வேண்டும். அவருக்கு சித்த புருஷர். ஞானி
... அவர்களிலும் சிலர் உடம்பின் நினைவோடு
... மேலே போய் அந்த நினைவை உதிர்த்துக்
...''

... என்பது வலிக்குமா?'' கிழவரின் கேள்வி

... போல ஒரு தோற்றம் இருக்கும். ஆனால்,
... விட்டுவிட முடியும்.''

...''

... பத்தை.''

''எப்படி?''

''தயாராக இருக்கிறேன்' என்கிற [illegible] பலப்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம்.''

''மரணத்திற்கு நான் தயாராக இருந்தால் [illegible] போய்விடுமா?''

''போக வேண்டும். உண்மையாகத் தயாரானால் [illegible] நிச்சயம் போகும். அது வேறு எவரும் உதவி [illegible] கிடைக்காது. நீங்களே அதை உன்னிப்பாகக் கவனித்து [illegible] வேண்டும். இதைத்தான் பெரியவர்கள் 'நீ [illegible] முடிச்சை நீதான் அவிழ்க்க வேண்டும்' என்பார்கள் [illegible] நீங்களாகவே ஏற்படுத்திக்கொண்ட பயம். உங்களு[illegible] உறைந்து தங்கிப்போன ஒரு விஷயம் அது என்ன [illegible] ஆராய்ந்து அந்த முடிச்சை அவிழ்த்துவிடுங்கள் [illegible] பயத்தைத் தூக்கி விடுங்கள். அந்த பயத்தை எடு[illegible] மரணத்திற்கு முற்றிலுமாய் தயாராகுங்கள். 'இறந்து[illegible] போகிறேன்' என்று சந்தோஷப்படுங்கள்.

அடுத்த அறைக்குப் போவதற்கு பயம் இருக்[illegible] இல்லையே... அங்கு தயக்கம் இருக்கிறதா? இல்லையே[illegible] பங்களாவிலிருந்து என்னுடைய பங்களாவுக்கு நட[illegible] வேண்டுமென்றால் நான் பயப்படுவேனா? இ[illegible] அல்லவா? சர்வசாதாரணமாக நடந்து இரண்டு ப[illegible] வழியைப் பார்த்து வணக்கம் சொல்லி என் பங்களாவு[illegible] புகுந்து கொள்வதைப்போல இந்த உடம்பிலிருந்து வேறு [illegible] ஸ்திதிக்கு நீங்கள் போகக்கூடாதா?''

''நீ சொல்வது நன்றாக இருக்கிறது. எதனால் அந்த [illegible] எனக்குள் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடும்?''

[illegible] உங்கள் கற்பனை, உங்களுடைய ஆசை, [illegible] மீது, உடம்பின் மீது, உணவின் மீது, [illegible] உறைவிடத்தின் மீது உங்களுக்குள்ள ஆசை, [illegible] உங்களுக்குப் பிற்பாடு கிடைக்காதோ [illegible] ன்தன்மான கவலை. உடம்பில்லாதபோது [illegible] உடை எதற்கு? ஆனாலும் மனம் இறந்து [illegible] சொத்துகள், என் மனைவி என்னுடைய [illegible] என்னுடைய உறவினர்கள், என்னுடைய உணவு, [illegible] உடை என்றெல்லாம் அவஸ்தைப்படு [illegible] யும் ஒரு வீச்சில் உதறினால் இந்த பயம் [illegible] ஆனால், ஒரே வீச்சில் உதற வேண்டும்.''

[illegible] கொஞ்சம் புரியும்படியாகச் சொல்?''

[illegible] ஆசைப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது? [illegible] எதன் மீது உங்களுக்கு பற்று இருக்கிறது? [illegible] செய்யுங்கள். எதைப் பிடித்துக் கொண்டிருக் [illegible] யோசனை செய்யுங்கள். இந்த இடத்தையா? [illegible] யா? இந்த மருந்துகளையா? என்னையா? [illegible] செய்யுங்கள். இவையனைத்தும் நமக்கு [illegible] இவை ஒருபோதும் உங்களை தடுத்து [illegible] நீங்கள் மரணமடைய நேரம் வந்துவிட்டால் [illegible] நிச்சயம் உதறிவிட வேண்டும். உடம்பாக நீங்கள் [illegible] முக்கியமாக நினைத்துக் கொண்டால், [illegible] இருப்பிடமும், உதவி செய்ய வருவோரும், [illegible] முக்கியமாகிவிடுகிறார்கள். உடம்பே இல்லை. [illegible] பின் வேறு என்ன என்று உற்றுப் பார்த்தால் [illegible] முடியும்.''

[illegible] இல்லையெனில் நான் என்ன?''

"உற்றுப் பாருங்கள். எங்கே, எது நீங்கள்? என்று [illegible]
பாருங்கள். நான் என்பது எங்கு இருக்கிறது [illegible]
தேடுங்கள். கட்டை விரலிலா, கால் தொடையிலா, [illegible]
வயிற்றிலா, மேல் வயிற்றிலா, கழுத்திலா, நெற்றியிலா [illegible]
மண்டையின் உச்சியிலா? வலது கையிலா, இடது கையிலா [illegible]
எங்கும் இல்லை. ஏதோ ஒரு இடத்திலிருக்கிறது [illegible]
இடத்தில் என்று நான் சொல்வதைவிட நீங்களாக [illegible]
தேடுங்கள். மூளையில்தான் இருக்கிறது என்று [illegible]
நினைத்துக்கொண்டு தேடிப் பாருங்கள். எந்த இ[illegible]
நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்று ஒவ்வொரு இடமாக [illegible]
பாருங்கள். உங்களால் ஒரு இடத்துக்கு வந்துவி[illegible]
மற்றவர்கள் சொல்வதைவிட உங்கள் இருப்பி[illegible]
நீங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியும். அப்போது ஒரு [illegible]
தெரியும். அந்த இடத்திலேயே மையம் கொண்டி[illegible]
அந்த இடத்தையே உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டி[illegible]
அப்போது உடம்பின் ஞாபகம் நகர்ந்தாலும் நகரும் [illegible]
உற்றுப் பார்ப்பது என்பதை உங்களுக்காக யாரும் [illegible]
முடியாது. உங்களுக்காக வேறு எவரும் தள்ள முடியாது [illegible]
உங்களுடைய முயற்சி. ஒரு முயற்சியாய் உங்களு[illegible]
மனதால் எந்த இடத்தில் வாழ்கிறீர்களென்று [illegible]
பாருங்கள். உங்கள் பெயரை கூவிப் பாருங்கள் [illegible]
உள்ளுக்குள்ளே இருப்பவரை உங்கள் பெயரைச் சொ[illegible]
அழையுங்கள். அந்தத் தோற்றம் உங்களுக்குத் தெரி[illegible]
உங்கள் பெயர் உங்களுக்கு மறந்து போகும். அந்த இ[illegible]
உங்களுக்குத் தெரிந்தால் உங்கள் இடம் உங்களுக்கு [illegible]
போகும். அதை நோக்கி உங்கள் மனம் முற்றிலுமாய் [illegible]
கொண்டால், சுற்றிக் கொண்டால், உங்க[illegible]
வெளியேறவும் முடியும். உள்ளிருக்கவும் முடியும்."

[illegible] நான் எங்கிருக்கிறேன், நான்
[illegible] இவர் தேடினார்.

[illegible] கவலை வந்தது. தகப்பனின் தலையை
[illegible] கொடுத்தார். அடர்த்தியான கேசம். பத்து
[illegible] டைந்த கண்கள். ஆனால், தேடுகையில்
[illegible] கூடியது. ஸ்வாமிஜி அவர் தலையை
[illegible] வினார். புஜங்களை வருடிக் கொடுத்தார்.

[illegible] இறந்தது. பெண் உதவியாளர் வந்தார்.
[illegible] விட்டேன்" என்று சொன்னார். இந்த
[illegible] ஸ்வாமிஜிக்கு நிம்மதி கொடுத்தது. இன்னும்
[illegible] தன் தகப்பனைப் பார்த்தார். கட்டிலில்
[illegible] இன்னும் நெருக்கமாய் உட்கார்ந்து கொண்டார்.

[illegible] இவருக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுத்தது.
[illegible] புத்தி போய், மறுபடியும் தான் யார் என்ற
[illegible] ஓடி வந்தது. உடம்பு முழுவதும் தேடியது.
[illegible] புள்ளியில் நின்றது. அங்கே உரக்க அவர்
[illegible] கூவினார். இன்னும் உரக்கக் கூவினார்.
[illegible] அதை நோக்கி உரக்கக் கூவியபடி
[illegible] வெளியே அவர் உடம்பு அசைவில்லாமல்
[illegible] ஆனால், உள்ளே அவரை நோக்கி அவர்
[illegible] ஓடினார். எது, எது, எது...? எங்கே, எது, எது?
[illegible] பட்டார். அதை நெருங்கினார். இன்னும்
[illegible] னார். அந்த முயற்சி, சொல்லுக்கு அப்பாலான
[illegible] முடியாத வேகமாக இருந்தது. அப்படியே ஏதோ ஒரு
[illegible] ன்று நின்றார்.

[illegible] ஜிக்கு முகம் மலர்ந்தது. தன் வலது கையைத்
[illegible] உச்சந்தலையில் வைத்தார். இடது கையை
[illegible] நெஞ்சில் வைத்தார். தலைக்குள்ளே

ஸ்வாமிஜியின் கை ஸ்பரிஸத்தால் ஒரு அதிரடியான
கிழவருக்குள் இறங்கியது. நெஞ்சில் கை
அங்குள்ள ஒரு விஷயம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.
நினைவுகள் அத்தனையும் ஒன்றுதிரண்டு
நிற்கின்ற அந்த மையத்தை நோக்கி நகர்ந்தன.
மொத்தமும் இப்போது நெஞ்சை நோக்கி இறுகி

ஸ்வாமிஜி கண் மூடினார். எந்த இடத்தை
தகப்பன் நகர்ந்தாரோ, அங்கே இன்னும்
வைப்பதற்குத் தன் மனோபலத்தை செலுத்தினார்.
அந்த இடத்தைச் சுற்றிக் கொண்டார். இன்னும்
சுற்றிக்கொண்டார். இன்னும் தீவிரமாக செயல்
அந்த மையமான இடத்தில் அழுந்த உட்கார்ந்து
அவருடைய சுவாசம் மெல்லியதாயிற்று. ஒரு
வெளியேறிற்று. அந்தக் காற்று வெளியே
அடிவயிற்றிலிருந்த காற்று நகர்ந்தது. பிறகு
இருந்த காற்றும் வெளியேறியது. காற்று
இதயத்தின் துடிப்பு நிதானமாயிற்று. நுரையீரல்கள்
சிறிய அளவே அசைய ஆரம்பித்தன. இதயத்
சப்தத்தில் இடைவெளி அதிகமாயிற்று.

ஸ்வாமிஜி இன்னும் ஆழ்ந்து அவர் உடம்பின்
உற்றுக் கவனிக்க, தப்பனின் கவனமும் அங்கேயே
நுரையீரல் அசைவு நிற்கப்போவதை உணர்த்தியது
கொடுத்தது. இதயம் தடுமாறியது. அழுத்தம்
நுரையீரல் அசைவின் தடுமாற்றம், விலாப்பக்கம்
கொடுத்தது. இதயத்தின் தடுமாற்றம், நெஞ்சில்
வைத்தது போல் ஒரு வேதனையைக் கொடுத்தது
ஓட்டக் குறைவினால் நெற்றிப் பொட்டு மிக
வலித்தது. கண்கள் உள்ளுக்குள் இழுக்கப்பட்

பகுதியில் ஒரு திருகல் வலி ஏற்பட்டது.
வலி பரவியது. கீழ்தாடை முறுக்கி

தன் இடது கையை இன்னும் அழுத்தி
மீது வைத்துக் கொண்டார். தலையில்
ஒரு அழுத்தம் கொடுத்தார். இப்போது
அதிர்வுகள் ஏற்பட்டு, அது எல்லா
பரவியது. உடம்பு வலி மரத்துப் போனது
உடம்பை விட்டு நகர்ந்தது. உடம்பில்
அதுபற்றி அவருக்குப் புரியவில்லை.
அவர் மனதைக் கெட்டியாகப் பற்றிக்
அவருடைய மனம் உடம்பு வலியில்
உயிர் இருக்கிறதோ அந்த இடத்திலேயே

தன் தகப்பனை உற்றுப் பார்த்தார்.

கொஞ்சம் முயற்சி செய்யுங்கள். அந்த
விடுங்கள்'' என்று உற்று நோக்கினார்.
உயிர்கூட்டை இறுக்கிக் கொண்டது.
விடுபட்டன. பல்வேறு கயிறுகள்
உடம்போடு ஏற்பட்ட பந்தத்தை அந்த மனம்
ஹ்ஹ... என்ற ஒரு அலட்சியத்தோடு
நகரத் துவங்கியது. உடம்பின் வலிகள்
உடம்பின் உள்ளே அழுத்தம் ஏற்படுவதை
செய்ய வேண்டாம் என்பது போல்
இறந்துபோக முடியாது என்று உடல்
பிடித்தது. தசைகளெல்லாம் முறுக்கி விறைத்து
ஆரம்பித்தன. ரத்த ஓட்டம் குறைந்து வலி
மனம் அதை வேடிக்கை பார்த்தது.

ஸ்வாமிஜி தன் இடதுகையை இன்னும் [illegible]
வைத்தார். வலது கையால் வேகமாகத் [illegible]
தடவினார். கூர்ந்து தன் தகப்பனைப் [illegible]
தகப்பனுடைய கண்கள் மெல்ல திறந்தன. [illegible]
புன்னகை வந்தது.

''பார்த்துவிட்டேன்'' என்று ஒற்றை [illegible]
பேசினார்.

ஸ்வாமிஜி, 'நீங்கள் பார்த்தது எனக்குத் தெரியும்' [illegible]
போல் தலையசைத்தார்.

'போய்வருகிறேன்' என்பது போல் கிழவர் [illegible]

ஸ்வாமிஜி, 'நல்லது' என்பது போல் அவருக்கு [illegible]
கொடுத்தார். கிழவர் சிரித்தார். ஸ்வாமிஜியும் [illegible]
கிழவர் கண்கள் மூடிக்கொண்டார். ஸ்வாமிஜியும் [illegible]
மூடிக்கொண்டார்.

கிழவர் கண் திறந்தார். கண் [illegible]
ஸ்வாமிஜியைப் பார்த்தார். அவருக்குள் மிகப் [illegible]
அலை பொங்கியது. ஸ்வாமிஜியின் மீது படர்ந்து [illegible]
அவர் மனம் தழுவிக் கொண்டது. தழுவிக் [illegible]
நேரத்திலேயே உயிர் அசைந்து ஒரு வெளிச்ச [illegible]
வெள்ளைத் துணியைத் தாண்டி எப்படிப் [illegible]
போகுமோ, எவ்வளவு எளிதாகப் போகுமோ [illegible]
எளிதாக அவருடைய கண்களிலிருந்து வெளி[illegible]
அவர் கண்கள் நிலைகுத்தி நின்றன. இருதயம் [illegible]
அசைவை நிறுத்திக் கொண்டது. நுரையீரல் மட்டும் [illegible]
செய்து கொண்டிருந்தது. குடலில் வாயு என்ன [illegible]
என்று தெரியாமல் முன்னும் பின்னும் [illegible]

[illegible] தேங்கியிருந்த வாயு சின்ன சப்தத்துடன்
[illegible] வெளியேறியது. வாய் சற்று திறந்திருந்தது.
[illegible] அவர் வெளியேறிவிட்டதை உணர்ந்தார்.
[illegible] பார்த்தார்.

[illegible] கண்கள் கண்டு மெல்ல வேதனைப்
[illegible] மூடினார். முகவாயை அழுத்தி வாயை
[illegible] முகவாயையும், தலையையும் அழுத்தி
[illegible] நெஞ்சை தடவிவிட்டார். இறங்கினார்.
[illegible] போய் தன் தகப்பனைப் பார்த்தார்.
[illegible] ''போய் வாருங்கள்'' என்றார். மெல்ல
[illegible] உதவியாளருக்கு அருகே போய் நின்றார்.
[illegible] அழத்துவங்கினாள். ஸ்வாமிஜி அவளைப்
[illegible] இறந்துபோன தகப்பனைப் பார்த்தார்.
[illegible] மெல்ல கதவு திறந்தார். வெளியே வந்தார்.

[illegible] பின்தொடர்ந்து பெண் உதவியாளர்
[illegible] அடுத்த அறையிலிருந்த பலர் பதறி
[illegible] மெல்ல அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டார்கள்.

[illegible] தன் உதவியாளரைப் பார்த்து, ''சொல்'' என்று
[illegible]

[illegible] அப்பா ஸித்தியாயிட்டார். நாலு மணி
[illegible]''

[illegible] குறித்துக் கொண்டார்கள். ஸ்வாமிஜி
[illegible] அவருடைய நிர்வாக அதிகாரி அருகே
[illegible] நாளை, நாளை மறுநாள் எந்த வேலையும்
[illegible] ஒரு வேலைதான்.''
[illegible] ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமா?''

"இல்லை."

இல்லை என்கிற சொல் அங்கிருந்தவர்களை [illegible] ஆழ்த்தியது. ஏன்?

9

"சந்தனக் கட்டைகள்தானே கொண்டு வந்து [illegible]" என்றனர்.

"வேண்டாம்."

"ஏன்?"

"அவரைத் தகனம் பண்ணக்கூடாது. [illegible] வேண்டும்."

"அப்படி வழக்கமில்லையே. எரிப்பதுதானே [illegible]"

"இல்லை. அவர் வேறு மாதிரியான [illegible] அடைந்தார்."

"ஏன் அப்படிச் சொல்கிறீர்கள்."

"அவர் தான் எப்படி மரணமடைகிறோம் என்று [illegible] புரிந்துகொண்டு, தன் உடம்பின் அசைவுகளை [illegible] கணித்துவிட்டு, உயிரைப் பற்றிக் கொண்டு, [illegible] நகர்ந்தார். எனவே, அவருக்கு எரியூட்டல் இல்லை. [illegible] மிகத் தெளிவாக மரணமடைந்ததால் அது '[illegible]' கருதப்படுகிறது. அவரைப் புதைத்து சிவலிங்கம் [illegible] நல்லது."

சுற்றியுள்ளோர் திகைத்தார்கள். அழுவதா, வேண்[illegible] என்று தெரியாமல் நின்றார்கள். அவர்களைப் [illegible] அக்கறையில்லாமல் ஸ்வாமிஜி தன் இருப்பிடம் [illegible] நகர்ந்தார்.

[illegible] செய்வது என்று ஒருவருக்கொருவர் [illegible] கொண்டார்கள். அந்தக் கிழவர் பூமியில் [illegible] அறையில் பல்வேறு இடங்களைத் [illegible] வெளியே வந்து அங்கு பேசுபவர் [illegible] இன்னும் வெளியே வந்து தோட்டத்தில் [illegible] போய்க்கொண்டிருந்த தன் மகனுக்கு [illegible] போய்விட்டு. அங்கிருந்து திரும்பி என்னை [illegible]

[illegible] பார்த்து வணக்கம் சொன்னேன். அவரும் [illegible]

[illegible] வைதரணி நதி..." என்று கேட்க, [illegible] அந்த இடத்தை இரண்டு பேரும் [illegible]

[illegible] இருக்கின்ற இடத்துக்கு அமைதியாக வந்து [illegible]

[illegible] சரியாக ஸ்வாமிஜி கரையேற்றி [illegible] தான் சொன்னேன்.

[illegible] பிள்ளை. என் மகன். என் மீது மிகப் பெரிய [illegible] வைத்திருக்கிறவன். மிக திடமாக வாழ்பவன்." [illegible] மகனைப் பற்றிப் பேசினார்.

[illegible] உங்களுக்கு விருப்பம் உண்டா?"

[illegible]

[illegible] பிள்ளையின் மீது பிரியமாக இருக்க என்ன [illegible]

[illegible] பிள்ளை திருமணம் செய்து கொண்டு இரண்டு [illegible] மகள் திருமணம் செய்து கொண்டு

ஒரு பெண்குழந்தைக்குத் தாயானாள். இவன்
எந்தவிதமான ஆசாபாசமுமின்றி இப்படித்தான்
என்று திருமணமே செய்து கொள்ளாமல் இருந்

''ஆமாம். அப்படித்தான் அங்குள்ளவர்கள்
கொள்கிறார்கள்.'' நான் சொன்னேன்.

''இவனைப் பற்றி முன்னும் பேசுகிறார்கள்.
பேசுகிறார்கள். இவன் பெண்களுக்கு நடுவே
இவனுடைய அதிகாரிகளில் பல பேர்
சொல்கிறார்கள். எத்தனை பெண்கள்
அந்த விஷயங்களை லட்சியம் செய்வதேயில்லை
பேச்சையும் கொடுமையானதாக எடுத்துக்
கீழே உள்ளவர்கள், 'இவள் இதிலே, அழகு.
அழகு. இவள் எத்தனை சுகம். அவள் பெரும்
நன்றாக சமைப்பாள்' என்றெல்லாம் பிரித்துப்
பிள்ளை, 'எல்லோரும் மல மூத்திர
கொண்டாட என்ன இருக்கிறது?' என்று
வார்த்தையில் அடக்கினான்.

அவன் இழிவாகப் பேசுகிறானோ என்று
நானும் அப்படித்தான். உலகத்திலுள்ள
உயிர்களும் அப்படித்தான். யார் மல மூத்திர
அவருக்கு பூமிக்கு மேலே உள்ள விஷயங்கள் புரி
தன் உயிரை கவனிக்கிறார்களோ, அவர்
சிறிதளவு விளங்கும். இப்போது விளங்குகிறது
இல்லாத இந்த நிலை எவ்வளவு சுகம் என்று புரி
மிக உன்னதமான இடம். தியானம் செய்
சிலசமயம் இப்படிப்பட்ட துக்கத்தை உணர்ந்
அமைதியை அனுபவித்திருக்கிறேன். இந்த
அப்படித்தான் இருக்கிறது. என் பிள்ளை நோகாமல்

இங்கு உட்கார வைத்துவிட்டான்.''
பிள்ளையைப் பார்த்தார்.

சடங்குகள் விரைவாக நடந்து
அதுபற்றிய கவலை இல்லாமல் வெறுமே
பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

நீங்கள் முயற்சித்தால் இன்னும் மேலே
ஞானி சொன்னார்.

ஞானியை வணங்கினார்.

என்ன செய்ய?''

இங்கேயேவா இருக்கப் போகிறீர்கள்?''

இங்கே இருக்க வேண்டும். உங்கள் பிள்ளை
போகச் சொல்லவில்லையா. வைதரணி
தாண்டினீர்கள். இப்போது இன்னும்
ஒரு உந்துசக்தியை ஏற்படுத்திக்
போய்விடலாம்.''

போக முடியும் என்று தெரிகிறது. ஆனால்,
போவதில்லை.''

ஞானி வியப்பாகக் கேட்டார்.

பிள்ளை மிகுந்த சிரமப்பட்டு பலம் பெற்று
அனுப்பியிருக்கிறான். நான் மேலே போய்
என் பிள்ளை வரும்வரை நான் இங்கு
என் பிள்ளையோடு மேலே போவேன்.
இங்கிருந்து என் பிள்ளையைக் கனிவாகக்
கொண்டிருப்பேன். அவனுக்கு உதவியாக

இருப்பேன்.'' அவர் பிரியத்தோடு தன் [illegible] ஆசிரமத்தை உற்றுப் பார்த்தார்.

அங்கே பூக்கள் அதிகம் பூத்தன. காற்று [illegible] தலையைக் கலைத்தன. பறவைகள் [illegible] தேனீக்கள் சுழன்றாடின. அந்த இடம் [illegible] மாறியது.

ஸ்வாமிஜி வெளியே வந்து வானம் [illegible] கைகூப்பினார். பிறகு தன்னைத் தேடி [illegible] சம்பாஷிக்கத் துவங்கினார். இடம் வலம் [illegible] வேறெங்கும் பார்க்காமல் அந்தக் கிழவர் [illegible] மகன் எங்கிருக்கிறானோ அந்த இடத்தையே [illegible] கொண்டிருந்தார். அவர் மகன் வர [illegible] வருடங்களாகும். ஆனாலும் அவர் தவம் [illegible] மகனுடனே இருந்தார். அவர் மேலே செல்ல [illegible] என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

ஞானியும் நானும் 'ஒருவரையொருவர் [illegible] கொண்டோம்.

''அலறியபடி ஒருவர், அழுது கொண்டு ஒருவர், [illegible] என்று வியந்து ஒருவர்... இப்போது பாருங்கள் [illegible] அமைதியாய் ஒருவர் இங்கே உட்கார்ந்திருக்கிறார் [illegible] இடம் இன்னும் விசித்திரமாகிக் கொண்டே [illegible] என்று சொல்லி ஞானி சிரித்தார். நானும் சிரித்தேன்.

மறுபடியும் ஞானி என்னைப் பார்த்து, ''[illegible] கதையைச் சொல்லவில்லையே?'' என்றார். நான் [illegible] பற்றி யோசிக்க ஆரம்பித்தேன்.

ஜெய விஜயீ பவ. நான் கேசவன் நாராயணன் [illegible] நாட்டு உபதளபதி அந்தணன், ஆயினும் போர் [illegible]

[illegible] நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு [illegible] எனக்கருகே இருக்கும் ஞானி, இந்த [illegible] டிலும் உயர்வான இடத்துக்குப் போக வழி [illegible] இங்கேயே அமர்ந்து, இங்கு உள்ளோரையும் [illegible] பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். கேள்வி மேல் [illegible] டுக் கொண்டிருக்கிறார். அவருக்கு பதில் [illegible] எனக்கும் தெளிவு உண்டாகிறது.

[illegible] தெளிவு வரவேண்டும் என்பதற்காகவே இவர் [illegible] றாரோ' என்கிற எண்ணமும் வந்தது.

[illegible], இந்த இடம் நல்ல இடம்தானே, [illegible] நிறைவான இடம்தானே. பூமி துவந்த [illegible] இரண்டானது. ஆனால், இங்கே உடம்பு [illegible] ஏகாக்கிரகம் இருக்கிறது. இங்கிருந்து [illegible] எந்தவித பயமும் இல்லாமல், கோபமும் [illegible] பார்க்க முடிகிறது. இந்த இடத்தை உதாசீனம் [illegible] ப் போவது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. இந்த [illegible] இல்லையோ. இந்த இடத்தில் இந்த அமைதியை [illegible] முடியாமல்தான் பலர் தத்தளிக்கிறார்களோ?'' [illegible] என்னைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

[illegible]''

[illegible] இடத்தை நன்கு அனுபவித்தவர்கள் உண்டா?''

[illegible] பேர் உண்டு.''

[illegible]''

[illegible] தோழிகள் இந்த இடத்தை வெகுகாலமாய் [illegible] த்து வருகிறார்கள்.''

[illegible] என்றால்...''

“பூமியின் கணக்குப்படி எழுநூறு வருட[illegible] விஷயத்தை, இந்த இடத்தினுடைய [illegible] அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible] திலிருந்து ஆட்டமும் பாட்டமும், குதூகல[illegible] யொருவர் துரத்துவதும் ஓடுவதும் தள்ளி[illegible] கட்டிக் கொண்டு உறங்குவதுமாய் மிக [illegible] அனுபவிக்கிறார் கள்.”

“எதனால் அந்த மாதிரி சிநேகம். ஒரே [illegible] வீடா?”

“இல்லை. அவர்கள் இருவரும் எதிர் எதிரா[illegible]

“எதிர் எதிர் என்றால்?”

“அவர்களுக்கு வேறு விதமான வழிபாடு. [illegible] வேறு விதமான வழிபாடு.”

“அதாவது மதம் வேறு என்கிறீர்களா?”

“ஆமாம்.”

“இடம் ஒன்றோ?”

“இல்லை. அதுவும் வெகு தொலைவில், [illegible] வெகுதூரம். இது தெற்கே ஸ்ரீரங்கம்.”

“அட ஸ்ரீரங்கமா. இங்கிருந்து பார்த்தால் [illegible] அவர் பார்வையை சரியாக்கிக் கொண்டார்.

ஸ்ரீரங்கம் தெரிந்தது. அன்றைய ஸ்ரீரங்க[illegible] இன்றைய ஸ்ரீரங்கம் இன்னும் ஜ்வாலயமாக [illegible] அன்று பசுமை அதிகம் உண்டு. ஆனால், ஸ்ரீரங்க[illegible] பகுதிகள் பாழ்ப்பட்டுக் கிடந்தன. வட[illegible] யவனர்கள் ஸ்ரீரங்கத்தை நோக்கி வருகிறார்கள் [illegible] கேள்விப்பட்டு ஸ்ரீரங்கம் பதட்டமாகவே [illegible]

[illegible] கில்ஜி என்கிற அரசன் வெகு [illegible] ஒரு இடத்தை ஆண்டுவந்தான். தில்லி [illegible] அழைத்தார்கள். அங்கிருந்து வருடா [illegible] தெற்கு நோக்கிப் படையெடுத்து, [illegible] கொள்ளையடித்து வந்தார்கள். பரத [illegible] பகுதி, கிழக்குப் பகுதி, மத்தியப் பகுதி [illegible] தாக்குதலுக்கு ஆளாயிற்று. [illegible]லிருந்து இந்துக்களுக்கு மிகப் பெரிய [illegible] மதம் மாறச் சொல்லி இந்துக்களை [illegible]த்தார்கள். மாறாத வேற்று மதத்தாருக்குக் [illegible] பெரும் தொந்தரவு கொடுத்தார்கள்.

[illegible] செருப்புக் காலுடன் நடந்து விக்கிரகங்கள் [illegible] சார்த்தியிருந்த பொன் ஆபரணங்களைக் [illegible]டார்கள். கொடுக்க மறுத்தபோது மிக [illegible]த்தார்கள். கருங்கல் சிலைகளை அடித்து [illegible] அந்த வழிபாட்டை நிந்தனை செய்தார்கள். [illegible] என்று கர்ஜித்தார்கள்.

[illegible] வரும் என்று தெரிந்தே மேற்குக் [illegible]யிலிருந்து ஒரு இளைஞர் கிளம்பி [illegible] பல கிளைகளை அலசி ஆராய்ந்து, அந்த [illegible] வாதம் புரிந்து, ஏழு மதங்களே சரியான [illegible] சொல்லி, மற்றவைகளைப் புறந்தள்ளி [illegible] தர்மத்தைக் கட்டி வைத்தார்.

[illegible] பிரிவுகளால், அரசியல் காரணங்களால், [illegible] குலைந்து போயிருந்தது. அண்ணன் தம்பி [illegible] மைத்துனன் சண்டையும், தகப்பன் [illegible]யும் அரச குடும்பத்தில் அரங்கேறி இந்திய [illegible] கண்டத்தின் கலாசாரத்தை, பரதக்

கண்டத்தின் மொழி அறிவை, விஞ்ஞான [illegible] சனாதன தர்மத்தின் தத்துவத்தை நிர்க்கதியாக்[illegible] வாளுடன் அந்நியர்கள் புகுந்துவிட, இங்கு எதிர்[illegible] இல்லாமலேயே இருந்தது.

கடுமையான எதிர்ப்புகளை அவர்கள் [illegible] முறியடித்தார்கள். யவனர்களுடைய கொடு[illegible] முடியாமல் சனாதன தர்மத்தில் பல [illegible] மாறினார்கள். தெற்கே வர யவனர்களுக்குப் பிடி[illegible] ஆனாலும் மதுரையிலிருந்து பாண்டிய [illegible] வம்சாவளிகள் அண்ணன் தம்பிகளுக்குள் சண்[illegible] கர்நாடகத்துக்கு அருகே போய் அங்கு ஆண்டு[illegible] ஹொய்சாள மன்னரிடம் உதவி வேண்ட, [illegible] மன்னர்கள் யவனர்களைச் சுட்டிக்காட்ட, அவ[illegible] துணையோடு பாண்டிய தேசத்துக்கு வந்தார்கள்.

அண்ணன் தம்பி சண்டையை வாள் முனையில் [illegible] அண்ணனைக் கொன்று தம்பிக்குப் பட்டம் சூட்டி[illegible] யவனர்கள். யவனர்களை எதிர்ப்பதற்குப் [illegible] அவர்களை உள்ளே அழைத்து வந்த ஒரே இடம் [illegible] கண்டத்தில் பாண்டிய தேசமாய் போயிற்று. [illegible] சகோதரனைக் கொல்வதற்கு மாற்று மத[illegible] வரவழைத்த இடம் பாண்டிய தேசமாய் போயிற்று [illegible] சனாதன தர்மத்திற்குக் கிடைத்த மிகப் பெரிய இடி.

இன்னும் பத்துப் பதினைந்து வருடங்கள் [illegible] வரவேண்டிய யவனர்களுடைய படையெடுப்பு [illegible] வேகமாக நடந்தேறியது. பொன்னும் மணியும் [illegible] வைத்திருக்கிற கோயில்களைக் கண்டதும் அவர்[illegible] படையெடுப்பு துரிதமாயிற்று. அவர்கள் [illegible]

[illegible] புகுந்து அங்கு அழகாக வீற்றிருந்த [illegible] எடுத்துக் கொண்டார்கள்.

[illegible]வாளரை மற்ற பொருட்களோடு [illegible] முதுகில் கட்டி டெல்லிக்கு எடுத்துப் [illegible] மாலிகாபூர் என்கிற தளபதிதான் இந்தப் [illegible]யெடுப்பை நடத்தினான். தாக்க வந்தால் [illegible] இல்லையெனில், விரட்டிவிட்டு பொருட்களை [illegible]லேயே குறியாக இருந்தான். பொருட் [illegible]த்தவர்களைப் பிரம்பால் அடித்துத் துரத்தி [illegible] உயிர் சேதம் அதிகம் இல்லை. பொருட்சேதம் [illegible] இருந்தது. கோயிலுக்குள் செருப்புக் [illegible] யவனர்கள் நடமாடினார்கள். பெண்களைப் [illegible]னார்கள். பெரும் பொருட்செல்வத்தோடு [illegible] மூட்டை மூட்டையாக தங்கமும் வெள்ளியும், [illegible] மணியும் வைரமும் அள்ளிக் கொண்டு [illegible]

[illegible] தலைவனை இழந்த வீடு போல [illegible]யான ரங்கநாதரை, அழகியமணவாளரை [illegible]

10

[illegible] வாள் முனையில் தாக்குவதையும், [illegible] நான் நன்கு உணர்ந்தவன். மேலைச் [illegible] சோழ மன்னர்களைத் தாக்கும்போது [illegible] விரட்டி இருக்கிறேன். சிதிலமான [illegible]களைப் பார்த்துக் கலங்கியிருக்கிறேன். [illegible] ஸ்ரீரங்கம் அழிக்கப்பட்டது வேதனை தந்தது.

தினந்தோறும் உற்சவமூர்த்தியை, ரங்கநாதரை [illegible]
செய்து கொண்டிருந்த ஒரு பெண், மனம் [illegible]
போர்வீரர்களின் பின்னே அழகியமணவாளரை [illegible]
கொண்டு போகிறார்கள் என்று குறிவைத்து [illegible]
கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு திருவெள்ளறை [illegible]
பிராமண குலம். ஆனால், தினசரி திருவெள்ளறை [illegible]
திருவரங்கம் வரை நடந்து நடந்து உறுதியான [illegible]
மெலிந்த உடம்பும் கொண்டவளாதலால், [illegible]
தொடர்ந்து அவர்கள் பின்னே நடக்க முடிந்தது. [illegible]
வீரர்களுக்கு உணவு எடுத்து வைத்து, தட்டு [illegible]
கூடாரம் அமைப்பதற்கு உதவி செய்து, [illegible]
பின்னே ஓடினாள். அழகியமணவாளர் [illegible]
என்பதே அவள் குறியாக இருந்தது. [illegible]
மாலிகாபூரால் அலாவுதீன் கில்ஜிக்குக் [illegible]
அலாவுதீன் கில்ஜி பொக்கிஷங்களைப் [illegible]
அழகிய மணவாளர் ஒரு ஆசனத்தில் [illegible]
அலாவுதீன் கில்ஜியின் மகள் அந்த அழகியமணவாளரை [illegible]
பார்க்க, அழகியமணவாளர் கண்சிமிட்டி சிரித்ததாக [illegible]
பெண்ணுக்குத் தோன்றியது. ஓடிப்போய் [illegible]
மணவாளரை அள்ளியெடுத்துக் கொண்டாள். [illegible]
'எனக்கு இந்த பொம்மையைக் கொடுத்துவிடுங்கள் [illegible]
கேட்டாள். தந்தையிடம் அவளுக்கு மிகப் பெரிய [illegible]
உரிமையும் இருந்தது. தந்தை சந்தோஷமாக [illegible]
மணவாளப் பெருமாளை அவளுக்குப் பரிசளித்தார். [illegible]
இடுப்பில் தூக்கிக் கொண்டு போனாள்.

அவளுக்குப் பின்னால், பின்தொடர்ந்த[illegible]
திருவெள்ளறை பிராமணப் பெண்ணும் [illegible]
பின்தொடர்ந்தவல்லி யவன அரசனின் [illegible]
சிநேகிதம் பிடித்துக் கொண்டாள். பின்தொடர்ந்த[illegible]

[illegible] பேச, யவன இளவரசி அராபியில் பேச,
[illegible] ஒருவரையொருவர் புரிந்துகொள்ள முயற்சி
[illegible] யார் என்று கேட்க தன் ஊரைப் பற்றியும்
[illegible] விக்கிரகம் இது என்றும், இதற்கு அழகிய
[illegible] என்று பெயர் என்றும், ஸ்ரீரங்கம் என்ற பெரும்
[illegible] இவர் குடியிருந்தார் என்றும், மக்கள்
[illegible] தினந்தோறும் வழிபடுவார்கள் என்றும்
[illegible]வல்லி சொல்ல, யவன இளவரசி
[illegible] அழகிய மணவாளரைப் பார்த்தாள்.
[illegible] அணைத்துக் கொண்டாள். 'எனக்குத்
[illegible]' என்று பின்தொடர்ந்தவல்லியைக் கேட்டுக்
[illegible] பின்தொடர்ந்தவல்லி தினமும் அழகிய
[illegible] தரிசித்தவண்ணம் அந்த யவன இளவரசிக்கு
[illegible] வந்தாள்.

[illegible] மணவாளர் எங்கிருக்கிறார் என்பதை
[illegible] உள்ளவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும் என்கிற
[illegible] ஏற்பட்டது. ஸ்ரீரங்கம் போக உத்தரவு
[illegible] ஏன் என்று யவன இளவரசி கேட்க, அவள் தன்
[illegible] தாய்க்கும் உடல்நிலை சரியில்லை என்கிற
[illegible] போய் பார்த்துவிட்டு வரவேண்டும் என்று
[illegible] இளவரசி பின்தொடர்ந்தவல்லிக்குப் பிரியா
[illegible]கொடுத்தாள். இரண்டு, மூன்று வீரர்களைத்
[illegible] அனுப்பினாள்.

[illegible] ஏறி அந்த பிராமணப் பெண் பின்தொடர்ந்த
[illegible] ஸ்ரீரங்கம் நோக்கி வந்தாள். இடம் முழுவதுமே
[illegible] வந்தவர்களுக்கு நல்ல உபசாரம்
[illegible] அழகியசிங்கர் கோயிலில் வைணவர்கள்
[illegible]னார்கள். பின்தொடர்ந்தவல்லி சொன்னவற்றைக்

காது கொடுத்துக் கேட்டார்கள். என்ன செய்வது
விதம் விதமாக யோசித்தார்கள் கடைசியில்
சாத்திரங்கள் அறிந்த விற்பன்னர்கள் ஒன்று
குழுவாக டெல்லிக்குச் செல்வது என்றும் அ
கில்ஜியைக் கேட்டு அழகியமணவாளப் பெரு
மீட்பது என்றும் தீர்மானமாயிற்று.

டெல்லியில் பாடுவதும், ஆடுவதும் செய்வ
என்று முடிவாயிற்று. நீண்ட மரத்தின் உச்சியில்
வண்ணமான கயிறுகளைக் கட்டி அந்தக் கயிறு
கையில் இரண்டு கைகளில் கோலாட்டத்தோடு பி
கொள்ள, கோலாட்டம் ஆடியபடியே நகர, அந்த
ஒரு பின்னலாகப் பின்னிக் கொள்ளும். ஒரே
அழகான பின்னலாக வரும். பிறகு அதே மாதிரி
அந்தப் பின்னல் ஒரே சீராகப் பிரிந்து மறுபடியும்
இடத்திற்கு வரும். இந்தப் பின்னல் விளையாட்டு
வேகமாக துரிதமாக நடக்கும். தாளம் தவறாது
தவறு செய்யாது ஆடினால்தான் இந்தப் பின்னல்
செய்ய முடியும். அப்படிப்பட்ட ஆடல்
குழுக்களோடு பின்தொடர்ந்தவல்லி
டெல்லிக்குப் போனாள். அங்கு நேரம் பார்த்து அலா
கில்ஜிக்கு எதிரே, இம்மாதிரியான ஆட்டங்கள்
முடியும் என்று வந்தவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்க
ஆடுவதற்கு உத்தரவு கிடைத்தது. ஸ்ரீரங்கத்துக்
யவனர்களிடம் கொஞ்சம் அரபி கற்றதால் பே
கொஞ்சம் எளிதாக இருந்தது. அவர்கள்
ஆடினார்கள். பாடினார்கள். தங்களுடைய திறமை
வெளிப்படுத்தினார்கள். அரசன் மிகுந்த சந்தோஷ
தான். ஒரு அடி பிசகாது மனிதர்கள் நகர்ந்தது
ஆச்சரியப்பட்டான்.

இவ்வளவு தொலைவு வந்தீர்கள்?' என்று
தங்களுடைய உற்சவமூர்த்தியான அழகிய
இங்கு இருக்கிறார் என்று சொல்ல, 'இதற்காகவா
தூரம் வந்தீர்கள்? அவ்வளவு முக்கியமானதா
சொல்லி அழகியமணவாளரைக் கொடுக்க

மணவாளர் இளவரசியின் படுக்கையில்
இளவரசியும் நல்ல தூக்கத்தில் இருந்தார்.
வல்லி அழகியமணவாளரை நெஞ்சோடு
கொண்டு வந்து அந்த விற்பன்னரிடம் கொடுக்க,
க்கொண்டு அலாவுதீன் கில்ஜிக்கு பல நூறு
செய்து அவரிடமிருந்து விடைபெற்றார்கள்.
ஸ்ரீரங்கத்தை நோக்கிப் பயணம் செய்தார்கள்.
போனால் துரத்திக் கொண்டு பின்னால்
என்று வேறுபக்கமாக மேற்குக் கடற்கரை
பயணம் செய்தார்கள்.

எழுந்த இளவரசி அழகியமணவாளப்
னைத் தேடினாள். இல்லை என்று சொன்னதும்
த்தாள். தகப்பனிடம் ஓடிப் போய் எனக்கு அந்த
தான் வேண்டும் என்று பிடிவாதம் பிடித்தாள்.
யானில் செத்துப்போய்விடுவேன் என்று சத்தியாக்
கிரகம் செய்தாள்.

மிரண்டான். பல வகையில் சமாதானப்
அழகியமணவாளப் பெருமாளன்றி தனக்கு
தேவையில்லை என்று அவள் உரத்த குரலில்
பெருமாளை மறுபடியும் மீட்டு வரும்படி
வீரர்களை அனுப்பினான்.

அவர்களோடு தானும் போவதாக இளவரசி [illegible] பிடித்தாள். அவளுக்குப் பாதுகாப்பாக ஒரு [illegible] அனுப்பினான். தெற்கு நோக்கி அவர்கள் துரிதமாக [illegible] செய்தார்கள்.

ஆனால், அதற்கு ஸ்ரீரங்கம் வந்து பூஜைகள் [illegible] அழகியமணவாளரை உற்சவமூர்த்தியாக [illegible] ஸ்தாபித்தார்கள். யவன இளவரசியால் [illegible] வேகமாகப் பயணம் செய்ய முடியவில்லை. [illegible] தாமதமாக வர நேர்ந்தது. மிகப் பெரிய வைணவ [illegible] நடுவே அவள் நின்றாள். அவளைப் பின்தொ[illegible] அடையாளம் கண்டுகொண்டாள். அருகே [illegible] வரவேற்றாள்.

“என்னுடைய ரங்கநாதர், என்னுடைய [illegible] மணவாளப் பெருமாள் இருக்கிறாரா? ஏன் [illegible] மறைக்கிறார்கள். ஏன் இத்தனை பேர் கூடி இருக்[illegible] அவரை நான் பார்க்க வேண்டும். அவரை நான் [illegible] பார்க்க வேண்டும்” என்று அலறினாள்.

யவனப் பெண் மறுபடியும் படைவீரர்களோடு [illegible] நுழைவது கண்டு வைணவர்கள் என்ன செய்வ[illegible] திகைத்தார்கள். இன்னும் அதிகமாக சூழ்ந்து [illegible] உள்ளே எவரும் வராமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செ[illegible]

தான் உள்ளே போக முடியாது. [illegible] தடுத்துவிடுவார்கள் என்று இளவரசி [illegible] மனமருகினாள். வெகு தூரப் பயணம். அதுதவிர [illegible] உடல் உபாதைகள் இருந்தன. அது அவளை [illegible] வைத்தது. பார்க்க முடியாது போய்விடுமோ என்று [illegible] பயந்து உரத்து கதற, நெஞ்சடைத்து அந்த இ[illegible] ஆவி பிரிந்தது.

[illegible] கண்ணில் படாமல் அவளை [illegible] வேகமாக கோயிலை விட்டு இழுத்துப் [illegible] சிலர் துணையுடன், அவளை மறைத்து [illegible]

[illegible] அரசியைக் காணவில்லை [illegible] அரங்கனோடு கலந்துவிட்டாள் என்று [illegible] சொல்லப்பட்டது. யவன வீரர்கள் [illegible] இல்லை. எங்கே எங்கே என்று [illegible] இல்லை என்று தெரிந்ததும் சோர்ந்து [illegible] பயணமானார்கள்.

[illegible] பயணமானதும், மறுபடி [illegible] எனவே, அரசனின் கோபத்துக்கு [illegible] என்று அழகியமணவாளப் பெருமாளை [illegible] வைணவர்கள் தெற்கு நோக்கிப் பயணப் [illegible] ஸ்ரீரங்கம் மறுபடியும் கோயில் இல்லாத [illegible]

[illegible] தன் மகள் காணாமல் போனாள் [illegible] இது அந்த ஊர் வைணவர்களின் சதியாக [illegible] நினைத்து கோபப்பட்டான். மிகுந்த [illegible]

[illegible] 'உலுக்கான்' என்பவனைத் தளபதியாக்கி [illegible] அழகியமணவாளனைக் கொண்டுவரச் [illegible] கண்டுபிடித்து அழைத்து வரும்படி [illegible] தடுப்பவரை வெட்டி வீழ்த்தச் [illegible] மிகப் பெரிய படையோடு உலுக்கான் [illegible] அழகியமணவாளப் பெருமாள் [illegible] விசாரிக்க, எந்த வைணவரும் வாய்

திறக்கவில்லை. வாய் திறக்காத வைணவ [illegible]
துன்புறுத்தினான். சிரச்சேதம் செய்தான் [illegible]
துன்புறுத்தினான். ஸ்ரீரங்கம், உலுக்கான் [illegible]
பாடு பட்டது.

உள்பிராகாரத்தில் ரத்த ஆறு ஓடிற்று [illegible]
வராதவண்ணம் உலுக்கானைத் தடுத்த [illegible]
வைணவர்களும் வெட்டி வீழ்த்தப் [illegible]
பதின்மூன்றாயிரம் வைணவர்கள் சிரச்சேதம் [illegible]
பட்டார்கள். பல பேர் அடித்துத் துன்புறுத்தப் [illegible]
பல பெண்கள் அவமானப்படுத்தப்பட்டார்கள் [illegible]
ஓடிய சில வைணவர்கள் அருகே உள்ள [illegible]
பதுங்கிக் கொண்டார்கள். பின்தொடர்ந்தவல்லி [illegible]
கோரங்களையும் பார்த்து திகிலடைந்து கிடந்தாள் [illegible]

ரங்கநாதரை மறைத்து கல்திரை எழுப்ப [illegible]
ஸ்ரீரங்கம் கோயிலுக்கு ஆட்கள் வருவதே அரிதா [illegible]
ஆனாலும், அந்த இடத்தில் உயிர்விட்ட தன் [illegible]
நினைத்து பின்தொடர்ந்தவல்லி அவளுக்காக ஒரு [illegible]
வரைந்து கோயிலில் ஒரு ஓரத்தில் படத்தை [illegible]
வைத்தாள். 'என்ன ஒரு நேசமிருப்பின் [illegible]
ஸ்ரீரங்கம் வந்திருந்து அரங்கன் பெயரைச் சொ [illegible]
விட்டிருப்பாள். இவள் அரங்கன் மீது கொண் [illegible]
என்ன தவறு?' என்று மனமருகினாள். அவள் [illegible]
அரங்கனைக் கொஞ்சினாள் என்பதையும் [illegible]
சீராட்டினாள் என்பதையும், அரங்கனைப் [illegible]
எவ்வளவு வேகமாகப் பின்தொடர்ந்தாள் என்ப [illegible]
வைணவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லி, அவள் [illegible]
முக்கியமானது என்று அறிவித்தாள். அந்த [illegible]
துலுக்கநாச்சியார் என்று பெயரிட்டு ரொட்டியும் [illegible]
தினசரி நிவேதனமாகியது.

[illegible] ர்ந்தவல்லி துலுக்கநாச்சியார் சந்நிதியில் பூ
[illegible] வந்தாள். பருவமடைந்ததும் அவளைத்
[illegible] கொள்ளும்படி தாயாரும் தகப்பனாரும்
[illegible] திருமணம் செய்தால் துலுக்கநாச்சி
[illegible] செய்ய முடியாது. அதுமட்டு
[illegible] ஸ்ரீரங்கத்துக்கும் இடையே நடந்து
[illegible] பழகிய பெண்ணானதால் ஆண்கள்
[illegible] கொள்ளத் தயங்கினார்கள்.

[illegible] போயிற்று என்று திருமணத்தை முற்றும்
[illegible] வழிபடுதலே வாழ்க்கையாக பின்
[illegible] மாற்றிக் கொண்டாள். நூறு வயதுவரை
[illegible] கொள்ளிடக்கரையில் குளித்து
[illegible] நோக்கி கும்பிட்டு அசதி தாங்காமல்
[illegible] என்று இறந்தாள். சுற்றியுள்ளோர் அவள்
[illegible] அவளைக் கொள்ளிடக் கரையிலேயே
[illegible]

[illegible] ர்ந்தவல்லி மெல்ல இங்கு வந்தாள்.
[illegible] தேடினாள். துலுக்கநாச்சியாருக்கு
[illegible] அந்த யவன இளவரசி இங்கு
[illegible] யாரோடும் பேசாமல் அரங்கன்
[illegible] கொண்டிருந்தாள். மேலே போக
[illegible] வந்தது.

[illegible] 'ஸ்ரீரங்கம்தான் என்னுடைய வைகுந்தம்.
[illegible] பெருமாள்தான் என்னுடைய
[illegible] விட்டு வேறு எந்த இடத்துக்கும், அது
[illegible] சொல்லப்படும் உயர்ந்த இடமாக
[illegible] போக மாட்டேன்' என்று இங்கேயே

பின்தொடர்ந்தவல்லி வந்ததும்
என்னிடம் விசாரித்தாள். நான் சுட்டிக் காட்டி
துணையோடு பின்தொடர்ந்தவல்லி
அருகே போய் அமர்ந்து கொண்டாள்.
உறக்கத்திலிருந்த துலுக்கநாச்சியாரை நான்
எழுப்பினேன். சப்தம் கேட்டு துலுக்கநாச்சியார்

பின்தொடர்ந்தவல்லிக்கு பயம். துலுக்கநாச்சி
தான் ஏமாற்றியது இந்த இடத்தில் புரிந்து
கோபம் வருமோ, சீறி விழுவாளோ, ஏதேனும்
தருவாளோ என்று பயம். கை கூப்பி விலகினாள்.

ஆனால், துலுக்கநாச்சியாருக்கு இவள்
அரங்கனைப் பார்த்ததுபோல அழகியமணவாளனைப்
பார்த்ததுபோல சந்தோஷம். ஓடிப்போய் அவள்
நின்று, அக்கா என்று இரண்டு கைகளையும் விரித்த
துலுக்கநாச்சியார் விரித்த கைகளில் பின்தொடர்ந்தவல்லி
ஓடிப்போய் சேர்ந்து கொண்டாள். இருவரும்
தழுவினார்கள் குதூகலித்தார்கள். எல்லா
சுற்றினார்கள். ஆடினார்கள், பாடினார்கள்.
அரங்கா, அரங்கா என்று கதறினார்கள். அழகிய
பெருமாள் எங்கிருக்கிறார் என்று மேலிருந்தபடி
பார்த்து அழகியமணவாளப் பெருமாளைக்
ஒற்றிக் கொண்டார்கள்.

தன் பொருட்டு ஸ்ரீரங்கத்தில்
வெட்டுப்பட்டு மேலே வந்து தவித்துக் கிடந்த
உயிர்களை அவர்கள் சமாதானப்படுத்தினார்கள்.
பாடல்களில் மயங்கினார்கள். அவர்களை
பெயரைச் சொல்லி குளுமைப்படுத்தினார்கள். இ

அவர்கள் ஆடிக்கொண்டுதான்

நான் சுட்டிக்காட்டினேன். ஞானி
பார்த்தார். அந்த ஆட்டம் சிறிதுகூட குறைய
மாறவில்லை. எழுநூறு வருடங்களுக்கு
ஆடினார்களோ அதேவிதமாக

பின்தொடர்ந்தவல்லி இளமையாக
முதுமையாக இல்லையே?'' ஞானி கேட்டார்.

அக்கா என்று துலுக்கநாச்சியார் தழுவிக்
அப்போதே முதுமையான அந்த உடம்பு
இளவரசி அன்று பார்த்ததுபோலவே
இளமை வந்துவிட்டது. அந்த இளமை
இன்னும் தொடர்கிறது'' என்று நான்
ஞானி என்னைப் பார்த்தார்.

என்ன ஆவார்கள்?'' ஞானி கேட்டார்.

ஆயத்தமாகிவிட்டார்கள்'' என்று
சொன்னேன்.

வெளிச்சத்திற்கா?'' என்று வியந்தார்.

ஸ்ரீரங்கத்துக்கு.''

சில நொடிகளில்.''

உமிழப்படுகிறதோ அப்படியே உமிழப்படும்.
இரண்டு பேரும் ஒரே வயிற்றில் சகோதரிகளாகப்
என்று நான் சொன்னேன்.

அவர்கள் அமைதியாக ஒருவரையொருவர் [illegible] கொண்டு நிற்க, மெல்ல உயிர்சக்தி திரண்டு [illegible] நோக்கி நகர்த்தியது. மெல்ல ஒரு கருப்பைக்குள் [illegible] ஒரு வைணவப் பெண்மணியின் கருப்பைக்குள் [illegible] நுழைந்தார்கள். அந்த வைணவப் பெண்மணியின் [illegible] தினந்தோறும் அரங்கனுக்கு சேவை செய்பவர். [illegible] தொட்டு பூஜை செய்பவர். அவருக்கு அரங்கனின் [illegible] மனைவிகள்போல பெண்குழந்தைகள் வேண்டும் [illegible] ஆசை இருந்தது. பிரார்த்தனை இருந்தது.

அந்த இடத்தில் இவர்கள் இருவரும் [illegible] சேர்ந்தார்கள்.

ஞானி வியப்போடு அந்த இரண்டு [illegible] பார்த்தார். கைகூப்பினார். ''ஸ்ரீரங்கத்தில் [illegible] ஒருபோதும் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டு எங்கேயும் [illegible] மாட்டார்கள். மறுபடி மறுபடி ஸ்ரீரங்கத்துள் [illegible] முயற்சி செய்வார்கள்'' என்று சொன்னார்.

நான் ஆமோதித்தேன். ஸ்ரீரங்கத்தில் [illegible] வைணவர்களும் மறுபடி ஸ்ரீரங்கத்திலேயே [illegible] தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஞானி இந்த முறை என்னைப் பார்த்து, ''[illegible] யெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே [illegible] கதையைச் சொல்லவேயில்லை'' என்று [illegible] சொன்னார்.

நான், ''என் கதை என்ன முக்கியம் இங்கு? [illegible] கதைகள் இருக்கின்றன'' என்றேன்.

ஆனால் ஞானி, என் கதையைச் சொல்லும்படி [illegible] தூண்டினார்.

11

[illegible]

[illegible] நாராயணன். சோழ நாட்டின் உபதளபதி. [illegible] போர் தொழில் செய்பவன். நான் [illegible] ங்களுக்கு மேலாகின்றன. மங்கலான [illegible] பூமிக்கு மேலே, பூமியை எளிதாக [illegible] நானும் என்னைப் போல் உள்ள [illegible]றோம். இந்த இடத்தைவிட இன்னும் [illegible] போக வாய்ப்பிருப்பினும், அதைப் [illegible] ஞானி எனக்கருகே உட்கார்ந்து, இந்த [illegible] தன்மைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருக் [illegible] என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி [illegible]றது. அதைவிட இங்குள்ளவர்களின் [illegible] கவனிப்பதிலும், அவர்களைப் பற்றி [illegible] கவனம் செலுத்துகிறார். நான் இவர் [illegible] கொள்ளும்போது, என்னைப் பார்த்துச் [illegible] சிரிப்பு அழகாக இருக்கிறது. நான் அதில் [illegible]

[illegible] தறுவாயில் ஒருவர் எவ்விதம் [illegible] முகச்சாயலோடு அதேவிதமான. [illegible] அதேவிதமான தெளிவோடு, திறனோடு [illegible] இருப்பார்கள். ஆனால், பூமியில் இருந்ததை [illegible] பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். வெகு [illegible] இடம் பிடிக்காது. இறந்தது புரியாது.

[illegible] பூமி தெரிவதால் பூமியே நிரந்தரம் என்கிற [illegible] 'நான்' என்பது உடல் என்கிற தவறான

அவர்கள் அமைதியாக ஒருவரையொருவர்
கொண்டு நிற்க, மெல்ல உயிர்சக்தி திரண்டு
நோக்கி நகர்த்தியது. மெல்ல ஒரு கருப்பைக்குள்
ஒரு வைணவப் பெண்மணியின் கருப்பைக்குள்
நுழைந்தார்கள். அந்த வைணவப் பெண்மணி
தினந்தோறும் அரங்கனுக்கு சேவை செய்பவர்.
தொட்டு பூஜை செய்பவர். அவருக்கு அரங்கனின்
மனைவிகள்போல பெண்குழந்தைகள் வேண்டும்
ஆசை இருந்தது. பிரார்த்தனை இருந்தது.

அந்த இடத்தில் இவர்கள் இருவரும்
சேர்ந்தார்கள்.

ஞானி வியப்போடு அந்த இரண்டு
பார்த்தார். கைகூப்பினார். ''ஸ்ரீரங்கத்தில் வாழ்
ஒருபோதும் ஸ்ரீரங்கத்தை விட்டு எங்கேயும்
மாட்டார்கள். மறுபடி மறுபடி ஸ்ரீரங்கத்துள்
முயற்சி செய்வார்கள்'' என்று சொன்னார்.

நான் ஆமோதித்தேன். ஸ்ரீரங்கத்தில்
வைணவர்களும் மறுபடி ஸ்ரீரங்கத்திலேயே பிறப்
தொடர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தது.

ஞானி இந்த முறை என்னைப் பார்த்து, ''
யெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே
கதையைச் சொல்லவேயில்லை'' என்று புன்
சொன்னார்.

நான், ''என் கதை என்ன முக்கியம் இங்கு
கதைகள் இருக்கின்றன'' என்றேன்.

ஆனால் ஞானி, என் கதையைச் சொல்லும்படி
தூண்டினார்.

11

சோழ நாட்டின் உபதளபதி.
தொழில் செய்பவன். நான்
மேலாகின்றன. மங்கலான
பூமிக்கு மேலே, பூமியை எளிதாக
நானும் என்னைப் போல் உள்ள
இந்த இடத்தைவிட இன்னும்
போக வாய்ப்பிருப்பினும், அதைப்
ஞானி எனக்கருகே உட்கார்ந்து, இந்த
தன்மைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்
என்னுடைய வாழ்க்கையைப் பற்றி
அதைவிட இங்குள்ளவர்களின்
கவனிப்பதிலும், அவர்களைப் பற்றி
கவனம் செலுத்துகிறார். நான் இவர்
கொள்ளும்போது, என்னைப் பார்த்துச்
அழகாக இருக்கிறது. நான் அதில்

தறுவாயில் ஒருவர் எவ்விதம்
முகச்சாயலோடு அதேவிதமான.
அதேவிதமான தெளிவோடு, திறனோடு
இருப்பார்கள். ஆனால், பூமியில் இருந்ததை
பெற்றவர்களாக இருப்பார்கள். வெகு
பிடிக்காது. இறந்தது புரியாது.
பூமி தெரிவதால் பூமியே நிரந்தரம் என்கிற
'நான்' என்பது உடல் என்கிற தவறான

கருத்தால் அலைமோதல் ஏற்படும். சிலர் [illegible]
சமாதானம் ஆகிவிடுவார்கள். சிலர் [illegible]
ஆவார்கள். சிலர் சமாதானம் ஆகாமலேயே [illegible]
அலைவார்கள்.

உயிர் அல்லது ஆன்மா என்கிற ஒளியைச் [illegible]
இருக்கின்ற நினைவுகளை மெல்ல மெல்ல [illegible]
என்ன அது என்று யோசித்து பிரித்துப் [illegible]
உயிர், நினைவுகளிலிருந்து விடுதலையாகி [illegible]
என்கிற இடத்திற்கோ அல்லது பிறக்காத [illegible]
போக முடியும்.

நினைவுகளை அழிக்கும்போதே [illegible]
ருசிகளிலிருந்தும் விடுதலை பெற வேண்டும் [illegible]
ஆண், பெண்ணை சுகித்தான் என்றால் [illegible]
மெல்ல யோசித்து, இதில் ஒன்று [illegible]
தெளிவாகிவிடுதல் நலம். ஆனால், [illegible]
இதுபோல் மறுபடியும் என்று யோசிக்கு [illegible]
நினைவு கெட்டியாகி ஒளியை விட்டு [illegible]
ஒட்டிக் கொள்கிறது. அந்த உயிர் [illegible]
நினைவுகளை அனுபவிப்பதற்கு பூமிக்கு [illegible]
வேண்டியிருக்கிறது. பூமியில் பிறந்து [illegible]
ஏற்படுகிறபோது, அதாவது [illegible]
அனுபவம் மறுபடி ஏற்பட, அதில் [illegible]
திளைத்து, திளைக்கின்றபோதே இதில் [illegible]
என்று யோசிக்கின்ற பக்குவத்தை நோக்கி [illegible]
நகர்ந்து பிரித்துப் போட்டுவிட்டால், [illegible]
வேறு எங்கோ இருக்கிறது என்று [illegible]
உண்மையிலே ஒரு பக்குவ நிலையை [illegible]
முடியும். நினைவுகளை அங்கேயே [illegible]

[illegible] இறந்து மேலே வரும்போது எளிதாக
[illegible] உதறிவிடுவார்கள். இதுபோல பல
[illegible] அப்போது லேசாகி இன்னும்
[illegible] போக முடியும்.

[illegible] என்ன இருக்கிறது. தெரியாது. நான்
[illegible] வெளிச்சத்தைத் தாண்டிதான் கடவுள்
[illegible] இருக்கிறது என்று இங்கிருந்து மேலே
[illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள். தங்கமயமான
[illegible] உன்னை மறைத்துக் கொண்டிருக்கிறது.
[illegible] விலக்கு, உன்னைக் காட்டு என்று
[illegible] யாரோ அனுபவித்து அறிந்தவர்
[illegible]

[illegible] உன்னதமான மனிதர்களால் இந்த
[illegible] இந்த இடத்திற்கு மேலே உள்ள இடம்
[illegible] சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால்,
[illegible] ஆள் இல்லை.

[illegible] சில பேர்தான் கேட்பதற்குத் தயாராய்
[illegible] மற்றவர்களுக்கு உடம்பு வளர்க்க
[illegible] உல்லாசத்துக்கு அல்லாடுவதுமே
[illegible] போய்விடுகிறது. பூமியில் வெற்றிக்கென்று
[illegible] அத்தனை பேரும் தோல்வியைத்
[illegible]

[illegible] இந்த வாழ்க்கை பற்றி மிகத் தெளிவான
[illegible] என்பது பலருக்குப் புரிவதில்லை.
[illegible] மயக்கமான ஓர் இடம். உண்மை
[illegible] இருக்கிறது. 'நான்' என்பது தசைக்
[illegible] வேறிடத்தில் இருக்கிறது. கடவுள் என்பது

வழிபாடுகளில் இல்லை. அது வேறிடத்தில் [illegible] என்பது தெளிவானால்தான் அவர் வெற்றி [illegible]

ஞானி என் சிந்தனையைக் கவனித்துவிட்டு [illegible] சிரித்தார். கைகூப்பினார். அவர் சிரித்துக் [illegible] பெரிய அழகு. அருகே இருக்கிற எவரையும் [illegible] அழகு.

நினைவுகள் என்கிற விஷயத்தை அழிப்ப[illegible] நிரந்தரமில்லை என்று புரிந்துகொள்வதற்கு, [illegible] இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நல்ல [illegible] அறியப்படுவது, நல்ல வேத விஷயங்களால் அறி[illegible] நல்ல போதனைகளால் அறியப்படுவது. [illegible] பிரார்த்தனை செய்து தானே தெளிந்து அறி[illegible] என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள்.

வேறு ஏதேனும் வழி இருக்கிறதா என்று [illegible] ஞானியும் பூமியில் தேடினோம். இருந்த [illegible] இருந்தபடி மனம் என்பதை மெல்லியதாக்கி [illegible] துழாவினோம்.

அங்கே எழுபது வயது மதிக்கத்தக்க கிழவர் [illegible] இறப்பதற்குத் தயாராக இருந்தார். அவரை விட்டு [illegible] கழல் காத்திருந்தது. அவர் மிக சந்தோஷ[illegible] குதியலோடும் இருந்தார். ஆனால், அவர் உடம்பு [illegible] பலஹீனமாக இருந்தது. எந்த நிமிடமும் [illegible] விழுந்துவிடுகிற நிலைமையில்தான் இருந்தார்.

அவருக்கு அரே ஒரு பெரிய தாம்பாளத்தில் [illegible] நாணயங்கள் வைக்கப்பட்டிருந்தன. அரை, ஒன்று, [illegible] என்று மூன்றுவித நாணயங்கள் இருந்தன. ஒரு [illegible] நாற்காலியில், சுற்றி தலையணை வைத்து [illegible]

[illegible] அவருக்கு அருகே அந்த தாம்பாளத்தை [illegible], ஒரு கை அள்ளி எதிரே இருக்கிறவரிடம் [illegible] மூன்றாவது முறை அள்ளி எடுக்கும்போது [illegible] வலித்தன. மணிக்கட்டு வலித்தது. ஒரு [illegible] நாணயத்தைகூட தூக்க முடியாத அளவு [illegible] இருந்தார். மூன்றாவது பிடி நாணயத்தை [illegible] கொடுத்துவிட்டு மெல்ல கையை [illegible]

[illegible] கொடுங்களேண்டா'' என்று கட்டளை [illegible]

[illegible] சுற்றியுள்ளோர் அவரைக் கவலையோடு [illegible] ஆனால், அவர் முகத்தில் சந்தோஷம் பொங்கி [illegible]ருந்தது. கொடுக்கிற சந்தோஷம். வாரி வாரி [illegible] சந்தோஷம். ஒரு வள்ளலின் சந்தோஷம்.

[illegible] மதுரைக்குப் பக்கத்தில் வைகைக் [illegible] இருந்தது. மிகப் பெரிய கிராமத்தில் சுற்றி [illegible] சூழ்ந்த பண்ணை வீட்டில் கம்பீரமான [illegible] காட்சியளித்தது. அந்த கிராமத்திலுள்ள [illegible] அவரை வள்ளல் என்றுதான் கொண்டாடி [illegible] வருடங்களாகத் தன் சொத்துக்களை [illegible] ஒன்றாக விற்று பல்வேறுவிதமாக தானம் [illegible]ருக்கிறார். தானம் செய்ய செய்ய அவர் [illegible] மாறிற்று. முகத்தில் எப்போதும் ஒரு [illegible] இருக்கும்.

[illegible] வந்து கேட்டான், 'எங்க தாத்தா சம்பாதிச்ச [illegible] அத்தனையும். அதை வச்சுதானே நீ பெரிசு [illegible] அந்தச் சொத்து இல்லாவிட்டா, நீ இந்த மாதிரி

பண்ணிருக்க முடியுமா? அதனால இந்த சொத்த [illegible]
நீ விக்க முடியாது. இது எனக்கு சேர [illegible]
அப்படின்னான். நான் தலைமுடியைக் காட்டி [illegible]
அசைக்க முடியாதுன்னு சொல்லிட்டேன் [illegible]
அவனைப் பிடிக்கலை. கொஞ்சம்கூட பிடிக்[illegible]
பிடிக்கும்? என்னைக் கொலை பண்ண[illegible]
பண்ணினான். இப்படித்தான் என்னைக் [illegible]
பண்ணினான்.''

அவர் அருகே உள்ள நண்பர்களிடம் ஒரு [illegible]
காண்பித்தார். அரை கோலுக்கு ஒரு கோல் நீள [illegible]
ஒரு படம் அங்கு மாட்டப்பட்டிருந்தது அதில் [illegible]
அதை 'கார்' என்று சொல்கிறார்கள். அதன் [illegible]
நசுங்கிக் கிடந்தது. உருக்குலைந்து கிடந்தது [illegible]
இதுபோல இன்னொரு பெரிய தேரை ஏற்பா[illegible]
அதன் மீது இதை மோதவிட்டு இவரைக் [illegible]
முயற்சித்திருக்கிறான். இதை ஞாபகப்படுத்திக் [illegible]
எண்ணமாக, இதை ஒருபோதும் மறந்துவி[illegible]
என்கிற எண்ணமாக அவர் இந்த விஷயத்தை சித்[illegible]
சுவரில் மாட்டி, தினம் தினம் அதைப் பார்த்து [illegible]
கொண்டிருக்கிறார்.

அவருக்கு மகனோடு சண்டை. [illegible]
மாப்பிள்ளையோடும் சண்டை. மனைவியோடு [illegible]
அண்ணனோடு சண்டை. தம்பியோடு சண்டை [illegible]
மைத்துனர்கள் அனைவரோடும் சண்டை [illegible]
அதிகாரத்தை அவர்கள் வெறுத்தார்கள். அவர் [illegible]
செய்ய ஆசைப்பட்டார்.

அவர் அதிகாரம் விசித்திரமானது. அவர் [illegible]
விடுதிக்குள் நுழைவார். சாப்பிட்டுக் கொண்டி[illegible]

[illegible] அவர் அப்படி உற்றுப் பார்க்கும்போது
[illegible] போய்விட வேண்டும். உணவுவிடுதி
[illegible] வேண்டும். மாறாய் எவரேனும்
[illegible] கொண்டிருந்தால் பளீரென்று முதுகில்
[illegible] தலைமுடியைப் பிடித்து இழுத்துக்
[illegible] வெளியே விடுவார்.

[illegible] வந்துருக்கான்னு தெரியுது. என்னா
[illegible] கூச்சலிடுவார். அவர் உணவு உண்டு
[illegible] வெளியே அனுப்பப்பட்ட ஆள் மறுபடி
[illegible] உணவு உண்ணலாம். அந்த உணவு
[illegible] இலவசமாகத் தரப்படும். காசு இவரிடம்
[illegible]

[illegible] அவர் பண்ணையில் விழுந்த
[illegible] அதிகம். தயங்கினால். ''தர முடியாது''
[illegible] முன்வந்து வாங்கிக் கொண்டால்
[illegible] காய்கள் இனாமாக அனுப்பப்படும்.
[illegible] வியாபாரமே இல்லை. அடாவடித்தனம்.
[illegible] பணிந்தவர்கள் பாக்கியசாலிகள்.

[illegible] சேர்த்து வைத்துப் போன சொத்தை, அவர்
[illegible] தன்னிடமிருந்த காசு மொத்தமும்
[illegible] நிலங்களை வளைத்துப் போட்டார்.

[illegible] ஆறு அடி நிலம் போறுமே, ஏன் இத்தினி
[illegible] என்று ஒருவர் கேட்டபோது, திடீரென்று
[illegible] அவரைப் பார்த்தார். ''உன்னையும் இந்த
[illegible] பண்றதுக்கு வாங்கிப் போட்டிருக்கேன்.
[illegible] என்று சொல்ல, கேள்வி கேட்டவர் பயந்து
[illegible] பார்க்க முடியாமல் ஓடிப் போனார்.

அவர் வளைத்துப் போட்ட இடம் [illegible]
மிகப் பெரிய விலைக்குப் போயிற்று. [illegible]
கென்று அரசாங்கம் அவரிடம் நிலம் [illegible]
முதலில் ''மாட்டேன்'' என்று சொல்லி, [illegible]
தொகை சொல்லி, அதற்குப் பிறகு சிறிய [illegible]
கடைசியில் இலவசமாகக் கொடுக்கிறேன் [illegible]
அதிகாரிகளைத் திகைக்க வைத்தார். [illegible]

சுடுகாட்டு நுழைவுவாயிலில் அவர் [illegible]
இனாமாகக் கொடுத்தார் என்று இப்போதும் [illegible]
இருக்கிறது. கடன் கேட்டு வந்தவர் [illegible]
கொடுப்பார். கட்ட முடியாது போனால் [illegible]
அவருடைய நிலங்களை அபகரிப்பார். [illegible]
அபகரிப்பதற்காகவே, கடன் கொடுப்பார். [illegible]
மாப்பிள்ளையும் பங்கு கேட்டு வந்தபோது [illegible]
செருப்புகளை மாலையாகப் போட்டு [illegible]
வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டார். [illegible]
செய்யத் தயாராக இருந்தார். உன் [illegible]
வரவேண்டும் என்று இன்னொரு கட்டளை [illegible]

வெறும் வல்லடி வம்பாகவே அவர் [illegible]
அதில் அவருக்கு சந்தோஷமும் அதிகரித்தது.

நீ செத்தாதான் நிம்மதி என்கிற கூச்சலோடு [illegible]
மறுநாளே அவர் போன வண்டி விபத்துக்[illegible]
விபத்து ஏற்படுத்தப்பட்டது என்று [illegible]
வெகுண்டார். இனி சொத்து [illegible]
இருப்பவற்றை விற்பது என்கிற முடிவுக்கு வந்தார்.

ஒரு கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள [illegible]
எழுபத்தைந்து லட்ச ரூபாய்க்கு விற்றார். [illegible]
சொத்துக்களை இவர் என்ன செய்யப்போகிறா[illegible]

[illegible] எழுபத்தைந்து லட்ச ரூபாயையும்
[illegible] பார்த்துப் பார்த்து உதவிகள் செய்தபோது
[illegible] நாலாபுறமும் பேருந்து நிற்பதற்கு
[illegible] கொடுத்தார். பொதுக் கழிப்பிடங்கள்
[illegible] பள்ளிக்கூடத்தைத் தரைமட்டமாக
[illegible] மாதத்தில் இரட்டை அடுக்கு
[illegible] அறைகளுடன் எல்லா அறைகளிலும்
[illegible] கரும்பலகைகளும், உறுதியான மர
[illegible] பெஞ்சுகளும் நாற்காலிகளும் மாணவர்
[illegible] வழங்கினார். தோட்டத்தில் அமர்ந்து
[illegible] சிறுங்கல் ஆசனங்களைப் போட்டார்.
[illegible] நன்கொடை மறுத்தார். எல்லா
[illegible] வாரி வழங்கினார். பள்ளிவாசலுக்கு
[illegible] போட்டு, உட்கார்ந்து கால்
[illegible] தொட்டி ஏற்படுத்தி அந்த மதத்தவரை
[illegible] கோயில் குளத்தை தூர்வாரி படிகள்
[illegible] நீராழி மண்டபம் கட்டி, அந்த
[illegible] பரவசப்படுத்தினார். உயரக் குறைவான
[illegible] தேவாலயத்தை உயர்ந்த கோபுரம் கூடிய
[illegible] மாற்றினார். ''எல்லாரும் கடவுளதான
[illegible] தேடுங்க. சண்டையோட போனா
[illegible] முடியாது. ஆளைத்தான் தேடுவீங்க.
[illegible] இவன் அடிச்சானான்னு சுத்தி சுத்தி
[illegible]'' என்று கேலி செய்தார்.

[illegible] பாராட்டு விழா நடத்த வேண்டுமென்று ஊர்
[illegible] வற்புறுத்தியது. அவர் வருகிறேன்
[illegible] ஊர் மாலை மரியாதையுடன்
[illegible] காத்திருந்தது. அவர் கார் ஏறி
[illegible] போய்விட்டார்.

''ஆங்... கூட்டம் நல்லபடியா நடந்துச்சா? [illegible] மாலையில் கேட்டார்.

''நீங்க வரலீங்களே...''

''எனக்குப் பாராட்டா? நான் செய்த தர்மத்[illegible] பாராட்டா? தர்மத்துக்குப் பாராட்டுன்னா, நான் [illegible] போதும் செய்திருக்கணுமில்ல. அப்ப ஆள் பார்த்[illegible] பிடிக்கறதுக்குத்தானே செய்றீங்க.'' சீறி விழுந்தார்.

அந்தக் கூட்டம் தவறை ஒப்புக்கொண்டது.

''அந்தாள் குரங்கன்யா'' சிலர் விமர்சித்தார்கள். [illegible] பயந்து அந்த விஷயத்தை மிருதுவாகச் [illegible] நினைத்து, ''அவரு அனுமாருப்பா'' என்று சொன்[illegible]

ஆற்றங்கரையோரம் உள்ள விளைநிலங்க[illegible] விற்க முன்வந்தார். பத்திரிகைகளில் விளம்பரம் [illegible] ஒரே நாளில் பல நூறு மனுக்கள் வந்தன. [illegible] அழைப்புகள் இருந்தன. பாதி விலைக்குக் கிடை[illegible] நம்பி வந்தவர்கள் ஏமாந்தார்கள். விலை கூ[illegible] சொன்னார்.

அந்த நிலத்தின் பாதி பகுதிகள், அடமானம் வை[illegible] முடியாத நிலங்கள். அவை மூழ்கும் வரை கா[illegible] கையகப்படுத்திய நிலங்கள். கதறக் கதற பிடுங்[illegible] நிலங்கள்.

''என் பொண்ணை வேணாலும் எடுத்துக்க, [illegible] கொடுத்துரு'' என்று இருபது வயதுப் பெண்[illegible] நிலத்தின் சொந்தக்காரர் கூட்டி வந்தார்.

''ஒரு வாரம் கழிச்சு வா. நல்ல பதிலா சொல்[illegible] ஆசையோடு அந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தார். அந்த [illegible] சொந்தக்காரர், பெண்ணை அழைத்துக் கொண்டு [illegible]

[illegible] ஏவினார். அன்று பிற்பகலுக்குள், [illegible] அவருடைய சொந்த மகளல்ல. தூரத்து [illegible] ஏழ்மையில் இருப்பவள் என்று [illegible]னார். ஆனால், வெளியே காட்டிக் [illegible]

[illegible] அழைப்பு அனுப்பினார். அந்தக் [illegible] வந்து நின்றார்கள். அந்தப் [illegible] அலங்கரித்திருந்தார்கள். எல்லார் [illegible] இருந்தது.

[illegible] உள்ளே அழைத்தார். அவருடைய [illegible] வந்தார்கள். குடும்பம் மிரண்டது.

[illegible] என்கிட்ட வித்துட்டு, சொந்த [illegible] என் நிலத்தைக் கொடுத்துடுன்னு [illegible] ஒரு மனுஷனா? உனக்கு நிலம் [illegible] எனக்கு வேணாம். இந்தாம்மா, உன் [illegible]தானே? உன் பெயருக்கு இந்த [illegible] தரேன். உங்க அப்பா அம்மாவை [illegible] என்று ஆள் அனுப்பினார்.

[illegible]தில் அவர்கள் வர, அந்தச் சொத்து [illegible] கைமாறியது. அந்த இரண்டு மணி [illegible] குடும்பத்தை வார்த்தைகளால் வதைத்து [illegible]

[illegible] தரமுடியலைன்னா தூக்குப் போட்டு [illegible] கூட்டிக் கொடுக்கலாம்னு வர்றியே. [illegible] சோறுதான் திங்கறியா. இல்ல வேற

அவன் சிறுத்துப் போனான். இரண்டு [illegible] பிறகு தற்கொலைக்கு முயற்சித்து காப்பாற்[illegible] அந்தக் குடும்பம் வீட்டைக் காலி செய்துவிட்டு வேறு எங்கோ சென்றது.

இரண்டு காணி நிலத்துக்கு சொந்தக்காரியா[illegible] பெண்ணுக்கு வசதியான மாப்பிள்ளை [illegible] புடவையும், திருமாங்கல்யமும் வெள்ளி [illegible] பரிசளித்துவிட்டு வந்தார்.

நிலம் விற்ற காசுக்கு மருத்துவமனைக்குக் [illegible] வாங்கிப் போட்டார். சுண்ணம் பூசிக் கொடுத்[illegible] வைத்தியம் செய்கிறேன் என்று சத்தியம் செய்[illegible] இரவு பகலாக அந்த டாக்டர் வைத்தியம் [illegible] பார்த்துவிட்டு, பதினாறு படுக்கை வசதிகள் [illegible] மருத்துவச் சாலை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார். அ[illegible] இடத்திலும் அவர் பெயர் மின்னியது.

12

ஜெய விஜயீ பவ. நான் கேசவன் நாராயண[illegible] நாட்டின் உபதளபதி. அந்தணன். ஆயினும் போர் [illegible] செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருட[illegible] மேலாயிற்று. உலகத்தில் இல்லாமல், இ[illegible] உலகத்தை ஆழ்ந்து கவனிப்பது ஒரு சுகம். [illegible] இல்லாத இடத்திலிருந்து மனிதர்களின் செய[illegible] கவனிப்பது ஒரு அழகு. இந்த வயதான [illegible] இருக்கிறாரே, அவர் செய்வதில் சில அடா[illegible] தெரிந்தாலும் அதில் அன்பு, கருணை இருந்தது. அ[illegible] சந்தோஷமான பேர்வழி. மற்[illegible]

[illegible] அவருக்குப் பிடித்திருந்தது என்றால் [illegible] ஊரிலிருந்து சற்று தொலைவில், [illegible] மாடுகளுக்கு குடிக்க நீரில்லை' என்று [illegible] படியான கரைகளுடன் ஒரு குளம் [illegible] உள்ளூரிலுள்ள மாடுகளுக்காக [illegible]ட்டது. அவரை ஒரு சிங்கக் கழகக் [illegible] உறுப்பினராக சேர்த்தது. 'நன்கு படிக்கும் [illegible] உதவி செய்ய வேண்டும்' என்று கேட்டது.

[illegible] முதன்மையான மாணவனுக்கு ஒரு [illegible] பரிசாக வழங்கினார். அடுத்த பத்து [illegible] பரிசளிப்புகள் தொடரவேண்டும் [illegible]னார்.

[illegible] வர்றவனுக்கும் கொடுக்கலாமே" என்று [illegible]

[illegible] அத்தினி பசங்களும் முதல்ல [illegible]. இரண்டாவதா வர்றவனுக்கு [illegible] பரிசு போதும். போதாதுன்னா நீங்க [illegible]" என்று சொன்னார்.

[illegible] மூன்றாவதாக வருகிற மாணவர்களுக்கு [illegible] முன்வந்தது.

[illegible] சொல்லியிருந்தா நீங்க சொறிஞ் [illegible]. இப்ப பாருங்க. உங்களையும் [illegible]" அவர் கொக்கரித்து சிரித்தார். [illegible] அசட்டுச் சிரிப்பு சிரித்தார்கள்.

[illegible] விற்கும்போதும் அவருக்குள் இருந்து [illegible] கொண்டது. அப்படி அடாவடியாய் [illegible] தப்பில்லை. இப்ப நல்ல காரியத்துக்குத்

தானே உதவுகிறது என்கிற எண்ணம் [illegible]
பாவமும் என்னைச் சேரலை. கொள்ள [illegible]
போச்சு. கடன் கொடுத்து பிடுங்கின [illegible]
கொடுத்தா போச்சு.

"வித்துட்டு சந்நியாசியா போயிட்டா [illegible]
சொல்வாங்க. அது என்னான்னு இப்பத்தான் [illegible]
வச்சிருந்தாதானே தப்பா சம்பாதிச்சதுன்னு [illegible]
தெருவுல போட்டுட்டா, எனக்கும் [illegible]
சம்பந்தமில்லைன்னு சொல்லிட்டா, [illegible]
போயிடும்." நெருங்கிய நண்பர்களிடம் [illegible]
வாயடைத்துக் கிடந்தார்கள்.

"உள்ளூர்லதான் உதவி செய்யணுமா? [illegible]
செய்யக்கூடாதா?" யாரோ அவரிடம் [illegible]
பேசினார்கள்.

"யாருக்குன்னு சொல்லுங்க?"

"அநாதைக் குழந்தைகளைக் காப்பாத்த [illegible]
இருக்கு. அவங்க ரொம்ப அழகா செய்யறாங்க [illegible]

"அப்படியா! போய்ப் பார்த்துவிட்டு வருவோம் [illegible]
நண்பர்களோடு போனார். அந்தக் குழந்தைகளோடு [illegible]
உட்கார்ந்து குதூகலமாய் உணவு உண்டார். [illegible]
தொகையை நன்கொடையாக தந்தார்.

"பெரிசா தருவீங்கன்னு பார்த்தேன்."

"ஏன், நீ என்னையே கைகாட்டிக்கினு இருக்க [illegible]

"இல்லைய்யா. நல்லா செய்ய வேண்டி [illegible]
கமுக்கமா இருக்கீங்களே. அப்படீன்னுதான் [illegible]

[illegible] எங்கிட்ட வேற திட்டம் இருக்கு."

[illegible] ஒண்ணு ஆரம்பிச்சா. இன்னும்
[illegible] இருக்கு. தென்னந்தோப்பு இருக்கு.
[illegible] புறம்போக்கு நிலத்துல பெரிசா சுவர்
[illegible] பசங்க தங்கறதுக்குன்னு கட்டடம்
[illegible]

[illegible] செருப்பால அடிக்கணும். நான்
[illegible]ன்."

[illegible] நீங்கல்லாம் கூட்டிட்டுப்
[illegible] எண்ணம் வந்தது. என் பேச்சுக்குக்
[illegible] நல்லா நிர்வாகம் பண்ற உயர்வான
[illegible]ணும்."

[illegible] சலித்து இரண்டு மூன்று பேரைக்
[illegible]டினார்கள்.

[illegible] பேரையும் அவர் சேர்த்துக் கொண்டார்.
[illegible] மலையடிவாரத்தில் ஆற்றோர
[illegible] மைதானத்தில் பூச்செடிகள் நிறைந்த
[illegible] அந்தக் கட்டடம் எழும்பியது.

[illegible] பத்திரிகையைக் கூப்பிடலாம்."

[illegible]?"

[illegible]"

[illegible] இருக்கீங்களா?"

''இல்லை. நாலஞ்சு புள்ளை பெத்த

இருப்பாங்க. அவங்களைக் கூட்டிட்டு வாங்க

வச்சு திறக்கலாம். அப்பா அம்மா இல்லாத

நல்ல அப்பா அம்மா ஆசீர்வாதம் பண்ணி

திறக்கட்டும்.''

''நீங்க சொல்றது ரொம்ப சரிங்க.'' பல பேர்

விழுந்து கண்ணீர் விட்டார்கள்.

''அட என்னப்பா... சும்மா பெரிசு பண்ணி

எவ்வளவு கும்பிட்டாலும் எனக்கு கர்வம்

பூமியில நம்மளுதுன்னு ஒரு துரும்புகூட

ஒத்தப்புள்ளைக்கு இத்தனை சொத்து கொடுக்க

பண்ணுவான்? ஒண்ணுக்கு ரெண்டு கூத்தியா வச்சு

குடும்பப் பொண்ணைக் கெடுப்பான்.

காப்பாத்திட்ட. அப்பன் ஆயி இல்லாத புள்ளைய

காப்பாத்திட்ட இல்ல.''

''எனக்குப் புரியலீங்க. இந்த ஆள்

கெட்டவனா?''

''கெட்டவன்னு சொல்றதுக்கு என்னப்பா

''இவ்வளவு கடுசொல்லா பேசறாரே.''

''நல்லா பேசலாம்.''

''என்ன சொல்ற?''

''இருக்கப்பட்டவன் பேசறான். என்னமா

பார். உனக்கு வருமா, எனக்கு வருமா இங்க

''ஏங்க. மத்த ஊர்ல நடக்கற மாதிரி மஞ்சு

ஊர்லயும் நடக்கணும். பெரிய மைதானத்துல

போட்டு நம்ம ஊர்லயும் செய்யணும்.''

அவரிடம் மஞ்சுவிரட்டு பற்றி ஒரு மணி

சொன்னார்கள். வீரவிளையாட்டு

குத்திட்டு பேரைக் குத்தி குடல் சரியும்,

கூட்டிட்டுப் போவணும். வேன்

போறதுக்கு கார் வேணும்னுவீங்க.

கொண்டாந்து பக்கத்துல

பொத்தி வைக்க மருந்து, சுத்திக் கட்ட

கணக்கு காட்டுவீங்க. வேலியில போற

வேட்டிக்குள்ளே வுட்டுக்கறதா? எனக்கு

விளையாட்டு விளையாடறவங்க

போங்க. இந்த கிராமம்

திறக்கட்டும்.''

கழித்து வீரவிளையாட்டை

அவருக்குக் கொலை மிரட்டல்

அந்தக் கடிதத்தின் நகலை ஊர் முழுதும்

காவல்துறைக்குக் கடிதம் எழுதினார். வீர

வேண்டும் என்று சொன்னவர்கள்

வந்து மன்னிப்பு கேட்டார்கள்.

ஒருத்தன் அசிங்கம் பண்ணிட்டான்.

தப்பு. மன்னிச்சுருங்க'' என்று கை

வீரவிளையாட்டு பற்றி இனி

பேசக்கூடாது என்று முடிவு செய்தார்கள்.

விஷயம் கிளம்பும் என்று நினைத்துக்

அந்த விஷயம் வேரோடு

ஆடறவங்களுக்கு ஏதாவது செஞ்சு

சிங்கக் கழகம் கேட்டது.

''இல்லை. ஓடறவங்களுக்குக் [illegible]
ஆடறவங்க, பாடறவங்களை ஜனங்களே [illegible]
ஓடறவனை யாராவது கொண்டாடுறாங்களா? [illegible]
பேரு இருக்கற தேசம். உலகம் மொத்தமும் [illegible]
இடத்துலருந்து ஒவ்வொருத்தர் வந்து ஓடறான் [illegible]
இல்லாத தேசமெல்லாம் ஜெயிக்கிறான் [illegible]
முடியலையே. ஏன்? ஆடறவனுக்கும் [illegible]
பாடறவனுக்கும் கிடையாது. யார் நல்லா [illegible]
அவனுக்குத் தரேன். ஜெயிச்சாலும் சரி, [illegible]
இந்த தேசத்திலேர்ந்து யாரைத் தேர்ந்தெடுத்து [illegible]
போட்டிக்கு அனுப்பறாங்களோ, அவங்களுக்கு [illegible]
லட்ச ரூபா தரேன். ஜெயிச்சுட்டு வந்தா நான் [illegible]
தரேன்.''

ஓடுவதில் தேறாத இளைஞர்கள் [illegible]
உயரம் தாண்டுதலில் ஒரு தேசத்துப் [illegible]
பதக்கம் வாங்கினான். வள்ளல் அவன் வீட்டு[illegible]
கட்டிக் கொண்டார்.

''அடுத்த வருஷம் தங்கம் வாங்கிடுவியா? [illegible]
தேவைப்படும் உனக்கு? வருஷத்துக்கு [illegible]
செலவாகுமா? அஞ்சு வருஷம், பதினஞ்சு [illegible]
வச்சுக்க!'' கொடுத்துவிட்டு வந்தார்.

ஊர் கூடி பாராட்ட ஒரு நகரத்தில் ஏற்பாடு [illegible]
நடுநிசியில் ஊரை விட்டுக் கிளம்பி [illegible]
நகரத்துக்குப் போனார். அங்குள்ள [illegible]
அந்தணர்களுக்கு நடுவே உட்கார்ந்து, ''[illegible]
சொல்லுங்க?'' என்று ஆவலாகக் கேட்டார்.

அவரைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டிருந்த [illegible]
அவருக்கு விவரமாகச் சொன்னார்கள். [illegible]

[illegible] சொன்னார்கள். கால பைரவர் பற்றி
[illegible]த்தார்கள். கூட்டிப்போய் தரிசனம்
[illegible]

[illegible] கும்பிடறது?''

[illegible] பகைவரை அழிக்கறதுக்கு.''

[illegible] காவல் காக்கறாங்களே, நம்ம
[illegible] அவர்களுக்கு என்ன பண்ணினா நல்லது?''
[illegible]

[illegible] சொன்னார்கள். மிகப் பெரும்
[illegible] தேசத்தைக் காக்கின்ற படை
[illegible]பத்தியொரு அந்தணர்களை வைத்து
[illegible] இந்தச் செய்தி தேசம் எங்கும்
[illegible] அவர் மொழி அறியாதவர்கள்கூட அவரை
[illegible] சொன்னார்கள்.

[illegible] தன் சந்தோஷத்திற்காக நிறைய
[illegible] மற்றவர்களைக் கலவரமூட்டுவது
[illegible]ருந்தது. திடீரென்று பத்து பேரோடு
[illegible] ஆயுதங்களோடு தெருவில் வேகமாக
[illegible] ஊரே வெளியே ஓடி வந்து பார்த்தது.
[illegible] கேட்டது. கேட்டவனைப் புறந்தள்ளி
[illegible] நடந்தார்.

[illegible] காவலர்கள் தகவல் சொன்னார்கள்.
[illegible] சுற்றி வளைத்துக் கொண்டது.

[illegible] பண்றீங்க?''

[illegible] நடக்கறேன்.''

[illegible]

அது ஆயுதமும் இல்லை. ஒன்றுமில்லை'' குறும்புத்தனத்துடன் பேசினார்.

''என்ன சொல்றீங்க?''

ஒருவன் கையிலிருந்த அரிவாளை காவல்துறை போட்டது. கீழே விழுந்ததும் அந்த அரிவாள் உடைந்தது. எல்லாம் அட்டைக் கத்திகள். பார்ப்பதற்கு தத்ரூபமாய் நிஜம் போல இருந்தன.

''நம்ம ஊர்ல சினிமா ஷூட்டிங் நடந்தது இந்த மாதிரி நாலஞ்சு வச்சிருந்தாங்க. வாங்கிக்கிட்டேன். இன்னொரு பத்து கொண்டாடான்னேன். கொண்டாந்து போனான். சும்மா எடுத்துட்டு ஊர்ல ஒரு ஊர் என்னா பண்ணுதுன்னு பார்க்கறதுக்கு என்னைக் குரங்குன்னு திட்டறாங்கப்பா கிளம்பிடுச்சுன்னு பேசறானுங்க. யாரோ தின்னவன் போட்டுக் கொடுத்துட்டான் போட்டுக் கொடுத்தது?''

காவல்துறை காட்டிக் கொடுத்தவரை கொடுத்தது. தன்னை அவமானப்படுத்தினி அவன் மீது வழக்குத் தொடர்ந்தார்.

''உலகத்துல எல்லாரும் நல்லவன்னு இல்லேங்கறேன். எங்கிட்ட எவ்வளவு தின்னுருக்கான் தெரியுமா? உண்மை சொன்னா சொல்லி, எத்தினி கொடுத்திருக்கிறேன் தெரியுமா? கலபமா போட்டுக் கொடுத்துட்டான் பாருங்க. அழகா முதுகுல குத்தறான் பாருங்க. நாம எத்தினி செஞ்சாலும் நமக்குக் கெடுதல் செய்ய மனுஷன்

நல்லவங்களா இருந்தாலும் நம்மை மனுஷன் உண்டு. இதான் வாழ்க்கை. வாழறது கஷ்டமேயில்லை. கெட்டவனை வாழறதும் அதான் கஷ்டம்.''

பார்க்கறதுக்கே எனக்கு அருவருப்பா பார்க்கும்போது கோபம் கோபமா அரிவாள் எடுத்து ஒரே போடா போட்டுத் பார்க்கறேன்.''

பிடித்துக் கொண்டு கதறினான். இருந்தது. சில பேர் மனசுக்குள் சொல்லிக் கொண்டார்கள். வெளியே அதையும் அவரால் உணர முடிந்தது.

லேர்ந்து எல்லாம் பட்டணம் பெரிய கடல், நிறைய மணல். கூட்டமான தண்ணி குடிக்கக் கிடைக்கலே அங்க இருக்கற ஜனமே தண்ணிக்கு வெயிலான வெயில். குழந்தைங்க தவிக்குது. தண்ணி வச்சிருந்தான். கேட்டா, கொடுக்க எனக்கு வேணும்னு சொல்லிட்டான். நம்ம யாரும் அப்படிச் சொல்வோமா. தவிச்ச தண்ணி கிடையாதுன்னு சொல்வோமா?''

சொல்லிட்டா நீ உத்தமனாயிடுவியா? சொல்லிட்டு நீ நல்லவனாயிட்டியா? எதுனா செய்யணும்.''

போகும் வழியெல்லாம் கறுப்பு மான நீர்த்தொட்டிகள் கட்டி வைத்தார். குழுமத்துக்குக் காசு கொடுத்து இரண்டு முறை நீர் மாற்றச் சொன்னார்.

"பிளானாதான் செஞ்சிருக்கீங்க. ஆனா, [illegible]
தண்ணி புடிச்சிட்டுப் போறாங்க. அவங்க [illegible]
போன மிச்சம்தான் ஜனங்களுக்கு."

"செய்யட்டும். ஏதோ கிடைக்குதுல்ல. [illegible]
கொட்டலையே. ஏதோ தயார் பண்ணி [illegible]
அவர் பெருந்தன்மையாய் விட்டுக் கொடுத்தார் [illegible]

பட்டணத்துக்கு ஒரு முறை போய், [illegible]
உட்கார்ந்தபடி ஜனங்கள் நீர் குடிப்பதைப் [illegible]
அவருக்குள் ஏதோ ஒரு தாகம் தணிந்தது. [illegible]
கொண்டு வந்தது. முகம் முழுவதும் மகிழ்ச்சி [illegible]

"கடவுள் என்னை ரொம்ப நல்லா வச்சிருக்கா [illegible]
சொல்லு?" அவர் வாகன ஓட்டியிடம் கேட்டார் [illegible]

"இந்த மாதிரி கொடுக்கறதுக்கு."

இல்லடா. இந்த மாதிரி கொடுக்கறதுல [illegible]
சந்தோஷத்தை அனுபவிக்கறதுக்கு. ஜனங்க [illegible]
படுத்தறாங்களே. அதைக் கண்குளிரப் பார்த்த [illegible]
நிறைஞ்சு போவுதுல்ல... அதை அனுபவிக்கறதுக்கு [illegible]
பேர் பள்ளிக்கூடம் கட்டிட்டு அதுல [illegible]
வுட்டுருவாங்க. நீர் தொட்டி கட்டிட்டு [illegible]
தூங்கும்படியா வசதி பண்ணிடுவாங்க. ஜனங்க [illegible]
படுத்துது பாரு. அதுதான் முக்கியம். உபயோகப் [illegible]
பார்க்கறதுக்கு எனக்கு கண்ணும் புத்தியும் [illegible]
அதான் முக்கியம். அதப் பார்க்கப் பார்க்க [illegible]
என்னமோ பொங்குதே. அதான் முக்கியம் [illegible]
பொங்கறது என்ன சொல்லுது தெரியுமாடா?"

"தெரியலையே.

"சும்மா சொல்லுடா."

[illegible] இருப்பீங்கன்னு ஒரு நம்பிக்கை வரும்."
[illegible] போடா. என் சொத்து மொத்தமும்
[illegible]"

[illegible] வலிக்குது."
[illegible] கேட்கணும்னு ஆசையா."

[illegible] கிடையாதுய்யா. அதனால்தான் வண்டி
[illegible] சேர்ந்தேன். எத்தினி நாளைக்கு
[illegible] முடியும். எட்டு வருஷமா உங்க நிழல்ல
[illegible] இது ஒம்பதாவது வருஷம். என்னையும்
[illegible] கைதூக்கி விடுங்கய்யா."
[illegible] விடுறதுன்னா?"
[illegible] இல்ல. என் வீடு குடிசை வீடு. ஒரு வீடு
[illegible]"

[illegible]"

[illegible] க்குன்னு சொல்றீங்க."
[illegible] வாங்கணும்டா. நான் வாங்கித் தரக்கூடாது."
[illegible]"
[illegible] வாங்கித் தரேன்."

[illegible] வாங்கித் தரேன். ரெண்டு பழைய வண்டி.
[illegible] வண்டி. அதை நாலா பக்கமும் ஓட்டிச்
[illegible] பொழச்சுக்க."

தெய்வம் மனுஷ்ய ரூபமா?

"தெய்வமே..." அவன் அலறினான்.

நீ வேலைய வுட்டுட்டு அந்த [illegible] தொழிலைப் பண்ணு. எனக்கு வாலிபமா [illegible] வண்டி ஓட்டறதுக்கு அனுப்பு."

"இல்லீங்க. நான் ஓட்டுவேன். [illegible] ஓட்டுவேன்."

"யார் சாவற மட்டும்?"

"ஐயா" அவன் தயங்கினான்.

13

ஜெய விஜயீபவ நான் கேசவன் [illegible] நாட்டின் உபதளபதி அந்தணன். ஆயினும் [illegible] செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் [illegible] மேலாயிற்று. அந்த வள்ளலின் வாழ்க்கை, [illegible] எல்லாம் விசித்திரமாக இருந்தன. [illegible] இருந்ததாலேயே அவர் பலராலும் கவரப்பட்[illegible] என்கிற வியப்பு அவர் பற்றி தகவல் வரும்போது [illegible] தோன்றியது.

"நான் சாவற மட்டும். அப்படீன்னுதான் [illegible] நான் சீக்கிரம் செத்துப்போயிடுவேன்னு [illegible] இல்லையா? அதனாலதான் உன்னைக் [illegible] போ. ஒரு நல்ல பையனை அனுப்பு. நன்றி [illegible] வேலையை ஒழுங்கா செய்."

எந்தப் பக்கம் போனாலும் எகிறி அடிக்கிற [illegible] வாக்குவாதம் செய்து

[illegible] என்று தெரிந்து அவன் விலகிக் [illegible] பையனை அனுப்பினான்.

[illegible] ஓட்ட போட்டி போட்டுக் கொண்டு [illegible]க்காரனுக்கும், காவல்காரனுக்கும் [illegible] இதேவித மரியாதைகள் நடந்தன. [illegible] வேலி போட்டு, நிலை பிரித்து அங்கே [illegible] எழுப்பி, தரையெல்லாம் பளபளக்கிற [illegible]க்காரருக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தார்.

[illegible] ஓட்டுவேன். எங்கியாவது போய் [illegible] பார்த்தியா. அதெல்லாம் முடியாது. [illegible] நீதான் சோறு போட்டாகணும். [illegible] வெளிய போகணும்னா போய்க்க. [illegible]"

[illegible] அவன் அவரை விட்டுப் போகமாட்டேன் [illegible] உடம்பு நலிந்து கொண்டு வந்தது. [illegible]போது ஆறு கல்யாணத்துக்கு போக [illegible]த்திலுள்ள ஒரே ஒரு ஜவுளிக்கடை [illegible]

[illegible]க்குப் போய், 'சோறு வேண்டாம். [illegible]' என்று வாங்கிக் குடித்தபோது [illegible] வலித்தது. அவர் உருவாக்கிய [illegible] போய்ச் சேர்ந்தார். முதல் உதவி [illegible] வெளியே இருந்தும் மருத்துவர்கள் [illegible]

[illegible] இல்லீங்களே!" மெல்ல ஒரு பெரிய [illegible]

"வலுவு குறையுது."

"நாளை, நாளன்னிக்கு உயிரோட [illegible]

"இருக்கலாம். இருக்கணும். [illegible] வருஷம்கூட உயிரோட இருக்கலாம்."

"அப்புறம் எதுக்கு பயப்படறீங்க?"

"ரெண்டு வருஷமும் இருக்கலாம் [illegible] நாளைக்குள்ல பிராணன் போனாலும் போகு[illegible] உங்க இதயம் தகராறு பண்ணும்னு தெரியாது."

"நான் என்ன செய்யணும்?"

"சில மருந்து மாத்திரைகள் சாப்பிட்டு [illegible] கொஞ்சம் நடக்கணும். ரிலாக்ஸ்டா, [illegible] இருக்கணும்."

"இதெல்லாம்தான் செய்துட்டு [illegible] சொல்றதை நான் ஒண்ணுகூட விடறதில்லையே."

"அடுத்தபடி தொந்தரவு வந்தா உட[illegible] வர்றதுக்கு ஒரு ஏற்பாடு வச்சுக்கணும்."

"எதுக்கு?"

"உடனே வந்தா மறுபடியும் கொஞ்[illegible] போடலாம்."

"புரியுது. புரியுது. தாமதமானா [illegible] முடியாதுன்றீங்க."

"ஆமாம்."

உடனே மூன்று உதவி ஆட்கள் வைத்துக் [illegible] காரில் மூன்று உதவி ஆட்களும் வந்தார்கள். [illegible] வருவதாலேயே அவர்கள் தோள் பிடித்து ந[illegible]

[illegible] தோள் பிடித்து நடந்து பழகியதால் தனியே [illegible] இருந்தது. இரண்டு முறை கால் இடறி [illegible] இடுப்பில் அடிபட்டது. நடக்க முடியாமல் [illegible] குறைந்ததால் எடை கூடிற்று. எடை [illegible] இதயம் மேலும் பலஹீனமாயிற்று. இதயம் [illegible] தூக்கம் அதிகரித்தது. தூக்கம் [illegible] மருந்து வேளைகளும் மாறின. தள்ளிப் [illegible] இருந்த வாழ்க்கை, உதவியாளர்களால் [illegible] கெட்டுப் போயிற்று என்பதை அவர் [illegible] இல்லை. உடம்பு அப்படித்தான் நலிவடையும் [illegible] கொண்டார். இரவு நேரம் இம்மாதிரி [illegible] வர, அவர் மணியடித்தார். எந்த [illegible] வரவில்லை.

[illegible] வந்து கதவு திறந்து தோட்டப்பக்கம் [illegible] கொடுத்தார். எதிர்வீட்டில் உள்ளவர்கள் [illegible] அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்த [illegible] எட்டி உதைத்து எழுப்பினார்கள். [illegible] அவரை அள்ளிக்கொண்டு [illegible] சேர்த்தார்கள். இந்த முறை [illegible] என்று பெரிய மருத்துவர் சொன்னார்.

"[illegible] அப்படியா?" அவர் கவலையானார்.

"[illegible] கவலைப்படாதீங்க."

"[illegible] கவலைப்படலீங்க."

[illegible]

"[illegible] முன்னாடியே செய்திருக்கணும். [illegible]"

"என்ன?"

"எல்லா சொத்தும் வித்துட்டு
போகணும்னு நினைச்சிட்டிருந்தேன். இப்ப
சரியா செய்ய முடியுமா, தெரியலையே."

அவரைப் பார்க்க சிங்கக் கழக
வந்திருந்தார்கள்.

"என் வீடு எப்படி இருக்கு?"

"ரொம்ப பிரமாதமான வீடு சார்."

"ராசியான வீடுதானே அது?"

"ராசியான இடம்தான்."

"ஏன் ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு
தங்கணும். சிங்கக் கழகத்துக்குன்னு ஒரு கட்ட
நல்லா இருக்கும், இல்லியா?"

"நாங்களே கேட்கணும்னு நினைச்சிட்டிருந்

"கேட்காதது தப்பு. கேட்டிருக்கணும்.
உரிமை இருக்கு இல்ல. இந்த வீடு உங்களுக்குத்தான்.
இறந்துபோன இருபத்துநாலு மணி நேரம் கழிச்சு
சிங்கக் கழகத்துக்குத்தான். அதுவரை நான்
கலாமா?" அவர் கேட்க, அவர்கள் அவர்
கொண்டு அழுதார்கள்.

"சிவனடியாருக்காக ஒருத்தர் பெண்
கொடுத்தார். இன்னொருத்தர் தன்
தலைமுடியை சிரைச்சுக் கொடுத்தார்.
பிள்ளையைக் கொன்னு கறி சமைச்சுக்
அப்படியெல்லாம் கதை படிச்சிருக்கேன்.
இருக்கறப்பவே இருக்கற இடத்தை கொடுக்க

கிறேன். மொத்தம் அறுபத்து மூன்று
இல்லை, அறுபத்துநாலு. அறுபத்து
தென்னாடுடைய சிவனே போற்றி
இறைவா போற்றி." ஒருவர் பிளிறலாய்
தன்னையே வெறித்துப் பார்த்துக்

துநான்காவதா. நாயன்மாரா. நல்லா
சொன்ன கதையெல்லாம் எனக்கும்
அந்த மாதிரிதானா? அப்படித்தான்

மருத்துவமனையில் படுத்துக்கொண்டு
கண்காணிப்பில் இருந்துகொண்டு
செய்தார். உள்ளுக்குள் தான் எப்படி
என்பதைப் பற்றி இடையறாது

மனைவியும் மகளும், மகனும்
இந்த பூமியோடு தொடர்பு
அசையும் சொத்துக்களும் அசையா
உடம்பைச் சார்ந்தவை. உயிருக்கு இந்த
எந்தத் தொடர்பும் இல்லை. உயிரைப்
இருப்பவர்கள் சொத்து பற்றி யோசிக்க
பற்றி யோசிக்கிறவர்கள் சொத்தோடு
சொத்தோடு ஒட்டிக்கொள்கிற
தான் என்று நினைத்துக்
கொடுக்க தன்னுடையது இல்லை
வாழ்வு பற்றி அலட்சியம் வருகிறது.
ஆனாலும் கிளம்பத் தயார் என்று
தோன்றுகிறது. அட, இங்கு ஒன்றுமே

இல்லையே என்கிற எண்ணம் வருகிறது. சிறுவயதிலேயே வந்திருக்கிறது. வந்திருக்கிறது. இது முந்தைய வினை. இது கற்றுக்கொடுத்து வராது. படித்துப் புரியாது. போதனைகளால் மனம் மாறாது. போதனைகளைக் கேட்க, கேட்க மனம் உட்கார்ந்து கொள்ளும்.

எதுக்கு கொடுக்கணும்? கொடுப்பான் என்று கொடுப்பவனை மனோபாவம் வந்துவிடும். யாரைக் மலர்கிறது? எதற்கு மலர்கிறது? உள்ளுக்குள்ளிருந்து கொடுப்பது நோக்கமும் இல்லாமல் கொடுப்பது நோக்கத்திற்கு கொடுத்தேன். ஏதோ உணர்ந்தேன். பெரிய விடுதலை வழங்கியபோது, முன்பு செய்த போயின. ஆசைப்பட்டு வாங்கியது எல்லாம் பொய் கூத்து என்று தெரிந்து சுத்தமாக, உள்ளே பார்ப்பது ஏற்பட்டது.

உள்ளே பார்க்க, இங்கே எதுவுமே கொடுத்தவை எல்லாமே செத்துப்போகிற என்பது புரிந்தது. மருத்துவமனை, ஆஸ்ரமம், நீர்த்தொட்டி, மின்கம்பம் போகப்போகிறது. எல்லாவற்றுக்கும் முடிவு போகும் விஷயத்தை இறுக்கப் பிடித்துக் என்ன லாபம். அழிவற்றது எது?

தெரியவில்லை. ஆனால், முடிவற்றதாய் இருக்க வேண்டும். இருக்கக் கூடும்.

முகம் பிரகாசித்தது. அன்று இரவு அவருக்கு ரத்தஅழுத்தம் கூடிற்று. பரபரத்தார்கள். மீண்டும் ப்பட்டது. மயிரிழையில் மீண்டும் சொன்னார்கள்.

பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். எந்த இருந்தார். 'இங்கேயே இருந்துடுங் போது முடியாது என்று மறுத்தார். வீட்டுக்குத் திரும்பினார்.

பேச்சு கேட்க மாட்டேங்கறீங்க. இருக்கலாமில்ல.''

தானே நீ. மருத்துவமனையில் சாக விடாம பொழைக்க சொன்னே. மயிரிழையில் மயிரிழை தாண்டியிருந்தா என்ன போய்ட்டாருன்னு துக்கம் நீயா காப்பாத்துனே. உன்னாலயா பொழைச்சேன். அப்படி நீ நினைச்சா உன் செய்ய முடியாது. வீட்டுல மூணு பேரை மூணு பேரும் தூங்கினாங்க. ஆளைக் கூப்பிட்டேன். போயிட்டிருக்கும். நானா கிட்டேனா? இல்லை. என்னவோ நடக்குதுடா. உனக்கும் தெரியலை. நீ டாக்டர்னு நெஞ்சை உனக்கும் சாவு வரும். அதை நீ முடியாது. இது மனசுல பதிஞ்சு சரியா வைத்தியம் பண்ணலாம்.''

தலைகுனிந்து நின்றிருந்த மருத்துவர் [illegible]
அவருக்குப் புரிந்தது.

“கண்ணைத் திறந்துட்டிங்கய்யா” [illegible]

“நல்லா இரு தம்பி. நல்லா இரு.” [illegible]

அங்கு மிகப் பெரிய புரிதல் பரிமாற [illegible]

“ஏங்க... பொங்கல் வருது.”

“வரட்டும். மறுபடியும் மஞ்சுவிரட்டு [illegible]
நான் ரொம்பப் பொல்லாதவனாயிடுவேன்.”

“நீங்க நல்லவரா இருந்தாலும் [illegible]
இருந்தாலும் எங்களுக்கு லாபம்தான். [illegible]
இருங்க. நான் மஞ்சுவிரட்டு கேட்கலை.”

அவன் பேச்சுக்கு அவர் வாய்விட்டுச் [illegible]

“என்னா கேட்கற.”

“பொங்கலன்னிக்கு ஜனங்க வந்து [illegible]
பார்க்கணும். உங்க கையால துட்டு வாங்கணு [illegible]

“அட்றா சக்கை, என் கையால துட்டு [illegible]
என்னைய பார்க்கணுமா?”

“ரெண்டுந்தான்.”

“எது முதல்ல?”

“துட்டு வாங்கறதுதான் முத.”

“அப்ப வரச் சொல்லு.”

உண்மையைக் கேட்கும்போது அவர் [illegible]
சந்தோஷப்பட்டார். பொய்யாக இருப்பவர் [illegible]

[illegible] உண்மையாக இருப்பதற்கு அவர் உதவி

[illegible] பொங்கலன்று வீட்டு வாசலில் சவுக்குக்
[illegible] தாரத்திற்கு வேலி அமைத்தார்கள். எட்டு
[illegible] பெரியவரைக் காணலாம் என்று போஸ்டர்
[illegible] ஆனால், காலை ஆறு மணிக்கே
[illegible] டது.

[illegible] ய ஆளை ரகசியமாக அங்கே போய்
[illegible]

[illegible] தர்றாங்களாம்.”

[illegible] அவ்வளவெல்லாம் இருக்காது.
[illegible] தருவாங்க.”

[illegible] இல்லீங்க. சில்லறையா மாத்தி மூட்டை
[illegible] வச்சிருக்காராம். ஆளுக்கு ஒரு கைப்பிடி
[illegible] கைப்பிடில எவ்வளவுங்க இருக்கும்.”

[illegible] இருந்தா என்ன? அவரு கையால காசு
[illegible] முக்கியம். அது எட்டணா இருக்கட்டும். ஒரு
[illegible] ட்டும். பத்து ரூபாயா இருக்கட்டும்.
[illegible] கையால காசு வாங்கினா நமக்கு நல்லது.
[illegible] நினைக்கணுமேகண்டி துட்டு எண்ணக்

[illegible] அதை செலவு பண்ணக் கூடாதா?”

[illegible] பண்ணாதே. ஒட்டுமொத்தமா எடுத்துட்டுப்
[illegible] பெட்டியில போட்டு வை. உன்
[illegible] அல்லது துணியில முடிஞ்சு சாமி

அலமாரியில வை. அதுக்கப்புறம் [illegible] கொட்டோ கொட்டுன்னு கொட்டும்.''

அவருக்கு மக்களின் பேச்சு தெரிவிக்க [illegible] சந்தோஷமானார்.

''என் கையால துட்டு வாங்கினா [illegible] நான் தரேன்டா. தரேன்.''

அவர் எட்டேகாலுக்கு சாய்வுநாற்காலி [illegible] உட்கார்ந்து கொண்டார்.

ஜனங்கள் பரபரத்தார்கள். கூச்சல்கள் [illegible] எல்லா வேலைக்காரர்களுக்கும், [illegible] தோட்டக்காரர்களுக்கும் முதலில் வழங்க [illegible] நண்பர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. [illegible] கொடுக்க மூன்று முறைக்கு மேல் முடியவில்லை [illegible] தெரிந்த நண்பரைப் பக்கத்தில் உட்கார [illegible] தோளில் கை வைத்துப் பார்த்தபடி அவர் [illegible]

முந்நூற்று நாற்பத்தைந்து என்று [illegible] போது அவருக்கு உடல்நலத்தில் ஏதோ [illegible] தெரிந்தது. ஒரு பையன் அவர் எதிரேயே [illegible]

''இத பாருங்க. எனக்கு அஞ்சு அஞ்சு [illegible] என்று கத்தினான்.

எல்லோரும் அவனைத் திரும்பிப் பார்த்தார்கள் [illegible] காசு, ஒரு காசு, ஐந்து என்ற எண் [illegible] எல்லாவற்றையும் ஒட்டுமொத்தமாகக் [illegible] வைத்திருந்தார்கள். அதை அள்ளி அள்ளி [illegible] பையனுக்கு மட்டும் ஐந்து எண் போட்ட [illegible] கிடைத்தது.

[illegible] அதிர்ஷ்டக்காரன்டா நீ!'' அவர் சொல்ல, [illegible]

[illegible] அந்தப் பையன் வியப்போடு கேட்டான்.

[illegible] உனக்கு மேல மேல துட்டு [illegible] இன்னொரு கை அள்ளிக்க.''

[illegible] இன்னொரு கை அள்ளிக் [illegible]

[illegible] அள்ளிக் கொண்ட நேரம் அவருக்கு [illegible] வலித்தது.

[illegible] நல்லால்ல.'' அவர் நிமிர்ந்து சொன்னார்.

[illegible] நிறுத்தினார்கள். கும்பல் திமிறிற்று. [illegible] என்கிற பயத்தில் முண்டியது.

[illegible] நிறுத்தாதே. கொடு'' என்று [illegible] எழுந்து நின்றார். தலை சுற்றியது.

[illegible] கொடுத்தாவணும். ஒண்ணும் குறை [illegible] என்று சொல்லி மெல்ல ஹாலுக்குள் [illegible] நீண்ட சோபாவில் அமர்ந்தார். பிறகு [illegible]

[illegible] வை'' என்றார்.

[illegible] கொண்டு வந்து தலைக்கு அடியில் [illegible] கால் நீட்டி படுத்தார். மூச்சு பெரிதாய் [illegible] திணறியது. மருத்துவரின் பெயரைச் [illegible] சற்று தொலைவிலுள்ள [illegible] மருத்துவர் ஓடிவந்தார்.

அவர் ஓடிவந்து நாடியைத் தொட்டுப் [illegible]
முகம் அசைத்துப் பார்த்தார். [illegible]
கொண்டிருந்தது. இதய சத்தம் மெல்ல [illegible]
கொண்டிருந்தது. அவர் இறந்துபோகிறார் [illegible]
மருத்துவர் முகம் வெளிறினார்.

“அவர் இறந்துகொண்டிருக்கிறார்” [illegible]

கூட்டம் என்ன செய்வது என்று தெரி[illegible]

காதுகளில் ரீங்காரம் கூடிற்று. [illegible]
மூடிக் கொண்டார். நீண்டதாய் மூச்சு [illegible]
மூச்சு வேகமாக நகர்ந்தது. மறுபடியும் [illegible]
முடியாமல் இதயம் நின்றது. நுரையீரல்கள் [illegible]
மூச்சு இல்லை என்றதும் உள்ளுக்குள் இருந்த [illegible]
உடம்பு முறுக்கி அவஸ்தைப்பட்டது. சட்டெ[illegible]
விட்டு உயிர் பிரிந்து மேலே எழுந்தது.

கூட்டத்தினருக்கு அள்ளி அள்ளி [illegible]
கொடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். [illegible]
கொடுத்துவிட்டு பிறகு கதவு சார்த்தினார்கள்.

அவரை நீட்டி படுக்க வைத்து கால் கட்ட[illegible]
கட்டினார்கள். அவர் அமர்ந்திருந்த [illegible]
யிலேயே அவரைக் கொண்டுவந்து அதே [illegible]
அவரைப் படுக்க வைத்தார்கள்.

விஷயம் தெரிந்து கிராமமக்கள் [illegible]
துவங்கினார்கள். அவர் சற்றுத் தள்ளி [illegible]
பார்த்தார். இன்னும் உதறி மேலே போனார்.

கீழிருந்து ஒளி உடம்பாக வந்தவரைப் [illegible]
இருந்தவர்கள் எல்லோரும் கைகூப்பினார்கள்.

[illegible] கொடுத்துட்டோம். எல்லாருக்கும்
[illegible]” அவர் கைகளை உதறிக் கொண்டார்.
[illegible] சில நினைவுகளும் அகன்றன.

[illegible] பார்த்தார். “இங்கேயே இருப்பீங்
[illegible] உங்க இடமா?” என்று விசாரித்தார்.
[illegible] யாரும் முக்கியமாய் தெரியவில்லை.

[illegible] பதில் சொல்லவில்லை.

[illegible]” அவர் பொதுவாகக் கும்பிட்டார்.
[illegible] சரக்கென்று அந்த ஒளி உடம்பு உதறி
[illegible] நோக்கிப் போயிற்று.

[illegible] தேடி வரவில்லை. வெளிச்சத்தைத்
[illegible] போனார். உள்ளுக்குள் புகுந்தார்.

[illegible] போக முடிந்தது. அவரிடம் எந்த
[illegible] எந்த நினைவும் இல்லை. அள்ளிக்
[illegible] சொர்க்கம் மிக அருகில் இருக்கிறது.
[illegible] அவரைக் கொண்டு போய்
[illegible] மறுபடியும் பூமிக்கு வரவேண்டிய
[illegible] உன்னதமான இடத்தில் அவர் வாழ்கிறார்.

14

[illegible] நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ
[illegible] ஆனாலும் போர் தொழில் செய்பவன்.
[illegible] வரலாற்றைக் கேட்பதிலேயே மிகவும்
[illegible] இருந்தார். எனக்குச் சொல்ல வெட்கமாக
[illegible] நான் கேவலமான காரியங்கள்

செய்ததில்லை. ஆனாலும் கொடூரமான [illegible]
செய்திருக்கிறேன்... ஒரு போர் வீரனின் [illegible]
தொட்டியில் பூத்த மலர் போல் [illegible]
இருக்காது. அவன் கள்ளிக்காட்டு மரம். [illegible]
உள்ள புன்னை மரங்கள் பாதி நிலத்திலும் [illegible]
இருக்கும். இடையறாது நீர் உறிஞ்சி [illegible]
தடித்த இலைகளோடு இருக்கும். நானும் [illegible]
இருந்தேன்.

சுகமான இல்வாழ்க்கையும், [illegible]
வாழ்க்கையும் எனக்கு அமைந்திருந்தது. [illegible]
ஊருக்கு வந்தால், குடிப்பதும் [illegible]
உறங்குவதுமாக வீட்டிலேயே பொழுதைப் [illegible]
இரவு நேரம் வாலிபர்களுடே மீசை முறுக்கி [illegible]
பேசிக்கொண்டிருப்பேன். தொலைவிலிருந்த[illegible]
பெண்டுகளும் என் கதையைக் கேட்பார்கள்.

போர் என்று வெறியோடு [illegible]
போகும்போது வேல் கம்பைத் தரையில் [illegible]
தூங்குவதும், குத்திட்டு உட்கார்ந்து தூங்குவதும், [illegible]
மரத்தடியில் துணியைச் சுருட்டிக் கொண்டு [illegible]
எனக்கு எளிதாக கை வந்தது. உப்பும், உறைப்[illegible]
சுவையாக உணவு பரிமாறுவார்கள். போருக்குப் [illegible]
வழியில் பாதி வெந்த கிழங்குகள்தான் பசியை [illegible]

மாமன்னர் சக்கரவர்த்தி உடையார் ஸ்ரீ [illegible]
தேவர்தான் அரசர் என்றாலும் அவருடைய [illegible]
நாயகன் உடையார் ஸ்ரீ ராஜேந்திர தேவர்தான் [illegible]
எஜமானன். ஆறு தளபதிகளைச் சுற்றி வைத்து [illegible]
பற்றி பேசிவிட்டு, பிறகு ஒரு [illegible]
உபதளபதிகளை வரவழைப்பார். என்ன [illegible]

[illegible] எங்களுக்குச் சொல்வார். போர்த் திட்டம்
[illegible] தளபதிகள் ஆஹா ஓஹோ என்று புகழ்ந்து
[illegible] நான் குறை கண்டுபிடிப்பேன். அவர்
[illegible] உரத்து சண்டை போடுவார். நான்
[illegible] எது தவறு என்று சொல்வேன். தளபதிகள்
[illegible]'' என்று கடிந்து கொள்வார்கள். நான்
[illegible] அநேக நேரம் நான் சுட்டிக்காட்டிய
[illegible] பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன.
[illegible] தெரிந்தால், அதற்கு உடனடி மாற்று என்ன
[illegible] படையெடுக்கும்போதே நான் சொன்ன
[illegible] நடத்துவதற்கு ஆள் வைத்திருப்பார்.
[illegible] சரிசெய்யப்படும்.

[illegible] நதியைக் கடக்க யானைகளை வரிசையாக
[illegible] அதன் மீது பலகைகள் போட்டு படைகள்
[illegible] அமைக்கலாம்'' என்று சேனாதிபதி கிருஷ்ணா
[illegible] பிரம்மராயர் சொன்னார். அற்புதமான
[illegible] என்று எல்லோரும் பாராட்டினார்கள்.

[illegible] நின்றேன்.

[illegible] படையும் வேகமாக நடப்பதென்றால் நாலு
[illegible] நாலு நாழிகையில் மொத்த படையும்
[illegible] பாதி படை எதிர்ப்பக்கம் போனால்,
[illegible] தேசத்தால் அழிக்கப்படுவார்கள்'' என்று
[illegible]

[illegible] யோசித்தார்கள். ''வேறு வழியில்லை'' என்று
[illegible]

[illegible] வழி இருக்கிறது'' என்று சுட்டிக்காட்டினேன்.
[illegible] என்று எல்லோரும் திரும்பினர்.

"இந்த நதிக்கரை ஓரமாகவே போனால் [illegible]
நதி வளைகிறது. வளைகின்ற இடத்தில் [illegible]
பிரிகிறது. கிளை நதியின் முகத்துவாரத்தை [illegible]
பெரிதாக்கிவிட்டு அதை திசை திருப்பி, [illegible]
இடத்தில் கல்லோ மண்ணோ போட்டு [illegible]
நீரின் வேகம் குறையும். நீரின் வேகம் [illegible]
யானைகள் நிற்கும்" என்று சொன்னேன்.

"முகத்துவாரத்தை உடைக்க எத்தனை [illegible]
மாதாண்ட நாயக்கர் உடையார் ஸ்ரீ[illegible]
கேட்டார்.

"நதிக்கரைக்கு படகிலோ, நீந்தியோ [illegible]
இரவாகப் போய், அறுநூறு ஆட்கள் [illegible]
என்று சொன்னேன்.

"எல்லா தளபதிகளும் என்னை [illegible]
கூச்சலிட்டார்கள். என்னைப் போலவே [illegible]
சேனாதிபதி அருண்மொழி, "இது [illegible]
மில்லை" என்றார்.

தளபதிகள் கவலையானார்கள்.

நான் குறுவாளோடு ஆற்றில் குதித்தேன். [illegible]
போனேன். நதிக்கரையோரமாக வந்து [illegible]
நதியினுடைய முகத்துவாரத்தை [illegible]
கள்ளிக்காடு, மண்ணும் பாறையும் [illegible]
உருளையான பாறைகள் அதிகம் இருந்தன. [illegible]
இறக்கி, அவைகளை நெம்பி வெளியே [illegible]
முடியும். பிறகு அவற்றைக் கயிற்றில் கட்டி, [illegible]
தூக்கி நாலு பேர் மூங்கில் கம்புகளில் [illegible]
போய் ஆற்றில் போட முடியும். ஆக, [illegible]

[illegible] சரியும். நான் மீண்டும் குதித்து வந்து
[illegible] எல்லோர் முகத்திலும் பிரகாசம்
[illegible]

[illegible] நதியில்தான் முகத்துவாரம் இருந்தது.
[illegible] இறக்கி, ஆட்கள் போவதுபோல
[illegible] எதிரிப்படை அந்தப் பக்கம்
[illegible] சோழப் படை ஆட்கள்
[illegible] கரையைத் தொட்டுக்கொண்டு
[illegible] இரும்புக் கம்பிகளில் நுனியைக்
[illegible] பாறைகளை நெம்பினார்கள். இழுத்துக்
[illegible] ஊஞ்சலாகத் தூக்கியும் முகத்துவாரத்
[illegible] பாறைகளை உருட்டினார்கள்.
[illegible], நீர் திசை மாறி ஊருக்குள்
[illegible] மட்டுபட்டது. அடைத்த படை
[illegible] திரும்பிவிட்டது. வேடிக்கை காட்டிய
[illegible]. யானைகள் இறக்கப்பட்டன.
[illegible]. காலாட்படை மட்டுமல்ல,
[illegible] கூட அந்தப் பலகையில் சீராக ஓடி
[illegible] எதிரிப்படை சுதாரித்துக்
[illegible] படைவீரர்கள் எதிர்க்கரையில்
[illegible]

[illegible] யானைகள் எதிர்க்கரை ஏறின.
[illegible] யானைகள் நீருக்குள் இறங்கின.
[illegible] முன்னே கொண்டுபோய், சுற்றி
[illegible] அடித்தார்கள். எதிரிப்படை
[illegible] படை ஆவேசமாய்த் தாக்கியது ஆறு
[illegible] போர், மூன்றே நாழிகையில் ஒரு
[illegible] ஒரு லட்சம் வீரர்களுக்கு நடுவே

மாதாண்ட நாயகர் உடையார் ஸ்ரீ ராஜேந்திர
என்னைக் கட்டித் தழுவிக் கொண்டார். "என்ன
கேள்" என்றார்.

"என் மரண பரியந்தமும் உங்கள் அருகே நா
வேண்டும் நீங்கள் எந்த ஊருக்குப் போனாலும்
உங்களுடன் அழைத்துப் போக வேண்டும்
வேண்டுகோள் விடுத்தேன்.

"அது நிச்சயம். நான் போகும் இடமெல்லாம்
வருவாய். வேறு என்ன வேண்டும்?" என்று கே
தயங்கினேன்.

"சொல்?" என்று தூண்டினார்.

"என்னடா?" என்று இடிபோல் சிரித்தார்.

"முதல் முறை நீங்கள் தழுவிக் கொண்ட
எதிர்பார்க்கவில்லை. அனுபவிக்க மறந்து
மயக்கத்தில் இருந்துவிட்டேன். இப்போது
இருக்கிறேன். மறுபடியும் தயவுசெய்து
கொள்ளுங்கள்" என்று கேட்க, அவர் இறுக்கி
கொண்டார். கன்னத்தில் தட்டினார்.
தன் வலது காலில் இருந்த வீர கழலைக் கழற்றி
அதை என் கையில் மாட்டினார்.

நான் குனிந்து வணங்கி அவர் பொற்
முத்தமிட்டேன்.

எல்லா தளபதிகளும் என்னைப் பொறாமை
பார்த்தார்கள்.

ஞானியிடம் எதுவும் பேசாமல் என் வார்
திரும்பவும் அசைபோட்டு அனுபவித்துக் கொ

பெண்மணி ஞானியைக் குனிந்து நமஸ்கரித்
இங்க வந்தாச்சா?" என்று ஆவலோடு ஞானி

சந்தோஷத்தோடு அந்தப் பெண்மணி

சிறையில் விடுதலை என்ற செய்தி

டீங்களாம்மா?" ஞானியின் அன்பு

எப்பவும்." அந்த அம்மாள் பதிலில்

பெண்மணி எண்பத்துமூன்று வயது மூதாட்டி.
அப்போது அவள் உடம்பு நொய்மையாக
இப்போதோ திடமாக இருக்கிறது. அவள்
இருந்தது. கண்களில் ஏதோ

அம்மா?" ஞானி கனிவாக கேட்டார்.

கல்யாணம் ஆகணும்."

பண்ணிடுவோம்."

கொடுத்து வைக்கலை."

அதையும் பார்ப்போம்."

வேணும்."

"அந்தக் குழந்தை ரொம்ப சமர்த்து. [illegible] நல்லவனா கிடைக்கணும்."

"நல்ல பையனா நிச்சயம் கிடைக்கும் [illegible] உடனடியாக சமாதானம் சொன்னார்.

அந்த அம்மாள் பூரிப்பானாள்.

"நான் என்ன பண்ணணும். அவளுக்கு [illegible] கிடைக்க நான் என்ன பண்ணணும்?" [illegible] தவிப்போடு கேட்டாள்.

"அங்க இருந்தா என்னம்மா செய்வீங்க [illegible] கேட்டார்.

"உங்க பேரை உள்ளுக்குள்ள [illegible] சொல்லிண்டிருப்பேன். உங்க ஆசீர்வாதம் [illegible] கேட்பேன். உங்க பேரைத் தவிர [illegible] சொல்றதேயில்லை."

ஞானி சிரித்தார். நன்றியோடு கை கூப்பினாள் [illegible]

"அதையே இங்கயும் பண்ணுங்கம்மா. [illegible] உட்கார்ந்திருப்பதைவிட இங்கே அதிக நேரம் [illegible] இன்னும் அமைதியாக உட்கார்லாம். அப்படி [illegible] உங்க பேத்திக்கு மட்டுமில்லை, உங்களுக்கு [illegible] செய்யும். அடுத்த பிறவி எடுக்கும்போது [illegible]

"இங்கேயே இருக்கலாமா?"

"எங்க வேணா இருக்கலாம். கண்ணை மூடி [illegible] இடமும் ஒண்ணுதானே."

"உங்க சந்நிதி உசத்தி இல்லையா?"

"கண்ணை மூடிக்கிட்டா எந்த இடமா இருந்தா [illegible] சந்நிதிதானே."

[illegible] பேச்சின் சூட்சுமம் புரிந்தது. "நாமம் [illegible] முக்கியமா?" நான் குறுக்கே புகுந்து

[illegible] முக்கியம். அதுதான் உன்னை [illegible] உட்கார வைக்கும். நாமியைப் [illegible] இருப்பது பேசிக்கொண்டே இருப்பது [illegible] விட்டு நகர்ந்து, நாமம் சொல்வது [illegible] ராமரைக் காட்டிலும் ராமரின் நாமம் [illegible] பார்க்கும்போது சலனங்கள் வரும். [illegible] நாமம் முக்கியம். நாமியைவிட நாமம்

[illegible] புரிந்துவிட்டது. சற்று தொலைவாகப் [illegible] கொண்டாள். அவள் மனம்

[illegible] ஏழே இருப்பவருக்கு உதவி

[illegible] ஆசை, அவர் பேத்திக்கு நல்ல [illegible] செய்ய உதவும். அவர் உயிரோடு [illegible] நடைபெறவில்லை. பல தடங்கல்கள் [illegible] யார் என்று பார்த்துவிட்டாவது [illegible] அந்த அம்மாள் மகனிடம் புலம்பியிருக் [illegible] ருக்கிறான். ஆனால், வேளை [illegible] திருமணம் நடைபெறவில்லை. அந்த [illegible] குறையோடுதான் மரணமடைந்திருக் [illegible] அந்த ஆசையைப் பிடித்துக்

கொண்டிருக்கிறார். தன் ஆசையை [illegible] முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்.

பூமியிலிருந்து செய்ய முடியாததை [illegible] வேண்டும் என்ற ஆவலால் உந்தப்பட்டிருக்கிறார். [illegible] மறுபிறப்பு எடுக்க வேண்டுமென்றோ, [illegible] துக்குப் போக வேண்டும் என்றோ ஆசையில்லை [illegible] உலகத்தைத் தாண்டி மேலே போவதற்கும் [illegible] பேத்தியின் திருமணம் நல்லபடி நடக்கவேண்டும் [illegible] மட்டுமே குறிக்கோள்.''

''அந்த மூதாட்டியின் பேத்திக்குத் [illegible] நடந்துவிடுமா?''

''நிச்சயம்.''

''நல்ல மாப்பிள்ளை கிடைப்பானா?''

''நிச்சயம்.''

''இவர் முயற்சியால் ஏற்படுமா?''

''இவர் நகர்த்துவார். இவர் மகனோ, [illegible] மனைவியோ இதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியம் [illegible] இங்கிருந்தபடி இவர் தன் பேத்திக்கு நல்ல [illegible] தேர்ந்தெடுப்பார். அந்த இளைஞனை பேத்தியிடம் [illegible] வரும்படி இவரே செய்வார்.''

''திருமணம்...?''

''அற்புதமாக நடக்கும்.''

''இவரால்தானா?''

''ஆம். இவர் சக்தியால் நடக்கும்.''

[illegible] செய்ய தனித்த சக்தி ஏதேனும் இவருக்கு [illegible] பயிற்சி பெற்றிருக்கிறாரா?''

[illegible] கேசவன் நாராயணன். அன்புதான் சக்தி. [illegible] பேத்தி மேல் மிகப் பெரிய ப்ரேமை [illegible] அந்த ப்ரேமை இறந்தபிறகு மேலும் [illegible] தன் புருஷனிடம், தான் கஷ்டப்பட்டது [illegible] தன் பரம்பரைப் பெண்கள் நலமாக வாழ [illegible] எனவே, தன்னுடைய பேத்தியின் [illegible] தன் பங்கை செலுத்தியிருக்கிறார். [illegible] பேத்தியின் பாட்டும், பேச்சும், [illegible] மனதைக் கொள்ளை கொண்டிருக்கின்றன. [illegible] முழு அன்பையும் பாட்டி மீது [illegible] அற்புதமான உறவு. அதனால்தான் [illegible] பலப்பட்டிருக்கிறது. அந்த பேத்திக்கு, [illegible] வேண்டிய கடமையாக அவர் அந்தத் [illegible] நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே, [illegible] வெகு விரைவில் இனிதே நடைபெறும்.''

[illegible] உதவிகளும் நடக்குமா?''

[illegible] பலத்தைப் பெருக்குவார். அதற்கு நல்ல [illegible] வருவார். நல்ல நண்பர்களை அவருக்கு [illegible] உதவிகளையும் அவர் கேட்டோ, [illegible] தரக்கூடும். அவை அனைத்திற்கும் [illegible]''

[illegible] இவருக்கு எப்படி ஏற்பட்டது?''

[illegible] புண்ணியங்கள். பல்லாயிரக்கணக்கான [illegible] வாழ்வின் பெரும்பகுதியில் பாடம் [illegible] ஆசிரியையாக மட்டுமில்லாது படிக்கும்

குழந்தைகளிடம் ஆறுதலாக இருந்திருக்கிறார்.
ஆசீர்வதித்திருக்கிறார். பல பெண்குழந்தைகள்
போற்றி வணங்கியிருக்கிறார்கள். அந்த
வாழ்த்தாக, சக்தியாக இவருக்கு மாறியிருக்கிறது.
அனைத்தையும் தன் பேத்திக்காக இவர்

"அப்படியானால் இவருக்கு?"

"வேடிக்கை பார்."

"சொல்லுங்கள் ஞானியாரே?" நான்
கேட்டேன்.

"கர்ணன் எல்லா புண்ணியங்களையும்
தான் கொடுத்தான். சாகிற நேரத்திலும்
அப்படி எல்லா புண்ணியமும் தானம் கொடுத்த
ஏற்பட்டது."

"ஆமாம் ஞானியரே."

"ஆனால், மரணத்துக்குப் பிறகு
பதவியை அடைந்தான். அது எதனால்?"

"கொடுத்த தானத்தினாலா?" நான் கேட்டேன்.

"ஆமாம்."

"அது போல இங்கும் நடக்குமோ?"

"ஆமாம்."

"இவருடைய புண்ணியம் மொத்தமாக
தலையிலே இறக்கி, அவளுக்கு நல்ல
நடக்க வேண்டுமென உள்ளுக்குள்
நடக்கும்."

அமர்ந்திருந்த அந்த மூதாட்டியை
அவர் முழுமையான தபஸ்வியாய்
யும் பூமியில் பரப்பிக் கொண்டிருந்

நிறைய விஷயங்கள் நல்ல விதமாக நகரத்

கல்யாணத்தைப் பத்தி கவலைப் படாதீங்க
இருக்கேன். என்ன உதவி வேணும்னாலும்
தான் செய்யறேன்." யாரோ புதிதாய்
அந்த அம்மாவின் மகனிடம் பேசிக்

ஒரே திகைப்பு. நம்புவதா, வேண்டாமா
தான் ஞானியைப் பார்த்தேன்.

டியின் மகனும் எனக்குப் பிரியமானவன்
சொன்னார். அவரும் கை தூக்கி, உதவி செய்ய
உதவிக்காக நின்றவரையும் ஆசீர்வதித்தார்.

15

பெயர் பல. நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ
ஆனாலும் போர் தொழில் செய்பவன்.
ஆயிரம் வருடங்களாயிற்று.
அந்த மூதாட்டிக்கு அன்பும் பக்தியும்
நியாய அநியாயங்கள், தெளிவாகத்
எதிர்பார்ப்பும் இல்லாத ஒரு பிரேமை, எந்த

நாடகமும் இல்லாத ஒரு பணிவு [illegible]
தெழுந்தது.

அடடே! இம்மாதிரியான குணங்கள் [illegible]
இல்லாமற்போய்விட்டதே என்று [illegible]
வருத்தம் தோன்றியது. இந்தப் பணிவு [illegible]
அமைதியாக இருக்கிறது. மனம் [illegible]
போது அன்பு இன்னும் அதிகமாகப் [illegible]
அதிகமாகப் பொங்குகிறபோது [illegible]

அவர் மனம், என்ன [illegible]
விரும்பினாரோ அதைத் துல்லியமாக [illegible]
துவங்கியது. மகன் வயிற்றுப் பேத்திக்கு [illegible]
திருமணம் நடக்க வேண்டுமென்ற [illegible]
அழகாக செயல்பட்டது. யார் [illegible]
ஜோடியாக இருப்பார்கள்? அந்த [illegible]
வேறு ஒரு தேசத்திலுள்ள இளைஞனைப் [illegible]
தாள். அந்த இளைஞனைச் [illegible]
பரிசோதித்தாள்.

அந்த இளைஞன் இனிமையானவனாக [illegible]
முள்ளவனாக, இளகிய மனமுள்ளவனாக [illegible]
நியாயத்திற்கு கட்டுப்பட்டுத்தானே [illegible]
எண்ணம் உடையவனாக இருந்தான். [illegible]
மனிதர்களைச் சந்தித்தபோது, அவர்கள் [illegible]
முயற்சிகள் செய்ய அவன் சம்மதித்தான். [illegible]
வர்கள் அந்த மூதாட்டியினுடைய மகனின் [illegible]
அருகில் இருந்தார்கள்.

அந்த மூதாட்டி மனதை ஒருமைப்படுத்தி [illegible]
நகர்த்தத் துவங்கினாள். வெகு எளிதாக [illegible]
தினரும் சந்தித்துக் கொண்டார்கள். அந்த [illegible]

[illegible] வந்து அந்த மூதாட்டியின் பேத்தியைப்
[illegible] போனான். அவன் பாடுவதைக்
[illegible] போனான். ''பிடித்திருக்கிறது'' என்று
[illegible]

[illegible] முடிந்தது. மூதாட்டியின் மகன்,
[illegible] கையிலிருக்கும் காசைவிட இன்னும்
[illegible] என்று கவலைப்பட்டான். முன்பின்
[illegible] மனிதரை ஒரு தங்கும் விடுதி வாசலில்
[illegible] ''உங்களை எனக்குத் தெரியும். உங்கள்
[illegible] படித்திருக்கிறேன். உங்கள் பேச்சைக்
[illegible] இன்றைய இளைஞர்களுக்கு நீங்கள்
[illegible] இருக்கிறீர்கள். என்னுடைய சில குழப்பங்
[illegible] நீங்கள் மறைமுகமாக பதில் அளித்திருக்
[illegible] யோசிப்பது எப்படி என்று சொல்லிக்
[illegible] நீங்கள். உங்களைச் சந்தித்ததில் மகிழ்ச்சி.
[illegible] திருமணம் என்கிற செய்தியும் எனக்கு
[illegible] தருகிறது. உங்கள் முகத்தில் கவலை
[illegible] வசதியும் இருந்தாலும்கூட திருமணம்
[illegible] இந்தக் கவலை இருக்கும். உங்களிடம் என்ன
[illegible] என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. நான்
[illegible] எந்த உதவியும் செய்யத் தயாராக
[illegible]''

[illegible] மகன் திண்டாடினான்.

[illegible] என்றால்...?''

[illegible] சாப்பாட்டுச் செலவு முழுவதையும்
[illegible]றேன்.''

[illegible] மகன் ஆடிப்போனான்.

"யார் நீங்கள்? எதற்காக என்னிடம் [illegible]
பெரிய உதவி செய்ய முன்வந்திருக்கிறீர்கள் [illegible]
போக்காகக் கட்டுரை எழுத ஆரம்பித்து [illegible]
பிடித்திருக்கிறது என்று தெரிந்ததால், [illegible]
என்னால் முடிந்ததை எழுதிக் [illegible]
அதற்காக இவ்வளவு பெரிய உதவி [illegible]
என்று தெரியவில்லை. இப்போதுதான் [illegible]
படுத்திக் கொண்டிருக்கிறேன். இன்னும் [illegible]
என் மனதில் சரியாகப் பதியவில்லை."

அவர் மூதாட்டியின் மகன் பேச்சில் [illegible]
பெயரைச் சொன்னார். தன் தொழில் [illegible]
வசதியானவர் என்பது அவர் நடத்து [illegible]
மூலமாகவே அறிந்து கொண்டான்.

"அப்படியா? இரும்புத் தொழிலா? [illegible]
பற்றி சில விஷயங்கள் தெரியும்" என்று பேச [illegible]

அவர்கள் இருவரும் இரும்பு [illegible]
கண்டுபிடிப்புகளை, அதன் உருமாற்ற [illegible]
துவங்கினார்கள். பேச்சினால் நெருங்கினார்கள் [illegible]
திருமணம் பற்றிய திட்டங்களை அந்த [illegible]
கொடுத்தார். "இவை எல்லாம் என்னுடைய [illegible]
பல வேலைகளை பங்கிட்டுக் கொண் [illegible]
கம்பீரமும் நிர்வாகத்திறனும், சுறுசுறுப்பும் [illegible]
அண்மை அவனை மேலும் உற்சாகப்படுத்தின [illegible]

"என்னுடைய மகள் திருமணத்தில் [illegible]
விறுவிறுத்து நிற்கிறீர்களே... என்ன தலை [illegible]
வியந்தான்.

[illegible] உங்கள் மகனாக நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.
[illegible] நான் இந்த வேலைகளைச் செய்ய
[illegible]

[illegible] மகனுக்குக் கண்கள் பனித்தன. எதனால்
[illegible] இந்த நிகழ்வு? அவன் ஆழ்ந்து உள்ளே
[illegible]

[illegible] அவன் அம்மாவின் ஞாபகம் வந்தது.

[illegible] மெல்ல சிரித்தாள்.

[illegible] எத்தனை உதவி செய்திருக்கே. நான்
[illegible] தெல்லாம் அம்மா அம்மான்னு எப்படி
[illegible] நின்னிருக்கே. உன்னை விடுவேனா?"

[illegible] அழகாக சிரித்தாள். வெகுதூரம் இருக்கிற
[illegible]

[illegible] சிறப்பாக நடந்தது. அரங்கு கொள்ளாத
[illegible] முக்கிய பிரமுகர்கள் வந்திருந்தார்கள்.
[illegible] முடிந்து, குழந்தையின் தலையைத் தடவி
[illegible] முகர்ந்தபோது மூதாட்டி மேலிருந்து
[illegible] உத்தமமான குழந்தை பிறக்கும் என்று
[illegible] மறுபடியும் ஞானியைக் கைகூப்பி
[illegible]

[illegible] விமானத்தில் ஏற்றி அனுப்பி
[illegible] அந்த மூதாட்டியின் மகனுடைய குடும்பம்
[illegible]

[illegible] போல் வளர்த்தேன்.

[illegible] தான் கொண்டு போனான்."

அவன் பாசுரம் சொல்லி துக்கத்தில் [illegible] மூதாட்டி அவன் தலையைத் தடவிக்கொடுத்தாள். [illegible] இன்னும் நிறைய வேலை இருக்கு. மகள் [illegible] விட்டுட்டு மத்த வேலையைக் கவனி'' [illegible] உள்ளுக்குள்ளே தகவல் அனுப்பினாள்.

மகன் அம்மாவை மனசுக்குள் நினைத்து [illegible] கொண்டான். 'மிக்க நன்றி' என்று மௌன [illegible] சொன்னான். சந்தோஷமாக வீடு திரும்பினான்.

மூதாட்டி ஞானியிடம் போய் நின்றாள்.

''உங்கள் ஆசீர்வாதத்தால் திருமணம் [illegible] என்றாள்.

ஞானி சிரித்தார். திரும்பி என்னைப் பார்த்தார்.

''கேசவன், இதற்கு நர்னா காரணம்?'' என்று [illegible]

நானும் சிரித்தேன். ''இல்லை. இந்த [illegible] முயற்சிதான் அது. அவர்கள் வலிவுமிக்கவர்கள் [illegible] உள்ளவர்கள். மனம் முழுவதும் தன் மகன் [illegible] மீது லயிக்க வைத்து, அவளை நல்ல [illegible] நகர்த்திவிட்டார்கள்.

பாசம் என்பது உண்மையாக இருக்கும் [illegible] அற்புதமான செயல்களை ஒரு குடும்பத்து [illegible] விடுகிறது. துறவு என்பது உண்மையாக இ[illegible] உலகத்திற்கு நிறைய உதவி செய்கிறது. [illegible] இருந்தாலும் நிச்சயம் நன்மை வளரும். [illegible] உத்தேசித்து, மற்றவரை அழிக்கத் திட்ட[illegible] காரியங்களில்தான் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டு [illegible] மனதை ஒருமுகப்படுத்துவதுபோல ஆக்[illegible] படுத்துவதில்லை. பொறாமை ஒரு பலவீனம். [illegible]

[illegible] பொசுக்கிவிடுகிறது. மனசு குவித்து [illegible] தடுத்துவிடுகிறது. அவன் நன்றாக [illegible] இவள் சிறப்பாக இருக்கிறாளே என்கிற [illegible] என்ன செய்ய வேண்டுமோ அது [illegible] பொறாமை மனதை மொக்கை கத்தி [illegible] மொக்கை கத்தி தப்பாகத்தான் வெட்டும். [illegible] முடியும்.''

[illegible] பேசினேன். ஞானி தலையை வேகமாக [illegible] பாராட்டினார்.

[illegible] நான் என்ன செய்வது?'' அந்தப் பெண்மணி [illegible] சட்டென்று கூர்மையானார்.

[illegible] கவனித்தபடி இருந்தேன்.

[illegible] இருந்தபோது ஏற்பட்ட மனநிலையின் [illegible] இப்போது செயலாக செய்து முடித்து [illegible] நீங்கள் கீழே எப்படி இருந்தீர்களோ [illegible] இன்னும் வாழ்கிறீர்கள். பாட்டி, பேத்தி, [illegible] மருமகள், மருமகன் எல்லாவற்றையும் [illegible] நான் என்கிற எண்ணத்தையும் அழித்துவிட்டு [illegible] கரைத்துவிடுங்கள். உறவுகளையெல்லாம் [illegible] மிஞ்சி இருப்பது நீங்கள் மட்டுமே. [illegible] கரைத்துவிட்டால் ஏற்படுகின்ற நிலைமை [illegible] விளக்க முடியாது. அது ஒரு அலாதியான [illegible] அடையாளமும் இல்லாத இடம். நான் [illegible] இன்ன பெயர், இன்னவருக்கு உறவு என்கிற [illegible] அழியும். பிறகு நான் என்ற உங்கள் பெயர்கூடிய [illegible] அழியும். உங்கள் இயல்பு ஒழியும். பிறகு இது [illegible] இருக்கும். இது இருக்கிறது, கிடக்கிறது [illegible] இன்ன புள்ளியில் இயங்குவீர்கள். இது

என்கிறபோது எந்த அடையாளமும் இல்லை. [illegible]
இல்லாதவருக்கு எந்த குணமும் இல்லை. [illegible]
இல்லாதவருக்கு எந்த செயலும் இல்லை. [illegible]
இல்லாதவருக்கு தவம் எளிது. தவம் [illegible]
அல்ல. எந்தச் செயலும் இல்லாதிருத்தல். [illegible]
இல்லாது இருத்தல். இது உள்ளே [illegible]
ஏற்படும். கரைதல் தானாக நிகழும்.''

''பிறகு என்ன ஆகும்?'' ஆவல் [illegible]
கேட்டேன்.

திரும்ப ஞானி என்னைப் பார்த்தார்.

''சொல்கிறேன்'' என்று அமைதியாகப் [illegible]
அம்மையார் செய்த வினை இருக்கிறதல்லவா? [illegible]
செய்த செயல்களின் விளைவுகள் இருக்கின்[illegible]
இது என்ற இடத்தில் அந்த வினைகள் [illegible]
கொண்டிருக்கும். ஒரு உதாரணமாகச் [illegible]
அப்படியே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டாம்.

பூவின் மீது படிந்துள்ள மகரந்தம்போல [illegible]
நிற்கின்ற பனித்துளிபோல ஒட்டியும் [illegible]
கிடக்கும். அதை இவர்கள் சுமப்பதில்லை. [illegible]
ஸ்வீகரிப்பதில்லை. ஆனாலும் இவர்களிடம் [illegible]
ஒருவர் தன்னைக் கரைத்துக் காணாமல் [illegible]
காலகட்டம் உண்டு. அந்தக் காலகட்டத்துக்[illegible]
அமைதியான நிலை உண்டு. அந்த அமைதி[illegible]
முற்றுகிறபோது இவர்கள் மறுபடியும் [illegible]
போவார்கள். பூமியில் வந்து இறங்குவார்கள். [illegible]
வினைகளின் அந்த மகரந்தங்களின் [illegible]
அவர்கள் வாழ்க்கை அமையும். போல [illegible]

[illegible] காட்டிலும் புதிய வாழ்க்கை இன்னும்
[illegible]''

[illegible] ஆவலோடு கேட்டேன்.

[illegible] ஒருமித்து அமர்ந்துவிட்டார்கள்
[illegible] உட்கார்ந்து தன்னை, தன்
[illegible] தேய்த்து அழித்துவிட்டார்களல்லவா?
[illegible] அதிகமாக இருக்கும். அந்த வெற்றிடம்
[illegible] வினைகளைக்கூட எடைபோட்டு
[illegible] வலிமை உடையது. இதனால் ஏற்பட்ட
[illegible] அவர்கள் பூமிக்கும் எடுத்துக்கொண்டு
[illegible] பூமியிலும் அமைதிமிக்கவர்களாக
[illegible] அந்த அமைதி மிகப் பெரிய ஆற்றலைக்
[illegible] ஆற்றல்மிக்கவர்கள் பூமியில் இருக்கிறார்கள்
[illegible] உள்ளே அமைதியாக இருக்கிறார்கள்
[illegible] அந்த அமைதி என்பது பிறப்போடு வருவது.
[illegible] இந்த இடத்தில் செய்யும் தவத்தில்
[illegible]
[illegible] கீழே அமைதியற்று இருப்பவர்கள்...''
[illegible]

[illegible] இடத்திலும் தன் வினையைத் தொலைக்க
[illegible] தொலைக்க விரும்பாதவர்கள். கீழே
[illegible] என்னை அடித்துவிட்டானே, அவனை
[illegible] விடுவேனா என்று இந்த இடத்திலும்
[illegible] இருப்பவர்கள். அந்த மகரந்தம் நெடி மிக்கது.
[illegible] தன்மையானது. அது தொடரும். ஜென்ம
[illegible] தொடரும். ஏதேனும் ஒரு கணத்தில்,
[illegible] என்ன... எதற்கு இது என்று உதறுகிற

மனோபாவம் வேண்டும். ஒரு முறை [illegible]
விட்டால், ஒரு முறை தனக்குள் தான் யார் [illegible]
தெரிந்துவிட்டால், அந்த செடி வளரத் [illegible]
எண்ணம் கிளைவிட்டு பரவி பெரும் [illegible]
முறை, வாழ்க்கையில் தான் யார் என்று [illegible]
முயற்சி செய்துவிட்டால் போதும்.

நான் என்பது என்ன... அது எங்கிருக்கிறது [illegible]
எழுந்து பூமியில் அதை தரிசிக்க முயற்சி [illegible]
அந்த வினை, இந்த இடத்தில், [illegible]
வினையாகும். ஒவ்வொரு வினைக்கும் [illegible]
உண்டல்லவா? அங்கே யோசித்ததற்கு [illegible]
இங்கே கிடைக்கும். இங்கே யோசிக்க [illegible]
எவ்வளவு தீவிரமாக யோசிக்கிறீர்களோ, [illegible]
உண்மையாக ஈடுபடுகிறீர்களோ, அத்தனை [illegible]
அத்தனை தீவிரம் இங்கும் ஏற்படும். [illegible]
அதற்கு முடிவும் தெரியும். இந்த அம்மாள் [illegible]
தன்னை யார் என்று பார்த்தவர்கள் [illegible]
அமர்ந்தபோது, தன் மனதை, தரிசிக்க [illegible]
கொண்டவர்கள். என்னைப் பற்றிப் பாடு[illegible]
எங்கிருந்து பாடுகிறோம் என்று கவனம் [illegible]
எனவே, இவர்கள் இங்கு அமைதியாக இரு[illegible]
அமைதி அவர்களை நல்ல செயல் செய்ய [illegible]
அந்த நல்ல செயல் செய்து பூர்த்தியான[illegible]
கல்யாணம் நல்லபடி முடிந்ததால், இன்னும் [illegible]
விட்டார்கள். நல்ல செயல் மிகப் பெரிய [illegible]
தரும். அந்த சந்துஷ்டி என்பது அமைதியின் [illegible]
புரிகிறதா கேசவன் நாராயணன்? வாழ்க்கையின் [illegible]
இதுவே.

[illegible] சத்தியத்தைத் தேடி, சத்தியத்தை நாடி,
[illegible] வாழ்க்கை என்று புரிந்துகொண்டு, அதனுள்
[illegible] ஈடுபடுகிறார்களோ, சத்தியம் அவர்களை
[illegible]கொள்ளும். அடுத்த பிறப்பில் இன்னும்
[illegible] இன்னும் வலிமைப்படுத்தும். நன்கு
[illegible] சில பிறவிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.
[illegible] எளிதாக பிறப்பில்லாத ஒரு வெளிச்ச
[illegible]விடலாம். கேசவன் நாராயணன், இதுவே
[illegible] இதுவே இங்கே விதி. இதுமட்டுமே விதி.''
[illegible] தீர்மானமாக ஞானி பேச, நான் அவரை
[illegible]னேன்.

[illegible] ஒரு கேள்வி இருக்கிறது?'' என்று அவரை
[illegible]னேன்.

[illegible] சிறிது நேரம் அமர்ந்திருந்தார். சிரித்தார்.
[illegible] என்னவென்று தெரிகிறது. இருப்பினும்
[illegible] என்னை நோக்கிக் கேட்டார்.

[illegible] நீங்களும் நானும் இங்கு செய்து
[illegible] செயல் அல்லவா. அந்த மூதாட்டி
[illegible] தன்னுள் ஆழ்ந்துவிட்டார். நாம் இத்தனை
[illegible] இங்கே செயல்கள் செய்து கொண்டிருக்
[illegible] சரியா, தவறா? ஞானமா? அஞ்ஞானமா?
[illegible] அல்லது இன்னொரு சிறையா?''

[illegible]டிச் சிரித்தார். ''கூர்மையான புத்தி,
[illegible]கை'' என்று என் தோளைத் தட்டிக்

[illegible] உனக்காகவா யோசனை செய்கிறாய்? நான்
[illegible]கிறேன்? இல்லை. நாம் மற்றவருக்காகப்

பேசுகிறோம். மற்றவருக்காகப் [illegible]
மற்றவருக்கான செயல் என்பது [illegible]
செயல்தான். ஆனால், அமைதியான [illegible]
என்பது இல்லை. சுயநலம் என்பது [illegible]
என்பது இல்லை. எனக்கு என்ன [illegible]
சத்தியம் பற்றி கவலைப்பட்டு. [illegible]
வேண்டும் ்ன்று கவலைப்பட்டு. [illegible]
சத்தியத்தைத் [illegible]ணிக்க முற்படுகிறேன். [illegible]
மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று [illegible]
அதனால் இங்கே விசாரித்தும், [illegible]
களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். [illegible]
களின் அழுகையையும், சத்தியமுள்ள [illegible]
யையும் உற்றுப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் [illegible]
எல்லோருக்கும் புரிய வேண்டுமே. [illegible]
சத்தியமாக வேண்டும் என்று தவித்துக்கொண் [illegible]

இது என் தவிப்புல்ல. சத்தியத்தின் [illegible]
நானல்ல. நான் சத்தியம். நீ நீயல்ல. [illegible]
அதனால்தான், வருபவர்களை அத்தனை [illegible]
வரவேற்கிறாய். அத்தனை ப்ரியத்துடன் [illegible]
உனக்கு, உன்னைப் பற்றி நெல்முனை [illegible]
இல்லை. இங்கு வருபவர்களைப் பற்றி [illegible]
உன்னில் மிகுந்திருக்கிறது. சத்தியம்தான் [illegible]
எந்த எதிர்பார்ப்புமின்றி நேசிக்கும். நேசிப்பு [illegible]
தாண்டி, ஒரு நிம்மதியை அடையும். மறுபடி [illegible]
கொள்வதற்கு பதிலாக இங்கு [illegible]
கொள்கிறோம். கீழே பிறந்து அறிந்து கொள் [illegible]
இங்கு அமைதியாக இருந்து சகலரையும் பார்த் [illegible]
கொள்கிறோம்.

[illegible]ளுதல், சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ளுதல்
[illegible]ருந்து செய்தால் என்ன? இது இன்னும்
[illegible] இடம். இன்னும் இதமான இடம்.
[illegible]மா கேசவன் நாராயணன்?''

[illegible] நான் அவரை மறுபடி விழுந்து
[illegible] சுற்றி வந்தேன். மீண்டும் வணங்கினேன்.

[illegible] என்னைப் பார்த்தார். அந்தப்
[illegible] எனக்கு உத்வேகம் ஏற்பட்டது.

[illegible] கதையைச் சொல்லவில்லையே?'' மறுபடி
[illegible] என்னைக் கேட்டார். அதில் குறும்பு இருந்தது.

[illegible]கிறேன்'' என்று அவருக்கு அருகே அமர்ந்து
[illegible]

16

[illegible] நாராயணன் கதை

[illegible] பல.

[illegible] நாராயணன். சோழ நாட்டின் உபதளபதி.
[illegible] போர் தொழில் செய்பவன். நான்
[illegible] வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று.

[illegible] இறந்தபின்பு போகவேண்டிய உன்னதமான
[illegible] போகாமல், பூமியில் வாழ்ந்த இடங்களைத்
[illegible] அலையாமல், இவை இரண்டுக்கும் நடுவே
[illegible] வெளியில் இருந்தபடி நான் பூமியை கவனித்துக்
[illegible]றேன். வாழ்க்கையைப் பற்றிய பல கேள்வி
[illegible] பூமியில் பதில் தேடாது, இந்த இடத்திலிருந்து
[illegible] தன்மை, உடம்பெடுப்பதன் சூட்சுமம்,

உள்ளே இருப்பதைப் பற்றிய இருப்பு [illegible]
கீழே மறுபடியும் திரும்பி வராத ஒரு வெளிச்ச [illegible]
போக வேண்டியதன் அவசியம் [illegible]
இங்கிருந்தபடி விசாரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

பூமியிலிருப்பதைவிட இங்கு இதை விசாரி[illegible]
இருக்கிறது. பூமியில் உடம்பாக இருப்ப[illegible]
செயல்கள் மிக முக்கியமாக இருக்கின்றன. [illegible]
எதிலாவது ஈடுபட்டிருக்க வேண்டியிருக்கிற[illegible]
முற்றிலும் சுருக்கிக் கொண்டு அடர்ந்த [illegible]
தனக்குள்ளே தன்னைக் கவனித்தபடி [illegible]
எளிதாக இருக்கிறது. தவம் செய்ய [illegible]
வனாந்திரங்களுக்கும், மலையிலுள்ள [illegible]
போவார்களாம். இதுவும் ஒரு வனம்தான். [illegible]
இல்லாத வனம். இது ஒரு குகை. மலையே [illegible]
அமைதி ததும்பி நிற்கும்போது மனம் உள்ளுக்குள் [illegible]
என்கிற விதிமுறைக்கேற்ப இங்கு சுற்றிலும் [illegible]
இருக்கிறது.

ஆனால், இந்த இடத்திலும் ஆட்டம் [illegible]
உண்டு. அதிகம் அலைகிறவர்கள் உண்டு. [illegible]
களை இந்த ஆட்டம் ஒன்றும் கெடுக்காது. [illegible]
அமைப்பு அப்படி. இங்கே மனதை மூடிக்கொண்[illegible]

பூமியினுடைய தன்மை, மனம் வெளியே [illegible]
இந்த இடத்தின் தன்மை, மனம் உள்ளே இருக்[illegible]
மேலே ஒரு இடம் இருக்கிறது. அங்கு மனமே [illegible]
போகும். அதுதான் உண்மையான சொர்க்கம். [illegible]
இருக்கிற சொர்க்கம். பூமியை சொர்க்கமாக்[illegible]
மனிதர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. மனித[illegible]
வேலை அது.

[illegible]ந்தபோது மனதையும் கவனித்து வெளி
[illegible] ஆர்வம் காட்டி வந்தேன். அதனாலோ
[illegible] வந்தும் நான் வேலைகளை உற்பத்தி
[illegible]றேன். வேலை செய்வதில் ஆர்வம்
[illegible] என்னால் வெறுமே இருக்க முடியவில்லை.
[illegible] மனம் போடுகின்ற கூச்சலையும், எதிரே
[illegible] மனம் போடும் கூச்சலையும் அருகே
[illegible]யின் அமைதியையும் என்னால் உணர
[illegible] பூமியிலிருக்கும் பொழுது நான் எல்லா
[illegible] கவனித்துக்கொண்டு, முழுவதுமாய்
[illegible]கொண்டு என் மனதையும் ஆழ்ந்து பார்த்து
[illegible] கவனிக்காமல் வேலைகளில் ஈடுபட்ட
[illegible] வேலைகளிலும் ஈடுபடாமல் மனதை
[illegible] நடுவிலிருந்தேன். இடைப்பட்ட
[illegible] இறந்தபிறகும் எனக்கு இடைப்பட்ட
[illegible] கிடைத்திருக்கிறது.

[illegible] ஒரு சொர்க்கம். இது ஒரு தபஸ். கீழே
[illegible]இருந்தார்கள். நண்பர்கள் இருந்தார்கள்.
[illegible] இருந்தார்கள். பிடிக்காதவர்கள் இருந்தார்கள்.
[illegible] இருந்தார்கள். தாழ்ந்தவர்கள் இருந்தார்கள்.
[illegible] எதுவுமில்லை. எல்லோர் மீதும் ஒரு இதமான
[illegible]க்கிறது. உடைமைகள் என்று எதுவுமில்லாத
[illegible] என்று எதுவுமில்லை.

[illegible] மேலே வந்துவிட்டாயா? வா. வந்து
[illegible] மூலையில் கிட. நீ ஒரு மூலையில், நான் ஒரு
[illegible] வெறுமே கிடக்க வேண்டியதுதான். வேறு
[illegible] தீர்மானம் செய்து நம்மை மேலோ, கீழோ
[illegible] அமைதியாகக் காத்திருக்க வேண்டியது

தான். அமைதி என்ற வார்த்தையைப் [illegible]
இந்த நடுவாந்திர இடம் மிகச் சரியான [illegible]

பூமியில் அமைதியைப் பற்றிய [illegible]
இங்கே வந்து அமைதியை [illegible]
விடுகிறார்கள் என்று எனக்குத் [illegible]
பூமியிலேயே அமைதியை [illegible]
ஞானிகூட என் அருகே [illegible]
அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். [illegible]
ஞானி என்பதில் நெல்முனை [illegible]

'உன்னைப் பற்றிச் சொல். [illegible]
என்று அவர் மறுபடி மறுபடி [illegible]
அறிவதற்கு அல்ல. என்னை [illegible]
வாயால் என் வாழ்க்கையை நான் [illegible]
போது எனக்குள் ஏற்படும் மாற்றங்களை [illegible]
பதப்பட வேண்டும் என்ற [illegible]
கிளறுகிறார்.

நான் கொஞ்சம் பிடிவாதக்காரன். [illegible]
மனதை நான் வெளிப்படுத்தியதில்லை. [illegible]
அந்தணர்களின் பெரும் செல்வமாக [illegible]
தந்திரத்தோடு போர்ப் பயிற்சியும் [illegible]
தந்திரமான வாழ்க்கையின் முக்கியமான [illegible]
பேசாதிருப்பது. அப்படிப் பேச [illegible]
திட்டமிட்டுப் பேசுவது. சுதந்திரமாக [illegible]
இல்லை. விளைவுகளைப் பற்றிக் [illegible]
விளையாட்டாய் எதுவும் பேசியதில்லை.

வேடிக்கை விநோதங்களில் [illegible]
அதைச் செய்வதுமில்லை. யாராவது [illegible]
நான் எழுந்து நகர்ந்து வந்துவிடுவேன். [illegible]

[illegible] கோமாளித்தனங்கள் பண்ணும்
[illegible] இருக்க முடியும். வேதம் சொல்லுகிற
[illegible] விருப்பம். ஆனால், கலந்துகொள்ள
[illegible] கோயில்கள், பூஜைகள், ஹோமங்கள்
[illegible] கூட்டத்தை வகைப்படுத்த உதவி
[illegible] தவிர, பளுவான விஷயங்களுக்குத் தோள்
[illegible] தவிர, அந்த தெய்வம் என்னைக்
[illegible] என்று நம்பியதேயில்லை. அதே நேரம்
[illegible] இல்லை என்ற வாதங்களையும் நான்
[illegible]

[illegible] இருக்கிறது என்று எப்படி தெள்ளத்
[illegible] முடியவில்லையோ, அதேபோல
[illegible] நிரூபிக்கப்படாத விஷயமாகத்தான்
[illegible] என்னுடைய இளம்வயதிலேயே இது
[illegible] இதுகுறித்த பேச்சும், சண்டையும் வீண்
[illegible] எனக்குப் பல முறை சொல்லியிருக்

[illegible] முடியாத ரகசியமாக இந்த
[illegible] முயன்று முயன்று அறிய முடிந்தாலும்
[illegible] முடியாத தன்மையோடுதான் அது
[illegible] தர்மத்தின் வேதம் கடவுள் என்பது
[illegible] விஷயம். எல்லையில்லாதது. பெரும்
[illegible] பரிமாறிக்கொள்ள முடியாத
[illegible] புரிந்துகொள்ள முடியுமே தவிர,
[illegible] விளக்க முற்படுவதில் எந்தப்
[illegible] எனவே, பேசாதிருத்தல் நன்று.

[illegible] எங்கள் வீட்டு ஆண்கள் யாரும் கடவுள்
[illegible] அலட்டிக்கொள்வதில்லை. அது குறித்து

வேகமாக முனைவதுமில்லை. [illegible]
என்னுடைய தாய்க்கும், [illegible]
சார்ந்தவருக்கும் இப்படித்தான் [illegible]

செவ்வகமாக செதுக்கப்பட்ட ஒரு [illegible]
கொண்டு வந்து, 'இதுவே சிவன். [illegible]
என் தாய் ஒரு நாள் சொன்னாள். [illegible]
தடவி அதன் எதிரே திருநீறு [illegible]
சுண்ணம் பூசப்பட்டு மேலே உள்ள [illegible]
வராதவாறு பிளவு செய்யப்பட்டு [illegible]
அறைக்காற்று வெளியே போவதால் [illegible]
குளுமையாக இருக்கும். [illegible]

குளித்து சமைத்த உணவை, அம்மா [illegible]
எதிரே வைத்துவிட்டு எங்களுக்குப் [illegible]
பூஜை. ஆனால், எங்கள் வீட்டி [illegible]
திண்ணைகளும் அந்தணர்களால் [illegible]
கதைகள், கிரஹங்களைப் பற்றிய [illegible]
விசாரணைகள், பிறப்பு, இறப்பு [illegible]
மனிதனின் ஒழுக்கங்கள், வீட்டு [illegible]
நலன்கள், படைகளின் பலங்கள், [illegible]
திறமை, படைக்கலங்கள் பெருக்க [illegible]
நவீன கண்டுபிடிப்புகள் என்று [illegible]
திண்ணையில் அரங்கேறும்.

என் வீடு தெற்குபார்த்த வீடு. [illegible]
காற்று வரக்கூடாது என்பதற்காக [illegible]
கொல்லைப்புறமும், கொல்லைப் [illegible]
உயர்ந்த மதில்சுவரும் கட்டியிருப்பர். [illegible]
அந்த மதில்சுவரைத் தாண்டி [illegible]
சமயம் குளுமைக்கும் குறைவிருக்காது.

[illegible] பக்கம் ஆயுதப் பயிற்சி உள்ளவர்கள்
[illegible] அம்மாவின் பக்கம் திறமையான போர்
[illegible] அதில் ஒருவர் உடும்பைப் பிடித்து
[illegible] ஏறுவதற்காகவே உணவைக் குறைத்து
[illegible] வைத்திருப்பார்.

[illegible] வேறு. உடும்பை விசுகிறவர்
[illegible] பிடித்து ஏறுகிறவர் வேறு. மூன்று விதமாக
[illegible] உடும்பை மிகவும் கொழுக்க
[illegible] மிகவும் கொழுத்த உடும்பை மேலே
[illegible]. உடும்பை மேலே வீசியெறிய
[illegible] புஜவலிமை வேண்டும். அன்று
[illegible] பாதி எடை ஒரு உடும்பு இருக்கும்.
[illegible] உடும்பு பிடித்து ஏறுபவருக்கு
[illegible]

[illegible] நபர் வீசிவிட்டு நகர்ந்து கொள்ள
[illegible] உடும்புப் பிடியை இறுக்கமாக்கி
[illegible] நிற்க முடியும் என்பதைத் தடம்
[illegible] கண் இமைக்கும் நேரத்தில்
[illegible] இருக்கிறது உண்மையான
[illegible]

[illegible] இருக்கிறார்களா என்று சொல்லவும்,
[illegible] இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லவும்,
[illegible] என்று சொல்லவும், சங்கேத
[illegible]. அவை பறவை கூக்குரல் போல
[illegible]

[illegible] ஏறுவதில் வல்லவரான என் தாய்மாமன்,
[illegible]. இரவோடு இரவாக எதிரிப்

படைகளின் ஊடே போய் தங்கி, தக்க [illegible]
ஆள் என்பதைக் காட்டி, அவர்கள் [illegible]
அவர்கள் கையில் சிக்காமல் ஓடி [illegible]
திசைக்கும் மான்போலத் துள்ளிப் [illegible]
படையின் திசை அவரால் கலைக்கப்பட [illegible]
உள்ள சோழப் படை பல்வேறு [illegible]
சாதித்துக் கொள்ளும்.

மெல்லியதாக இருப்பதால் [illegible]
மட்டைகள் மீதும் நின்றபடி ஆற்றைக் [illegible]
மேல் நடப்பதைப்போல ஒரு தோற்றத்தை [illegible]
ஒரு கோட்டையை முற்றுகையிடு [illegible]
முன்கூட்டியே போய் கோட்டைக்குள் [illegible]
மாட்டு வண்டிகளுக்கு அடியிலே [illegible]
கொள்வார். பிறகு இருளில் இறங்கி, [illegible]
பக்கம் தாக்கப் போகிறோமோ அதற்கு [illegible]
மூட்டி, ஆட்களின் கவனத்தைத் திருப்பி, [illegible]
குள்ளே இருக்கின்ற யானைகளைத் [illegible]
குதிரைகளை வால் முறுக்கி விரட்டி, [illegible]
நடுவே கோட்டைக் கதவைத் திறந்து [illegible]
கிறார்.

இன்னொரு தாய்மாமன் வில்லாளி [illegible]
தாய்மாமனின் மைத்துனன் மல்யுத்தர். [illegible]
விட்ட தாய்மாமன் அருண்மொழிபட்ட [illegible]
நாயக்கர் இராஜேந்திர சோழனின் தளபதி [illegible]
இராஜராஜருக்கு உறுதுணையாகவும் [illegible]
இருந்த கிருஷ்ணன்ராமனான பிரம்மராயருக் [illegible]

பிரம்மராயரின் வழிகாட்டலில்தான் பல [illegible]
அரசியலுக்குள் நுழைந்தார்கள். இன்னும் [illegible]

[illegible] ஈடுபடுத்தப்பட்டார்கள். வேதம் சொல்வதைத்
[illegible] எந்த வேலையுமில்லை என்று சுருங்கின
[illegible] பிரம்மராயர் கிருஷ்ணன்ராமன் கைகூப்பி
[illegible] பார்த்துவிடுவார். அது முக்கியம் என்று
[illegible]

[illegible] தான் பரத கண்டத்தின் நாகரிகம். இந்த
[illegible] மறைதான் நம்மைக் காப்பாற்றும்
[illegible] புகழ்ந்து சொல்வார். அந்த மாதிரியான
[illegible] போன பிறகு மற்றவர்களோடு அமைதியாக
[illegible]

[illegible] வேதத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டு
[illegible] இந்த மாதிரியான நாகரிகத்தைத் தொடர்ந்து
[illegible] மெனில், நம்முள் சில பேர் நிர்வாகத்தைக்
[illegible] வேண்டும். இன்னும் சிலர் படைகளை
[illegible] வேண்டும். எவ்வுயிர்க்கும் தீங்கு செய்யாத
[illegible] வாழ்தல் சிறப்புதான். ஆனால், வருங்
[illegible] இல்லை. அந்நியர்கள் படையெடுப்பு
[illegible] வெகுவேகமாக உள்ளுக்குள் வந்து
[illegible] காஷ்மீர தேசத்திற்கு அருகே இருக்கின்ற
[illegible] எல்லாம் யவனர்களால் இடிக்கப்பட்டுக்
[illegible] கின்றன.

[illegible] காப்பாற்றினால் வேதம் நம்மைக்
[illegible] என்பது கேட்க நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால்,
[illegible] கேள்வி வருகிறது. அரசாட்சியைப் பிடிக்க
[illegible] என்று நான் அந்தணர்களை ஊக்கப்படுத்த
[illegible] அரசருக்குத் துணையாக இருக்க வேண்டும்
[illegible] ஊக்கப்படுத்துகிறேன். அரசராக இருப்பதைவிட
[illegible] இருப்பதுதான் மிகக் கடினமான காரியம். நாம்

அரண்மனைக்குள் இருக்கலாம். அரச [illegible] இருக்கக்கூடாது.

இப்போது போர் செய்யவோ, நிர்வாக[illegible] மறுத்தோமென்றால் இன்னும் நூறு [illegible] நம்முடைய சோழ தேசம் பாழடிக்கப்படும். [illegible] மட்டுமல்ல... பாண்டியர்கள், சேரர்கள் [illegible] அந்நியர்களின் தாக்குதலுக்கு ஆளாவார்கள். [illegible] பிடியில் சிக்கித் தவிப்பார்கள். யவனர்கள் [illegible] வரவில்லை. மதம் பரப்ப வருகிறார்கள்.

சிதறிச் சின்னாபின்னமாக இருக்கின்ற [illegible] இந்த எதிர்ப்பை, ஊடுருவலை எப்படித் [illegible] எனக்குத் தெரியவில்லை. ஒரு காலகட்டத்தில் [illegible] மட்டுமல்ல, பெண்களும் வாள் பிடிக்கக் [illegible] வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படும். அப்போ[illegible] அழியாமல் இருக்க வேண்டுமென்று நினை[illegible] அது அழியாதிருக்கும்.

கவலை பலருக்கும் தொற்றி, பலரும் [illegible] அந்தணர்கள் பல பேர் வாள் பிடிக்க[illegible] கொண்டார்கள். மதுவும், மாமிசமும்தான் [illegible] குணம் என்று நினைப்பது தவறு. காட்டு வழியில் [illegible] உணவு எதுவுமில்லையெனில், மாமிசம்தான் [illegible] இருக்கும். உடம்பின் இரத்த ஓட்டத்திற்கு [illegible] உபயோகமாக இருக்கும்.

குளுமையான புத்தி, கோபத்தில் [illegible] குணம், ஆபத்துக் காலத்திலும் அமைதியான [illegible] தன்மை போன்றவைகளை நாம் கடைப்பிடிக்க [illegible]

இனி படையெடுப்பது என்பது [illegible] வீரர்களைக் கொண்டு போய் எதிரியின் [illegible]

[illegible] எதையோ தின்று எப்படியாவது அங்கு வந்து [illegible] கட்டளையிட, துவண்டு தூலாகி வருகின்றவன் [illegible] அல்ல.

[illegible] ஒவ்வொருவருக்கும் ஆயுதப் பயிற்சி [illegible] எல்லோருக்கும் ஒரே விதமான உணவு என்பது [illegible] மன்னரோ, தளபதியோ, உபதளபதியோ, [illegible] குதிரை வீரரோ, காலாட்படையோ, மாடுகள் [illegible] யாராக இருப்பினும் ஒரே விதமான [illegible]. ஏனெனில், எல்லோருக்கும் ஒரே [illegible] தான் இருக்கிறது.

[illegible] போகையில் உயர்வு, தாழ்ச்சி பார்த்தல் [illegible] பிரிவினையுமற்று படையெடுத்துப் [illegible] வெற்றி நிச்சயம் நம் பக்கம் இருக்கிறது. [illegible] சலசலப்புகள் இருப்பின் ஜெயித்தல் மிகக் [illegible] என்ற கம்பீரம் காட்டி ஒரு கோல் [illegible] என்று சொல்வதெல்லாம் பிற்காலத்தில் [illegible] வேறு யாரேனும் வந்து சிதறடிப்பதற்குப் [illegible] நெருங்கி மற்றவரை அணைத்துக் [illegible] என்று தோன்றுகிறது.

[illegible] இதுகுறித்து வருடக்கணக்கில் [illegible] பரசுராமரை உதாரணம் காட்டினார்கள். [illegible] பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். விருப்பம் [illegible] படையில் சேர்ந்து கொள்ளலாம். எந்தவிதக் [illegible] இல்லை என்று சொன்னார்கள். மிகக் குறைந்த [illegible] படையெடுப்பில் கலந்துகொண்டார்கள். [illegible] கலந்துகொண்டு மூச்சுத்திணறி, [illegible] கேலி செய்யப்பட்டு ஊருக்குத் திரும்பி, 'இது [illegible] சரியான வேலை அல்ல' என்று உரக்கக்

கூறினார்கள். அடிப்படைப் பயிற்சியின்றி [illegible]
மறந்தார்கள்.

எனக்கு பதினான்கு வயதானபோது [illegible]
அனுப்பப்பட்டேன். காந்தளூர்சாலைக் [illegible]
படைக்கலன் பயிற்சி தருகின்ற [illegible]
அந்தணர்கள், ஒரு குன்றின் உச்சியில் [illegible]
தேசத்தவருக்கும் படைக்கலப் பயிற்சி [illegible]
அங்கு பயிலும் வரையில் [illegible]
கடிகைக்குட்பட்ட மாணவனுக்கு, [illegible]

காந்தளூர்சாலையின் கேயூரம் வாங்கி, [illegible]
வெளியே வந்த பிறகு, அவனுக்கு [illegible]
அங்கு போகலாம். அந்தப் படையில் [illegible]
அதுவரை காந்தளூர்சாலைக் கடிகையின் [illegible]
கட்டளையிடுகிறாரோ அதைத்தான் [illegible]
நடக்க வேண்டும். ஐந்து வருடப் [illegible]
வருடம் படித்தேன். ஒரு வருடம் [illegible]
தெரிந்துகொள்ள என்னை மேற்குப் [illegible]
னார்கள். நான் பயிற்சியாகவும், [illegible]
முந்நீராயிரம் பழந்தீவுகள் பயணப்பட்டேன்.

மூன்று மாதம் கடலிலேயே வாழ்ந்தேன். [illegible]
கையில் ஐந்து வருடப் படிப்பிற்கான கேயூரம் [illegible]
கையில் படகு பொறித்த இன்னொரு [illegible]
அணிவிக்கப்பட்டது. செம்பட்டையான [illegible]
முடியுடன், கூரிய மீசையுடன், [illegible]
துடுப்புப் போட்டு திரண்ட புஜமுமாய், [illegible]
விழிகள் சிவக்க வீட்டிற்கு வந்த [illegible]
எல்லோரும் வியந்தார்கள்.

[illegible] என் முகம் மிரட்சியாக இருந்தது.
[illegible] சந்தோஷமாக இருந்தது. உறவினர்கள்
[illegible] சுற்றி வந்து என் உடம்பைத் தொட்டுப்
[illegible]

[illegible] நாலாவது சாகை ஞாபகம் இருக்கா?
[illegible]''

[illegible] அந்தணனாக இருக்கிறேனா என்று
[illegible]கள். நான் சொன்னதும் வாயடைத்துப்
[illegible] சேர தேசத்தில் கற்ற மருந்துவரீதியான
[illegible] நான் சொல்லத் துவங்கியதும் இன்னும்
[illegible]கள். மேலும் பல விஷயங்கள் கேட்க
[illegible]கள். நான் அனுமதிக்கவில்லை.

[illegible] பற்றித் தெரியும். வெறும் ஒரு பெண்ணைப்
[illegible] போதும். 'ஒரு நாளைக்கு மூணு
[illegible] ஒரு நாள் இருந்தவ மறுநாளைக்கு
[illegible] என்று பெரிதாகப் பொய் பேசுவார்கள்.

[illegible] வேறு சில அந்தணர்களும் சேர தேசத்து
[illegible] பற்றியும், காட்டு வழியில் இருக்கின்ற
[illegible] பற்றியும் கேள்வி கேட்டார்கள்.
[illegible] விவரித்தார்கள். மன்னர் இராஜராஜர்
[illegible] திட்டமிட்டிருப்பதையும் இராஜேந்திர
[illegible] சென்று படையெடுத்து மீண்டதையும்
[illegible]னார்கள்.

[illegible], வெயில் பரவத் துவங்கிய நேரத்தில்
[illegible]கையோடு கூடிய மெய்க்காவல் படை
[illegible] சோழரின் மெய்க்காவல் என்று
[illegible]. முத்திரை மோதிரம் காட்டியது.

தகப்பனாருக்கும், ஊர்த் தலைவருக்கும் [illegible]
சொல்லியது. என்னை அழைத்துப்போக [illegible]
விவரம் கூறிற்று.

''தஞ்சை வெகு அருகில்தான். [illegible]
வந்துவிடுகிறேன்'' என்று துள்ளினேன்.

''வேறு எங்கேனும் பயணப்படும் முன்பு [illegible]
ஊருக்கு வந்துவிட்டுத்தான் போகவேண்டும். [illegible]
பார்த்துவிட்டுத்தான் போகவேண்டும். இது [illegible]
அவர்கள் எதிரே அப்பா சற்று கோபமாக [illegible]
பார்த்துச் சீறினார். நான் சரியென்று தலையாட்டி[illegible]

ஒரு நாள் முழுவதும் இராஜேந்திரருக்காகக் காத்[illegible]
வேண்டியிருந்தது. உடனே வருவாரென்று [illegible]
பட்டது. பிறகு பிற்பகல் என்று சொல்லப்பட்[illegible]
மாலையில் பார்ப்பார் என்று சொல்லப்பட்[illegible]
என்று கால் நீட்டி மாளிகையின் திண்ணை[illegible]
படுத்துக்கொண்டிருந்தபோது அதிக சத்தமின்[illegible]
புரவி எழுந்து வந்தது. சட்டென்று நான் எழுந்[illegible]
கொண்டேன். மற்றவர்கள் படுத்துக் கொண்டி[illegible]

புரவியிலிருந்து கீழே குதித்தவர் எனக்கு [illegible]
வருவதற்குள் பத்து, பதினைந்து புரவிகள் [illegible]
சத்தம் கேட்டு இரண்டு பேர் விழித்தார்[illegible]
உறக்கத்தில் இன்னும் மூன்று பேர் [illegible]
சட்டென்று மூன்று பேரையும் தீப்பந்தம் [illegible]
எங்கள் முகத்தை மாதாண்டநாயக்கர் இராஜேந்[illegible]
ஆராய்ந்தார்.

''நாளைக் காலை இவர்களை அரண்மனைக்கு [illegible]
வா'' என்று சொல்லிவிட்டு குதிரையிலேறி [illegible]

[illegible]னைக் கேலியாகப் பார்த்தார். வந்த வழியே
[illegible]

17

[illegible] நாராயணன் கதை

[illegible]

[illegible]வன் நாராயணன். சோழ தேசத்தின்
[illegible]ரில் ஒருவன். அந்தணன். ஆனாலும் போர்
[illegible]பவன். நான் கொஞ்சம் பிடிவாதக்காரன்.
[illegible] மனதை நான் வெளிப்படுத்தியதில்லை.
[illegible] சொல்' என்று ஞானி என்னை மறுபடி
[illegible]தால் இப்போது என்னுடைய கதையைக்
[illegible]கிறேன். படைப்பயிற்சி முடித்துவிட்டு
[illegible] என்னை, இப்போதுதான் ராஜேந்திர சோழர்
[illegible]
[illegible] போயிருக்கிறார்.

[illegible]லிருந்து இராஜேந்திர சோழரைப் பல
[illegible] முன்பு பார்த்திருக்கிறேன். இப்போது சற்று
[illegible] மீசை அடர்த்தியாகிவிட்டது. தலைக்
[illegible]விட்டது. ஒவ்வொரு அசைவிலும் ராஜகம்
[illegible] குதிரையிலிருந்து ஏறியதும், இறங்கியதும்,
[illegible] பல நாட்கள் குதிரைச் சவாரி செய்தவர்
[illegible] நினைவூட்டின. புலிச்சின்னம் பொருந்திய
[illegible] முதன்முதலாகக் கண்ணில் பட்டது. கை
[illegible] சங்கிலி. முத்து மாலை. இரத்தின
[illegible]னான காது வளையம் எல்லாம் நினைவுக்கு
[illegible] அடங்கிய சப்தத்தில் இருந்தது.

கூர்மையாகக் கேட்டு [illegible]
நிறைவேற்றிய வேகமும் ஆச்சரியப்ப[illegible]
நேரத்தில் சற்றுத் தூக்கம் வந்தது. [illegible]
குளித்துவிட்டு வரச்சொன்னார்கள். [illegible]
அழைத்துப்போக, அங்கே அருண்மொழி[illegible]
கூடத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அவரைச் [illegible]
எழுத்தாணிகளோடும் ஓலை நாயகர்கள் [illegible]

அவரைப் பார்த்ததும் மகிழ்ச்சியில் [illegible]
சிரித்தேன். அவர் திரும்பி என்னைப் [illegible]
சில ஓலைகளில் கையெழுத்திட்[illegible]
எழுத்தாணியை ஓலைநாயகத்திடம் [illegible]
நின்றார். உடைவாள் இல்லாது [illegible]
மஞ்சள் உத்திரியமும், இடுப்பில் [illegible]
துண்டாகவும் கட்டியிருந்தார்.

வைணவர்களுக்கு மூன்றாம் [illegible]
நெற்றியில் திருமண் எழுதி மிக [illegible]
விளங்கினார்.

''இராஜேந்திரருடைய படையில் [illegible]
விரும்புகிறாயா. நூறு குதிரைவீரர்களை[illegible]
கொள். அந்தக் குதிரைப் படைக்குத் [illegible]
உபதளபதி என்ற பதவி வழங்கப்படும். [illegible]
கேட்காதே. பிறகு தரப்படும். இந்த [illegible]
விருப்பமா? இல்லை வேறு [illegible]
வைத்திருக்கிறாயா?''

''இராஜேந்திரருடைய படையில் [illegible]
பாக்கியம் எதுவுமில்லை'' என்று நான் [illegible]

''இது நீயும் நானும் மட்டுமே [illegible]
விஷயமல்ல. உன் தகப்பனாருடைய [illegible]

[illegible] இருக்கிறது. ஆனால், இராஜேந்திரர் நீ துள்ளி
[illegible] நின்றதையும் மிக பாராட்டுதலாகச்
[illegible] யாரையும் எளிதில் பாராட்டக்கூடியவர் அல்ல.
[illegible] நுழைந்தபோதே சத்தத்தை உணர்ந்து
[illegible] மற்றவருக்குத் தெரியவில்லை. அயர்ந்து
[illegible] எனக்குத் தேவை' என்றார். உன் மீது
[illegible] நல்ல மதிப்பாக விழுந்துவிட்டது. தொடர்ந்து
[illegible] வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே,
[illegible] படையில் சேர்வதைப் பற்றிச் சொல்.
[illegible] சேர்வதெனில் இந்த மழைக்காலம் முடிந்து
[illegible] ஆரம்பிக்கின்ற நேரத்தில் நீ தஞ்சைக்கு
[illegible]ருக்கும்.

[illegible] மூன்று மாதங்கள் நீ வீட்டில் ஓய்வாக
[illegible] இது வந்து போனதுற்குண்டான சன்மானம்.
[illegible]மும் அதிகம் பேச வேண்டாம். அப்படி
[illegible] நீ ராஜேந்திரர் படைக்கு அருகாகவே போக
[illegible]க்கும். நானோ அல்லது அவரோ உனக்குக்
[illegible] அதிகாரியாக இருப்போம். உன்னுடைய
[illegible] பிரமிக்க வைக்கிறது.

[illegible] உன்னைப் பழக்கியிருக்கிறார்கள். மரக்கலம்
[illegible] தெரியும் என்பதுதான் இப்போது
[illegible] பெரிய தகுதி. அதுபற்றி பின்னர் விசாரித்துக்
[illegible] போய் வா'' என்று விடை கொடுத்தார்.

[illegible] குதிரையேறி வீடு வந்தேன். அப்பாவிடம்
[illegible]சொன்னேன்.

[illegible] தெரியும். உன்னை இதற்காகத்தான்
[illegible] என்று. அருண்மொழி உனக்கு மூன்று
[illegible] ஓய்வு கொடுத்ததும் காரணமாகத்தான். அது

ஒய்வல்ல. பொறுப்பு. உனக்குத் திருமணம் [illegible]
அனுப்பச் சொல்லியிருக்கிறான். அதுவும் [illegible]
திருமணத்திற்குத் தயார்தானே?''

நான் பதில் சொல்லாது நின்றேன்.

''வேறுவழியில்லை. வம்சவிருத்தி [illegible]
இத்தனை கெட்டிக்காரத்தனமும் பலமும் [illegible]
பரையாகத் தொடரவேண்டும். எனவே, நீ [illegible]
தயாராக இரு. உனக்கு உன் அம்மா [illegible]
வைத்திருக்கிறாள். நீ பார்க்க வேண்டு[illegible]
வீட்டில் தங்கியிரு. நம்முடைய வீட்டி[illegible]
கட்டையைப் பார்க்க வருவாள்.'

'மாமி, இது மரமா. தங்கம் போலல்லவா [illegible]

'மாமி இது ஒற்றை மரமல்ல. இரட்டை [illegible]

கீச்சுக்குரல் ஒன்று கேட்க, நான் [illegible]
அறையிலிருந்து மெல்ல கதவு திறந்து [illegible]

முற்றத்து வெயிலில் அம்மாவுக்கு எதிரே [illegible]
பெண்ணின் முதுகு தெரிந்தது. எங்கள் வீட்டில் [illegible]
பூஜிக்கின்ற அந்த மரக்கட்டையை அவள் [illegible]
புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். [illegible]
பார்த்ததில்லை.

அம்மா அவளுக்கு அப்படிப் பார்க்க [illegible]
ஆச்சரியமாக இருந்தது.

''இதோ பாருங்கள். ஒரு பக்கம் சிவப்பாக[illegible]
பக்கம் கறுப்பாகவும் இருக்கிறது. இந்தப் [illegible]
அடுத்த பக்கம் திருமால், இது ஹரிஹரன். [illegible]

[illegible] மஞ்சள் வாசனையாகவே இல்லை.
[illegible]யாகவே இருக்கிறது.'' உரக்கக் கூவினாள்.

[illegible] அம்மா என்னைப் பார்க்க, சட்டென்று
[illegible] திரும்பி என்னைப் பார்த்தது. கையில்
[illegible] குலதெய்வத்தோடு, நாங்கள் குலதெய்வமாய்
[illegible]கட்டையோடு அந்தப் பெண் என்னைப்
[illegible]மென்பது அம்மாவின் விருப்பம் போலும்

[illegible] புன்னகை மலர்ந்தது.

[illegible]த்திற்கு வந்தேன். கைகூப்பி வணக்கம்
[illegible]. அந்தப் பெண்ணுக்கு அந்த வணக்கம்
[illegible]த்தைத் தந்திருக்கக் கூடும். அவள் விழிகள்
[illegible]. பதிலுக்கு வணக்கம் சொல்ல
[illegible]மாயிற்று.

[illegible] லேசாக கனைத்ததும் அவளும் நமஸ்காரம்
[illegible] வீட்டுக் குலதெய்வ மரத்தோடு கைகூப்
[illegible] இவளா என் மனைவி?' நான்
[illegible] நின்றேன்.

[illegible] பயப்படாத வாழ்க்கை என்னுடையது.
[illegible] நான் மரணமடைந்த பிறகும் மரணத்தைப்
[illegible] பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.
[illegible] சற்று விலகி இருந்துகொண்டு பூமியிலிருப்
[illegible] இறப்பவர்களையும் கவனித்துக்
[illegible] பெரும்பேறு எல்லோருக்கும்
[illegible]. இறக்கும் தறுவாயில் நல்லவர்களோடு
[illegible]த்தினாலேயே எனக்கு இடைப்பட்ட இந்த
[illegible] ஞானியினுடைய துணை கிடைத்திருக்
[illegible] பெரிய மனநிறைவைக் கொடுக்கிறது.

நான் வளர்ந்த விதமும் [illegible] சாலைக் கடிகையில்தான் [illegible] பெரும்பகுதி கழிந்தது. என் [illegible] இளைஞர்கள் எல்லாம் பதினாறு [illegible] கொண்டுவிட, திருமணம் செய்த [illegible] பாட்டு எங்கே என்று கிராமம் [illegible] குதிரையைக் கண்டதும் தாவி [illegible] நான் வேறுவிதமாக வளர்ந்தேன்.

அதற்குக் காரணம் அறிவும், [illegible] தகப்பனார். "திருமணம் செய்து [illegible] போவதென்பது கொடுமை. [illegible] பெண்ணுக்குக் கொடுமை. [illegible] கற்சட்டியாய் அந்தப் பெண் வளர, நீ [illegible] இருப்பாய். சரியாக வராது. வந்த [illegible] பெண்ணாய்ப் பார்த்து திருமணம் [illegible] பிராமணத்தியாகத்தான் 'இருக்க [illegible] அவசியமில்லை. இருந்தால் [illegible] மத்திமம்.

காந்தளூர்சாலைக் கடிகை [illegible] பெண்களைத் திருமணம் செய்து [illegible] அவர்களுக்குப் பிறக்கும் குழந்தைகள் [illegible] மிக்கவர்களாக இருக்கிறார்கள். நீ [illegible] போவதில்லை என்கிறபோது வெறும் [illegible] எதற்கு? உன்னோடு அடர்த்தியான [illegible] கின்ற பெண்ணாகவே அவள் [illegible]

முதன்மந்திரி சேனாபதி [illegible] இரண்டாவது மனைவி தளிச்சேரிப் [illegible]

[illegible] ரகசியங்கள் அவள் வீட்டு முற்றத்தில் [illegible] டிருக்கின்றன. பிரம்மராயர் வருவதற்கு [illegible] விஷயம் கறக்கின்ற கெட்டிக்காரத் [illegible] பெண்ணிடம் உண்டு. காரணம், அவள் [illegible] பெண்ணுக்கும் பிறந்தவள்.

[illegible] இப்போது கலப்புத் திருமணங்கள் [illegible] சோழ தேசம் முன்னேறத் துடிக்கிறது. [illegible] ஆசைப்படுகிறது. புதிது புதிதாய் [illegible] விரும்புகிறது. அப்படி விரும்புகின்ற [illegible] ஆதரித்துவிடும். இதைப் [illegible] கார்ந்தால் விடை காண முடியாத [illegible]

[illegible] தந்தையாக இருக்கிறேன் என்பதால் [illegible] சோழ தேசத்திற்கு தத்தம் செய்கிறேன். [illegible] துடிக்கிறபோது நாம் பின்தங்கியிருப்பது [illegible] கேவலப்படும். நம் இனத்தை ஓதுக்கி [illegible] அரசியலில் ஈடுபட வேண்டுமென்றால் [illegible] புத்தியில் தெளிவுமிருந்தால்தான் [illegible]

[illegible] தெளிவாகக் காந்தளூர்சாலைக் [illegible] கொண்டாட அனுப்பி வைத்தார். [illegible] வாசலிலும் என்னை நிற்க வைத்து 'போய் [illegible] அந்த அக்கிரஹார வீடுகளில் [illegible] அவர்கள் ஆரத்தி எடுத்து, நெற்றியில் [illegible] விஜயீ பவ' என்று வாழ்த்துவார்கள். [illegible] சமகம் சொல்லிக்கொண்டு கிராமத்து [illegible]

கிராமத்து எல்லையில் காத்திருக்கிற

களோடு நான் கலந்துகொண்டேன்.

கொடுத்தேன். அப்பாவையே

கொண்டிருந்தேன்.

''ஆனால், கேசவன் நீ என்னைப் பார்த்து

திரும்பிப் பார்க்காமல் நடக்க வேண்டும்''

கட்டளையிட்டார். அவ்விதமே நகர்ந்து

காந்தளூர்சாலைக் கடிகை நான்

அற்புதமாக இருந்தது. எங்கள் அக்கிரஹார

சுத்தமாக இருந்தது. திமிர் பிடித்த அரசகுல

நான் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்

நினைத்தேன். அது தவறாகப் போயிற்று

இளைஞர்கள் என்ற அடையாளமற்று

இருந்தார்கள். பசுக்களைப் பராமரித்துக்

குதிரைகளுக்கு நீர் காட்டி சாத்திரங்களை

கொண்டுமிருந்தார்கள்.

உடற்பயிற்சி நேரத்தில் மட்டுமே

இருந்தார்கள். எந்நேரமும் உக்கிரமாக

நிர்மூடன் என்று எனக்குச் சொல்லப்ப

உக்கிரம் உதை வாங்கி அழும் என்று

பட்டது. அக்ரஹாரத்தில் இல்லாத நல்ல

காந்தளூர்சாலைக் கடிகையில் இருந்தன.

பெண்களைக் கண்டால் எழுந்து நிற்க

முக்கியமாய் குருபத்தினிகள் வந்தால்

கைகூப்பி வணங்க வேண்டும். என்ன வேலை

தாலும் அதை அந்த க்ஷணம் நிறுத்தி

மரியாதை செலுத்த வேண்டும். காந்தளூர்

சிலருக்கு நான்கைந்து மனைவிகள்

நாற்பத்தைந்து வயது குருவிற்கு இருபது வயது

மனைவியாக இருந்தாள். அவளை அவள் வயதை

மான இளைஞர்கள் காலில் விழுந்து வணங்

விஸ்வாமித்ர அஹமர்ஷண த்ரயாரிஷ்ய''

உடைய கோத்திரத்தை, குலப்பெயரை சொல்லி

வேண்டும். அவள் உச்சந்தலையில் கை வைத்து

பாள்.

முதலில் எனக்குக் கலவரமாக இருந்தது. பிறகு

குருவின் பத்தினி என்பவள் தாய் என்று

தெளிவாக அறிவுறுத்தப்பட்டது. அந்தப் பழக்கம்

தேசத்திற்கு வந்த பிறகும் என்னுள் படிந்திருந்தது.

தேசத்துப் பெண்களைப் பார்த்துக் கைகூப்பி

போது பல பேர் மிரட்சியுற்றார்கள்.

கும்பிடுவதைப் பார்த்து 'காந்தளூர்க் கடிகையா?'

டார்கள்.

என்று சொன்ன பிறகு வணங்கினார்கள்.

நான், என் அப்பா பார்த்து வைத்திருந்த அந்தப்

ளியை நான் வணங்கியதும் அவள்

போனாள். பதிலுக்கு வணக்கம் சொல்லாமல்

வியப்போடு பார்த்தாள். அந்த வியப்பு

பிடித்திருந்தது. இன்னும் என்னிடம் நீ வியப்பதற்கு

விஷயங்கள் இருக் கின்றன என்று மனதிற்குள்

நினைத்துக் கொண்டேன். அவளைப் பார்த்துச்

கொஞ்சம் குனிந்து வணங்கினாள். அது

பாந்தமாக இல்லை.

அம்மா வழிகாட்ட, அவள் என் அறைக்கு வந்தாள் [illegible]
கேயூரங்களைப் பார்த்தாள். 'இதற்கெல்லாம் என்ன அ[illegible]
என்று கேட்டுக் கொண்டாள். கேள்விகள் [illegible]
இருந்தன. உண்மையான அக்கறை தெரிந்தது.

''ஆறு வருடங்கள் செலவு செய்து வன்முறையை [illegible]
வந்திருக்கிறீர்களா?'' என்று கேட்டாள்.

''உலகம் வன்முறையானதுதான்'' நான் [illegible]
சொன்னேன்.

அழிப்பதும் ஆக்குவதும்தான் அயராது [illegible]
கொண்டிருக்கிறது என்று விளக்கினேன். வன்முறை [illegible]
உலகம் என்பது மாயை என்று சொன்னேன்.

''உங்கள் பேச்சை ஏற்கவும் முடியவில்லை. மறு[illegible]
முடியவில்லை. இதைப் பற்றி யோசித்துக் [illegible]
வருகிறேன்'' என்று சொன்னாள். அந்த பதில் உ[illegible]
இருந்தது.

ஒரு பெண் உண்மையாக இருந்துவிட்டால் [illegible]
மற்ற அனுபவங்களை வாழ்க்கை சொல்லிக் [illegible]
விடும். தான் மிக நல்லவள். தனக்கு எல்லாம் தெரியும் [illegible]
நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்ற பெண்ணால்தான் [illegible]
அறிந்துகொள்ள முடியாது. நல்லவேளை [illegible]
மனைவியாக வருகிறவள் தெளிவுள்ளவளாக இருக்[illegible]

மனைவியைவிட மனைவியினுடைய குடும்ப[illegible]
மிகவும் பிடித்திருந்தது. இது மிகப் பெரிய அதிர்[illegible]
சம்பிரதாயத்திற்காக எங்கள் வீடு அவர்கள் [illegible]
விருந்திற்குப் போயிற்று. சிறிய விருந்து முடிந்ததும் [illegible]
வீட்டார் விடைபெற்றுக்கொண்டார்கள்.

[illegible]யோடு கொஞ்சம் பேச வேண்டும்.''
[illegible] கேட்டுக்கொண்டதால் என்னை மட்டும்
[illegible] விட்டுப் போனார்கள்.

[illegible] இன்னும் நன்றாகப் பார்க்க வேண்டும்
[illegible] விரும்புவதாகச் சொன்னார்கள். என்னை
[illegible] உட்கார வைத்து எல்லோரும் அரைவட்டமாக
[illegible] கொண்டார்கள். ஒரு நிமிடம் கழித்து அந்தப்
[illegible] வந்து என் எதிரே அமர்ந்து கொண்டது.
[illegible] 'உட்காரலாமா' என்று அனுமதி கேட்டது.

[illegible] மனைவிக்குள்ளே எதற்கும் அனுமதி கோரத்
[illegible] தகவல் தெரிவித்தால் போதும்'' என்று
[illegible] அந்த வீடு வியப்போடு என்னைப் பார்த்தது.
[illegible] என்ன பேசுவது என்று தெரியாமல் அமைதியாக
[illegible] நான் ஆரம்பித்தேன்.

[illegible] ஹோமங்கள் செய்கிறீர்கள்? எங்கே
[illegible] இதில் நல்ல வருமானம் வருகிறதா?'' என்று
[illegible]

[illegible] 'இஷ்டி' என்கிற யாகத்தைச் செய்கின்ற
[illegible] இருந்தார்கள். வாழ்க்கையில் வேண்டுமென்ற
[illegible] சந்தோஷங்களை யாகத்தால் பெற்றுவிட
[illegible] என்று நம்பிக்கையோடு ஈடுபட்டு மற்றவருக்கும்
[illegible] நம்பிக்கையைக் கொடுத்தார்கள்.

[illegible] என்ற யாகங்களை செய்வதற்கு பித்ரு கடன்கள்
[illegible] தனியாக இருக்கிறது என்று அந்தப் பெண்ணின்
[illegible] சொன்னார்.

[illegible] கடன் என்றால் என்ன?'' நான் கேள்வி

"இறந்தவருடைய தாகம் தீர்த்தல், வாழ்[illegible] கடன்."

"அப்படியானால் இறந்தவரின் கடன் என்ன? [illegible] கேள்வி கேட்டேன்.

அவர்கள் விறைப்பானார்கள்.

"இறந்தவரின் கடன், வாழ்பவரை [illegible] வைத்திருத்தல். இது ஒரு அருமையான பண்[illegible]

"பண்டம் என்று எதைச் சொல்கிறீர்கள்? [illegible] பிண்டமாகப் பிடித்துப் போடுவதையா? [illegible] அடைந்து விடுகிறார்களா?"

"அது சாக்கு. பாவனை. அங்கு சாதம் [illegible] அவருக்கு உணவு போக வேண்டும் என்[illegible] முக்கியம். இங்கு பண்டம் மாறுவது [illegible] எண்ணம்தான்."

"எனக்கு இன்னும் விளக்குங்கள்?"

"சோழ தேசத்தில் ஒரு வழக்கம் உண்டு. [illegible] மனக்கேதம் தீர்க்கும் பொருட்டு சாவாமூவா[illegible] தொண்ணூற்று ஆறு தரப்படும். மனக்கேத[illegible] பொருட்டு விளக்கேற்றுவதற்கு நிவந்தமாக [illegible] கொடுக்கப்பட்டால் அந்த ஆடுகள் என்[illegible] குறைவதில்லை. அவை சாவதில்லை. மூப்ப[illegible] அதாவது அவை எண்ணிக்கையில் தொண்ணூற்[illegible] மேலாகத்தான் இருக்கும். ஏதேனும் ஒன்[illegible] போனாலும் அதன் இடத்தை நிரப்ப இன்[illegible] தயாராக இருக்கும். ஆடுகள் குட்டிப் போ[illegible] பெருத்துக் கொண்டிருக்கும். இந்த மனக்கேதம்[illegible]

[illegible] உண்டான ஆட்டுக்கூட்டத்தை கவனித்து [illegible]

[illegible]த்தை விட கொழுப்பாய், திமிராய் இருக்கும். [illegible] பால் கறந்து, காய்ச்சி வெண்ணெய் எடுத்து [illegible] தினமும் ஆழாக்கு நெய் தரவேண்டும். [illegible] கொடுக்க அந்த ஆடுகள் செழிப்பாக [illegible] ஆடுகளை யார் விளக்கேற்றுவதற்காகக் [illegible]தோ அவர் கவனித்துக் கொள்கிறார். அவை [illegible] மற்ற காட்டு மிருகங்களாலோ தாக்கப்படு[illegible]

[illegible]வதற்கு முன்பு தடுக்கப்படுகின்றது. இடையர் [illegible] பாரும்... என்னைத் தாண்டி வேறு யாரோ [illegible] கட்டுப்படுத்தி மேய்க்கிறார்கள் என்று [illegible] இறந்தவருக்கு நீங்கள் வழங்கினால் [illegible] உங்களுக்கு வழங்கத் தயாராக இருக்கிறார். [illegible]மே. மனதின் எண்ணமே.

[illegible] மனைவியின் மூத்த சகோதரன். அவனுக்குத் [illegible] இரண்டு குழந்தைகள் இருந்தன. ஒரு [illegible]மடியில் வைத்தபடியே பேசினான்.

18

[illegible] நாராயணன் கதை

[illegible] பல.

[illegible] குழந்தைக்கு மூன்று வயதாகிவிட்டது. பாடம் [illegible] கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டேன். எனக்கு மூன்று [illegible] தகப்பனார் பாடம் சொல்ல ஆரம்பித்தார்.

நான் நல்ல வைதீகனாக வரவேண்[illegible]
அவருக்கு இருந்தது. தன்னைவிட[illegible]
இடத்திற்கு நான் நகர வேண்டும் [illegible]
ஆனால், என்ன செய்வது என்று [illegible]
என்னை வழி நடத்துவது என்று [illegible]
பதினைந்து வயதில் வடதேசத்து [illegible]
சந்தித்தேன்.

கங்கைக் கரையிலிருந்து இராமே[illegible]
போய்க் கொண்டிருக்கிறவர் எங்கள் [illegible]
நான் கால்கள் பிடித்துவிட்டு [illegible]
நன்றாக உணவு கொடுத்துத் தூங்க [illegible]

என் தந்தையிடம் பேசி, [illegible]
திரும்பினார். சாக்த வழி என்பது [illegible]
ஹோமங்களை இன்னும் தீவிரமாக [illegible]
அம்பாளைத் தவிர வேறு [illegible]
இருப்பது. மனதை ஒருநிலைப்படுத்[illegible]
அதில் அதிகம். நானும் முயற்சி [illegible]
தந்தையும் முயற்சி செய்யவில்லை. [illegible]
ஆசைப்பட்டார். அது யாரையோ [illegible]

உண்மையில் நான் அப்படிப் [illegible]
அவரிடம் மட்டும் ஏன் அப்படிப் [illegible]
கொண்டேன் என்று எனக்குத் [illegible]
பிள்ளையை நான் வைதீகத்திலோ, [illegible]
திருப்பாமல் இவனை போர்வீரனாக்க [illegible]
விரும்புகின்றேன். அந்தணர்கள் [illegible]
வேண்டிய கட்டாயம் நேர்ந்துவிட்டது. [illegible]
வலிமை மட்டுமல்ல... அதில் [illegible]
காரத்தனம் இருக்கிறது.

[illegible] கிருஷ்ணன் ராமனான பிரம்மராயர் முதல்
[illegible] இருக்கிறார். நான்கு வகை படையைவிட மிக
[illegible] படை வேவுப்படை என்று அவர் சொல்வார்.
[illegible] ஒன்றாகக் கூடாது. ஒருவருக்கொருவர்
[illegible] யாது. ஆனால், சோழ தேசத்தின் எல்லாப்
[illegible] மற்ற தேசங்களிலிருந்தும் செய்திகள் வந்து
[illegible] இருக்கின்ற காரணம், வேவுப் படைதான்.
[illegible] மகனுக்கும் உபதளபதியானால் ஒரு மிகச்
[illegible] எதிர்காலம் இருக்கிறது என்று நான் நினைக்
[illegible] தொட்டு ஆசீர்வதித்தால் போதும். இவன்
[illegible] ஆகிவிடுவான்.''

[illegible] குழந்தையை அவன் என்னிடம் அனுப்பினான்.
[illegible] என் எதிரே வந்து நின்றது. இடுப்பில் கை
[illegible] முறைத்தது. வீரனாக இருக்க வேண்டும்
[illegible] கொடுத்திருப்பார்கள். வைதீகன் தன்னை
[illegible] காட்டிக் கொள்ளலாம். வீரன் தன்னை
[illegible] காட்டிக் கொள்வதில்லை. வீரனாக இருப்பவன்
[illegible] இருத்தலே அழகு. முதலில் பணிவைப்
[illegible] போது கேலி வரும். பிறகு வீரத்தைப்
[illegible] போது வியப்பு வரும். வீரத்தை முடித்துவிட்டு
[illegible] பணிவிற்குள் போக, அப்போது இன்னும் பெரிய
[illegible] வரும்.

[illegible] குழந்தையின் முதுகு தடவி விட்டு மெல்ல
[illegible] அனுப்பினேன்.

[illegible] சொல்ல வருகிறீர்கள்?'' என்றேன்.

[illegible] முயற்சியும் செய்யப்போவதில்லை. ஆனால்,
[illegible] வருவான் என்று நிச்சயம் எனக்குத்

தோன்றுகிறது. எங்கள் வீட்டிற்கு நீங்கள்
வரப்போகிறீர்கள் என்பது ஆச்சரியம்.
அப்படியொரு முயற்சி இல்லை.
கிறது. என் மனம் இவளுக்காக,
எங்களிடம் நகர்த்தியிருக்கிறது.

'ஸர்வ சௌபாக்யம் தேஹிமே
திரும்பத் திரும்ப சொல்லும்போது
சௌபாக்கியம் வரும். சொல் மனமாகி,
இது மாதிரிதான் நீத்தார் கடனும்.
என் மூத்தோர்களை நினைத்துக்கொள்
மூத்தோர்கள் என்னை நினைத்துக்கொள்

நூற்றுக்கணக்கானவர் போர்க்களத்தில்
போது அருகிலிருந்து கவனித்திருக்கிறேன்.
போனபிறகு தலையைக் கீழே இறக்கி
அவர்களைப் பற்றி மறந்துபோகிறேன்.
கொள்ளக் கூடிய மரணங்கள் வெகு சிலவே.''

அந்தக் கூட்டத்தில் வயதானவர்
என்னைப் பார்த்தார்.

''அடுத்த முறை உங்கள் மடியில்
அவரை விசாரித்துப் பாருங்கள்.''

''என்னவென்று?''

''எங்கே போகிறீர்கள், என்ன
கேட்டுப் பாருங்கள். அவர்கள்
சொல்லக்கூடும்.''

நான் திகைத்தபடி அவரைப் பார்த்தேன்.

பேச்சு எங்கெங்கோ போய் மரணம்
அங்கு ஒரு பெண்மணி இதற்கு

போக நினைத்தால் எங்கள்
உங்கள் வீட்டிலேயே வைத்திருப்பீர்
எங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்புவீர்களா?''
கேட்டாள்.

விருப்பம். என் மனிதர்கள் பாசமாக
பழகினால் அந்த இடத்தை விட்டு வர
பாசமாகப் பழகுவார்கள். பாசம்
விரும்புகிறார்கள். பாசத்தை
ஏங்குகிறார்கள். எனவே, இது
இருக்கும். நான் மறைமுக
ஏற்படுத்த மாட்டேன்.''

இல்லை தகப்பனாரோடு

கிராமத்தில் என்ன வேலை. நான்
உள்ள கரந்தையில் தங்கப்
வேலைக்கு அதுதான் எளிது.''

என்னிடம் கடைசியாகப் பேசிய
பார்த்தேன்.

ஒரு நல்ல ஆலோசனை. இதுவரை
ஒரு உயிர் பிரியும்போது என்ன
என்ன இயங்கும் என்று கேட்காமல்
ஞாபகத்திலேயே இருந்துவிட்டேன்.
இறப்பவனைப் பற்றி நான் கவனம்
என்று சொல்லி கைகூப்பினேன்.
வாய் விரியச் சிரித்தார்.
என்றார்.

அந்தக் குடும்பம் எனக்குள் [illegible] ஏற்படுத்தியது.

அதேபோல அந்த வீட்டு மனிதர்களுக்கும் [illegible] தாக்கம் ஏற்பட்டிருக்கும். குறிப்பாய் [illegible] வரப்போகிற நட்பின்னைக்கும் இருந்திருக்கும் [illegible] வீட்டு மனிதர்கள், அந்த கிராமத்தினர் [illegible] சொல்லி எங்கள் கிராமத்து ஊடாகப் [illegible] வீட்டைக் கடந்து போகவும், சில [illegible] திண்ணையில் உட்கார்ந்து சிரம பரிகாரம் [illegible] போவதும் அடிக்கடி நடந்தன.

"என்னடா, அந்த வீடு நம்ம வீட்டை [illegible] என்று என் தாய் அலுத்துக்கொண்டாள்.

நான் கேலி செய்தேன்.

"ஒரு வேளை பாண்டிய தேசத்து [illegible] இருப்பார்களோ... இராஜேந்திர சோழ[illegible] நோட்டம் பார்க்கறாளோ..." என்று [illegible] வைத்துக்கொண்டு அவளிடம் பேசினேன்.

அவள் என்னை ஏற இறங்கப் பார்த்தாள். [illegible] னாட்டி சாமர்த்தியமா ஒரு வார்த்தை [illegible] உங்களுக்குக் கடுக்குமே."

"நீ இப்ப பேசினதிலே என்ன [illegible] அம்மா இருந்தது." நான் விவரம் கேட்டேன்.

அம்மா இரண்டு கைகளையும் [illegible]

"தெரியாம பேசிட்டேன். [illegible] கோங்கோ" என்று திரும்பி உள்ளே [illegible]

[illegible] பொறுக்க முடியாதவள்தான் என் [illegible]னால்தான் என் வீடு கொஞ்சம் கூச்சலாக [illegible] அப்பாவினுடைய கெட்டிக்காரத்தனமும், [illegible]வினுடைய ஆழ்ந்த படிப்பும், ஏனைய [illegible] சாமர்த்தியமும் தனக்கு எந்த உழைப்பு [illegible] உடனே வந்துவிட வேண்டும் என்று ஆசைப் [illegible] வந்துவிட்டதாகவும் சில சமயம் நினைத்துக் [illegible]

[illegible] உண்மைக்குத் தலை வணங்கும். பொய்யை [illegible]து. பேரன், பேத்தி எடுத்த பிறகும் அவள் [illegible] அடங்கவில்லை.

[illegible] இந்த வீடு மணக்கறது. நீயாவது [illegible]" என்று நான்கு வயது பேத்தியிடம் தன்னைப் [illegible] பேசிக்கொள்வாள்.

[illegible] அம்மாவோடு இத்தனை நாள் குடித்தனம் [illegible]" ஒரு நாள் தாங்காமல் அண்ணா கேட்டே

[illegible] பூர்வ ஜென்ம வினை. வாங்கின கடனை [illegible] நெட்டிப்போட்டு கேட்கிறான். கொடுக்க [illegible]னா அடுத்த ஜென்மத்திற்கும் தொடரும். [illegible] அள்ளிக் கொடுத்துட்டோம்னா கடன் [illegible]யிடுமோன்னோ. சொந்தக்காரப் பெண். [illegible] மாமா பெண். இவளை இவள் வீட்டைப்பத்தி [illegible] கேள்விப்பட்டான்னா நிச்சயம் கல்யாணம் [illegible]மாட்டான். அப்படியே பண்ணிண்டாலும் [illegible] மாசம் சீர், செனத்தியோட பொண்ணை இறக்கி [illegible] போயிடுவான்.

யார் சரியா வச்சுப்பா அப்படின்னு [illegible] போட்டு ஒரு ஏழு பேரை தேர்ந்தெடுத்த [illegible] பெயரையும் ஓலைத் துணுக்கில் எழுதி [illegible] விட்டு எடுக்கச் சொன்னார். என் பெயர் வந்தது [illegible]

இது மனுஷா முயற்சி அல்ல. தெய்வத்தின் [illegible] காரியம். அப்படின்னு சொல்லி எங்க வீட்டை [illegible] வெச்சு, என்னையும் சம்மதிக்க வச்சு [illegible] கல்யாணத்தை நடத்தி முடிச்சுட்டா. [illegible] தெரிஞ்சது.''

''குடத்துல இருந்த எல்லா பெயரும் [illegible] இருந்ததோ? பிற்பாடு பிரிச்சுப் பார்த்தீங்களோ?''

''இல்லை. கல்யாணத்து அன்னிக்கு [illegible] முகூர்த்தத்திலதானே இது பண்ணினது [illegible] பெருமையா சொல்லிண்டா. 'எப்படியாவது [illegible] அடையணும்னு ஆசை. அடைஞ்சுட்டேன்' [illegible] சிரிச்சா.''

''நீங்க ஒண்ணும் பதிலுக்கு சொல்லலியா?''

''இல்லை.''

''ஏன்?''

''என்னையும் அவமானப்படுத்தி [illegible] அவமானப்படுத்தி ஒரு குடித்தனம் ஆரம்பிச்சது [illegible] தில்லை. அவ பைத்தியக்காரத்தனத்தையே [illegible] நாம் கையைக் கட்டிண்டு இருக்கறதுதான் [illegible] தோணித்து. அன்னிலேயிருந்து இன்னி வரைக்கும் [illegible] பொண்டாட்டிக்கு நான் கைத்தாளம்தான்.''

''கோபமே வரலையா?''

[illegible] கெட்டவ இல்லை. அசடு. கெட்டவாளோட [illegible] போடலாம். அசடோட சண்டை போட்டா [illegible] இன்னும் அதிகமாகும். ஒன்றின் [illegible] இன்னொன்றின் வினை. எவ [illegible] கெடுத்தேனோ என் நம்பிக்கையை [illegible] கெடுத்துட்டா. அழாம எடுத்துண்டோம்னா [illegible] அதைத் தவிர இன்னொரு நம்பிக்கை.''

[illegible] அது?''

[illegible] பண்றவன். மத்தவாளுடைய இஷ்டத்தைப் [illegible] யாகம் பண்றவன். எனக்கு என்ன இஷ்டம்? [illegible] எனக்காக யாகம் பண்ணிக்கக் கூடாது? [illegible] யோசனை பண்ணினேன்.''

[illegible] நன்னாயிருக்கு.''

[illegible] திருமணம் செய்து கொண்ட துக்கம் எப்படிப் [illegible] நல்ல குழந்தைகள் மூலமாகப் போகும்னு [illegible] உண்மையான, தெளிவான, கூர்மையான [illegible] குழந்தைகள் வேணும்னு தினமும் ஜபமும், [illegible] பண்ண ஆரம்பிச்சு ராத்திரி பகலா கிருஷ்ண [illegible] சொன்னேன். நான் பூஜை பண்ணி நவநீதம் [illegible] போதும். குழந்தை இல்லாதவாளுக்குக் குழந்தை [illegible] அப்படின்னு ஒரு நம்பிக்கை சோழ தேசம் [illegible] பரவிடுத்து. எந்த வர்ணத்தார் கேட்டாலும் [illegible] கிருஷ்ண மந்திரம் சொல்லி நவநீதம் [illegible] எனக்கு வெண்ணெய்ச்சாமின்னும் பேர்.

[illegible] ஜெயிச்சுட்டா. அது தப்புன்னு அவளுக்குத் [illegible] ஆனா, வேற ஒண்ணும் பெரிசா குறை சொல்ல [illegible] அவ கற்பின் கனலி. எட்டுக்கட்டு வீடு. நாலு

கட்டு கொல்லைப்புறம். கொல்லையை [illegible]
வயல். நிறைய நகை. அரிசி, பருப்பு, [illegible]
வேட்டி, மேல் உத்தரியம். [illegible]
இலையாவது கூட விழும். அலுக்காம [illegible]

உங்க அண்ணா என்ன படிக்கறான்னு [illegible]
தெரியாது. படிக்கலேன்னா அடிப்பா. [illegible]
பயமில்லே. உங்க அண்ணாகிட்ட [illegible]
பயம். முட்ட முட்டக் குடிச்சுட்டு வந்து [illegible]
உருண்டு சிரிச்சிண்டிருந்த கோட்டைக் [illegible]
வெளியே வீசினயே. அதப்பார்த்திலேயிருந்து [illegible]

ஓடற எருதுக்குள்ள காலை விட்டு [illegible]
அத பார்த்தும் பயம். பாம்புப் புத்துக்குள்ளே [illegible]
பல்வேறு பாம்புகளை எடுத்துக் [illegible]
காட்டுல விட்டு வந்தியே, மூச்சே நின்னு [illegible]

அத்தனை தைரியம் இருக்கிற நீ [illegible]
கோச்சுண்டா மரியாதையா பதில் [illegible]
கேட்கறே. ரொம்ப ரொம்ப ஆச்சரியம் [illegible]

என்னுடைய இஷ்டி என்ன தெரியுமா [illegible]
மனைவி உங்களுக்கு அமைய வேண்டும் [illegible]
விருப்பம்.''

ஆற்றங்கரையில் குளிர்காற்று [illegible]
சுற்றிக்கொண்டு நான்கு வாலிபமான [illegible]
பேசுவதை ஆவலோடு கேட்டார்கள். [illegible]
தங்களுக்கும் வர வேண்டுமென்று [illegible]
கொண்டார்கள்.

தந்தையே குரு. குருவே தந்தை. [illegible]
தந்தையே சிநேகிதன். தந்தையே [illegible]

[illegible]ளிற்கும், பிள்ளைகளுக்கும் நடுவே நல்ல
[illegible] இது அதிகம் பறை சாற்றிக்கொள்ளப்
[illegible]மாகவும் வைக்கப்பட்டிருந்தது.

[illegible]ல் நெசவாளர்கள் வேறு சில வணிகர்களுக்
[illegible]படுத்தியிருந்தார்கள். அரைஞாண் கயிற்றில்
[illegible] பையை முடிந்துகொண்டு மேல்துண்டால்
[illegible] கொண்டு குதிரைகள் நன்றாக இருந்தால்
[illegible] என்ற நினைப்போடு சந்தைக்குப் போனேன்.
[illegible] சிறிது நேரத்திலேயே வணிகர் மடக்கிக்
[illegible]

[illegible] உபதளபதியாரே... உமது கொடுமைக்கு ஒரு
[illegible]?'' என்று கேட்டார்.

[illegible] என்று நினைத்து, ''சொல்லும், என்ன
[illegible] பண்ண வேண்டும்?'' என்று கேட்டேன்.

[illegible] செய்துவிட்டீரே. மறுபடி என்ன?'' என்று
[illegible] காட்ட, நான் என்னவென்று புரியாமல்
[illegible]

[illegible] பெண்மணியை எதற்காக குதிரை ஓட்டச்
[illegible] நீர் உபதளபதியாக இருந்தால் அவர்கள்
[illegible] வேண்டுமா? குதிரை ஓட்டம் அவசியம்
[illegible] வைத்திருக்கிறீரா? க்ஷத்திரிய பெண்களுக்கும்,
[illegible]மணிகளுக்கும் இதில் தொடர்பு உண்டய்யா.
[illegible] எப்படி குதிரை ஓட்டுவார்?''

[illegible] சொல்கிறீர்கள்?''

[illegible] வருங்கால மனைவியை.''

[illegible] ஆயிற்று?''

“முகம், தோள்பட்டை, முழங்கை, [illegible] கணுக்கால் எல்லா இடத்திலும் அடி.”

நான் திகைத்துப் போய் நிற்பதைப் [illegible] வியந்தார்.

“உமக்குத் தெரியாதா?”

“தெரியாது. உண்மையிலேயே தெரியாது [illegible] தெரியாதய்யா.”

“அந்தப் பெண்மணிக்குத் தெரியாமல் [illegible] அவளுக்குக் குதிரை ஓட்டக் கற்றுக்கொ[illegible] தெரிய வேண்டாமா? ஆற்று மணலில் குதிரை[illegible] செலுத்த முடியுமா? ஊற்றுக்குக் குழி [illegible] கால் வைத்து குதூகலமாக ஓடிய குதிரை [illegible] இவர்கள் தூக்கி வீசப்பட்டார்கள்.

சேணத்தில் வலக்கால் சிக்கிக் கொண்[illegible] இழுக்கப்பட்டார்கள். வழிப்போக்கர்கள் [illegible] தப்பித்தார்கள். சரியான காயம். காலில் [illegible]

“எப்போது நடந்தது?”

“நிஜமாகவே தெரியாதா?”

“தெரியாதய்யா.”

“என்று நடந்தது... உளறித் தொலைக்[illegible] போய் அதற்கு வேறு சத்தம் போடுகிறீர்[illegible]”

“தயவுசெய்து கேட்ட கேள்விக்குப் பதில் [illegible]”

“என்று நடந்தது?”

“நேற்று முன்தினம் விடியற்காலையில் [illegible] கொள்ளாதீர் ஐயா. ஏதோ ஆர்வத்தில் சொல்[illegible]

[illegible] நன்றி.”

[illegible] விட்டு வெளியேறி சாலையோரம் கட்டப் [illegible] குதிரையில் ஏறி நப்பின்னையின் கிராமம் [illegible] குதிரையைச் செலுத்தினேன். வழியிலே குளம் [illegible] சட்டென்று இறங்கி கைகால் கழுவிக் [illegible] முகத்திலும், நெஞ்சிலும் தண்ணீர் அடித்துக் [illegible] என்னை நிதானப்படுத்திக் கொண்டேன்.

[illegible] கேட்காமல் எப்படி இந்தச் செயலில் [illegible] உபதளபதியின் மனைவி குதிரையேற்றம் [illegible] வேண்டுமென்று கட்டாயமா. என்னைத் [illegible] அந்த வணிகன் சொல்கிறான். நான் வற்புறுத்தியது [illegible] மாறிவிட்டது. நப்பின்னை நீ செய்தது [illegible] பிடிக்கவில்லை. நப்பின்னை வீட்டு வாசலில் நான் [illegible] நிறுத்தினேன். திண்ணையில் இரண்டு ஆண்கள் [illegible] கொண்டிருந்தார்கள். நான் அவர்களைத் தாண்டி [illegible] நுழைந்தேன்.

[illegible] வலியில் முனகிக் கொண்டிருந்தாள். [illegible] கோபமாகவும் இருந்தது. பரிதாபமாகவும் [illegible] இப்பொழுது என்ன செய்ய? நான் யோசித்தேன். [illegible] இருக்க வேண்டுமென்று தீர்மானித்தேன்.

19

கேசவன் நாராயணன் கதை

[illegible] விஜயீ பவ.

[illegible] கேசவன் நாராயணன். சோழ தேசத்தின் உபதளபதி. [illegible] படையில் வேலைக்கு சேரும் முன் திருமணம் நல்லது

என்றார்கள். நப்பின்னை என்கிற [illegible]
சொன்னார்கள்.

நப்பின்னை நிறம் கறுப்பல்ல. பெரிய [illegible]
சொல்ல முடியாது. சோழ தேசத்தின் பல [illegible]
கோதுமை நிறத்துப் பெண்களும், ஆண்களும் [illegible]
நப்பின்னை மாநிறம். மாநிறத்திற்கு [illegible]
கூடுதல். அருகிலிருந்து பார்க்கும்போது [illegible]
சிவப்பாக இருந்தன. முழங்கால் வரை [illegible]
விடப்பட்டிருந்ததால் காலின் நிறமும், [illegible]
தோளின் நிறமும் சாளரத்தின் வெளிச்சத்தில் [illegible]
அழகாகத் தெரிந்தது.

இன்னொரு இளம்பெண் சுவர் பார்த்து [illegible]
அரைத்துக் கொண்டிருந்தாள். நப்பின்னையின் [illegible]
இருக்க வேண்டும். நப்பின்னையின் [illegible]
கொண்டு குதிரையோடு இழுபட்டிருக்க [illegible]
நப்பின்னை துடிப்பான பெண். தன்னை [illegible]
பதை உணர்ந்து வாசற்பக்கம் கூர்மையாகப் [illegible]

''யாரது?'' என்று குரல் கொடுத்தாள்.

கதவு திறந்து நான் என் இருப்பை வெளிப் [illegible]
வேகமாக எழுந்தாள். வலியில் முகம் சுளித்[illegible]
'அமைதி' என்று கைக்காட்டினேன். [illegible]
சட்டென்று திரும்பி ஒரு நீலப் பட்டை [illegible]
போர்த்திவிட்டாள். வெளியே நகர்ந்தாள். [illegible]
போய் நப்பின்னைக்கு அருகே உள்ள [illegible]
அமர்ந்தேன்.

''நீங்கள் வருவதாகத் தகவலே இல்லையே [illegible]
தட்ட 'ஏன் வந்தாய்' என்பது போல ஒரு [illegible]
அவள் பேச்சு இருந்தது.

[illegible] யாருக்கும் சொல்லாமல் என் வருங்கால
[illegible] பார்க்க ரகசியமாக வந்தேன்.'' நான்
[illegible] பதில் சொன்னேன்.

[illegible] ரகசியம்?'' அவள் முகம் சுளித்தாள்.

[illegible] தெரியாமல் ரகசியமாக என் மனைவி சில
[illegible] செய்கிறாள் அல்லவா. அதுபற்றிய தகவல்
[illegible]

[illegible] கெட்டிக்காரி. நேரடியாக விஷயத்தைத்
[illegible]

[illegible] குதிரையேற்றம் கற்றுக்கொள்ள முடியுமா?
[illegible] துணிகட்டி நடுவில் பயிற்சி செய்வார்களா?''
[illegible]யேற்றமா... யார்?'' அவள் குதிரையேற்றம்
[illegible]கொண்டதை நான் அப்பாவியாக விசாரித்தேன்.
[illegible] என் நடிப்பு மெல்லிய கோபத்தைக் கொடுத்
[illegible]வேண்டும். கோபம் கண்களில் நீராய் திரண்டது.
[illegible] தலைகுனிந்து உட்கார்ந்திருந்தாள். முகத்தை
[illegible] திருப்பிக் கொண்டு பேசினாள்.

[illegible] சந்தோஷப்படுத்த வேண்டும் என்று திட்ட
[illegible] தவறாய் போய்விட்டது. 'உன்னை நன்றாக
[illegible]கொள். ஆணுக்கு அது சந்தோஷம் தரும்' என்று
[illegible] சொன்னாள். 'சமைக்கக் கற்றுக்கொள். அது
[illegible] என்று வேறு சில பெண்கள் சொன்னார்கள். இவை
[illegible] யார் வேண்டுமானாலும் செய்யலாம். என்
[illegible]க்குப் பிடித்தது எது என்று யோசித்து குதிரை ஏறக்
[illegible]கொண்டேன்.

[illegible]வெளியில் குதிரை ஓட்டக்கூடாது என்பது
[illegible] போய்விட்டது. மணலில் குழிகள்

இருந்திருக்கின்றன. ஒன்றில் குதிரை கால் [illegible] தூக்கியெறிந்துவிட்டது. மன்னித்துக்கொள் [illegible] கூப்பினாள். நான் நெகிழ்ந்து போனேன்.

'நப்பின்னை உன்னுடைய மிகப் [illegible] உன்னுடைய உண்மை' என்று உரக்கச் [illegible] தவித்தது. நான் அவள் தலையைத் தடவிக் [illegible]

''உன்னுடைய முயற்சி எனக்குப் [illegible] புருஷனுக்கு இணையாக என்கிற [illegible] உவப்பாக இருந்தது. ஒரு வார்த்தை [illegible] தால் நான் மிகச் சரியான ஆளைத் [illegible] யிருப்பேன். கொள்ளிடத்தில் ஆள் [illegible] உண்டு. வெள்ளம் வருவதற்கு முன்னால் [illegible] போட்டிருப்பார்கள்... வீடு கட்ட, கோட்டை [illegible] பிறகு வெள்ளம் வந்து அந்தப் பள்ளத்தை [illegible] நிரப்பியிருக்கும். கணுக்கால் நீரில் நடந்து [illegible] திடீரென்று காணாமல் போவார்கள். [illegible] அடிபட்டிருக்கிறது?''

அவள் மெல்ல மார்புபக்கப் புடவையை [illegible] வலது தோள்பட்டையில் இருந்து மார்பின் [illegible] சிராய்த்திருந்தது. வயிறு சிராய்த்திருந்தது [illegible] இரண்டு இடங்களிலும் பலமான சிராய்ப்புகள் [illegible] கணுக்கால் வீங்கியிருந்தது.

வெளியே போன அந்தத் தோழிப் பெண் [illegible] வர்களை எழுப்பியிருக்க வேண்டும். [illegible] நடமாட்டம் அதிகமாக இருந்தது. நான் [illegible] பார்த்தேன். நப்பின்னையின் அம்மா [illegible] தார். வேறு சில உறவினர்கள் தள்ளியிருந்தார்கள்.

[illegible] சந்தையில் கேள்விப்பட்டேன். ஊருக் [illegible] தெரிந்தபிறகுதான் எனக்கு தெரிந்திருக்கிறது. [illegible] விசாரித்துப் போக வந்தேன்.''

[illegible] வந்துவிடலாமே...'' அந்த அம்மாள் அவள் [illegible] நான் தனியாக இருப்பதை எதிர்ப்பவள் [illegible]

[illegible] மறுத்தேன். நப்பின்னையின் வலது கால் [illegible] மடியில் வைத்துக்கொண்டு பரிசோதித்தேன். [illegible] வலியில் முகம் சுளித்தாள்.

[illegible] சாலையில் அடிப்பதற்கு முன், அடிபடுவதற்கு [illegible] அடிபட்டால் என்ன மருத்துவ உதவி செய்து [illegible] என்பதை முதலாகக் கற்றுக்கொடுத்து [illegible] எடுத்த உடனே கத்தி பிடிப்பதோ, வேல் [illegible] முஷ்டியை மடக்கித் தாக்குவதோ இல்லை. [illegible] ஆயுர்வேதம் கற்க வேண்டும். எலும்பின் [illegible] மஜ்ஜை. மஜ்ஜையின் ஜீவாதாரம் தசை. தசையின் [illegible] நரம்புகள். நரம்புகளின் ஜீவாதாரம் ரத்தம். [illegible] ஜீவாதாரம் ஹ்ருதயம். ஹ்ருதயத்தின் ஜீவாதாரம் [illegible] நுரையீரல்களின் ஜீவாதாரம் சுவாசம். [illegible] ஜீவாதாரம் பிராணன்.

[illegible] ஜீவாதாரம், நீயே விசாரித்து அறி என்று [illegible] சொல்லித் தருவார்கள்.

[illegible] வலது கால் இழுபட்டதால் தசை [illegible] சுருண்டு பழைய நிலைக்குப் போகாமல் ஒரு [illegible] நிலையில் இருக்கிறது. தசை கிழிந்துபோன [illegible] ரத்தக்கட்டு ஏற்பட்டுக்கிறது. தசைத் தொய்வும்,

ரத்தக்கட்டும் வலிதரும். ரத்தக்கட்டை நீக்க [illegible] இயங்கும்.

"மேலே என்ன போட்டிருக்கிறது?"

"புளிப்பத்து."

"புளிப்பத்து வேண்டாம். தோலை [illegible] நான் ஏழு நாட்களில் குணமாக்கிவிடுவேன். [illegible] மூன்று மாதங்களுக்கு விந்தி விந்தி நடக்க வேண்டி[illegible] வருடக்கணக்கில் வலிக்கும். ரத்த ஓட்டம் [illegible] உப்பு ஒத்தடம் அல்லது உமி ஒத்தடம் [illegible] தொடையிலுள்ள ரத்தத்தைக் கணுக்காலுக்கு [illegible] வரவழைக்க வேண்டும். தொங்கவிட்ட நிலையில் [illegible] ஒத்தடம் கொடுத்தால் வெகு சீக்கிரம் குணமா[illegible]

"இதைத்தான் அந்தப் பெண்ணும் சொன்னாள்[illegible]

"எந்தப் பெண்?"

"என்னுடைய தோழி!"

"மருத்துவம் படித்தவளா?"

"அவர் தந்தைக்குப் பரிச்சயம் [illegible] தேசத்திலிருந்து வந்தவரிடம் இவர் வைத்திய[illegible]

"ஒத்தடத்திற்கு ஏற்பாடு பண்ணச் சொல்[illegible] பெண்ணைக் கூப்பிடு."

அந்தப் பெண் ஓடிவந்து [illegible] இரும்புத்தட்டும் வைத்தது. உப்பும், [illegible] மூட்டையைக் கொண்டுவந்தது. [illegible] பானையில் கொண்டு வந்து வைத்[illegible] குப்பிகளைக் கொண்டுவந்து காண்பித்தது. [illegible]

[illegible] நல்ல தைலங்கள் இருந்தன. அந்தப் பெண்ணை [illegible] பார்த்தேன்.

[illegible]வையெல்லாம் என் வீட்டிலுள்ளவை. மற்றபடி [illegible] கொடுக்கவோ, வலி நீக்கவோ, சுளுக்கு [illegible] எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் கற்றுக்கொடுத்தால் [illegible] ஆவலாக இருக்கிறேன்."

[illegible] தருகிறேன். அறையின் மேல்பக்கத்து [illegible] திறந்துவிடு. வெளிச்சம் வரட்டும்."

[illegible] கூட்டம் அதிகரித்தது. ஆனால், யாரும் [illegible] வரவில்லை. அந்தப் பெண் விசிறி தணலைப் [illegible]னாள்.

[illegible] இருக்கறவா ஏதாவது நினைச்சுப்பா." இது அவள் [illegible] குரல்.

[illegible]?" நான் கேட்டேன்.

[illegible]ணத்துக்கு முன்னாடியே மாப்பிள்ளை வந்து [illegible] தொட்டு வைத்தியம் பண்றாரேன்னு [illegible]ப்பா."

[illegible]யே விட்டுட்டு கிளம்பிடட்டுமா?" நான் முகம் [illegible] கேட்டேன்.

[illegible] பொம்மனாட்டிக்கும் ஆசைதான். உடம்பு [illegible]போது புருஷன் கூட இருந்து சிஷ்ருஷை பண்ண [illegible]ன்னு பேராசைதான். எனக்கெல்லாம் இது [illegible] உண்டு. என் வாழ்க்கையில் இதெல்லாம் [illegible] இல்லை."

[illegible] புலம்பலாக சம்பந்தம் இன்றி பேச [illegible]தாள். நப்பின்னை முகம் மாறியது.

“இந்தா. போ அந்தப் பக்கம். என்ன [illegible] முட்டாள்தனமா இல்ல. போ அந்தப் பக்கம். [illegible] வைத்தியம் தெரியும். கால் குணப்படுத்த [illegible] வேண்டான்னா சொல்லு. நொண்டி நொண்டி [illegible] சுத்தி வரேன்.”

“அதுக்குத்தான் கல்யாணத்தை கொஞ்சம் [illegible] வச்சுக்கலாம்னு சொல்றேனேடி.”

“கல்யாணத்தை முடிச்சுண்டு அவர் தஞ்சாவூர் [illegible] வேண்டாமா... அருண்மொழி பட்டர்கிட்ட [illegible] வேண்டாமா?”

“எல்லாம் உன்னால் வந்ததுடி.”

கடைசியில் எந்த ஆயுதமுமில்லாமல் அந்த [illegible] மகள் மீது பாய்ந்தாள்.

“உபதளபதி பொண்டாட்டின்னா குதிரையில [illegible] என்ன?” இன்னொரு பெண் குரல் கேட்டது. [illegible] எதிர்வீட்டுப் பெண்மணி. தூண்டிவிடுகிற ஜாதி.

நான் சரடென்று திரும்பினேன். அந்தக் [illegible] உற்றுப் பார்த்தேன். “நப்பின்னையின் மீது எனக்கு [illegible] பெரிய திருப்தியும், நம்பிக்கையும் இதனால் [illegible] எனக்காக நப்பின்னை குதிரையேற்றம் கற்றுக்கொண்[illegible] என்பது எனக்குப் பெருமையாக இருக்கிறது. [illegible] பெண்தான் எனக்கு மனைவியாக வர வேண்[illegible] நான் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நப்பின்[illegible] நான் மூன்று நாளில் குணப்படுத்திவிடுவேன். [illegible] தேதிக்குத் திருமணம் நடக்கும். நப்பின்னையின் [illegible] எங்கே?”

[illegible]யில் ஒரு இஷ்டிக்குப் போயிருக்கிறார். [illegible]விட்டது. எழுந்திருப்பதற்கு இன்னும் சில [illegible] ஆகும்.”

[illegible]டும். சற்றுக் கதவை சாத்திவிட்டு தொலை[illegible]ங்கள். வீட்டில் தேவையற்ற கூட்டம் [illegible]”

[illegible] குரலில் உத்தரவு போல சொல்ல, அந்தக் [illegible]வென்று கலைந்தது.

[illegible]யின் காலை ஒரு பக்குவத்தில் வைத்து [illegible]யில் சில தைலங்கள் சேர்த்து, நன்றாக உருவி [illegible]ருந்து கணுக்கால் வரைக்கும் உமி ஒத்தடம் [illegible] சூட்டிலும் உமியின் சூட்டிலும் தசைகள் [illegible]த்தன. காலை அசைக்கச் சொல்லிக் [illegible]

[illegible]ணுக்கு எந்தத் தசை முறுக்கியிருக்கிறது [illegible]த்துக் காட்டினேன்.

[illegible] இழுபட்டு கிடக்கிறது. இப்போது இழுத்து [illegible] சரியான ஒரு இடத்திற்கு வந்துவிடுமென்று [illegible] கொடுத்தேன். அந்தப் பெண் ஆர்வமாகக் [illegible]ண்டாள். மற்ற சிராய்ப்புகளில் தைலம் தடவி [illegible] களிம்பு அப்பி அவளை நிமிர்த்தி உட்கார்த்தி [illegible]

[illegible] அடிபட்டு துவண்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் [illegible] கதி மாறும். மூச்சினுடைய கதி மாறினால் [illegible]மாகும். சுருண்டு படுக்கத் தோன்றும். [illegible]க்காமல் இருப்பதற்கு சில மூச்சுப் பயிற்சிகள் [illegible] காலை இப்படிக் குத்திட்டு அமர்ந்தால் சுவாசம்

சரியாக இருக்கும். சுவாசம் சரியாக [illegible]
துடிப்பாக இருக்கும். புத்தி துடிப்பாக [illegible]
விரைவாகக் குணப்படுத்தும்.''

20

கேசவன் நாராயணன் கதை

ஜெய விஜயீ பவ.

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ [illegible]
என் மரண அனுபவத்தின் வாயிலாக, [illegible]
இருந்தது. இதுபற்றி எனக்குப் புரியாமலும் [illegible]
மனைவி நப்பின்னை எனக்குப் பிடித்திருந்தது [illegible]

அந்தப் பெண் உட்கார்ந்து அதேபோல [illegible]
விட்டு செய்து பார்த்துக் கொண்டது.

''ஆமாம். சரசரவென்று மூளைக்கு [illegible]
என்று வியந்தது.

எப்போதும், எவரிடமும், எதையும் [illegible]
யிருக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் அந்தப் [illegible]
இருந்தது. அதற்காக வழக்கமாக எல்லாப் [illegible]
இருக்கும் லஜ்ஜையைக்கூட மெல்ல [illegible]
பிள்ளையாய் நின்றது.

''தணலை அப்புறப்படுத்துங்கள். குளிர்க்க [illegible]
கட்டும்'' என்று நான் உத்தரவிட, அந்தப் [illegible]
குப்பிகளையும் தணலையும் அந்த [illegible]
அப்புறப்படுத்தியது.

''நப்பின்னை! ஏன் உன் அம்மா அப்படிப் [illegible]
நான் ஆச்சரியமாகக் கேட்டேன்.

[illegible] அவள் கொஞ்சம் அசூயைப் பிடித்தவள். மகள்
[illegible] பார்க்காமல் எப்படிக் காட்டமாகப் பேசுகிறார்
[illegible] பாருங்கள். அவளுக்குக் கிடைக்கவில்லையாம்.
[illegible] எனக்குக் கிடைப்பதைப் பார்த்து கஷ்டமாக
[illegible] தாய் பேசுகிற பேச்சா இது. பெண்களுக்கு
[illegible] மகள், அக்காள்-தங்கை உறவெல்லாம் இல்லை.
[illegible] பெரும் பெண்கள், உடனே அசூயை அங்கு
[illegible] டுவிடும்.''

[illegible] புரிகிறது நப்பின்னை, இதிலிருந்து நீ தப்பித்துக்
[illegible] வேண்டும். இது உனக்கு இல்லாமலிருக்கப்
[illegible] கொள்ள வேண்டும். அரசகுலப் பெண்களோடு
[illegible] போதும், அருண்மொழி பட்டருடைய மனைவி
[illegible] பழகும்போதும் இம்மாதிரியான ஒப்பீடு புத்தியில்
[illegible] பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். இது இல்லா
[illegible] உனக்குக் கம்பீரத்தைக் கொடுக்கும்.''

[illegible] 'புரிகிறது' என்று சொன்னாள்.

[illegible] தோழியைக் கவனித்தாயா?''

[illegible] கவனித்தேன். அவளுக்கு உங்களைத் தூக்கிக்கொண்டு
[illegible] வேண்டும். உங்களிடமிருந்து எல்லாவற்றையும்
[illegible] கொள்ள வேண்டும். அவளுக்கு வைதீகராகத்தான்
[illegible] தேடுகிறார்கள். இவள் தட்டிக் கழித்துக்
[illegible] இருக்கிறாள்.'' ''அவளிடமும் போட்டி
[illegible] தெரிகிறது.''

[illegible] இவளுக்குப் போய் இத்தனை நல்ல புருஷனா.
[illegible] இருக்கிறது. தனக்கு கிடைக்காது
[illegible] மோ என்ற ஒரு கவலை இருக்கிறது. அது
[illegible] இருக்கிறது.''

''பரிதாபப்படாதே நப்பின்னை. [illegible] பரிதாபப்பட்டால் உடனடியாக எல்லை [illegible] உன் புருஷனை ஒருமுறை கட்டிக்கொள்ள [illegible] கேட்பாள்.''

''எப்படி இருக்க வேண்டும்?''

''நீ என் தோழி. அவன் என் புருஷன் [illegible] இருவருக்கும் எந்த சம்பந்தமுமே இல்லை என்று [illegible] தெளிவாக சொல்லிவிட வேண்டும். [illegible] படுத்திவிட வேண்டும். என் புருஷன் என் [illegible] என்ன சொன்னார் தெரியுமா என்று அவளி[illegible] பேச ஆரம்பித்தால் அவள் உன்னை எப்படி [illegible] என்றுதான் யோசிப்பாள்.''

''அடேயப்பா. பெண்களைப் பற்றி எவ்வளவு [illegible] சொல்கிறீர்கள்.''

''மனிதர்களை உற்றுப் பார்ப்பது ஒரு கலை. [illegible] நிர்வாகியாக இருக்க முடியும்.''

''உங்களுக்கு என் தோழி மீது ஏன் ஆர்வம் [illegible] நப்பின்னை சட்டென்று கேட்டாள்.

நான் நிமிர்ந்து அவள் விழிகளை உற்றுப் பார்[illegible]

''இல்லை. நான் பிரமிக்க வைக்கிற அழகிகளை[illegible] தெளிவுள்ள பெண்களையும், பேச்சு சாதுர்ய[illegible] களையும் பார்த்திருக்கிறேன். ஆனால், [illegible] வயப்பட்டதில்லை. வயப்பட்ட பெண் ஒருவர் [illegible] அவருக்கு அறுபது வயதுக்கும் மேலாகிவிட்டது.''

''யாரது?'' நப்பின்னை ஆவலாகக் கேட்டாள்.

[illegible] இராஜராஜரின் மூத்த சகோதரி குந்தவை [illegible] வல்லவரையர் வந்தியத் தேவனின் மாதேவியார் [illegible] வர்ந்தவர். அந்தத் தெளிவு, அந்தத் தெளிவால் [illegible] அமைதி, நான் வேறெங்கும் பார்த்ததில்லை. மிக [illegible]வர்.''

[illegible] என்றால்?''

[illegible] இன்னும் திருமணம் செய்துகொள்ளவில்லை என்று [illegible] அதற்கான அமைதி வரவில்லை என்று [illegible].''

[illegible] வரவில்லையா... அமைதி வரவில்லையா?''

[illegible] அடங்கி அமைதி வரவில்லை'' என்று [illegible].

[illegible] வராமலேகூட போய்விடும். அதற்காகத் [illegible]த் தள்ளிப் போடுவதா?'' என்று கேட்டார்.

[illegible] திருமணம் செய்து கொண்டால் அல்லலாக [illegible] அமைதியாகத் திருமணம் செய்து கொண்டால் [illegible] வெற்றி பெறும் வாய்ப்பு உண்டு' என்று [illegible] தனது வலது கையை விரித்து என் சிரசில் அழுத்தி [illegible] பவ' என்று வாழ்த்தினார். தொட்ட நேரம் [illegible] அமைதி பரவியது. நான் நன்றியோடு கை [illegible]. அவர் சிரித்தார். உள்ளே வந்துவிட்டதா [illegible] தலையசைத்தார். நான் வந்துவிட்டது என்று [illegible]. சூட்சுமம் மிக்க பெண்மணி என்று நான் [illegible] சொல்கிறேன்'' என்று சொல்ல, அவள் [illegible] எனக்கருகே உட்கார்ந்து கொண்டாள்.

"உங்களோடு திருமணம் செய்து, [illegible]
நடந்து சுற்றி உள்ளவர்கள் உங்களையும், [illegible]
மதிக்கும்படி நான் நடந்து கொள்ள வேண்டும். [illegible]
கவலையாக இருக்கிறது. குடந்தையிலோ, [illegible]
பழையாறையிலோ பிறக்காமல் [illegible]
கிராமத்திலே பிறந்து வளர்ந்திருக்கிறோம். [illegible]
தெரியவில்லையே என்ற கவலை வந்திருக்கிறது."

"அந்தக் கவலை நல்லது. இது கற்றுக்கொள்ள [illegible]
இந்தக் கவலையே உன்னுடைய உடம்பை [illegible]
நான் சொல்லுகின்ற அசைவுகளை இடை[illegible]
மூச்சுப் பயிற்சியை அடிக்கடி செய்து பார்." [illegible]
கன்னங்களில் முத்தமிட்டு நான் நகர்ந்தேன்.

"அப்பாவைப் பார்க்கவில்லையே..." [illegible]
கேட்டாள்.

"நான் போகும்போது எந்த வீட்டில் இஷ்டி [illegible]
அங்கு பார்த்துவிட்டுத்தான் போவேன்" [illegible]
அவள் விழி விரிய, முகம் மலரச் சிரித்தாள்.

அதே போல இஷ்டி நடக்கும் வீட்டிற்கு [illegible]
பிரசாதம் எடுத்துக்கொண்டு அவள் [illegible]
பார்த்துவிட்டு, 'இரண்டு நாட்கள் தொடர்ந்து [illegible]
என்று சொல்லிவிட்டு வந்தேன்.

தொழில் செய்யும் இடத்திற்கு [illegible]
போனதும், அனுமதி கேட்டதும் அவருக்குக் [illegible]
கொடுத்திருக்க வேண்டும். என் வீட்டிற்கு [illegible]
விவரங்கள் தெரிவித்தேன். திருமணத்தைக் [illegible]
வைக்கவும் என் வீடு தயாராக இருக்க [illegible]
வேண்டாம் என்று மறுத்துவிட்டேன்.

[illegible] குதிரை ஏற்றதும் யானை ஏற்றதும்?"
[illegible] ஆரம்பித்தபோது அப்பா ஒரு உறுமலில்
[illegible]

[illegible] போய் கால் உருவி விட்டதில் குணம்
[illegible] ஒவ்வொரு நாளும் என் வருகைக்கு அந்த
[illegible] காத்துக்கொண்டிருந்தது.

[illegible] ஏதாவது சொல்லி உள்ளே வருகிறார்
[illegible] அவர்களின் வீடே வாசலில் உட்கார்ந்து
[illegible] அப்படியே மடக்கித் திருப்பி அனுப்ப
[illegible]

[illegible] தோழி நிறைய கற்றுக் கொண்டாள்.
[illegible] பார்க்கவும், எலும்புகள் பற்றியும், தசைகள்
[illegible] கற்றுக் கொடுத்தேன்.
[illegible] சூதக வலி பற்றி கேள்வி கேட்டாள்.
[illegible] விவரித்தேன். ஆண் - பெண் கூடல்களில்
[illegible] சிக்கல்கள் பற்றி சந்தேகம் கேட்டாள்.
[illegible] அமைப்பு பற்றியும் விந்தினுடைய பயணம்
[illegible] விவரித்தேன். நப்பின்னையை நிற்கச்சொல்லி
[illegible] வீட்டுக்கொல்லைப்புறத்தில் மரங்களோடு
[illegible] நப்பின்னையின் தோழி விலகி நின்றாள்.
[illegible] உங்களை நினைத்தால் கர்வமாக இருக்கிறது."
[illegible] குரலில் குதூகலம் பொங்கக் கூறினாள்.

[illegible] என்று?" என்று வினவினேன்.

[illegible] அழகி. பருவப்பெண். நன்றாகக் கேள்விகள்
[illegible] கேள்விகள் ஆண் - பெண் பற்றியவை. காமம்
[illegible] ஆனாலும் சிறிதுகூட ஏமாற்றம் இன்றி

இரும்பைப் பொன்னாக்குவது எப்படி [illegible]
போல மிகச் சாதாரணமாகப் பேசுகிறீர்கள். [illegible]
இருக்கிறது. ஆனாலும் சந்தேகமாக இருக்கிறது [illegible]

"என்ன சந்தேகம்?"

"உண்மையிலேயே என் தோழி [illegible]
ஆர்வமுமில்லையா. எனக்கே சில இடங்களில் [illegible]
கேள்விகள் பார்த்து வியப்பு ஏற்பட்டது. [illegible]
அதிகரித்தது. எவ்வளவு கெட்டிக்காரி [illegible]
எழுந்தது."

"உன் தோழி கெட்டிக்காரிதான் நப்பின்னை [illegible]
உண்மையானவள் அல்ல. நாம் இரண்டு [illegible]
இருக்க ஆசைப்படுவோமா என்ற [illegible]
எழவேயில்லை. மாறாக இங்கிருக்கின்ற [illegible]
அவளோடேயே இருக்க வேண்டுமென்ற [illegible]
அதிகமாக இருந்தது. நப்பின்னையைப் [illegible]
இல்லை. அது சுயநலம். சுயநலத்தின் [illegible]
உண்மையாக இல்லாதவர்கள் மீது எனக்கு [illegible]
உண்மையில்லாது தந்திரமாக இருப்பவர்கள் [illegible]
மதிப்பே வராது. அரசியலில் இம்மாதிரியான [illegible]
தந்திரம்மிக்க ஆண்களை நான் அறிவேன். [illegible]
எங்கேனும் அடிபட்டு சறுக்குவார்கள். [illegible]
இருப்பதால் சிதறிப் போவார்கள்.

இங்கு என்ன நோக்கம் அவளுக்கு [illegible]
வேண்டும். நப்பின்னையின் நலன். [illegible]
ஏற்படுகின்ற பலன் என்றிருக்க வேண்டும். [illegible]
நலனை சிறிதும் லட்சியம் பண்ணாது [illegible]

[illegible] பார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றபோது அவள்
[illegible] என்ற நினைவுதான் எனக்கு ஏற்படுகின்றது."

[illegible]தான் அவளைப் பற்றி சலனமேயில்லாமல்
[illegible]?"

[illegible] அபிப்பிராயம் வராதபோது சலனம் எப்படி வரும்.
[illegible] என்ன பலன் என்று யோசித்தால் நானும்
[illegible] செய்ய வேண்டியிருக்கும். தோழி சுகமாக
[illegible] என்ன கொஞ்சம் மக்கான ஆண்பிள்ளை
[illegible] புருஷனாக வரவேண்டும். அப்போதுதான்
[illegible] சிறப்பாக இருக்கும்."

[illegible] தெளிவு, தெளிவு... இதுதான் என் புருஷன்.
[illegible] புரிகிறது."

[illegible] என்னை இழுத்துத் தழுவிக் கொண்டாள்.
[illegible] முத்தமிட்டாள். மரங்களின் பின்னாலிருந்து
[illegible] சிரிப்பொலிகள் கேட்டன. ஆனால், நப்பின்னை
[illegible]வில்லை.

[illegible] வீடு உங்களைப் புரிந்து கொண்டது. உங்கள் வீடு
[illegible] புரிந்துகொள்ளுமா?" நப்பின்னை கவலையோடு
[illegible]

[illegible] இருவருக்கும் நடுவே வேறு எவருமில்லை. என்
[illegible] ஆரம்ப காலம் முதற்கொண்டு ஒட்டவில்லை. என்
[illegible] மீது எனக்கு மிக மதிப்பு. அவர் யாரோடும்
[illegible] மாட்டார். சகோதரர்கள் அவரவர் மனைவியை,
[illegible]களைச் சுற்றி சுற்றி வருபவர்கள். மேலும் நமது
[illegible] இராஜேந்திரரைச் சுற்றி இருக்கப் போகிறது.
[illegible] இன்னும் வடக்கே போகப் போகிறாராம்."

"இன்னும் வடக்கே என்றால்?"

"கொள்ளிடக்கரை தாண்டி [illegible]
வழியில் மிகப்பெரிய கோட்டையும் [illegible]
அங்கு குடியேறப் போகிறாராம்."

"செழுமையான இடமா?"

"மிக அற்புதமான இடம். கொள்ளிடம் [illegible]
பாசனம். அருகே உடையார்குடி என்ற [illegible]
அரண்மனை சுற்றியுள்ள தெருவில்தான் [illegible]
இருக்கும். நாலு கட்டு வீடு, ஒவ்வொரு [illegible]
வீட்டையும் சுற்றி போர்வீரர்களுக்கான [illegible]
அதற்கப்பால் குதிரை வீரர்களுக்கான [illegible]
அதற்கப்பால் யானை படைகளுக்கான [illegible]
அதற்கப்பால் வெறுங்கை வீரர்களுக்கான [illegible]
அதற்குப் பிறகு வயல்வெளிகள். [illegible]
வணிகர்கள் என்று நகரம் அற்புதமாக [illegible]
போகிறது. நடுமத்தியில் மாதண்ட நாயகர் [illegible]
அரண்மனை இருக்கும். அங்கிருந்து ஒரு [illegible]
செய்தால்தான் இங்கே உன் வீட்டிற்கு [illegible]

"அவசியம் ஏற்பட்டாலொழிய [illegible]
எனக்கு விருப்பமில்லை. எனக்கு நீங்களே [illegible]

திருமணத்திற்கு முன்பே மிக இறுக்கமான [illegible]
ஆண்-பெண் நாங்கள் இருவராகத்தான் [illegible]
திருமணம் நடந்த பிறகு அந்த பந்தம் [illegible]
பரஸ்பர மரியாதை என்பது காதலாக மாறி, [illegible]
காமமாக வெளிப்படுகிறபோது ஒரு [illegible]
கொடுத்தது போல ஒரு நிலை ஏற்படுகிறது.

[illegible] மாட்டுவண்டிகளில் குடும்பத்திற்கான பாத்திர
[illegible] ஏற்றப்பட, தஞ்சையை நோக்கிப்
[illegible] ஊர் தாண்டியதும் நான் அவளுக்கு ஒரு
[illegible] பரிசளித்தேன்.

[illegible] அளவில்லாத சந்தோஷம். தஞ்சை
[illegible] குதிரையை எப்படிச் செலுத்துவது என்பதை
[illegible] தெளிவாகக் கற்றுக்கொண்டாள்.

[illegible] அருண்மொழிபட்டர் வீட்டில் முதல் நாள்
[illegible] ஏற்பாடாயிற்று. தஞ்சையைத் தாண்டிய ஒரு
[illegible] நாங்கள் தங்க ஏற்பாடாயிற்று.
[illegible] போகும் வீதியோரம் பாடசாலைகள்
[illegible] பாடம் சொல்லித் தரும் ஆசிரியர் குடியிருப்
[illegible] இருந்தன. அதைத் தாண்டி நிர்வாகத்திலிருக்கும்
[illegible] வீடுகள் இருந்தன. உள்ளடங்கி உபதளபதி
[illegible] ஆரம்பித்தன.

[illegible] ஆறிலிருந்து பிரிந்து வரும் கால்வாய் வீட்டின்
[illegible] ஓடிற்று. பின்புறம் பெரிய கேணி இருந்தது.
[illegible] போக வழியிருந்தது. மச்சு வீடு. மாடியில்
[illegible] கீழே புழங்குவதற்கான இடம். ஊஞ்சல்
[illegible] மர நாற்காலியும், அதிகாரிகளே கொண்டு வந்து
[illegible] ர்கள்.

[illegible] மொழிபட்டர் மனைவியோடு வந்து வீடு சரியாக
[illegible] என்று பார்த்தார். நான்கு நாட்கள் கழித்து
[illegible] ளை, தளபதிகளை அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.
[illegible] உடம்பிற்கும், மனதிற்கும் பழகிப் போயிற்று.
[illegible] ஏதுமின்றி, பீடிகை ஏதுமின்றி, மயக்கம் ஏதுமின்றி,

சுற்றி வளைக்காமல் நேரடியாக இரண்டு [illegible] அணைக்கவும், அணைப்பை ஏற்கவும் முடிந்தது.

மழைக்காலம் தஞ்சையில் மிக ரம்மியமாக [illegible] அரசாங்கம், முழுவதுமாக தன் கவனத்தை உழ[illegible] திருப்பியது. சாலைகள் பராமரிப்பு துரிதமாக [illegible] வெள்ளப்பெருக்கில் சேதமேற்படாமல் [illegible] முன்கூட்டியே பத்திரப்படுத்தப்பட்டன. [illegible] ராமனுடைய கைகள் எவ்வளவு பெரியவை. [illegible] செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று அறிய ஆச்சரியம் [illegible] அவர் அறிவுத்திறன் வியக்க வைத்தது.

மாமன்னர் இராஜராஜர் பற்றிய நாட்டிய [illegible] பார்த்துவிட்டு நானும் நப்பின்னையும் [illegible] வந்தோம். என் அப்பாவும், அம்மாவும் எங்களை[illegible] வந்து இரண்டு நாள் தங்கி அவர்களும் இராஜ[illegible] பற்றிய நாட்டிய நாடகம் பார்த்தார்கள். தெக்[illegible]

''காசு வைத்திருக்கிறாயா. பதினோரு [illegible] வைத்து இராஜராஜருக்கு ம்ருத்யுஞ்ஜய [illegible] பண்ணலாம் என்று தோன்றுகிறது.'' அப்பா [illegible]

கேட்பதற்கு முன்பு நப்பின்னை கை வளை[illegible] கழட்டிக் கொடுத்தாள்.

''நீ செய்த காரியம் நல்லது. உங்களுக்கு ஒரு [illegible] பிறக்கட்டும்'' என்று சொல்லி அப்பா அந்த வளை[illegible] வாங்கிக் கொண்டார்.

சுந்தரப்பெருமாள் கோயிலில் ம்ருத்யுஞ்ஜய [illegible] நரசிம்ம உற்சவமும் இராஜராஜருக்காக நடந்தன. [illegible] மொழிபட்டரைத் தவிர யாருக்கும் சொல்[illegible]

[illegible] கிருஷ்ண ராமன் நேரில் வந்திருந்து [illegible] நாலு நாழிகைகள் இருந்து அந்தணர்களுக்கு [illegible] கொடுத்துவிட்டுப் போனார்.

21

[illegible] விஜயீ பவ.

[illegible] கேசவன் நாராயணன்.

[illegible] தேசத்தின் உபதளபதி. என் திருமணம் என் [illegible] தஞ்சையில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. [illegible] அணைத்துக் கிடந்தபோது நடுநிசியில் உடம்பு [illegible] அன்று இரவு மிக மூர்க்கமான காமத்தில் நாங்கள் [illegible] பேரும் ஈடுபட்டோம். அது உயிர் தரிப்பு வேளை. [illegible] நப்பின்னை உணர்ந்தாள்.

[illegible] நடந்துவிட்டது'' என்று முனகினாள். எனக்கும் [illegible] ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டது.

[illegible]காலத்தில் படைவீரர்களுக்குக் கடுமையான [illegible] தடைப்பட்டன. நப்பின்னை சூலுற்றது [illegible] வீட்டிற்குப் போக மறுத்துவிட்டாள். உதவிக்கு [illegible] தாயும், தோழியும் வந்திருந்தாள். பதினைந்து நாட்கள் [illegible]தார்கள்.

[illegible] ஊருக்குப் போயேன். நான் இருந்து உன் புருஷனைப் [illegible] கொள்கிறேன்.'' வேகமாக தோழி சொல்ல, ''நான் [illegible] போக மாட்டேன். உன்னையும் தங்க விட [illegible] கிளம்புங்கள் இரண்டு பேரும்.'' நப்பின்னை [illegible] விட்டாள்.

சுற்றியிருந்த படைவீரர்களின் வீட்டுப் [illegible] செய்ய, நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு [illegible] அவள் கரு வளர்ந்தது.

சூலுற்ற மனைவியோடு வாழ்வது ஒரு [illegible] கலை. எல்லாப் பெண்களையும் [illegible] பார்க்கின்ற ஓர் தன்மை எனக்குள் அதிகரித்தது.

படைவீரர் பெண்மணிகள் என்னைக் [illegible] னார்கள். அதனால் படைவீரர்கள் [illegible] பிள்ளைப்பேறுக்கு முன்கூட்டியே மருத்துவ[illegible] சொல்லியிருக்க, வீடு எல்லா நேரமும் பரபரப்பாக [illegible] என்னைவிட படைவீரர்கள் அதிகம் [illegible] இருந்தார்கள்.

இராஜேந்திர சோழர் சொன்ன உத்தரவு[illegible] நாயகம் எழுத, அதை நான் சரிபார்த்து [illegible] போது செய்தி வந்தது. ஆண்குழந்தை. [illegible] உத்திரட்டாதி நட்சத்திரம்.

உள்ளே கனத்த நிம்மதி பரவியது. [illegible] மூத்தோர்களைத் தொழுதேன். இராஜேந்திர[illegible] உத்தரவுக்காக சட்டென்று நுழைய, [illegible] அணைத்துக் கொண்டார்.

பதினோரு பொற்காசுகளைப் [illegible] "குழந்தைக்கு நகை செய்து போடு" என்று [illegible]

முதல் பரிசே குழந்தைக்கு அரசருடைய [illegible] எல்லோரும் வியந்தார்கள்.

ஒரு மாதம் கழித்து நப்பின்னை [illegible] வீட்டிற்குப் புறப்பட்டாள்.

[illegible] மகனைத் தழுவி முத்தமிட்டேன்.

[illegible] ஒன்றரை வயது ஆகும் வரை [illegible]லிருப்பதாகவும், குழந்தைக்குப் போஷாக்கான [illegible] தானும் தன் உடம்பைத் தேற்றிக்கொண்டு [illegible] வருவதாகவும் கூறினாள். குழந்தையோடு அவள் [illegible] செய்து வருவது கடினம் என்பதால் என்னை வரச் [illegible]. குத்துமதிப்பாக இரண்டு மாதத்திற்கொரு [illegible] வருவேன் என்று நான் உறுதி அளித்தேன்.

[illegible]கொண்டு உதடுகளில் முத்தமிட்டாள்.

[illegible] பிரிவது போலிருக்கிறது." இன்னும் [illegible] கொண்டாள். இரண்டு பேரும் தழுவிக் [illegible] தொட்டிலிலுள்ள குழந்தையை உற்றுப் [illegible]. குழந்தை சிரித்தது. கிளம்பும் நேரத்தில் [illegible] நப்பின்னையின் தாய் வந்தாள்.

[illegible] வருடத்திற்கும் மேல் ருசியாக வீட்டு சமையல் [illegible]டுவிட்டு இப்போது வேறு எங்கெங்கோ சாப்பிட [illegible]மென்றால் சிரமமாக இருக்கும். அதனால் மிகவும் [illegible] அவளுடைய தோழியை இங்கே விட்டுவிட்டுப் [illegible]தாகவும், அவளும் வைத்தியம் கற்றுக்கொள்ள மிகப் [illegible] ஆவலோடு இருப்பதாகவும் சொன்னாள். நான் [illegible] அந்தப் பெண்மணியைப் பார்த்தேன். பேசித் [illegible] அந்த தோழியைக் கூட்டி வந்திருப்பாளோ [illegible] எண்ணம் ஏற்பட்டது. நப்பின்னை எந்தவித [illegible] மாற்றாமல் அமைதியாக இருந்தாள்.

[illegible] ஒரு போர் வீரன். உபதளபதி. எல்லா இடத்திலும் [illegible] உணவுதான் சாப்பிட வேண்டும் என்ற கொள்கை [illegible] கொண்டால் என்னால் வாழவே முடியாது.

எந்தவித உணவுக்கும் எப்போதும் நான் [illegible]
இருக்கிறேன். உணவு ருசியிலும், வாழ்வு [illegible]
அகப்படவே இல்லை. அவள் வைத்தியம் [illegible]
காந்தளூர்சாலை போவது நல்லது. செய்வன [illegible]
சாலையில் அடிப்படை விஷயத்திலிருந்து [illegible]
தருவார்கள். காந்தளூர்வரை போகமுடியாவி[illegible]
நாகையிலுள்ள கடிகையில் வைத்தியம் கற்றுக்கொ[illegible]
நான் ஓலை தருகிறேன்'' என்று சொன்னேன்.

அந்தப் பெண் உற்சாகமாகத் தலையாட்டியது. [illegible]
எப்பாடுபட்டேனும் வைத்தியம் கற்றுக்கொள்ள [illegible]
என்பது அந்த தலையசைப்பில் தெரிந்தது. நப்பின்னை[illegible]
தாய் சோர்வுற்றாள். நப்பின்னை என் அருகே [illegible]
கைகோத்துக் கொண்டாள்.

''உம்முடைய கட்டுடலில், கள்ளமற்ற பேச்சில் [illegible]
காதல் இருந்தது. இப்போது வெறும் காதல் மட்[illegible]
உம்மீது மிகப் பெரிய மதிப்பு வந்துவிட்டது. [illegible]
என்னை நேசிக்கிறீர் என்பதை இந்த செய்கை மூலம் [illegible]
கொண்டேன். என் சொந்தமே உமக்கு தவறான [illegible]
னாலும் திடமாக நின்று என்னை நேசிக்கிறீர். [illegible]
பதிலுக்கு அவ்விதமாகவே நேசிப்பேன்'' என்று [illegible]
நமஸ்கரித்துவிட்டுப் போனாள்.

தெளிவான பிரிவு என்பதால் ஒரு நாள்தான் [illegible]
இருந்தது. ஒரு இரவுதான் தூக்கமில்லாமல் இருந்த[illegible]
வேலைகளில் மூழ்குகின்ற வேகம் வந்துவிட்டது. [illegible]
மூன்று நாட்களுக்கு ஒரு முறை கோட்டை காவ[illegible]
நடுவேயும், யானைக் கொட்டடியிலும், [illegible]
தொழுவத்திலும், பாடிக்காவல் இடத்திலும், மூன்[illegible]

[illegible]வும், என்னுடைய முறையை
[illegible]ண்டேன்.

[illegible] கேசவன் நாராயணன் எங்கும் இருப்பார்,
[illegible] இருப்பார் என்ற எண்ணம் ஏற்பட்டதால் காவல்
[illegible]மாக இருந்தது. இரவு ரகசியப் பயணம்
[illegible] அருண்மொழிப்பட்டரை வேல்முனையில்
[illegible]ார்கள். அனுமதி இல்லாமல் அரண்மனைக்குள்
[illegible]யாது என்று கிருஷ்ணன் ராமனை தடுத்து
[illegible]கள்.

[illegible] ராமன் தன் முகத்தைக் காட்டி யாருடைய
[illegible] என்றார். காவல் கூட்டம் ஒரு கணம் திகைத்தது.
[illegible]பதி கேசவன் நாராயணன் அனுமதியில்லாமல்
[illegible] சோழரே இந்த இடம் தாண்ட முடியாது என்று
[illegible]மாகச் சொல்லிவிட்டது.

[illegible]போது நான் கேசவன் நாராயணனுக்கு எங்கே
[illegible] என்று கேட்க, அவரை பல்லக்கிலிருந்து இறக்கி
[illegible] உட்கார வைத்துவிட்டு எனக்கு ஆள்
[illegible]னார்கள். கால் நாழிகை ஆசனத்தில்
[illegible]படியே தூங்கினார். போய் காலில் விழுந்து
[illegible]தேன். ஆனால், மன்னிப்பு கேட்கவில்லை.

[illegible] நாயகர் இராஜேந்திர சோழனையே நிறுத்த
[illegible] என்று இவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இது கொஞ்சம்
[illegible] இல்லை.'' அவர் கோபமாகக் கேட்டார்.

[illegible] நேர காவலில் கெடுபிடிகள் அதிகரித்ததை
[illegible]. அவர் சமாதானமானார். ஒரு முறை
[illegible]ில் பயணப்பட்ட குந்தவை நாச்சியாரை
[illegible]விட்டார்கள். ஆனால், தந்திரமாக ஒரு காரியம்

செய்துவிட்டார்கள். பல்லக்கில் பின்பக்கம் [illegible]
பேரை நீக்கி ஒற்றர்கள் சேர்ந்துகொண்[illegible]
குந்தவையின் ஆட்கள், பின்பக்கம் [illegible]
என்று பயணம் போயிற்று. அவர் இராஜ[illegible]
சந்திக்கப் போனது விடியல் [illegible]
தெரிந்துவிட்டது. நான் அருண்மொழி [illegible]
அனுப்பிவிட்டேன். பல்லக்கு [illegible]
திரும்பிவிட்டார்கள். நான் பின்பக்க [illegible]
விடுதலை செய்து அனுப்பினேன்.

அவர்கள் போய் சேர, குந்தவைக்கு [illegible]
மாமன்னர் இராஜராஜர் அதிகம் [illegible]
செய்தி வந்தது.

'யாரவன் கேசவன் நாராயணன்' என்று [illegible]
எழுந்ததாகச் செய்தி வந்தது. குந்தவை[illegible]
தைரியத்தில் நான் போய் நின்றேன். [illegible]

"அக்கன். கவனித்தீரா. என்னைச் [illegible]
என்னைப் போலவே அமைதியானவர்கள். [illegible]
சோழனை சுற்றியுள்ள ஆட்கள் இராஜேந்திர [illegible]
போலவே ஆரவாரமாக இருக்கிறார்கள் [illegible]
சப்தமிட்டார்.

"என்ன பதில்" அக்கன் வினவினார். "[illegible]
வாழ்க்கை அப்படியாகிவிட்டது. மாமன்னர் [illegible]
ராஜரால், அவர் படையெடுப்பால் நாலா[illegible]
கிளர்ந்து எழுந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். [illegible]
சோழரை கவனமாகப் பார்க்க வேண்டிய [illegible]
தேசத்தின் எல்லைகளை தீவிரமாகக் [illegible]

[illegible] நிர்ப்பந்தம் எங்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது.
[illegible] அதிகமாக எதிரிகள் அதிகமாவார்கள். எதிரிகள்
[illegible] போர் அதிகமாகும். போர் அதிகமானால் வெற்றி
[illegible] ஏற்படும். வெற்றி அதிகமாக எதிரிகள்..." நான்
[illegible] இராஜராஜர் கையை உயர்த்தி "அமைதி" என்றார்.

[illegible] வந்து நெஞ்சில் குத்தினார். "இது உண்மை.
[illegible] முடியாத உண்மை. இந்த இளைஞனுக்குப் பகல்
[illegible] தந்து அனுப்பு அக்கன்" என்று சொல்லிவிட்டு
[illegible] நோக்கிப் போய்விட்டார்.

[illegible] என்ற வேதனை எனக்குள்
[illegible]மாகிவிட்டாரோ என்ற வேதனை எனக்குள்
[illegible] குந்தவை பிராட்டியார் சிறிய பணமுடிப்பை
[illegible] கையில் திணித்தார். "நீ பேசியது அத்தனையும்
[illegible] வார்த்தைகள். இராஜேந்திர சோழனை
[illegible] பார்த்துக் கொள்" என்று புன்னகை செய்தார்.
[illegible] அரசரைப் பின்தொடர்ந்தார்.

[illegible] பொற்காசுகள் நிரம்பிய துணிப்பையோடு நான்
[illegible] நாயகர் இராஜேந்திர சோழர் இருக்குமிடத்திற்கு
[illegible] அங்குள்ள அருண்மொழிப்பட்டரிடம் அந்தப்
[illegible] சமர்ப்பித்தேன்.

[illegible] அத்தனையும் இங்கு வந்துவிட்டது
[illegible] சோழருக்குப் பரமானந்தம். உன்னை
[illegible]க்குள்ளேயே தங்க வைக்கவேண்டும்
[illegible] கோட்டைக் கதவு திறந்ததும் யானை முற்றம்
[illegible] யானை முற்றம் தாண்டி மிகப்பெரிய வெளி
[illegible] அந்த வெளியின் ஈசான்ய மூலையில் கிருஷ்ணன்
[illegible] பிரம்மராயரின் குடியிருப்பு இருக்கிறது. அதை
[illegible] தரச் சொல்லியிருக்கிறார்."

"அப்போது ஐயனுக்கு இடம்?'' நான் [illegible] கேட்டேன்.

"ஐயன் ஓய்வு பெறுகிறார். பெருவுடையார் கோயி[illegible] அருகே உள்ள குடியிருப்பு நகருகிறார். ஆனால் [illegible] உனக்குத் தற்காலிகம்தான்.''

"ஏன்?''

"நாம் இன்னும் வடக்கே நகருகிறோம்.''

"புதிய கோட்டை கட்டுகிறோமா?''

"ஆமாம்.''

"அடுத்த மாதம் வேலை துவங்கும். உனக்கும் [illegible] வரும். கோயில் கட்டுவதைவிடவும் மிகக் கவனமான கடினமான வேலை கோட்டை எழுப்புவது கோட்டைக்குள்ளே நகரம் ஸ்தாபிப்பது.''

அயராது நான் எங்கேனும் நகர்ந்து கொண்டிரு[illegible] ஆயினும் இரண்டு மாதத்திற்கொரு முறை நப்பின்னை[illegible] போய் சந்தித்துவிட்டு வந்தேன். குழந்தையைக் [illegible] விட்டு வந்தேன். சோழ மண்டலத்தில் நான் [illegible] கெட்டிக்காரன் என்ற எண்ணம் எனக்குள் இருந்தது [illegible] முறை தகர்ந்தது.

மிகுந்த சாமர்த்தியசாலிகளாய் சிற்பிகளும் தச்சர்களும் ஒற்றர்களும், மந்திரிகளும், வியாபாரிகளும், [illegible] தளபதிகளும் என்னைத் திகைக்க வைத்தார்கள்.

மாமன்னர் இராஜராஜரின் தமக்கையார் குந்தவை நாச்சியார் ஒரு குத்துவிளக்கு. இராஜராஜர் மாதேவி[illegible]

[illegible] கோயில் விளக்கு. மன்னரின் பஞ்சவன் [illegible] அகல்விளக்கு. அதே நேரம் மாதாண்டநாயகர் [illegible] சோழருடைய அனுக்கியார் பரவை நாச்சியார் [illegible] தீப்பந்தம். ஓடுகிற குதிரையிலிருந்தபடி ஈட்டி [illegible], கத்தி வீசுவதையும், அம்பு தொடுத்து குறி [illegible] அடிப்பதையும் வியந்து வியந்து பார்ப்பேன். ஓவியம் [illegible] ஜுரத்திற்கு மருந்து கலப்பதையும், [illegible] காய்கள் நறுக்குவதையும் கண்டு வியந்தேன்.

[illegible] தெரியாதது ஒன்றுமில்லை என்று ஒரு [illegible] நெஞ்சு நிமிர்த்தி பேச முடியுமா. அவரால் [illegible] நான் அவரைப் பற்றி வியந்து வியந்து நப்பின்னை [illegible] பேசினேன். நப்பின்னை திரும்பத் திரும்ப கேள்வி [illegible] அவரைப் பற்றி புரிந்து கொண்டாள்.

[illegible], தொண்டை நாடு திருவொற்றியூர் வரை [illegible]பட்டேன். கடற்கரை ஓரமாக உப்புக்காற்றில் [illegible]படி பயணப்படுவது சந்தோஷமாக இருந்தது. [illegible]ல்லாம் நப்பின்னையை அழைத்துவரவேண்டும் [illegible] தோன்றியது.

[illegible] ஓடத்துவங்கினான். பேசத் துவங்கினான். [illegible]லை விட்டுவிட்டு பசும்பாலுக்குத் தாவினான். [illegible] விரும்பினான்.

இவன் வைதீகனாம். அப்பா ஜாதகக் கட்டம் [illegible] தெள்ளத் தெளிவாக சொல்கிறார். வேறு [illegible] மூன்று பேரும் இதை உறுதிப்படுத்தினார்கள்.

"[illegible]லென்ன?'' நான் பதில் சொன்னேன்.

"அதனால் இவனை தஞ்சைக்கு அழைத்து [illegible]
போய் வேதனைப்படுத்துவானேன். ஒரு [illegible]
வளருகின்ற இடம் எங்கள் கிராமம்தான். [illegible]
குழந்தையை என் அப்பாவிடமே [illegible]
வரலாமென்றிருக்கின்றேன். என் அப்பா [illegible]
உங்களுடைய தகப்பனாரும் அவன் மீது [illegible]
பிரியமாக இருக்கிறார். உங்களுடைய [illegible]
அவனைக் கண்டால் உருகுகிறார். [illegible]
தமையன்களும் அவனுடைய துடுக்கைப் பார்த்து [illegible]
பின்னால் சுற்றுகிறார்கள். மொத்த கிராமமுமே [illegible]
பின்னால் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது" என்று பல [illegible]
சொன்னாள். நானும் அதைக் கண்கூடாகப் பார்த்[illegible]

திடுமென்று ரிக்வேதம் சொல்லி, ஒரு வீட்டு [illegible]
பவதி பிக்ஷாந்தேஹி என்று கூவுகிறான். ஏதோ [illegible]
வாங்கி நண்பர்களுக்கு தந்து விடுகிறான். [illegible]
யாராவது நெல்லிக்கனி பிக்ஷையாக எனக்குத் [illegible]
என்று அலுத்துக் கொள்கிறான். கிராமம் [illegible]
அப்படித் தந்தால் அவன் வேதம் சொல்லி [illegible]
தருவானாம்.

"நப்பின்னை இங்கிருந்து தஞ்சைக்கு [illegible]
போனால் இவன் சிரமப்படுவானோ?"

"நிச்சயம்."

ஒன்றரை வருடம் கழித்து ஒரு நல்ல நாளில் [illegible]
குழந்தையை தன் தகப்பனிடமும், என் தகப்பனி[illegible]
கொடுத்துவிட்டு என்னோடு குதிரையேறினாள். [illegible]
பிரிகிறோமே என்ற சிறிய கவலைகூட [illegible]
தஞ்சைக்கு வந்து சேர்ந்தாள்.

[illegible] விட்டுவிட்டு வந்தவளைப் பார்த்து
[illegible] திகைத்துப் போனார்.

[illegible] நாயகர் இராஜேந்திர சோழரின் அனுக்கியார்
[illegible]யாருக்கு அது பிடித்திருந்தது.

[illegible] தாயார்களல்ல. தாதிகளல்ல. நீ உபதள
[illegible]" என்று கட்டிக்கொண்டாள்.

[illegible] பெண்டிரைப் போல் வாழ முடியாது."
[illegible] செய்கையை உறுதி செய்தாள்.

[illegible]யால் பரவை நாச்சியார் நெருக்கமாக பரவை
[illegible] என்னுடைய செய்கையைப் பற்றி
[illegible] நாயகர் இராஜேந்திர சோழருக்கு அதிகம்
[illegible]

[illegible] ஓட்டுவது எளிது. ஆனால், தேர்கள் ஓட்டுவது
[illegible] சக்கரங்களும் வளைந்த விற்களும்
[illegible] இரண்டு பேர் போகும் தேரில் பரவையாரும்,
[illegible] பல இடங்களுக்குப் பயணம் செய்தார்கள்.

[illegible] அருகே கோட்டை வளர வளர, பல
[illegible] குடந்தைக்கு அருகே போய் குடியேறினார்கள்.

[illegible] விடியற்காலையில் அருண்மொழிபட்டர்
[illegible]னார். வாரி சுருட்டிக் கொண்டு எழுந்தோம்.

[illegible] போய் உன் மகனைப் பார்த்துவிட்டு வா.
[illegible]தூரம் போக வேண்டியிருக்கிறது. உன்
[illegible] நம்மோடு வர வேண்டுமென்று பரவை
[illegible] விரும்புகிறார்கள்."

“அப்பபடியா, எவ்வளவு தொலைவு?”

அருண்மொழிபட்டர் தயங்கினார்.

“மேலைச்சாளுக்கியம் கல்யாணியை

படையெடுத்துப் போகிறோம்.

உடனடியாக புருஷனும், மனைவியும்

பார்த்துவிட்டு வாருங்கள்.

மாதங்கள் ஆகலாம் திரும்புவதற்கு.”

கவலை இருந்தது.

என் கிராமம் வியப்பில் மூழ்கியது.

“திடீரென்று இரண்டு பேரும்

பிள்ளைப் பாசம் விரட்டுகிறதா?” என்று

ஆனால், பிள்ளை எங்களருகே

மில்லாமல் ஓடி ஒளிந்து கொண்டான்.

சித்தப்பனிடமும் தாவி கட்டிக்கொண்டான்.

மனைவியிடம் போய் ஒட்டிக்கொண்டான்.

அவன் தரையில் ஸ்ரீசக்கரம் வரைந்த

காட்ட சொன்னார்கள். பூஜை செய்யும்

பார்க்கச் சொன்னார்கள். வலுக்கட்டாயமாக

கொஞ்சியபோது என்னை விலக்கி “நீ

கேட்டான்.

எனக்கு பதில் சொல்லத் தெரியவில்லை.

அவனை வாங்கி நெற்றியில் முத்தமிட்டு

விட்டாள்.

“இவரைப் பற்றி உங்களில் யாருக்கு

இவருடைய கம்பீரம். கௌரவம், செல்வாக்கு

நீங்கள் ஏதாவது கேள்விப்பட்டிருக்கிறீர்களா? ஒரு

தயிர்சாதம் என் புருஷன் சாப்பிடுவார் என்ற

தைதான் இந்தக் கிராமத்தில் கேள்விப்பட்டிருக்

அருண்மொழிபட்டரும், கிருஷ்ணன் ராமனும்,

பிராட்டியும், மாமன்னர் இராஜராஜனும்,

நாயகர் இராஜேந்திர சோழரும், அவருடைய

பரவை நாச்சியாரும், மற்றுமுள்ள தளபதிகளும்

மீது அளவற்ற மரியாதையும் பாசமும்

இருக்கிறார்கள்.

தெருவோரம் நின்று துணியை மேலே

வாழ்க வாழ்கவென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்

இவர் மாதாண்ட நாயகருக்கருகே தோள்

நடந்து வருகிறார்.

நிறைய பொற்காசுகள் பார்த்திருப்பீர்கள்.

உயரத்திற்கு இரண்டு மூட்டை தங்க

பார்த்திருக்கிறீர்களா? எங்கள் வீட்டில்

வந்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோட்டை

கணக்கு ஒப்படைத்து காசு வாங்கிப் போகிறார்கள்.

வீரர்களுக்கு தலைவராக இருந்தவர் இப்போது ஆயிரம்

வீரர்களுக்குத் தலைவராக இருக்கிறார். நீங்கள் மட்டுமல்ல,

குழந்தையும் எங்களைப் புரிந்து கொள்வான்.”

கொஞ்சம் கோபத்தோடும் அலுப்போடும் சொல்லி

யாரோ சமாதானம் செய்ய முன்வந்தார்கள்.

உதறினாள். வாசலுக்கு வந்தாள். இரண்டு பேரும்

கிராமங்கள் தாண்டி தஞ்சைக்குள் புகுந்தோம்.

மாதாண்டநாயகர் இராஜேந்திர சோழர் பரவை

நாச்சியாருடன் வடக்கு நோக்கி அருண்மொழி பட்டருடன்

மேலைச்சளுக்கியம் நோக்கி நகர்ந்துவிட்டதாக செய்தி வந்தது. பின்தொடர்ந்து வந்து சேர்ந்து கொள்ளுமாறு உத்தரவு இருந்தது.

வீட்டிலுள்ள முக்கியமான ஓலைகளையும் பொற்காசுகளையும் முதன்மந்திரி கிருஷ்ணன்ராமனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு ஆயிரம் வீரர்களோடு நாங்கள் வடக்கு நோக்கிக் கிளம்பினோம். கிளம்பிய நேரம் நல்ல நேரமா தெரியவில்லை. அதுபற்றி எங்களுக்கு அக்கறை இல்லை.

மாமல்லபுரத்திலிருந்து திருவான்மியூர் போய், திருவான்மியூரிலிருந்து மயிலை சென்றடைந்து, மயிலையிலிருந்து திருவொற்றியூர் போய் அங்கிருந்து கீழைச் சாளுக்கியம் நகர்ந்து, கீழைச் சாளுக்கியத்தில் முக்கியமான சாலை பிடித்து மேலைச் சாளுக்கியம் நோக்கி விரைவாக நகர வேண்டும் என்பது திட்டமாக இருந்தது.

திருவொற்றியூரில் இராஜேந்திரர் தங்கியிருந்தபோது அங்கு போய்ச் சேர்ந்துகொண்டோம். கோயில் மண்டபத்தில் அவரைச் சந்தித்தோம். தாக்குதல் திடுமென்று இருக்க வேண்டுமென்பதால் பல்வேறு திக்கிலிருந்து படைவீரர்களைப் பிரித்து மறுபடியும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் குறிப்பிட்ட தினத்தில் ஒன்றுசேர வேண்டுமென்று மாதாண்டநாயகர் திட்டமிட்டிருந்தார்.

அருண்மொழிபட்டர் முன்னே போக, மாதாண்டநாயகரும், பரவைநாச்சியாரும் பின்தங்க, அவரோடு நானும் நப்பின்னையும் சேர்ந்திருந்தோம்.

இது மிகப் பெரிய பேறு என்று எனக்குத் தோன்றியது. விடியலில் எழுந்து படுக்கையில் அமர்ந்தபடி பே

தாரம் பார்த்தபடியே சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பது நாயகரின் பழக்கம் என்பது புரிந்தது. அவரின் பல எனக்குத் தெளிவாயின. ஆனால், என் வாழ்வு பெரிய மரண சம்பவத்தை அனுபவிக்கப் போகிறது எனக்குத் தெரியவில்லை.

22

விஜயீ பவ.

கேசவன் நாராயணன்.

தேசத்தின் உபதளபதி. நான் இறந்து ஆயிரம் களுக்கு மேல் ஆயிற்று. நான் என் இறப்பு பற்றி த்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

ராஜர் மக்களோடு நன்றாகக் கலந்து பேசுவார். மந்திரிசபையினரோடும் விவசாயிகளோடும் நெருக்கம் அதிகம். சபையோடு வாரம் ஒரு முறை என்பது ஒரு நியதியாகவே அவருக்கு இருந்தது. இராஜேந்திர சோழர் வேறு விதம். படை ளோடுதான் நெருங்கிப் பழகுவார். படைவீரர்களின் தான் இலக்கியம், படைவீரர்களின் பேச்சுதான் படைவீரர்களோடு கேலி செய்வதும் விளை சண்டையிடுவதும்தான் பொழுதுபோக்கு. படை ளின் அனுபவங்களைக் கேட்பதுதான் அவருக்குப் விருப்பம்.

பெரிய நாவாய்களில் கடல் கடக்கின்ற அனுபவத்தைப் வணிகர்களிடம் கேட்க மாட்டார். வணிகர்களுக்குப் கண்கள் அவர்களின் பொருள்கள் மீதிருக்கும். ஆனால்,

அவர்களோடு செல்கின்ற படைவீரர்களுக்கும் மீதுதான், கடல் மீதுதான் கண்ணிருக்கும்.

"கிழக்கே என்ன இருக்கிறது என்று சொல் வீசும்போது படகில் எப்படி நடக்கும்படி நடித்துக் காண்பி."

அனுபவப்பட்டவன் நடித்துக் காட்டும்போது வீரர்களிடம் குதூகலமாக கூச்சல் கிளம்பும். கோமாளித்தனமாக இருக்கும் என்பதால் விமர்சனங்கள் கிளம்பும். ஆனால், இராஜேந்திரர் அமைதியாக அதை உற்றுப் கொண்டிருந்தார்.

"பதினாறு அடி உயரம் உயரே எழும்பி, அடி வரை ஆழ்ந்து ஒரு நாவாய் போகும் நாட்கள் படகு இப்படித்தான் இருக்குமென்றால் மிகப் பெரிய போராட்டம் உண்டா."

துணியில் வரையப்பட்ட நாவாய்களின் படங்களை உற்றுப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்.

"கடல் பயணம் செய்யும் உத்தேசம் உண்டா?" உள்ள தளபதி கேட்க...

"உண்டு."

"எப்போது?" என்று மறுபடி வினவ...

"பத்து வருடங்கள் கழித்து" என்று பதில் ஆடிப்போனேன்.

பத்து வருடங்கள் கழித்து என்ன வேண்டுமென்பதற்காக இப்போது உழைக்கக் கொண்

வெள்ளைத் துணியை விரித்துப் படத்தை உற்றுப் கொண்டிருக்கின்ற என் தலைவனை நான் வியப் பார்த்தேன். தந்தையோ, மகனோ, பாட்டனோ இவருக்குக் காதலல்ல. இவருடைய காதல் சோழ விஸ்தீரணம்.

நாடு வரை நல்ல பசுமை. திருவொற்றியூர் சிறிது தூரம் கீழைச் சாளுக்கியம் வரையில் திட்டுத் திட்டாய் பசுமை, கீழைச் சாளுக்கியத் வடமேற்காய் திரும்பி, மேலைச் சாளுக்கியம் நகருகிறபோது கட்டாந்தரையான நிலம். வெப்பமும், இரவெல்லாம் குளிருமாக கொடுத்தது. மூன்று பனை உயரத்திற்கு சுழற்காற்று உருவாக்கியது.

சாளுக்கியத்தின் ஆளுமைக்குட்பட்ட கிராமங் தாண்டி, மேலைச்சாளுக்கியத்தின் எல்லையை கொண்டு முன்னேறுகிற வரை எந்த எதிர்ப்பும் கிராமங்களில் உள்ள மக்கள் அமைதியாக இருந்தார்கள். படைவீரர்கள் தாண்டுகிறபோது தலைகுனிந்து பேசாதிருந்தனர். வாடிய முகங்களைப் பார்த்து, கூடை நிறைய அரிசியை தானம் கொடுக்க இராஜேந்திர சோழர் முன்வந்தபோது அந்த கிராமத்துத் தலைவன் பணிவாக மறுத்தான்.

"வாங்கினால் மேலைச் சாளுக்கியத்திலுள்ள வீரர்கள் அடிப்பார்கள். வாங்காது போனால் நீங்கள் அடிப்பீர்கள். என்ன செய்வது என்று தெரியவில்லை" என்று முனகினான்.

கூடையை யாரிடமும் கொடுக்காமல் நடுத்தெருவில் வைத்துவிட்டு வீரர்கள் விலகிப் போனார்கள்.

கடைசிப் படை போன பிறகு ஆவலாக [illegible]
அரிசியை ஏந்திப் பார்ப்பதும், கூடையை எடுத்து[illegible]
ஒரு குடிலுக்குப் போவதும் நன்கு தெரிந்தது.

“நமக்கு மன்னனோடுதான் போர். மக்களோடு [illegible]
மாதாண்டநாயகர் இராஜேந்திரர் கம்பீரமாகச் [illegible]

காவிரியின் கிளை நதிகள் பாயும் இடங்களில் [illegible]
வனங்கள் இருந்தன. நெடிய வயல்கள் இருந்தன. [illegible]
ஏற்பட்ட சலசலப்புகள் அடக்கப்பட்டன. [illegible]
பக்கத்திலிருந்து வந்த சோழப் படை சேர்ந்து [illegible]
சேர தேசத்தில் தங்க வைக்கப்பட்ட சோழப்படை [illegible]
நாள் பயணத்தில் வந்து சேர்ந்து கொண்டது.

மூன்று லட்சம் வீரர்கள் நிதானமாக [illegible]
சாளுக்கியத்தின் பெரிய கிராமங்களை, நல்ல நகரங்[illegible]
கடந்து அதன் தலைநகரான கல்யாணியை [illegible]
நகர்ந்தார்கள். ஒரு குன்றின் உச்சியிலிருந்து பார்க்[illegible]
சோழப் படையின் பிரமாண்டமும், அதன் [illegible]
புரிந்தது.

ஒரு கொடி அசைவில், கொம்பு ஊதலில் சோழப் [illegible]
நிற்பதும், நடப்பதும் பிரிவதும், சேர்வதும் [illegible]
குன்றிலிருந்து உணரப்பட்டன. நப்பின்னை [illegible]
கொள்ளாமல் வியந்தாள். பல்வேறு நகரங்களைக் [illegible]
எல்லா இடத்திலும் புலிக்கொடியை ஏற்றி, [illegible]
சாளுக்கியத்தில் குழப்பம் ஏற்படுவது மூலம் [illegible]
தேசத்திற்கு தரும் மேலைச் சாளுக்கியத் தொந்தரவு[illegible]
மக்களிடம் விவரித்து, சிலருக்குப் பரிசுகள் கொடுத்[illegible]
சிலருக்குத் தண்டனை வழங்கி படை முன்னேறிற்று

[illegible]னைந்து கல் தொலைவில் துங்கபத்ரை நதி இருந்தது.
[illegible] வெள்ளம் பெருக்கெடுத்து ஓடுவதாக செய்தி வந்தது.
[illegible]ளம் குறைந்தாலொழிய படை தாண்ட முடியாது
[illegible] எச்சரிக்கப்பட்டது.

[illegible] லட்சம் படைவீரர்கள் பரவலாக்கப்பட்டார்கள்.
[illegible] வரையில் இரு எ‍ற்று தயார் நிலையில் வைக்கப்
[illegible]ர்கள். போர்க்காலங்களில் வீடுகளில் தங்குவதை
[illegible]நாயகர் இராஜேந்திர சோழர் விரும்புவதில்லை.
[illegible] பெரிய ஆலமரத்தின் கீழ் கூடாரமடித்தார். ஆனால்,
[illegible] கூடாரத்திலும் தங்கவில்லை. ஆலமரத்தின் மறுபக்கம்
[illegible] அணுக்கியார் பரவையோடு, நான் இந்தப் பக்கம் என்
[illegible]யோடு உட்கார்ந்திருந்தேன்.

[illegible] காலையிலிருந்தே மனதிற்குள் ஏதேதோ
[illegible]சல்கள். இரவு எனக்குக் காவலிருந்தபடியால் பகல்
[illegible] சற்று கண்ணயர்ந்தேன். கனவுகள் மோசமாக
[illegible]ன. நப்பின்னை சேற்றில் மூழ்கிக் கொண்டிருக்
[illegible] ஓடிப்போய் காப்பாற்ற முயற்சிக்கிறேன். ஆனால்,
[illegible] கால்களும் உளையில் மாட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன.
[illegible] நகரவே முடியவில்லை. மெல்ல மெல்ல
[illegible] மூழ்கிக் கொண்டிருப்பதை அலறலோடு
[illegible]கிறேன்.

[illegible] உலுக்கி எழுப்பினாள்.

“[illegible]? பகல் நேரத்தில் சுற்றுப்புற சப்தம் தூங்குபவரின்
[illegible] புகுந்து ஏதேனும் எண்ணங்களைக் கிளறி
[illegible]டும். எனவே, பகலில் தூங்காதீர்கள்” என்று
[illegible] கொடுத்தாள்.

ஆனால், அன்றிரவு அவளுக்கு அருகே படுத்[illegible] தூக்கம் வரவில்லை. விதம் விதமாய் சிந்தனைகள் [illegible] கொண்டே இருந்தன. கையை எடுத்து தன் [illegible] வைத்துக்கொண்டு என் தோளில் முகம் சாய்த்[illegible] மாக மூச்சு விட்டு நப்பின்னை அழகாகத் தூங்கினாள்.

கரும் இருட்டில் இராஜேந்திரர் எழுந்து [illegible] கொள்வதும் மெல்லிய குரலில் பேசுவதும் [illegible] உணரப்பட்டன. ''வெள்ளம் வடிய ஒரு [illegible] இன்னும் ஒரு மாதமாவது இங்கு தங்கும்படியாக [illegible] என்று அவர் பேசுவது கேட்டது.

மெல்ல என் மனைவியின் முகத்தைத் [illegible] கொடுத்தேன்.

''யாருக்குக் கிடைக்கும் இப்படியொரு [illegible] போர்க்களத்தின் விளிம்பில் மனைவியோடு, [illegible] இருப்புக்கு வெகு அருகே படுத்துக் கிடப்பது. [illegible] இந்தப் பயணத்தை எளிதாகத் தாங்குகிறாயே இது [illegible] நப்பின்னை?'' நான் கேட்டேன்.

''அருகில் நீர் இருக்கிறீர் ஐயா. அதுதான் [illegible] நப்பின்னை ஒரே வாக்கியத்தில் பதில் சொன்னாள்.

''உண்மையா?''

''எனக்கு உங்கள் மீது பைத்தியம். மாறா [illegible] மலைப்பாம்பு மாதிரி சோழப்படை நகர்வதைப் பார்க்[illegible] எனக்கு வயிறு கிளர்ந்துவிட்டது. இப்பேர்ப்பட்ட [illegible] என் புருஷன் ஒரு உபதளபதி. முக்கியமான மனித[illegible] அவனுக்குத் தெரியாது ஒரு அசைவுமில்லை. நான் [illegible]

[illegible]த்தி அல்ல. உபதளபதியின் மனைவி. வெறும் [illegible]யும், தயிர்சாதமும் அல்ல. குதிரையின் லகான் பற்றி [illegible]ய கைகள் என்னுடையவை. என் அதிர்ஷ்டத்தை [illegible] தாங்க முடியவில்லை. அதனால்தான் குன்றிலேயே [illegible] மடக்கி முத்தமிட்டேன். நீர் புரிந்துகொண்டீர். [illegible] பார்க்க, தூசி பறக்க ஒரு காற்று மாதிரி என்னை [illegible]. நெருப்பு மாதிரி இறங்கினீர். கலவி என்பது [illegible] தான் மட்டும் அனுபவிப்பது அல்ல. அது பரஸ்பர [illegible] எதிரெதிர் நன்கொடை. புருஷனுக்கு மனைவி [illegible] தர்மம். மனைவிக்குப் புருஷன் செய்யும் தர்மம். [illegible] தர்மமாய் வழங்க உடம்பால் மட்டும் முடியுமா? [illegible]னின் கூத்து. அன்பின் திமிர். அறிவின் வெகுளித் [illegible] பாராட்ட வார்த்தைகள் இல்லையென்றால் என்ன [illegible] படுத்து இறுக்கிக் கொள்ள வேண்டியதுதான்.

[illegible] கலவிக்குப் பிறகு ஒரு பெண்ணுக்கு செத்துப் [illegible]விடலாம் என்று தோன்றும். நான் பல முறை உமக்கு [illegible] செத்துப்போயிருக்கிறேன் ஐயா.

[illegible]வளைவிட புருஷன் உயர்வு என்று ஒரு பெண் [illegible] முடியுமா. நீர் அப்படிப்பட்ட புருஷன்.''

[illegible] பதிலுக்குப் பாராட்ட வாய் திறந்தபோது அவள் [illegible]விட்டாள்.

''இன்னொரு பக்கம் தராசுத் தட்டு தாழ்ந்தே [illegible]ட்டும். நான் உயரத்திலிருந்து உங்களை வேடிக்கைப் [illegible]றேன்'' என்று சொன்னாள்.

[illegible] சமயம் மனிதர்கள் பேசுகின்ற வாக்கியங்களுக் [illegible] உண்மையான அர்த்தம் உடனடியாகப் புரிவ

தில்லை. மெல்ல மெல்லத்தான் விவரமாகிறது [illegible]
மாதாண்டநாயகரும் படுத்துக் கிடந்த ஆலய [illegible]
எழுந்து நூறு தப்படி தூரத்தில் பெரிய குளம் இருக் [illegible]

விடியலில் அரசருடைய சுத்திக்கு உபயோகமாகு [illegible]
மென்றுதான் அங்கு தங்க வைக்கப் பட்டிருந்தார்கள்.

அடுத்த கிராமத்தில் ஏதோ குரல் கேட்டது.

அந்த ஊர் கிராமத்துக் குழந்தைகள் கையில் [illegible]
களுடன், பானைகளுடன் குளம் நோக்கி வந்திருக் [illegible]
களாம். குடிப்பதற்கு நீர் வேண்டுமாம். பெரியவர்க [illegible]
பயப்படுகிறார்களாம். எடுத்துச் செல்ல அனு [illegible]
கேட்டார்கள்.

'எத்தனை குழந்தைகள்?' யாரோ ஒரு த [illegible]
விசாரித்தார்.

"நாற்பது குழந்தைகள்."

"ஒருவர்கூட பெரியவர் இல்லையா?"

"இல்லை."

"ஐந்து வயதிலிருந்து பத்து வயது வரை ஆண் [illegible]
பெண்ணாய் பல குழந்தைகள்."

தளபதிகள் தங்களுக்குள் பேசிக்கொண்டார்கள்.

"சரி. எடுத்துக்கொண்டு போகட்டும்." அனுமதித் [illegible]
தார்கள்.

'ஆனால், இத்தனை குழந்தைகளையா நீர் மொண் [illegible]
வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இந்த நேரத்திலா நீர் பிடிக்க
வரவேண்டும்' எனக்குள் கேள்வி எழுந்தது. த [illegible]

[illegible] பிறகு உபதளபதி கேள்வி எழுப்புவது நன்றாக
[illegible]து. வெறுமே என் மனைவியை முத்தமிட்டுக்
[illegible]ன்.

[illegible]ம் ஒரு நாழிகை தூங்கலாம் என்று வானம் பார்த்து
[illegible]டேன். கண்ணயர்ந்தேன்.

[illegible]ன்னை உட்கார்ந்தது தெரிந்தது. சட்டென்று கண்
[illegible]ன். நப்பின்னை புரண்டு அணைத்துக்கொண்டாள்.
[illegible] நேரம் படும். இரவெல்லாம் கொட்டக் கொட்ட
[illegible]க் கொண்டிருக்கிறீர். சரியான உறக்கமில்லையெனில்
[illegible] சூடாகிவிடும். விடியும் வரை படும். இன்னும் ஒரு
[illegible] இங்குதானே இருக்கப் போகிறோம்."

[illegible]ள் எழுந்து நிற்பது தெரிந்தது. கண் இழுத்தது. நான்
[illegible]ம் தூங்கினேன்.

[illegible]டென்று ஒரு அவலக் குரல் சகலரையும் உலுக்கி
[illegible]யது. எழுந்து இடுப்பு வேட்டி இறுக்கி வாளை
[illegible]க் கொண்டு குளக்கரையை நோக்கி ஓடினேன்.
[illegible]ந்துதான் பெரும் கூக்குரல்கள் தொடர்ந்து கேட்டன.

"விஷம். விஷம். குளம் முழுவதும் விஷம். அருகில்
[illegible]தீர்கள்" என்று பல பேர் கூச்சலிட்டார்கள்.
[illegible]ந்தங்கள் ஏற்றப்பட்டன.

"குளத்திலுள்ள நீரில் கடும் விஷம் கலக்கப்பட்டிருக்
[illegible]" என்று கூவினார்கள்.

நான் வாள் நுனியில் நீர் எடுத்து முகர்ந்து பார்த்தேன்.
[illegible] மூக்கறுத்தது. மலைக்காட்டில் கிடக்கும் உள்ளிப்
[illegible] விஷம். உண்ட முப்பதாவது நொடி நெஞ்சடைக்கும்.

அறுபதாவது நொடி கண் சொக்கும். தொண்[illegible] பிராணன் போகும்.

'சரி. நப்பின்னை எங்கே?' திடீரென்று [illegible] உடம்பு நடுங்கியது. ஒரு தீப்பந்தத்தை [illegible]

நப்பின்னை மல்லாந்து கிடந்தாள். [illegible] முகமும் நீலமேறிக் கிடந்தன. அவளை [illegible] ஓட, என்னை இறுக்கிக்கொண்டார்கள். [illegible] படாமல் தூக்கிக்கொண்டு வந்தார்கள்.

எத்தனை திமிறியும் விடாமல் அழுத்திக் [illegible]

ஒரு துரட்டுக் கோலால் நப்பின்னையை [illegible] வந்து கம்புகளின் மீது படுக்க வைத்து [illegible] வந்தார்கள்.

நப்பின்னை மட்டுமல்ல... குளத்தைச் [illegible] திறனும், விவேகமும் மிக்க மூந்நூற்றி [illegible] சோழப் படைவீரர்கள் இறந்துகிடந்தார்கள். [illegible] பட்டதும் மரணம் சம்பவித்திருக்கும்.

'ஐயோ' என்று குரல்கூட கொடுத்திருக்க [illegible] தீப்பந்த வெளிச்சம் இரவைப் பகலாக்கியது. [illegible] கொண்டிருந்த சில பேருக்கு முதலுதவி [illegible] ஆனால், பலனில்லை.

"சோழம்... சோழம்" என்று உளறி கூவியபடி [illegible] உயிர் பிரிந்தது.

மாதாண்டநாயகர் அந்த விடியல் வேளையில் [illegible] பிடித்தபடி ஒவ்வொரு முகமாக ஆராய்ந்தார். [illegible]

"எப்படி... எப்படி இந்த குளத்தில் விஷம். [illegible] தெரிந்தா இங்கு தங்கினீர்கள்?"

[illegible] இதைக் குடித்துவிட்டு, குளித்துவிட்டுத் தான் [illegible] ஒரு சிறிய நெடிகூட இல்லை. பிற்பாடு [illegible]றது."

"[illegible]போது?"

"[illegible] வேளையில்."

"[illegible]?"

"[illegible] குழந்தைகள்."

"[illegible]?"

"[illegible] நாற்பது குழந்தைகள். அவர்கள் கையில் [illegible]ளிருந்தன. பாத்திரங்கள் இருந்தன. சில பாத்திரங் [illegible] போட்டுவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள்."

[illegible]க்கொடுக்கப்பட்டது. பாத்திரத்தின் அடியில் [illegible] போல கடும் விஷம் தேங்கியிருந்தது. [illegible]தில் விஷம் எடுத்து வந்து குளத்தில் கவிழ்த்து, [illegible]த்தை வீசிப் போட்டுவிட்டு இருளில் ஓடிப்போயிருக் [illegible]. குழந்தைகளை அனுப்பி சோழப் படைகளைக் [illegible]திருக்கிறார்கள். சோழப் படை முன்னேறுவதை எந்த [illegible]லும் தடுக்க முடியாத மேலைச் சாளுக்கியம் [illegible]மான வேலைகளில் இறங்கியிருக்கிறது.

[illegible] வர வர நடந்த கொடுமை நன்கு [illegible]யிற்று.

23

[illegible] விஜயீபவ.

[illegible] கேசவன் நாராயணன். சோழ தேசத்தில் உபதளபதி. [illegible]. ஆனால், போர் தொழில் செய்பவன். எதிரியின்

வஞ்சனையில் மனைவியையும் முந்நூற்று [illegible]
வீரர்களையும் இழந்து நிற்கிறேன்.

என் மனைவியின் உடலைத் தொட்டுவிட [illegible] என்பதற்காக சுள்ளிகளைக் கொண்டு வந்து [illegible] வேலி போட்டார்கள். நான் விலகி நின்று [illegible] வேடிக்கை பார்த்தேன். அடிவயிற்றிலிருந்து [illegible] பீறிட்டது. கதறி அழுதேன். நெஞ்சில் அடித்து[illegible] அழுதேன்.

வானத்தை நோக்கி கை விரித்து, 'என் வாழ்க்கை[illegible] இப்படி வீணாக்கினீர்?' என்று கதறி அழுதேன். [illegible] மேலே வீசி நெஞ்சு காட்ட முயற்சித்தபோது [illegible] தடுக்கப்பட்டது. என்னை மெய்க்காவல் வீரர்கள் [illegible] கொண்டார்கள்.

''எப்படிப் போனாய். எப்படிப் போனாய். [illegible] விட்டு எப்படிப் போனாய். என்னிடம் ஒரு வார்த்[illegible] சொல்லாமல் எப்படி என்னை விட்டுப் பிரிந்தாய். [illegible] தூரம் இப்படி வாழ்ந்துவிட்டு, போய் வருகிறேன் என்று [illegible] வார்த்தைகூட சொல்லவில்லையே.'' நான் [illegible] பார்த்துச் சீறினேன். ஆத்திரத்தில் பல் கடித்தேன். [illegible] புலி போல நாலு பக்கமும் அலைந்தேன்.

மாதாண்ட நாயகர் எதிரே வந்தபோது முகம் [illegible] கொண்டேன்.

''என் வாழ்க்கை பாழாயிற்றய்யா. என் வாழ்க்[illegible] வீணாயிற்றய்யா. 'அழிந்து போ' என்று என் [illegible] யாரோ எட்டி உதைத்துவிட்டார்களய்யா'' [illegible] அலறினேன்.

மாதாண்டநாயகர் இராஜேந்திரரின் விழிகள் [illegible]திருந்தன. அவர் முன்னேறி என்னை அணைத்துக் [illegible]ண்டார். இறுக்கித் தலை தடவி விட்டார். என் [illegible] வீரர்கள் எனக்காக வாய் விட்டு அழுதார்கள்.

'இடரினும் தளரினும் எனதுரு நோய் தொடரினும்
உன் கழல் தொழுதெழுவேன்
கடலினில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடரினில் அடக்கிய வேதியனே...',

யாரோ நெஞ்சு உருக, குரல் குழைய பாடினார்கள். [illegible]வோ உன் அருள். இதுவோ உன் ஆளுமை என்று [illegible]னார்கள். முன்னெப்போதும் இல்லாத அர்த்தம் [illegible]வந்தது.

ஆனால், என் கதறல் தொடர்ந்தது.

''அழட்டும் விடுங்கள்'' என்று இராஜேந்திரர் கட்டளை [illegible]டார். என் நினைவு தப்பியது.

தப்பின்னை என்னை இன்னும் இறுகத் தழுவிக் [illegible]ண்டாள். சமாதானப்படுத்தினாள்.

''போகிற இடமெல்லாம் நீயும் வருவேன் என்று [illegible]ன்னாய். நீ போகிற இடத்திற்கு நானும் வர [illegible]ண்டாமா. என்ன இது. உனக்கொரு நீதி. எனக்கொரு [illegible]யா?'' கூவினேன்.

தப்பின்னை சிரித்தாள்.

'வரக்கூடாது' என்று தலையசைத்தாள்.

''எங்கே போயிருக்கிறாய்... என்ன இடம் அது?'' எனக்கு [illegible]டென்று அந்த பொக்கை வாய் கிழவர் ஞாபகம் வந்தது.

“சொல் நப்பின்னை. என்ன இடம் அது [illegible] போயிருக்கிறாய். இறந்துவிட்டாயா. இறந்துவி[illegible] விட்டு விலகிவிட்டாயா. உன்னையும் என்னையும் [illegible] பிரிக்குமா. மரணத்தால் துண்டாடப்பட்[illegible] மனிதர்கள்தானா நாம். நம்முடைய காதலுக்கு அர்த்[illegible] யில்லையா. வாழ்தல் பொய்யா. மரணம்தான் [illegible] நப்பின்னை. நானும் வருகிறேன். குத்து வாள் வே[illegible] குளத்து விஷம் வேண்டாம். மனதை நிலைநி[illegible] பின்னே நான் தொடர்வேன். மூச்சை வெளி[illegible] ஸ்தம்பகம் செய்து என் உயிரை என்னிடம் [illegible] பிரிப்பேன். தொடர்ந்து வருவேன். என்னை [illegible] போனது தவறு. என்னைப் புறக்கணித்தது பிசகு.”

நான் மூச்சு விடுவதை அழுத்தி நிறுத்தினேன். [illegible] வெடித்துச் சிதறுவது போல ஒரு வலி ஏற்[illegible] நெஞ்சுக்கூடு திமிறியது.

‘மரணம், மரணம், மரணம்’ என்று மனம் [illegible] கூவியது. நப்பின்னை விலகினாள். நான் தொடர்ந்[illegible] இன்னும் நகர்ந்தாள். நான் முன்னேறினேன். என் [illegible] என் உயிர் என் உடலிலிருந்தது. என் மனம் உட[illegible] ஆத்மாவையும் புறக்கணித்து என் மனைவியின் [illegible] ஓடிற்று.

‘அடே. இதுதான் மரணமா?’ நான் திகைத்[illegible] இதுதான் குகை போன்ற வடிவமா. இந்த சுழலால் [illegible] பட்டு வேறெங்கோ நகர வேண்டுமா. இந்த [illegible] உன்னுடையதில்லை என்று அப்புறப்படுத்த இந்த சுழல் [illegible] முயற்சிக்கிறதா. உடம்புதான் பூமியின் சொந்தம். [illegible] அல்ல என்று அப்புறப்படுத்தப்படுகிறது.

[illegible] மனைவி வேகமாக ஓடினாள். நான் பின் [illegible]ர்ந்தேன். திடீரென்று எரிந்தது. கடும் வெப்பம் [illegible]லடித்தது. வைதரணி நதி. வெந்நீர் ஆறு. பூமியின் [illegible] எல்லா உயிரும் இதைத் தாண்டித்தான் போக [illegible]ம். தாண்ட பயப்பட்டவர்கள் பிரேத, பிசாசாக [illegible]வார்கள். மரணமடைய விருப்பமில்லாதவர்கள் [illegible]வதற்குப் பயப்படுவார்கள்.

[illegible]லையிலோ, தற்கொலையிலோ சிக்கியவர்கள் [illegible]த்தின் மீது விருப்பமில்லாமலிருப்பார்கள். நப்பின்னை [illegible]னாள். சட்டென்று இறங்கினாள். நானும் அவளைப் [illegible]தொடர்ந்தேன். என்னோடு கைகோத்துக் கொண்டாள். [illegible]' என்று நானும் அவளை நெருங்கி அணைத்துக் [illegible]டேன். வைதரணி நதியை இரண்டு பேரும் [illegible]மாகத் தாண்டினோம்.

[illegible]அமைதியான, நிறைவான,நிம்மதியான இடத்தில் கால் [illegible]தோம். அங்கிருந்து பூமி என்கிற வடிவம் தெரிந்தது. [illegible]மிருந்து விலகி நப்பின்னை என்னை நமஸ்கரித்தாள். [illegible]ளைச் சுற்றி ஒளி உருவங்கள் தோன்றின. தாயைப் [illegible], தகப்பனைப்போல, கன்றினை முகரும் பசுவைப் [illegible] அவர்கள் நப்பின்னையை அணைத்துக் [illegible]டார்கள். நான் நெருங்க முடியவில்லை.

'[illegible] நப்பின்னை?' நான் அழுதேன். ‘இதுவரை போதும். [illegible] உடம்பாகப் போகிறேன். மறுபடியும் பிறப்பில்லா [illegible]லக்குப் போகிறேன். உங்களுக்கு இங்கே [illegible]யிருக்கிறது. நான் காத்திருக்கிறேன். இப்போதைக்கு [illegible] கொடும்.’ அவள் மறுபடியும் கைக்கூப்பி குனிந்தாள்.

வேறு யாரோ இழுத்தார்கள். வைதரணி நதிக்கு [illegible] கொண்டு போட்டார்கள். இருள் குகை என்னை [illegible] நோக்கி துப்பிற்று. உயிர் உடம்பில் நுழைந்து [illegible] ஒட்டிக்கொண்டு உலுக்கி எழுந்தது.

'இதுவா. இதுதானா. இப்படித்தான் [illegible] திகைத்துப் போய் கிடந்தேன்.

பெரிய மரங்கள் வெட்டப்பட்டன. சிதைகள் [illegible] பட்டன. கிராமங்கள் வெறிச்சோடிக் [illegible] வீட்டின் நிலைப்படியை இடித்து கட்டைகளைக் [illegible] வந்ததாகவும் வீரர்கள் சொன்னார்கள். அலங்காரமான [illegible] நிலைப்படிக்கு நடுவே நப்பின்னை கிடத்தப்பட்டாள் [illegible] ஊற்றி திலகமிட்டு, மஞ்சள் தடவி அவள் நெஞ்சை [illegible] கீறி அவளுக்கு வீர சொர்க்கம் என்று அறிவித்[illegible] சோழப்படை வெறிபிடித்தது போல அலறிற்று. [illegible] கட்டைகள் அடுக்கப்பட்டன. குடம் குடமாக [illegible] ஊற்றப்பட்டது. உச்சி வேளையில் நூற்றுக்[illegible] சிதைகள் எரிந்தன.

மாதாண்டநாயகர் குதிரையேறி எல்லா [illegible] வலம் வந்தார். வாள் உயர்த்தி வார்த்தையில்[illegible] கோபமாகக் கத்தினார். வீரர்களை வரிசைப்படுத்[illegible] ஈரவேட்டியோடு எரியும் சிதைக்கு அருகேயிருந்[illegible] வேடிக்கைப் பார்த்தேன்.

“இது பேடித்தனம். பெட்டை மேலைச்சாளுக்[illegible] இராஜேந்திரர் உறுமினார்.

“குழந்தைகளிடம் விஷமனுப்பி குளத்து நீரில் [illegible] வைத்து எங்களைக் கொன்றுவிடலாமென்று நினைத்[illegible]

[illegible] பேர் படையல்லடா. சோழம் மூன்று லட்சம் பேர் [illegible] படை. கல்யாணியை எரியூட்டுவோம். [illegible]லைச்சாளுக்கியத்தில் ஒரு சுவரும் நிற்கவொட்டாது [illegible] தள்ளுவோம். குழந்தையைக் குத்திக் [illegible]ல்லுங்கள். கிழவர்களை அடித்துத் தள்ளுங்கள். [illegible]களின் நெஞ்சில் வாள் இறக்குங்கள். நம் மக்களை ஈவு [illegible]மின்றி கொலை செய்த மேலைச்சாளுக்கியம் [illegible]டாக மாறவேண்டும். மேலைச்சாளுக்கியத்தில் எந்த [illegible]ர்கள் மீதும் மரியாதை வைக்க வேண்டாம். அடித்து [illegible]க்கு. சோழப்படையே வா, எழுந்திரு. போர் செய்.”

[illegible] எதிரே வந்து கூவினார். நான் வாள் உருவி [illegible]ரையேறினேன். மூன்று இலட்சம் பேர் கொண்ட [illegible]ப்படை மேலைச்சாளுக்கியம் நோக்கி வெறி பிடித்தது [illegible] போயிற்று. பஞ்சுப் பொதியின் மீது நெருப்பு [illegible] போல அந்தக் கிராமத்தைச் சுற்றிக்கொண்டது. [illegible] வீட்டு நிலவறையில் ஒதுங்கியிருந்து நூற்றிபத்து பேரை [illegible] இழுத்து வந்தது. குதிரையை வேகமாக [illegible]டியபடியே ஒரு ஐந்து வயதுப் பெண்குழந்தையின் [illegible]ஞ்சில் கத்தியை சொருகினேன். இரண்டு பையன்களை [illegible]ட்டினேன். கிழவரின் தோள்களை சிதைத்தேன். [illegible]னால் பெரிய பெண்களைக் கொல்ல முடியவில்லை.

[illegible] வளைத்து அம்பு தொடுத்து மிக அருகேயிருந்தபடி [illegible]களின் இருதயத்தை சோழவீரர்கள் துளைத்தார்கள். [illegible]ன்னொரு சுடுகாடு அங்கு உருவாயிற்று. பிணங்களை [illegible]டுமொத்தமாகப் போட்டு வீட்டிற்குள் கட்டைகளை [illegible] தகனம் நடந்தது. மாமிச நாற்றம் காற்று முழுவதும் [illegible]யது. அடுத்த கிராமம். அடுத்த கிராமம். அடுத்த

கிராமமென்று சோழ வீரர்கள் வெறிபிடித்தது போல ஓடினார்கள். கிராமங்களையும் நகரங்களையும் சிதறடித்தார்கள். ஹொட்டூர் என்று அழைக்கப்பட்ட அந்த கிராமத்தில் பிற்பாடு மேலைச்சாளுக்கியத்தினர் மாதாண்ட நாயகர் இராஜேந்திரரின் அட்டூழியங்கள் என்று பட்டியலிட்டு ஒரு கல்வெட்டு வைத்தார்கள்.

'ஆமாம். அப்படித்தான் செய்தோம்' என்று சோழப்படை இறுமாந்திருந்தது. முதல் ஆளாக துங்கபத்திரை ஆற்றில் இறங்கினேன். இழுத்துக் கொண்டு போன கயிற்றை எதிர்முனையில் அடித்து இறுக்கினேன். நீர் மீது கயிறு போட்டு நூற்பாலம் கட்டினார்கள். சில நாட்களில் மரப்பாலமாக அது மாறிற்று. குதிரைகள் கடந்து வந்தன. கட்டைகளை யானைகள் இழுக்க வைத்து இன்னொரு பாலம் போடப்பட்டது. மூன்று இலட்சம் வீரர்களும் ஏழு நாட்களில் கல்யாணியை நோக்கி அணிவகுத்தார்கள். கல்யாணி நகரை கைவிட்டு விட்டு வெகு தொலைவு மேலைச்சாளுக்கியப் படை பின்வாங்கி இருந்தது. கல்யாணி நகரம் சோழ தேசத்தால் எரியூட்டப்பட்டது.

பிறகு என்ன செய்வது என்று சோழப் படைகள் திகைத்தன. கல்யாணியை ஆளுவதான எண்ணமில்லை. நாசம் செய்துவிட்டு ஊர் நோக்கித் திரும்பின. ஆனால் வெட்டி வீழ்த்தப்பட்டவர்கள் ஏராளமானவர்கள் இறந்தார்கள். ஒவ்வொரு மரணத்தையும் நான் உற்றுப் பார்க்க ஆரம்பித்தேன். ஒவ்வொருவர் இறக்கும்போதும் அவர்கள் கண் வழியே எங்கு போகிறார்கள் என்று என் மனம் தேடத் துவங்கியது. பல முறை, பல முறை நான் வைதரணி நதியின் வெப்பத்தை உணர்ந்தேன். மரணம் எனக்கு சமீபமாயிருந்த

...போதும் மனதில் தங்கியிருந்தது. நான் வாழ்ந்திருந்தேன். ஆனால், மரணத்தைப் பற்றிய சிந்தனையிலிருந்தேன். நான் மரணத்தோடு வாழ்பவனாக, சோழப் படையின் முக்கியமான உபதளபதியாக இருந்தேன். எனக்கு தளபதி பதவி கொடுப்பதாக மாதாண்டநாயகர் சொன்னார். நான் மறுத்துவிட்டேன்.

'பொறுப்புகள் சுமக்கக்கூடிய மனோநிலையில் இல்லை. ...ம் படாமலும் இருக்க விரும்புகிறேன். நான் உபதளபதியாகவே இருந்துவிடுவதுதான் நல்லது' என்று ...க்குரலில் விண்ணப்பித்தேன். என் விண்ணப்பம் ஏற்கப்பட்டது.

உபதளபதிதான். ஆனாலும் சேனாதிபதிக்கு இருக்கக் கூடிய அத்தனை மரியாதைகளும் எனக்குக் கிடைத்தன.

என்னுடைய எண்பத்து ஐந்தாவது வயதில் மேலைச்சாளுக்கியத்தில் நான் மரணமடைந்தேன். என் மரணமும் விசித்திரமாக இருந்தது.

எண்பத்து ஐந்து அகவைக்கு உடம்பில் தளர்ச்சியில்லை. ஆனால், மனம் தளர்ந்துவிட்டது. நப்பின்னைக்குப் பிறகு வேறு எந்த பெண்ணையும் மனதாலும் நினைக்க முடியவில்லை. தலை தும்பைப்பூ போல நரைத்துவிட்டது. உடம்பு ...டுவிடாதிருந்தது. கண்கள் பிரமச்சரியத்தின் காரண மாக ...தணல் போல ஜொலித்தன. மன்னர் கொடுத்த ...ஆரங்களும், தங்கச் சங்கிலியும் உடம்பை அலங்கரித்தன. மனம் வெறுமையாய் கிடந்தது. கீழைச் சாளுக்கியத்தில் பல குன்றுகளுக்கு நடுவே ஒரு ஏரி இருந்தது. ஏரியைச் சுற்றி வயல்களும் நல்ல கிராமங்களும் இருந்தன. நான் குன்றின்

உச்சியிலிருந்தபடி நப்பின்னையோடு பேசிக் கொண் டிருந்தேன்.

மேலைச்சாளுக்கியத்தில் ஹொட்டூரில் சோழ படுகொலைகள் பற்றி பெரிய புலம்பல் பாட்டுகள் அப்போது ஏற்பட்டனவாம். அந்த நாளை மிகப்பெரிய இழவு நாளாகக் கொண்டாடுகிறார்கள். தலைமுறை தலைமுறையாக ஜனங்களுக்கு இந்தக் கொடுமையை சொல்ல வேண்டு மென்று பாடலாக்கி இருக்கிறார்கள். மலை உச்சியிலிருந்து கீழே போகும்படி நப்பின்னை என்னை வற்புறுத்தினாள். காரணம் கேட்டேன்.

''உங்களைக் கொல்வதற்கு ஆட்கள் வருகிறார்கள்'' என்று சொன்னாள்.

''வரட்டும்'' என்றேன்.

''எதற்காக பிடிவாதம் பிடிக்கிறீர்கள்?'' என்று சினந்தாள்.

''என்னால் இங்கு இருக்க முடியவில்லை'' என்று நான் கூறினேன்.

சுற்றி மூன்று உருவங்கள் தோன்றின. மேலைச் சாளுக்கியர் என்று முகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்தது. அசட்டு சிவப்பு, இறுகிய முகவாய், கீறலான கண்கள். நான் என் வாளை உருவினேன். அவர்கள் பயந்து பின்வாங்கினார்கள். இன்னும் மூன்று பேர் மலையேறி வந்து வளைத்துக் கொண்டனர்.

'எத்தனை நாள் போராடுவது... எத்தனை நாள் இங்கிருப்பது?' நான் அயர்ந்தேன். வாளை உறையில் சொருகி உறையோடு கூடிய அந்த வாளை

மலைப்பள்ளத்தாக்கில் வீசியெறிந்தேன். வாள் வெகு தூரம் போய் தரையில் மோதியது. மூன்றாம் துண்டை இறுகக் கட்டி மேல் வேட்டியை உதறி மேலே போர்த்திக் கொண்டேன். கிழக்கு நோக்கி நின்றேன். அவர்கள் என்னை வளைத்துக் கொண்டார்கள்.

''ஏன் போரிட வெட்கமாக இருக்கிறதா?''

''இல்லை. அயர்ச்சியாக இருக்கிறது.''

''பெண்டு பிள்ளைகளைத்தான் வெட்டிக் கொல்வீரோ?'' ஒருவர் கேட்டார்.

''குடிநீரில் விஷம் கலந்தால் நிச்சயம் வெட்டுவேன்.''

''என் தமையனும் தங்கையும் இறந்தார்களடா.'' ஒருவன் கத்தினான்.

''அறுபது வருட வெஞ்சினமா?''

''ஆமாம்'' என்றான்.

''தீர்த்துக் கொள்'' என்று கை விரித்தேன்.

சுற்றி வந்து என்னுடைய இடப்புற இடுப்பில் குத்துவாளைப் பாய்ச்சினார்கள். சட்டென்று மூன்று நான்கு பேர் வாள் உருவி என்னை வெட்டினார்கள். நப்பின்னை ஓடி தழுவிக் கொண்டாள். வலியில்லாது போயிற்று. வில் வளைத்து மிக அருகே நின்று மார்புக்குழியை நோக்கி அம்பு செலுத்தினான். அம்பு பின்பக்கம் வந்து நின்றது. இதயம் துண்டுபட்டதால் உடனே மரணம் ஏற்பட்டது. நப்பின்னை என்னை வெளிச்ச உலகத்திற்கு இழுத்துப் போக முயற்சித் தாள். ஆனால், முடியவில்லை. அவள் தடுக்கப்பட்டாள்.

குழந்தைகளையும், கிழவர்களையும் கொன்றதும், எரியூட்டியதும், பல பெண்களைச் சவுக்கால் அடித்த... என்னை வெளிச்ச உலகத்திற்கு அழைத்துப் போகா... தடுக்கப்படுகின்றன என்பது புரிந்து போயிற்று. எனக்கு வருத்தமேயில்லை.

பூமியிலிருந்தவரை நப்பின்னையின் மீது ஆசையிருந்தது. பூமியை விட்டு வைதரணி நதியை தாண்டி ஒரு இடத்திற்கு வந்ததும், அங்கேயிருந்து பூமியைப் பார்த்ததும் இதுதான் என்ன வேண்டும் என்று நான் உட்கார்ந்துவிட்டேன். நான் வெளிச்சத்திற்கும் போகவில்லை. பூமியிலும் இல்லை. இரண்டுக்கும் நடுவே இருந்தேன். இது ஒரு நிம்மதியான இடம். தவம் செய்யும் பர்ணசாலை, ஜபம் செய்யும் ... அடுத்த பிறவிக்கு வேண்டுமென்பதை இங்கே சம்பாதித்துக் கொள்ள முடியும். மரணம் பற்றியே இடையறாது சிந்தித்துக் கொண்டிருந்ததால் பூமியிலிருந்து மரணமடைந்து வருபவர்களையும் இடையறாது கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். அவசியமானவர்களுக்கு ஆறுதல் சொன்னேன். என்னால் கீழேயும் இருக்க முடியவில்லை. மேலேயும் போக முடியவில்லை. என் சொர்க்கம் நடுவில் இருந்தது.

'நான் என் கதையை முடித்துவிட்டு ஞானியைப் பார்த்தேன். ஞானி திகைப்பிலிருந்தார். மெல்ல ... தலையை, முதுகைத் தடவிவிட்டார்.

''துன்பத்திலிருந்து ஞானத்தை அடைவது என்பது ஒரு வழி. மிகுந்த துன்பத்திற்கு ஆளாகி அதிலிருந்தே ஞானத்தை அடைந்திருக்கிறீர். இது நிரந்தரமானது. அதனால்தான் வெளிச்ச உலகத்திற்கு போவதற்கும் உமக்கு விருப்...

...இல்லாமல் பூமியில் என்ன செய்து கொண்டிருந்தீரோ அதை இறந்தபிறகும் செய்து கொண்டிருக்கிறீர்.

உயிருள்ளவருக்கு உதவி செய்வதைவிட இறந்தவருக்கு உதவி செய்வது என்பது இன்னும் புண்ணியமுடையது.

அவர் என்னை ஊடுருவிப் பார்த்தார். எனக்குக் கண்களை மூடிக்கொள்ள வேண்டும் போல் தோன்றியது. நான் கண்களை மூடி எனக்குள் என்னை அவதானித்தேன். ஞானி என்னை மேலும் சுத்திகரிக்கிறார் என்பது எனக்குத் தெரிந்தது.

''உங்களுடைய தனிமை தவத்தால் நிலையாக நீங்கள் உட்கார்ந்துவிட்டீர்கள்.'' ஞானி பாராட்டினார். நான் இல்லை 'இல்லை' என்று மறுத்தேன்.

''ஏன்?'' என்று ஆச்சரியத்தோடு கேட்டார்.

''நான் மட்டும் காரணமில்லை. என் மகனும் காரணம்'' என்று சொன்னேன்.

''உங்கள் மகனா. அவனோடு பிற்பாடு தொடர்பு ஏற்பட்டதா?'' என்று விசாரித்தார்.

''இல்லை. அவனுடைய வாழ்க்கை வேறாகவும், என்னுடைய வாழ்க்கை வேறாகவும் இருக்கும்போது தொடர்புக்கு எந்த அவசியமும் ஏற்படவில்லை. ஆனால், நான் மரணமடைந்த பிறகு என்னை நான் மரணமடைந்த இடத்திலேயே தகனம் செய்து அங்கு நடுகல் எழுப்பி என்னுடைய அஸ்தியை ஒரு வெள்ளிக்குடத்தில் போட்டு அது நிறைய பொற்காசுகளோடு என் மகனுக்கு மாதாண்ட நாயகர் இராஜேந்திர சோழர் அனுப்பினார்.

தன் தாயின் மரணத்திற்குப் பிறகு என்னை ஒரே முறை பார்த்த என் மகன், என்னுடைய அஸ்தியை மரியாதையாக வாங்கிக்கொண்டான்.

'ஐயோ பாவம். தகப்பனாரின் அரவணைப்புக்கு ஆட்பட்டதேயில்லையே' என்று பலர் அவனிடம் அ... கொண்டார்கள்.

'என் தகப்பன் என் சோழ தேசத்திற்குச் செய்தான். நான் என் தகப்பனுக்குச் செய்வேன்' என்று அவன் மிக உறுதி... அஸ்தி கலசம் வந்த நாளே எனக்கு தகனம் ஏற்பட்டது என்று தீர்மானித்து கல் நட்டு பதின்மூன்று நாட்கள் தர்ப்பணம் செய்து நீர் வார்த்து பிண்டம் வைத்து நமஸ்கரித்தான். இங்கு வந்த பிறகு பூமியிலுள்ள பசியும் தாகமும் கொஞ்சம் தொந்தரவு செய்யும். அந்தப் பழக்கம் மனதுக்குள்ளிருந்து 'பசிக்கிறதே' 'தண்ணீர் இல்லையே' என்பது போல ஒரு நினைவு ஏற்படும்.

கீழே நீர் வார்க்க, பிண்டம் வைக்க உடனடியாய் அது விலகிக் கொள்ளும்.

ஞானி ஆமென்று தலையசைத்தார். அது மட்டுமல்ல தினமும் வெங்கலமணி தானமும் வஸ்திர தானமும் விசிறியும் சால்வையும் தூபதீபமும் பசுமாடும் கன்றும் அந்தணர்களுக்குத் தானமாகக் கொடுத்தான்.

மாதாண்டநாயகர் இராஜேந்திர சோழர் கொடுத்த காசைத் தனக்கென்று வைத்துக்கொள்ளவில்லை. தன் சௌகரியங்களுக்கென்று உபயோகப்படுத்தவில்லை. என்னுடைய நீத்தார் கடனுக்கே உபயோகப்படுத்தினான்.

எனக்கு இங்கே குளிர் போயிற்று. மணி ஒலியால் பயம் போயிற்று. தூபத்தால் சுற்றி வாசனை ஏற்பட்டது. தீபத்தால் வெளிச்சம் ஏற்பட்டது.

மனம் முழுவதும் பிரியத்தோடு 'எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்... எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்' என்பது போல எதிரே உள்ளவர் ... என்பதை மறந்துவிட்டு, அதை வாங்கிக் கொள்வது நான் என்பது போல, அந்தணர்களுக்கு மட்டுமல்ல, வயலில் வேலை செய்பவர்களுக்கும், படைத் தொழிலிலுள்ளவர்களுக்கும், பஞ்சமர்களுக்கும் உணவு சமைத்து அவரிடத்திற்கு எடுத்துக்கொண்டு போய் இலைகளில் வைத்து மரியாதையாக வணங்கினான்.

'உண்பது வேறு எவருமில்லை. என் தகப்பன்' என்ற நினைப்போடு செய்தான்.

'பானகம் குடிப்பது வேறு எவருமில்லை. என் தகப்பன்' என்று ஒவ்வொருவர் தொண்டையையும் என்னுடைய தொண்டையாக உற்றுப் பார்த்தான். அவன் மகாபண்டிதன். உண்மையானவன். அவன் தானங்கள் என்னை இங்கே இன்னும் உறுதியாக உட்கார வைத்தன. நிம்மதியாக உட்கார வைத்தன.

பசி, தூக்கம், தாகம் எல்லாவற்றையும் சுத்தமாக துடைத்தெறிந்து என்னை ஒரு நல்ல சூழ்நிலையில் கவலையற்ற வைத்தான்.''

''அதற்கு நீ என்ன கொடுத்தாய்?''

ஞானி குழந்தை போல குறுக்குக் கேள்வி கேட்டார்.

'''உங்கள் ஆசீர்வாதம் போதும்' என்று சொன்னான். தான் அவன் அபிலாஷைகள் என்னவென்று உற்றுப்

பார்த்தேன். அவனுக்கு மூன்று மகன்கள். அந்த [illegible] மகன்களுக்கும் நல்குழந்தைப்பேறு ஏற்பட [illegible] என்பது அவன் ஆசையாக இருந்தது. அவர்களில் [illegible] மட்டும் திருமணமாகியிருந்தது. அடுத்த வருட [illegible] இரண்டு பேருக்குமே திருமணமாகியது. நான்கு [illegible] படிக்க நான்குவிதமான பேரப்பிள்ளைகள் என் [illegible] பிறந்தன. என் குலம் தழைத்தது. என் குலத்திலுள்ள [illegible] கூட வீணாகப் போகவில்லை. ஒருவர்கூட [illegible] பாதையில் போகவில்லை. ஈடுபட்ட எல்லா [illegible] வெற்றி அடைந்தார்கள். ஒற்றுமையாக இருந்தா [illegible] குடும்பத்திற்கு 'தளபதி குடும்பம்' என்று பெயரி [illegible] அவ்விதமே எல்லோரும் அழைத்தார்கள். [illegible] சந்தோஷமாக இருந்தது.

இப்போது என் பேரப்பிள்ளைகளும் என்ன செய் [illegible] என்று தெரிந்து கொண்டு நீத்தார் கடன்கள் செய் [illegible] அதன் முக்கியத்துவத்தைப் பலருக்கும் எடுத்துரைக்கி [illegible] அவர்களாலும் நான் வலுப்பெற்றிருக்கிறேன். இந்த [illegible] விட்டு நகர விருப்பமில்லாமல் எல்லாவித சௌ [illegible] களோடும் வாழ்கிறேன். இதுதான் என் கதை. இவ் [illegible] தான் என் கதை.''

நான் எழுந்து ஞானியை வலம் வந்து [illegible] நெடுஞ்சாண்கிடையாக நமஸ்கரித்தேன்.

24

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழப் படையின் [illegible] தளபதி. ஆனால், போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து [illegible] ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று.

[illegible]வுள் என்று பூமியில் அழைக்கப்படும் ஒளியான [illegible]த்திற்குப் போகாது, பூமிக்கும் திரும்பி வராது இடையே [illegible] இடத்தில் இருந்தபடி வாழ்ந்ததையும், வாழ்பவரையும் [illegible]த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். என் கதையை ஞானி [illegible], மெல்ல மெல்ல விவரித்து நடந்தவற்றை மறுபடி [illegible]லித்து மனம் கரைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

[illegible]ழுகையும் ஆத்திரமுமாக செய்த பல செய்கைகளை [illegible]படிச் சொல்கையில் எந்த உணர்வு தூக்கலும் இல்லாது [illegible]க்கோ நடந்த சம்பவமாய் இருக்கிறது. வெட்டி [illegible]யதும், வெட்டப்பட்டதும், வலியில்லாது புரிகிறது. [illegible] வலித்திருக்கும் என்று நினைத்தால் வலிக்கிறது.

சொர்க்கம் நல்ல இடம். ஒருவர் இங்கிருந்து தன்னை [illegible] போட்டு, தன் மனதை அலசி தூய்மையாக்கி [illegible]மையாய் செழிப்பாய் மாறமுடியும். சொர்க்கம் தவம் [illegible]யும் இடம். பூமியில் செய்யும் காரியங்களில் பொய்மை [illegible] விடுகிறது. மற்றவர் பார்க்க செய்யும்போது குளறுபடி [illegible]டுகிறது. இங்கே மற்றவர் பற்றி எந்த அக்கறையுமில்லை. [illegible]வே, முற்றிலும் எளிதாய் ஒருமுகப்பட முடிகிறது. [illegible]முகப்படவே சொர்க்கம் இருக்கிறது.

வெறுமே மற்றவர் வருகையைப் பார்த்தபடி, மற்றவர் [illegible]களைக் கவனித்தபடி இருந்த என்னை ஞானி மெல்ல [illegible]ள்ளே திருப்பி என் வாழ்வை யோசிக்க வைத்தார். என் [illegible]பராக்கிரமங்கள் சிரிப்பாகிவிட்டன. என் அழுகை, [illegible] வலி எல்லாம் தேவையற்றவை என்று தெளிவாகி [illegible]ட்டன.

நான் முன்னிலும் அமைதியாகி உள்ளே ஆழ்ந்து [illegible]றேன். மறுபடி பூமியில் பிறக்க நேரிடின் இப்படித்தான்

இருப்பேன். அழாது பிறக்கும் குழந்தையாக, சிரிக்க
பார்க்கும் பிள்ளையாக, சிந்திக்கத் தெரிந்த இளைஞனாக,
செய்வதறிந்த புருஷனாக செம்மையான முதியோனாக
சீர்மிகு கிழவனாக இருப்பேன். மனிதர்கள் என்னை
என்பார்கள். ஞானி என்பார்கள். உங்களுக்கு மட்டும்
எப்படித் தெரிகிறது என்பார்கள்.

இது தவத்தின் விளைவு. சொர்க்கம் தவச்சாலை, தவ
வாழ்வு, இங்கு அழைத்து வரும். அப்போது உடம்பு
உணர்வாக இருக்கும் உடம்பு சுமையில்லா உணர்வு
மட்டுமே இருக்கும். உணர்வும் சுமைதான். அதுவும் வாழ்வு
தான். ஆனால், உடல் வளர்ச்சியல்ல. மனம் வளரும்.
பக்குவப்படும். ஆத்மாவைச் சுற்றியுள்ள மனம் மெல்ல
மெல்ல கரையும் கரையக் கரைய சுடர் பெரிதாகும்.

ஆத்மா, ஜீவன் அல்லது உயிர் அற்புதமான விஷயம். அது
கடவுளின் துளி. சொர்க்கத்து மேல் உள்ள ஒளியின்
சின்னஞ்சிறு பகுதி. வெறுமே பரவிக் கிடக்கிற சக்தி. அது
எதனாலோ எப்போதோ சட்டென்று நழுவி பூமி விளிம்பில்
முட்டி இடம் தேர்ந்தெடுத்த உயிரினமாக உடல் விஷயமாக
மாறுகிறது. ஆடு, மாடு, பன்றி, மயில், புறா, வானம்பாடி
மரம், செடி, கொடி, மனிதர் என்று வடிவெடுக்கிறது.
ஆமை என்று படிப்படியாகவும் வளரும். இறந்து பிறந்து
மனிதர் என்று முடியும். நேரே ஒளி மனிதராகவும்
வந்திறங்கும். படிப்படியாக வளர்ந்து உயிர் வேறு வி
அதன் மனத்தின்மை, வாழ்வு, விழைவு, பூமியின் மீது உ
ஆசை மிக அதிகம். அதை உடல் நன்கு அனுபவிக்கும்
பரபரக்கும். அனுபவிக்கும். நேரே மனித உடம்பாய்
ஒளி திண்டாடும். மற்ற உடம்போடு ஒட்டாது விலகும்.

நான் மரமில்லை. செடியில்லை. விலங்கில்லை. பறவை
யில்லை. நான் ஒளி என்று தவிக்கும் அவர்களுக்கு பூமியில்
பித்தன், பேயர், சித்தர், யோகி, ஞானி என்று பெயர். அந்த
உடம்பின் ஒளி மற்ற உடம்பின் ஒளியை ஊடுருவும். பேசும்
அந்தப் பேச்சை பிதற்றல் என்பார்கள். மற்ற மனிதர்கள்.

ஆனால், மகனைப் பார்த்து என்னடி என்பார்கள். வாடா
எருமை என்பார்கள். அட, காக்கையே என்று சிரிப்பார்கள்.
உலகம் கல்லால் அடிக்கும். அவர்கள் நகைப்பார்கள். சில
ஒளி சட்டென்று அமைதியாகி உலகத்தோடு ஒட்டி ஒழுகும்.

''நீங்கள் அப்படித்தானா ஞானியாரே?'' ரயிலில் விழுந்து
அடிபட்ட அந்த மத்திய வயதுப் பெண்மணி, திருமணம்
செய்யாத முதிர்கன்னி கேட்டாள்.

நான் வியப்புடன் அவளைப் பார்த்தேன்.

''நன்றி சோழரே. உங்கள் கதையை உங்கள் அனுமதி
இன்றி நானும் கேட்டேன். உங்கள் இருவரின் சம்பாஷணை
யையும் ஆரம்பத்திலிருந்து கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்.
பலது புரிந்தது. தெளிவாயிற்று. ஆனால், இன்னமும்
கேள்விகள் உண்டு. கேட்கலாமா தெரியவில்லை.''
பேசிவிட்டு அமைதியானார்.

விலகியிருந்த பல உயிர்கள் அருகே வந்தன. நான்
கவனித்து வந்தவை. நான் கவனிக்காது வந்தவை என்று
பலரும் இருந்தார்கள். ஒரு ஆவலோடு நெருங்கினார்கள்.

நெருங்கியதும் பேசுவதும் கேட்பதற்கல்ல. சப்தமில்லாத
இடம் இது, மனம் நினைத்தால் மனதோடு பேசும்.
தொடுகின்ற விஷயமே இல்லை. ஒரு மனம் எனக்கருகே
குனிந்தாலும் போதும். எத்தனை தொலைவு ஆயினும்

கேட்கும். இது கேட்பதல்ல, உணர்தல். எனவே, தொலைவு அருகே என்பது இங்கில்லை.

அருகே தோன்றுவது ஒரு மரியாதையின் பொருட்டு அனுமதி கேட்கிற விதமாகவே.

அவளுக்கு நான் பதில் சொல்லவில்லை. என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை. சந்தேகம் கேட்டு தெளிவிக்க முடியுமா என்னால் என்று புரியவில்லை. என் மனம் ஓசையற்று இருந்தது.

''கேளுங்கள் அம்மா.'' ஞானி நிதானமாய் பதில் சொன்னார். பரபரவென்று பலர் சூழ்ந்து கொண்டார்கள். உங்கள் பதிலை நானும் கேட்கிறேன். நானும் கேட்கிறேன் என்பதாக நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள். விண்ணப்பம் போல அருகே தோன்றினார்கள்.

ஞானி எல்லோரையும் பார்த்து வரவேற்பது போல் தலையசைத்தார்.

''உலகத்தில் உள்ள எல்லா ஜீவராசிகளுக்கும் மரணம் உண்டு. அவை எங்கே இங்கு காணோம். உதாரணமாய் பூச்சிகள், பாம்புகள்...''

''அவர்களுக்குத் தனி இடம் உண்டு. பூமியிலிருந்து சற்று உயரே இருப்பார்கள்.''

''பறவைகள்?''

''பறவைகள், மிருகங்கள் என்று பலரும் இங்கு வந்துதான் ஆகவேண்டும். தனித்தனி உயரங்களில் வாழ்வார்கள்.''

''மறுபிறவி உண்டா அவர்களுக்கு?''

''மனிதராகும் வரை உண்டு. மனித உருவத்தில் பல பிறவிகள் எடுக்கப்பட வேண்டும்.''

''இதை இயக்குவது யார்?''

''ஒரு சக்தி. பிரபஞ்ச சக்தி வரையறுக்கப்பட்ட விதமாய் இயங்குகிறது. ஊஞ்சலை உந்தித் தள்ள ஊஞ்சல் முன்னே போய், முன்னே போனதால் பின்னே வந்து, பின்னே வந்ததால் முன்னே போய் மறுபடி பின்னே வந்து என்பதாய் இந்த இயக்கம் சீராய் நடைபெறும்.''

''முதலில் உந்தித் தள்ளியது யார்?''

''ஒரு சக்தி, பிரபஞ்ச சக்தி, கடவுள் என்றும் சொல்லலாம்.''

''எல்லாம் கடந்தவர் என்பதால் கடவுளா?''

''கடக்க முடியாதவர். அறிய முடியாதவர். அளக்க முடியாதவர்.''

''மனித ரூபமா?''

''மனிதருக்கு மனித ரூபம். எருமைக்கு எருமை. எறும்புக்கு எறும்பு.''

ஞானி சொல்ல, எல்லோரும் சிரித்தார்கள்.

''பூச்சி மீனாகும். மீன் ஆமையாகும். ஆமை வராகமாகும். வராகம் சிம்மமாகும் என்பது போன்ற வளர்ச்சியா?''

''அப்படித்தான் இருக்கும்.''

''திட்டவட்டமாகப் பேச இயலாதா?''

"முடிந்து போனது பற்றி என்ன பேச்சு. அடுத்தது என்ன என்று யோசியுங்கள்."

"எனக்கு அடுத்தது என்ன?"

கத்திக்குத்து பட்டவன் கேட்டான். அவன் சிரித்தபடி தான். கம்பீரம் கூடியிருந்தது.

"மறுபடி மனிதப் பிறவி."

"எங்கு?"

"எவரால் குத்தப்பட்டீரோ, அவர் வீட்டில்."

"ஏன்?"

"அவனுக்கு உங்கள் வருகை ஒரு தண்டனையாக இருக்கலாம்."

"எப்படி?"

"பிறந்து பாரும்."

மறுபடி சகலரும் சிரித்தார்கள்.

"நான் இப்போது உடலா. நீங்கள் உடலாகத் தெரிகிறீர்கள். நான் எப்படித் தெரிகிறேன்?"

"உடம்பெனும் உணர்வு."

"இந்த உணர்வு சுமையா?"

"நீர் வாழ்ந்த வாழ்க்கையைப் பொறுத்தது அது. வலிக்கச் செய்திருப்பின் சுமை. வாழ வைத்திருப்பின் சுகம்."

"நான் வலிக்கச் செய்திருக்கிறேன். வலியில் இங்கே தவித்தேன். அழுதேன். இப்போது இல்லை. என்ன இது!"

"உணர்ந்து விட்டீர். கிளம்பும்."

"எங்கே?"

"பூமிக்கு."

"இப்போதேவா?"

"ஆமாம். இப்போதே."

"இந்த புத்தி, அமைதி அங்கேயும் வருமா?"

"குறிப்பிட்ட காலம் தாண்டி வரும்."

"ஏன் அப்படி?"

"செய்த வினைக்குத் தண்டனையாகக் கொஞ்சம் தொந்தரவு. அடிதடி, ரகளை, பயம், பதட்டம், நோய்படல், நோய் உச்சத்தில் சட்டென்று தெளிவு. பிறகு நிதானமான வாழ்க்கை."

"எப்படித் துல்லியமாகச் சொல்கிறீர்.?"

"வேறு கணக்கு இல்லை. ஒரு விதம்தான். எல்லோருக்கும் எல்லா இடத்திலும்."

"எனக்கும் புரிகிறது."

"போய் வாரும்."

"மறுபடி இங்கு வருவேனா?"

"வேறு இடம் ஏது?"

"புரிகிறது."

அவன் நகர்ந்தான். மறைந்தான். உறிஞ்சி உமிழப்பட்டான். அவன் ஊரிலேயே, அவன் எதிரி வீட்டிலேயே அவன் இறங்கினான்.

"மேலே உள்ள இடம் பற்றி சொல்லுங்கள்?"

"வெறும் சக்தி வடிவம். உணர்வுகள் கரைந்துபோன நிலை. நீரில் நீர் பாய்வது போல தழலில் தழல் கலந்தது போல காற்றில் காற்று புகுந்து மறைதல் போல, ஒளியில் ஒளி ஊடுருவி காணாது போதல்."

"அங்கே போனால் பிறவி இல்லையா?"

"இல்லை. ஆனால், கடவுள் ஆணையிடலாம். ஒரு ஒளித் துளியை பூமிக்கு அனுப்பலாம்.

"வந்த வண்ணமே வெளி வருமா?"

"இல்லை. கலந்து நாலைந்து குணங்கள் ஒன்றாகி வெளிவரும்."

"புரியவில்லை."

"நான், நீர், சோழத் தளபதி, அந்த அம்மாள் என்று கலந்து ஒரு உருவம் இருந்தால் எப்படி இருக்குமோ அப்படி."

"எதற்கு கடவுள் அனுப்புகிறார்?"

"பூமியின் தர்மத்தை நிலைநாட்ட."

"நல்லது கெட்டது பார்த்து சீர் செய்யவா?"

"ஆமாம்."

"எதற்கிது?"

"காற்று சரியாக வீச, கடல் கொந்தளிக்காது இருக்க, எரிமலை எகிறாது இருக்க, சுழற்சி சரியாக நடக்க."

"தர்மம் எப்படி இவைகளோடு சம்பந்தப்படும்."

"அழுகையும், கோபமும், வலியும், வேதனையும், பயமும், பரபரப்பும் வெளியைக் கெடுக்கும். வெளியின் தடுமாற்றத்தால் காற்று திசைமாறும். சுழற்சி தடுமாறும். கடல் நீரும் எரிமலையாய் கொதிக்கும். புயல் வீசும். நீர் பெருகி நிலம் குறுகி பூமி தவிக்கும்."

"அதனால்?"

"அது தவிக்காது இருக்க இப்படிச் சில சக்திகளை அனுப்புவோம். அவை மகான்களாக உலவும்."

"அவருக்கு ஏன் இந்த வேலை?"

"பூமி அவர் குழந்தை. அவர் படைப்பு."

"மற்ற கிரகங்களில் என்ன இருக்கும்?"

"உயிரின் வேறு வடிவம்."

"எப்படி?"

"சுழற்காற்றாய், மணல் துகளாய், நெருப்புத் தழலாய், சுற்றும் காந்தக் கட்டிகளாய்."

"அவையும் உயிர்தானா?"

"எல்லா உயிரும் பிரபஞ்ச சக்தியின் துகள்களே. வடிவம் மாறும்."

"மறுபடி பிறப்பது வேதனைதானா?"

"அது உம் உணர்வைப் பொறுத்தது. உடம்பு உண்டெனில் வலி உண்டு. வளர்ச்சி உண்டெனில் தேய்மை உண்டு. பிறப்பு உண்டெனில் இறப்பு உண்டு. அப்படித்தான் வலிக்கும் என்று உணர்ந்தால் பிறவி வேதனையில்லை."

"பிறப்பு அறுக்க என்ன செய்ய வேண்டும்?"

"மனம் கரைக்க வேண்டும்."

''மனம் மனிதனின் குணமா, இல்லை எல்லா உயிரினத்திற்கும் உண்டா?''

''வடிவு வளர்ச்சி மனம் உண்டாக்கும். மாறுதல் நேற்று இன்று, நாளை என்று பிரிந்து உண்டாக்கும். மாறுதல் மாறாதது. மாறுதலே இயல்பு. பூமியின் விதி.''

''பூச்சிக்கும் மனம் உண்டா?''

''உண்டு. அதனாலேயே மீனாய், பிறகு ஆமையாய் வளர்கிறது.''

''இப்போது இங்கே மனம் உதற என்ன செய்ய வேண்டும்?''

''செய்ததை உணர்ந்து மீண்டும் அனுபவித்து பகுத்துப் பிரித்து எறிந்துவிட வேண்டும்.''

''எப்படி... ஒரு உதாரணம் சொல்லுங்கள்?''

''இவர் ஒரு பெண்ணைத் தொடர்ந்து விரட்டி துன்புறுத்தி அப்பெண்ணை விருப்பமில்லாது கற்பழித்துப் பிறகு கொலையும் செய்திருக்கிறார். இதை இவர் மறுபடி நினைவு படுத்த வேண்டும். மனம் உடம்பில்லாது மறுபடி வாழ வேண்டும். உடம்புகள் செய்த கூத்துக்களை மறுபடி அனுபவிக்க வேண்டும். ஐயோ, இப்படிச் செய்தேனே என்று பரிதவித்து எழும்போது உள்ளே ஒரு விடுதலை ஏற்படுகிறது.''

''அந்த வினை, அந்த செயல் மன்னிக்கப்படுகிறதா?''

''மறக்கப்படுகிறது.''

''அந்த வினைக்கு எதிர்வினையே இருக்காதா?''

''இருக்கும். நிச்சயம் இருக்கும்.''

''எப்படி?''

''நோய்.''

என்று கூவினார்கள்.

சுற்றியுள்ளவர்கள் 'ஆஹா' என்று கூவினார்கள்.

''எல்லா நோயும் தண்டனையா?''

''வேறு என்னவாக இருக்க முடியும்?''

''நோயற்றவர் பாபமே செய்யாதவரா?''

''வறுமை ஒரு நோய். தனிமை ஒரு நோய். பயம் ஒரு நோய். தோல்வி ஒரு நோய். உண்ண உணவிருந்தும், உண்ண முடியாதபடி உறங்க முடியாதபடி பலவகையாய் தண்டிக்கப்படுவார்கள்.''

''சகல உயிர்களும் அதே தண்டனையை அனுபவிக்கின்றனவா?''

''பிறவி ஒரு நோய்.''

பல பேர் ஞானியைக் கும்பிட்டார்கள். ஞானி சூரியனைப் போல காணப்பட்டார்.

''பிறவாமல் இருக்க எளிமையான வழி என்ன?''

''பக்தி.''

''எப்படி?''

ஞானி பதில் சொல்லாது தனக்குள் குவிந்தார். அது பிரார்த்தனை போலும் இருந்தது.

'உண்மையான பக்தி செய்கிறபோது மனம் தொழிற்படுவதை நிறுத்துகிறது. புறம்பேசாது, பொய் கூறாது,

ஆத்திரம் கோபம் கொள்ளாது மௌனமாய் இருக்க முடிகிறது. வெற்றியும் பெறுகிறது. மனித மனம் பூமியிலேயே தெளிவுபடத் துவங்குகிறது. இங்கு வந்ததும் தெளிவு பெறும் மேலும் எளிதாகிறது. உடம்பு இருக்கும்போது மனம் அமைதியாகிவிட்டால் இங்கே உடம்பில்லாது இந்த தவத்தில் ஆழ்ந்துவிடும். பிறகு வினைகளுக்கேற்ப மேலேயோ கீழேயோ போகலாம்.''

''அப்படியானால் செல்வம் ஆரோக்கியமான வரமா?''

''மனதைப் பொறுத்தது.''

''புரியவில்லை.''

''செல்வம், வறுமை என்று பிரிப்பதைவிட துக்கம் சந்தோஷம் என்று பிரிக்கலாம். அமைதியானவர்கள் எங்கும் சந்தோஷமானவர்கள். இங்கு அமைதியானவர்கள் மீது அந்த உணர்வோடு இருப்பார்கள். நோய் இருப்பினும் இல்லாதிருப்பினும் ஆனந்தமய்மாய் இருப்பார்கள்.''

''எனக்குப் புரிகிறது. நான் தொடர்ந்து தவம் செய்யட்டுமா?'' ரயிலில் தவறி விழுந்த அம்மையார் கேட்டார்.

''செய்யுங்கள்.''

அவள் நகர்ந்தாள். மறைந்தாள். எங்கோ ஒளிந்து கொண்டாள்.

''எனக்குப் பிறவி வேண்டும்.'' ஒருவர் கேட்டார்.

''நல்லது.''

''என் ஊரிலேயே ஸ்ரீரங்கத்திலேயே பிறக்க வேண்டும். அரங்கனை நேசிப்பது தொடர வேண்டும்.''

''தொடரும். பல பிறவிகள் தொடரும். ஒரு பிறவியில் புரியும்.''

''என்ன புரியும்?''

''தாசியின் கண்களைவிட அரங்கனின் கண்கள் உயர்ந்தவை என்று காட்டப்பட்ட கதை தெரியுமில்லையா. அதுபோல ஸ்ரீரங்கத்தைவிட உன்னதமான இடம் ஒரு பிறவியில் உணரப்படும். ஆசை அறுமின்... ஆசை அறுமின்... ஈசனோடாயினும் ஆசை அறுமின்.''

''ஸ்ரீரங்கம் போய் அறுக்க முயற்சிக்கிறேன்.''

அவர் நகர்ந்தார். மற்றவர்கள் அமைதியானார்கள்.

நானும் ஞானியும் நகர்ந்தோம். பூமி நோக்கி நகர்ந்தோம்.

25

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ தேசத்தின் உபதளபதி. அந்தணன். ஆனால், போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று. நான் பூமியைவிட்டு மேலேறி வெளிச்சமான வைகுந்த வாசலுக்குப் போகாமல், நித்ய சூரிகளோடு வாழாமல் பரம புருஷனின் சந்நிதியில் சேராமல் தன்னை அழிக்காமல், பூமியில் இந்த உடம்பு உணர்வோடு உடம்பில்லாது தனிமையில் தவம் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். அதே நேரம் இன்னமும் ஆழமாய் என்னை உணர இங்கு வந்த ஞானியோடு பேசிக்கொண்டும் அவரை உணர்ந்து கொண்டுமிருக்கிறேன்.

வைணவ விஷயம் என்று என் தகப்பனார் ஒன்று சொல்வார். குரு என்பவர் கடவுளை அனுபவித்துக் கொண்டும், தன் வயப்பட்ட சீடர்களை சீராட்டி ஆசுவாசப் படுத்திக் கொண்டும் இருப்பார். இது எப்படியெனில், ஒரு பத்தினிப் பெண் தன் கணவனை இடது கையால் அணைத்துத் தழுவிக் கொண்டும், வலது கையால் குழந்தையின் தூளியைக் கயிறு இழுத்து ஆட்டிக் கொண்டும் இருக்குமாப்போலே... என்பார்.

இப்போது புரிகிறது. ஞானியால் ஊஞ்சலை அனுப வித்துக் கொண்டும் இங்கு வந்த உயிர்களை அமைதிப் படுத்திக் கொண்டுமிருக்கிறேன்.

அவரின் அண்மை குளிர்விக்கிறது. அவர் பேச்சுகள் ஆணித்தரமாய் இருக்கின்றன. மனம் அவர் பேச்சில் வசமிழந்து நிற்கிறது. அட... என்று வியக்க வைக்கிறது. எனக்காகவே இங்கு வந்து அமர்ந்திருக்கிறாரோ என்றும் தோன்றுகிறது.

ஞானி பூமி நோக்கி உலா வருதல் போல நகர, நானும் எந்த இலக்குமின்றி அவரோடும் நடந்தேன்.

இது நடு நாடு, மலையின் அடிவாரத்தில் நகரம். அந்த நகரம் மலையை வலம் வந்துகொண்டிருக்கிறது. சோழ தேசம் செங்கோல் ஓச்சி வரும் நாட்களில் மலையின் தெற்குப் பக்கம் நகரம் இருந்தது. பிறகு மேற்கே பாண்டியர்கள் ஆட்சியில் திசை திரும்பியது. தெலுங்கர்கள் வந்தபோது வடக்கே வாழ்ந்தது. இப்போது மயிலை, திருவல்லிக்கேணி பெரிய நகரமான பிறகு கிழக்கே நகரம் வளர்ந்துவிட்டது.

அந்த நகரின் ஒரு ஆஸ்ரமத்தில் ஞானி யாரோ ஊட்டி வளர்த்த மரங்களூடே நுழைந்தார். கல் கட்டடத்தின் அருகே ஒரு குடிசை இருந்தது. கல் கட்டடம் கட்டுவதற்கான கருவிகளும், தளவாடங்களும் அங்கே வைக்கப்பட்டிருந்தன. அந்த விஷயங்களுக்கு இடுக்கில், ஒரு இடைவெளியில் ஒருவர் சுருண்டு படுத்திருந்தார். அவருக்கு அறுபத்தைந்து வயது இருக்கும். தலையும் தாடியும் நரைத்து சரியாகப் பராமரிக்கப்படாமல் இருந்தன.

மூச்சு விட திணறல் இருந்தது. உடம்பில் வலு மிகக் குறைவாக இருந்தது. அயர்ந்து கிடந்தார். ஆனால், மனம் விழித்து அவரைச் சுற்றி ஏதோ தேடிக்கொண்டிருந்தது.

நானும் ஞானியும் குடிசைக்குள் நுழைந்ததும் பளீரென்று மல்லாந்தார். எழ முயற்சித்துத் தோற்றுப்போனார்.

''வந்து விட்டீர்களா?'' என்று கூவினார்.

ஞானி பதில் சொல்லவில்லை.

''எனக்கு முடிவு வந்து விட்டதா? என்னை அழைத்துப் போக வந்து விட்டீர்களா?''

ஞானி பதில் சொல்லவில்லை.

''மிகப் பெரிய கேள்வி கேட்டுக் காத்திருக்கிறேன். ஏன் என் கேள்வி உணரப்படவில்லை. ஏன் பதில் இல்லை?'' கேவல் எழுந்தது. ''அழவேண்டாம்'' ஞானி அமைதிப்படுத்தினார்.

''ஏன் அழக்கூடாது?''

''அழும்போது உண்மை தெரியாது. அமைதிதான் உண்மை உணர்த்தும்.''

''சரி. சரி, வருக... வருக. இவர் யார்?''

''நண்பர் கேசவன் நாராயணன். இவர் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களாயிற்று. சோழ உப தளபதி.''

''சோழம்... சோழம்.'' படுத்திருந்தவர் கூவினார்.

''அட... இது எங்கள் வணக்கமுறை. உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது?''

''நான் தொண்டை நாடன். சோழ தேசத்தின் கணக்கன். ராஜராஜருக்கு நில விவகாரங்களில் உதவியாய் இருந்தேன். இறந்தேன். பிறகு பிறந்தேன்.

''நான் முஷ்டியை நெஞ்சில் வைத்து வணங்கினேன்.''

''எழுந்திரு.'' ஞானி கட்டளையிட்டார்.

''முடியவில்லை.''

''ஏன் உணவு எடுக்கவில்லை? இரண்டு நாட்கள் பட்டினி எதற்கு இந்த வன்முறை?''

''இல்லை. நீர் குடித்தேன்.''

''போதாது.''

''எனக்கு விடை வேண்டும்.''

''என்ன விடை, என்ன கேள்வி?''

''மரணம் பற்றிய கேள்வி.''

''கேளும்.''

''மரணம் ஒரு ரகசியம். மரணம் வலிக்குமா? மரணத்துக்கு முன் மரணத்தைத் தெரிந்து கொள்வ தெங்கனம்?''

ஞானி மௌனமாய் இருந்தார்.

''இது தெரியாமல் நான் இறக்கவேண்டுமென்றால் உங்களுக்கு சீடனாக இருந்து பயன் என்ன? உங்களைப் பற்றி எழுதியும், பாடியும், பேசியும் புரிந்ததென்ன. அறியாமையுடன் மரணம் என்பது கொடுமையல்லவா.''

''அறிந்ததிலிருந்தும் விடுதலை.'' ஞானி பேசினார்.

''புரியவில்லையே.'' அவர் வினவினார்.

''உனக்கு மரணம் பற்றிய அறிவிலிருந்து விடுதலை. புரிந்தாய் பார். நேரடியாய் எவர் துணையுமின்றி தரிசனம் செய்.''

''செய்கிறேன்.''

''கேள்வி என்ன?''

''மரணம் ஏன் ரகசியம்?''

''வாழ வசதியாவதற்கு, மரணம் தெரிந்தால் மனம் மரணத்தை மட்டுமே பற்றி நிற்கும். அருகில் இருப்பின் கலவரம். வெகு தொலைவு இருப்பின் கர்வம் என்று வாழ்வைப் புரிந்துகொள்ளாது அலையும். எப்போது வேண்டுமானாலும் நேரும் என்பது அழுத்தமானால், ஒவ்வொரு வினாடியும் வாழலாம். மரணம் ரகசியமானது உயிர்களுக்குத் தரப்பட்ட வசதி.''

''புரிகிறது. என் மரணம் எப்போது வரும்?''

''வரும்போது அனுபவி. நாளை விருந்து உண்டு. இனிப்பு உண்ணப்போகிறாய். இன்றே என்ன கேள்வி. கேள்வியில் என்ன லாபம். நாளை சங்கீத விழா. இன்று என்ன யோசனை. நாளை நடனம். இன்று விசாரிப்பதில் என்ன

லாபம். வரும்போது உணவை, சங்கீதத்தை, நடனத்தை அனுபவி.''

''வலிக்குமா?''

''வலிக்கும். மரணம் என்பது உடம்பிலிருந்து ஆன்மா பிரிவது. ஆன்மா ஒரு ஒளி ரூபம். ஏதோ காரணத்தால் முன் வினையால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட காரணத்தால் உடல்விட்டு நகரும். ஆன்மா நகர, மனம் அவஸ்தைப்படும். மனம் என்பது புலன்களால் விளைந்தது. அது பொருள் இல்லை. திடப்பொருள் இல்லை. நினைவுகளின் அடுக்கு. உடம்பால் அனுபவிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் ஞாபக உருண்டை. அந்த மனம் உடம்பால் உண்டானது. அந்த உடம்பு உயிரால், ஆன்மாவால், ஜீவனால், ஆத்மாவால் இயங்குவது. ஆனால், ஆத்மா மனதோடு சம்பந்தப்படவில்லை. எதுவும் அனுபவிக்க வில்லை. ஆத்மாவின் அதிசய சக்தி மனம். ஒருவர் இறக்கும்போது மனம் தடுமாறுகிறது. எங்கே போவது என்று திகைக்கிறது. இதுவே மரண பயம்.''

''உடம்பு ஆன்மா நகருவதை விரும்பவில்லை. வலியை ஏற்படுத்துகிறது. நுரையீரல், இருதயகோசம், மூளை, தொண்டை, குடல், ஆசனவாய், உள்ளங்கைகள், பாதம் எல்லாம் தவிக்கின்றன.''

''ஏன்?''

''இங்கே ஆன்மா மெல்லியதாய் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கட்டு அவிழ, அவிழ வலி, முறுக்கு வலி ஆயிரம் தேள்கள் கொட்டின வலி ஏற்படுகிறது. பயம் அதிகமாகிறது.''

''பிறகு?''

''மனம் யாரோடு இருப்பது என்று பரபரக்கிறது. மனம் வெளியே பார்க்காது. உள்ளே பார்க்கிறது. இதுவே நினைவிழத்தல்.''

''பிறகு?''

''உடம்போடா, ஆன்மாவோடா... மனம் மாறிமாறி கவனித்து மாறுகின்ற உடம்போடு இல்லாது மாறாத ஆன்மாவைப் பற்றுகிறது. இது உயிரின் நகர்வு. உயிர் நகர்ந்து உடம்பைவிட்டு அகல மனம் உடம்பைப் பார்க்கிறது. இது கடைசி பார்வை. தன்னை உணர்தல். இது ஐந்து வயது உடம்பா... பதினைந்து வயது பிள்ளையா... இருபத்து ஐந்து வயது வாலிபமா... நாற்பது முதிர்ச்சியா... ஐம்பதின் சரிவா... அறுபத்தைந்தின் தளர்வா என்று கவனிக்கிறது. உடம்பு மாறுதல் வேகமாகத் தெரிகிறது. எது என் உடம்பு என்று குழப்பம் வருகிறது. திரும்ப ஆன்மாவைக் கவனிக்க அது லட்சியமில்லாமல் அமைதியாய் இருப்பது கண்டு, மாறாத நிலை கண்டு அதை ஸ்வீகரிக்கிறது. ஆன்மாவைச் சுற்றி மனம் வந்து ஆசுவாசப்படுகிறது. மனம் இருக்கும் வரை உடம்பு நினைவு இருக்கும். தான் யாரென்று கருதுகிறோமோ அந்த வடிவு இருக்கும். வலியில்லாது இருக்கும். ஒரு ஆனந்த லயத்தில் இருக்கும். போட்டி இல்லாது, பொறாமை இல்லாது வெறுமே கிடக்கும். தன் வாழ்வு நினைத்து, நினைத்து பழைய நினைவுகள் கரைந்து, கரைத்து மனக்குமிழ் மெல்லியதாகும்.

முன்வினைகளுக்கேற்ப வெளிச்ச உலகத்திற்கோ, மறுபடி பூமிக்கோ நகரும். இதுவே மரணம். நிதானமாய் ஞானி சொல்லி முடித்தார். பேரமைதி நிலவியது. என்னுள்ளும் பல விஷயங்கள் கரைந்தன. ஒரு தெளிவான நிமிரல் ஏற்பட்டது.

லாபம். வரும்போது உணவை, சங்கீதத்தை, நடனத்தை அனுபவி.''

''வலிக்குமா?''

''வலிக்கும். மரணம் என்பது உடம்பிலிருந்து ஆன்மா பிரிவது. ஆன்மா ஒரு ஒளி ரூபம். ஏதோ காரணத்தால் முன் வினையால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், குறிப்பிட்ட காரணத்தால் உடல்விட்டு நகரும். ஆன்மா நகர, மனம் அவஸ்தைப்படும். மனம் என்பது புலன்களால் விளைந்தது. அது பொருள் இல்லை. திடப்பொருள் இல்லை. நினைவுகளின் அடுக்கு. உடம்பால் அனுபவிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் ஞாபக உருண்டை. அந்த மனம் உடம்பால் உண்டானது. அந்த உடம்பு உயிரால், ஆன்மாவால், ஜீவனால், ஆத்மாவால் இயங்குவது. ஆனால், ஆத்மா மனதோடு சம்பந்தப்படவில்லை. எதுவும் அனுபவிக்க வில்லை. ஆத்மாவின் அதிசய சக்தி மனம். ஒருவர் இறக்கும்போது மனம் தடுமாறுகிறது. எங்கே போவது என்று திகைக்கிறது. இதுவே மரண பயம்.''

''உடம்பு ஆன்மா நகருவதை விரும்பவில்லை. வலியை ஏற்படுத்துகிறது. நுரையீரல், இருதயகோசம், மூளை, தொண்டை, குடல், ஆசனவாய், உள்ளங்கைகள், பாதம் எல்லாம் தவிக்கின்றன.''

''ஏன்?''

''இங்கே ஆன்மா மெல்லியதாய் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. கட்டு அவிழ, அவிழ வலி, முறுக்கு வலி ஆயிரம் தேள்கள் கொட்டின வலி ஏற்படுகிறது. பயம் அதிகமாகிறது.''

''பிறகு?''

''மனம் யாரோடு இருப்பது என்று பரபரக்கிறது. மனம் வெளியே பார்க்காது. உள்ளே பார்க்கிறது. இதுவே நினைவிழத்தல்.''

''பிறகு?''

''உடம்போடா, ஆன்மாவோடா... மனம் மாறிமாறி கவனித்து மாறுகின்ற உடம்போடு இல்லாது மாறாத ஆன்மாவைப் பற்றுகிறது. இது உயிரின் நகர்வு. உயிர் நகர்ந்து உடம்பைவிட்டு அகல மனம் உடம்பைப் பார்க்கிறது. இது கடைசி பார்வை. தன்னை உணர்தல். இது ஐந்து வயது உடம்பா... பதினைந்து வயது பிள்ளையா... இருபத்து ஐந்து வயது வாலிபமா... நாற்பது முதிர்ச்சியா... ஐம்பதின் சரிவா... அறுபத்தைந்தின் தளர்வா என்று கவனிக்கிறது. உடம்பு மாறுதல் வேகமாகத் தெரிகிறது. எது என் உடம்பு என்று குழப்பம் வருகிறது. திரும்ப ஆன்மாவைக் கவனிக்க அது லட்சியமில்லாமல் அமைதியாய் இருப்பது கண்டு, மாறாத நிலை கண்டு அதை ஸ்வீகரிக்கிறது. ஆன்மாவைச் சுற்றி மனம் வந்து ஆசுவாசப்படுகிறது. மனம் இருக்கும் வரை உடம்பு நினைவு இருக்கும். தான் யாரென்று கருதுகிறோமோ அந்த வடிவு இருக்கும். வலியில்லாது இருக்கும். ஒரு ஆனந்த லயத்தில் இருக்கும். போட்டி இல்லாது, பொறாமை இல்லாது வெறுமே கிடக்கும். தன் வாழ்வு நினைத்து, நினைத்து பழைய நினைவுகள் கரைந்து, கரைத்து மனக்குமிழ் மெல்லியதாகும்.

முன்வினைகளுக்கேற்ப வெளிச்ச உலகத்திற்கோ, மறுபடி பூமிக்கோ நகரும். இதுவே மரணம். நிதானமாய் ஞானி சொல்லி முடித்தார். பேரமைதி நிலவியது. என்னுள்ளும் பல விஷயங்கள் கரைந்தன. ஒரு தெளிவான நிமிரல் ஏற்பட்டது.

கீழே படுத்திருந்தவர் எழுந்து உட்கார்ந்தார்.

உட்கார்ந்தவுடன் உடம்பில் மாறுதல்கள் ஏற்பட்டன. சிறுநீர்ப் பை உறுத்தியது. தள்ளாடி எழுந்து குடிசை விட்டு வந்து ஒரு செடிக்கு அருகே போய் அமர்ந்து சிறுநீர் கழித்தார். குழாய் திறந்து கால்களைக் கழுவிக் கொண்டார்.

''யாரது, குழ ரய்கிட்ட?'' குரல் வந்தது. விளக்குகள் போடப்பட்டன. அவர் பயந்து திரும்பி தடுமாறினார். விழுந்தார்.

சிரித்தபடி ஞானியைப் பார்த்தார். இன்னொரு நாடகத்துக்குத் தயார் என்பதாய் அந்தச் சிரிப்பு இருந்தது.

நாடகம் துவங்கியது. பூமி நாடகம். எல்லாம் தெரிந்தது போல் அலட்டல் நாடகம்.

26

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ தேசத்து உபதளபதி. அந்தணன். ஆனால், போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று. வெளிச்சமான இப்போதிருப்பதிலும் மேலான ஒரு நிலைக்குப் போக அழைப்பு வந்தாலும் போகாது பூமிக்கு மேலே வெளிச்சத்திற்குக் கீழே உட்கார்ந்து பூமியைப் பல வருடங்களாகப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். மேலே வருபவருக்கு ஆறுதல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன்.

மனம் அழிந்து நிலைபெற்ற ஞானி இறந்தபிறகு எனக்கருகே வந்து உட்கார்ந்தார். என் கதை கேட்டார். இறப்பு ரகசியத்தை இங்கு வந்தோர் கேட்க, விளக்கிச்

சொன்னார். எனக்குள் இருந்த கேள்விகளும் அவரால் அழிந்தன. நானும் அவரும் பூமிக்கு வந்தோம். அவரையே நினைத்துக் கொண்டு மரணத்தறுவாயில் இருந்த வயசாளியைப் பார்த்தோம். வயசாளி பிழைத்துக் கொண்டார். ஞானியின் வருகையால் வயசாளியின் மரணபயம் சட்டென்று அகன்றது.

ஒரு குப்பையான அறையிலிருந்து வெளியே வந்து வானம் பார்த்து இடதும் வலதும் கவனித்து மெல்ல தடுமாறி செடிகளுக்கு அருகே போய் அமர்ந்து எழுந்தார். செடிவேர் ஈரமாயிற்று. உடம்பில் வலு குறைவாக இருப்பினும் மனசு பரவசமாயிற்று.

அவரைச் சூழ்ந்து கொண்டு பலர் அவரை இகழ ஆரம்பித்தார்கள். தண்டச் சோறு என்றார்கள். வெளியே போ என்றார்கள். நீ என்ன பெரிய ஞானியா என்று கேலி செய்தார்கள். சிலர், 'போதும். அமைதியாக வெளியேறி விடுங்கள். ஹிம்சை வேண்டாம்' என்றார்கள். அய்யன் என் கூட வந்துருங்க.' ஒருவன் கை நீட்டினான்.

அவர் எல்லோரையும் தனித்தனியாகப் பார்த்தார். அவர் பார்வை ஒரே விதமாக இருந்தது. எல்லோரையும் நோக்கி புன்னகை செய்ய முடிந்தது. இங்கிருப்பதும் இல்லாததும் ஒன்றுதான் என்று தோன்றியது. யார் கூட யார் வருவது. யாரை விட்டு யார் போவது. எல்லா இடமும் என் இடம். மொத்த பிரபஞ்சமும் என் இடம். அவர் கண்கள் பிரகாசமாயின.

கண்கள் பார்வை வெளியே நோக்கினாலும் உள்ளே திரும்பி மனதைப் பார்க்கத் துவங்கியது. பார்வை உள்ளும்

புறமுமாய் இருந்தது. இதுதான் முழுமை என்று தெரிந்தது. முதுகைப் பார்க்கும்போது முகத்தைப் பார்க்க வேண்டாம். முகம் தெரியும்போது முதுகும் தெரிவதுதான் சிறப்பு. மனிதரின் வெளிச்ச முகம், இருட்டு முகம் இரண்டும் தெரிய வேண்டும்.

'அட, தெரிகிறதே.' வாய்விட்டு கூவினார். 'என்ன... என்ன தெரிஞ்சுடுத்து உமக்கு.' ஒரு குண்டு மனிதர் கூவ, மற்றவர்களும் குரலெழுப்பினார்கள். 'தெரிஞ்சாச்சில்ல... போ... கிளம்பு. போ. ஒண்ணுக்குப் போறது எங்கன்னு தெரியலை. இடத்தை நாற அடிச்சியே.' ஒருவர் கத்த, சிலர் நாற்றம் வருகிறதா என்று பார்த்தார்கள். இல்லையே என்று யோசித்தார்கள். ஆனால், வெளிப்படுத்தாது அடக்கி வாசித்தார்கள்.

'அப்ப நான் என்ன பண்ணட்டும்.' அவர் ஞானியைப் பார்த்துக் கேட்டார்.

'வெளியே போடா.' குண்டு குதித்தது. 'போயிடட்டுமா.' ஞானி இருப்பு வயசாளிக்குத் தெரிந்தது. ஞானி சரியென்று தலையசைத்தார்.

வயசாளி வேட்டியை உதறி மேலே போர்த்திக் கொண்டார். கௌபீனம் நகர்ந்திருந்தது. கவனித்த சிலர் முகம் சுளித்தார்கள் உலர்த்தியிருந்த கௌபீனத்தைக் கொடியிலிருந்து உருவி மார்புக்குக் குறுக்கே முடிச்சாகப் போட்டுக் கொண்டார். வேட்டி அவிழாது நின்றது. அந்த உடை புதிதாய் இருந்தது. யவன தேசத்து அறிஞர் போல இருந்தார்.

ஞானி முன்பு இருந்த இடத்தை விட்டு வயசாளி வெறியேறினார். நடக்க நடக்க அவர் உடம்பில் வலு

ஏறியது. நடையில் துள்ளல் வந்தது. தடேரென்று அந்த கூடத்தில் ஒரு சரவிளக்கு அறுந்து விழுந்தது. சமையலறையில் பாத்திரங்கள் உருண்டன. ஏதோ குத்திக் கிழித்து குழாய் தண்ணீர் பீய்ச்சியடித்தது. டொம்மென்று விளக்குகள் அணைந்தன.

வயசாளி வாசலில் நின்று சுற்றிப் பார்த்தார். அவர் நகர்வது தாங்காது அங்குள்ள சில சக்திகள் கோபமடைந்தன என்று தெரிந்தது. அவரால் குளுமையை அனுபவித்த அந்தச் சக்திகள் அவர் போவதில் வருத்தமாயின. வரவேண்டும் என்று கேட்டன. அவர் சிரித்தார்.

இவங்க எல்லாரும் இருக்காங்களா? இப்பதான் பார்க்கறேன். நடுகல் அம்மா. கட்டையப்பா. மரத்து முனிவர் நல்ல இடம்தான் இது. அவர் நகர, காற்று சுழன்று வீசி தூசி கிளம்பியது. துணிகள் பறந்து வந்து முட்செடிகளில் இறங்கின.

"என்னவோ நாறுது சார்." ஒருவர் மூக்கைப் பிடித்துக் கொண்டார்.

"எல்லாம் அவன் நாத்தம்தான்."

"இல்ல சார். அவர் இடம் நாறலை. வாசல் நாறுது."

"ஆமா, நீ பாரு. நாறுதா?" அவர் வெளியே வந்தார். நாய்கள் இரண்டு அவரை முகர்ந்து பார்த்து வாலாட்டின. ஒரு பறவை பறந்து கிரீச்சிட்டது. அந்த ஊரில் அதிகம் பேசாத சாது ஒருவர் எழுந்து வயசாளியைக் கவனித்தார். வழிமறித்தார்.

"எப்படி இது?" ஆச்சரியப்பட்டார், "குருவருள்" வயசாளி பதில் சொன்னார். சாது விலக, வயசாளி கோயில்

வாசலுக்கு வந்தார். உள்ளே போய் ஒரு மண்டபத்தில் உட்கார்ந்தார்.

''இறந்துபோன ஒருவரால் உயிரோடு இருக்கும் ஒருவருக்கு ஞானம் தர இயலுமா?'' ஞானியை நோக்கி கேட்டார்.

இங்கே யார் இறந்தது.

இது சரி. உமக்கு மரணமில்லை. நீர் நித்ய வஸ்து.'

''நீர் என்ன?'' ஞானி கேட்டார்.

''நான் இறந்துவிட்டேன்.''

''அதாவது?''

''உடம்பு அபிமானம் போயிற்று.''

''அற்புதம். நான் இறந்து பல நாளாயிற்று. ஆனாலும் மரணமடையவில்லை. பூமியை விட்டு நகரவில்லை. சூட்சும சரீரம் சுற்றிச் சுற்றி வருகிறது எதற்கு'' ஞானி வினவினார்.

''என்னைத் தொடுவதற்கு. தொட்டு எழுப்புவதற்கு உம்மால், எழுந்தேன். உடம்பு உதறி வெறும் மனமானேன். மனமும் கரையும். இப்போது கேள்வி கேளும்.''

''இறந்து போன ஒருவர் இருக்கும் ஒருவருக்கு ஞானம் தர இயலுமா?'' வயசாளி பெரிதாய் சிரித்தார். மண்டபத்தில் உள்ளவர்கள் கலவரப்பட்டார்கள்.

''மனம் உடம்பு அபிமானம் விட்டது. அதுபோல் எல்லா அபிமானமும் விட வேண்டும். வெறுமே திரிந்து கொண்டிருங்கள். எந்த அபிப்பிராயமும் இல்லாது

பாருங்கள். இது நடுநிலை, இந்தப் பார்வை கெட்டிப்பட எல்லா காலமும் எல்லா இடமும் எல்லார் மனமும் தெரியும். தெரிந்து அபிப்பிராயம் வராது. வெறுமே இருக்கும்.''

''பிறகு?''

''விதித்தவரை இருந்துவிட்டு வெளிச்சம் நோக்கிப் போய்விடலாம்.''

''இப்போதே போகலாமே. எதற்கு இங்கே''

''இது ஒரு நியதி.''

''என்ன வித நியதி?

இந்தச் சுடர் தானாக உமக்குத் தரப்பட்டது. உம்மால் இன்னும் சிலருக்குத் தரப்பட வேண்டுமல்லவா?''

''அடடே, தரப்பட வேண்டும். நான் எங்கு போக?''

''அது தானாய் நடக்கும். துரத்த நாலு பேர் உண்டெனில், உம் உடம்பைத் தூக்கி சுமக்க நாலு பேர் வருவார்கள் இல்லையா. இங்கிருந்து போய் எங்கேயும் இருக்கலாம். அப்படித்தான் இருக்க முடியும்''

''சிவஹோம்... எனக்கு பெரிய கொடுப்பினை.''

''ஆமாம். சிலருக்கு மட்டும்.''

''என் அம்மா இப்படி நான் மாற வேண்டும் என்று நினைத்தாள். மரணம் பற்றி பல கேள்விகள் கேட்டு இறந்தார்.''

''இப்போது பாருமேன்.'' ''இருக்கிறாளா.'' ''கூப்பிடும்.'' சட்டென்று இந்த மூதாட்டி தோன்றினாள். சிரித்தாள். என்னை நோக்கி கைகூப்பினார். என்ன என்று வயசாளியை வினவினார்.

''ஞானி வரம் கொடுத்தார்.''

''தெரிகிறது. நீயும் கொடு.''

''உனக்கு தரட்டுமா?''

''நான் மறுபடி பிறப்பேன். அப்போது கிடைக்கும். இது உன் கவலையல்ல. என் கவலை, என் வேலை.''

''தாயே. உன்னால் ஊட்டமாய் வளர்ந்தேன். ஞானி விளக்கேற்றியது. உனக்கு நமஸ்காரம்.''

''அள்ளிக் கொடு. சொல்லிக் கொடு. தான் பிறருக்கு கொடுப்பதெல்லாம் தனக்கே கொடுத்துக் கொள்கிறான் என்று அறிந்தவன் எப்படி கொடாதொழிவான்.''

ஞானி இதைச் சொன்ன மஹரிஷியை நினைத்துக் கைகூப்பினார். நானும் வணங்கினேன். வயசாளியும் வணங்கினார். அந்த மூதாட்டி சிரித்தாள். மறைந்தார். தாயென்ற ஒரு ஒட்டுதலும் அறுந்தது.

நன்றி. சில கேள்விகள். அவர் கேள்விக்கு ஞானி சரியென்று தலையசைத்தார். நாங்கள் மூவரும் சரியான கோணத்தில் அமர்ந்து கொண்டோம். இது ஏன் மறைபொருள். மரணம் ஏன் ரகசியம்.

''ஒரு ரகசியமும் இல்லை. ஆழ்ந்து பார்க்காது போனால் யார் தவறு. மரணம் வருமென்று ஏற்றால், எப்படி, எதனால், என்று தேடலாம். மரணமே தனக்கு வராது என்று நினைத்தால் எப்படி இறப்பைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.''

புரிகிறது. ஆனால், ஏன் இந்தப் பார்வை இல்லாது போயிற்று.

''இருந்தது. மெல்ல மெல்ல தேய்ந்தது.'' நான் பதில் சொன்னேன். ''எப்படி?''

''நம் முன்னோர்கள் மரணம் பற்றி தெரிந்து அதற்குத் தயாராக இருந்து இறந்தபிறகு பிறந்து, பிறந்த பிறகு முன்னர் இறந்ததை, இருந்ததை அறிந்து சிரித்தார்கள். பூமியில் பருவங்கள் மாறுவது போல, மனித உடம்பு தளர்வது போல மனமும் சிதறி மரணம் பற்றி அறியாமை ஏற்பட்டு, அறியாமையால் பயமும் விளைந்தது.''

''இது, இந்த அறியாமை அகற்றப்பட வேண்டுமா?''

ஆமாம், ''இடையறாது செயல்பட வேண்டும்.''

''என் பங்கு என்ன'' ''மரணம் பற்றி பேசலாம். பேச எல்லா பிரிவினைகளும் இழிவாகும். எல்லா இனங்களும் ஒன்றாகும். தான் தனது என்று செய்யும்போது மரணம் பற்றி மறக்க நேரிடும். மரணம் மறந்தால் பிரிவினைகளே விதிகளாகும்.''

''எப்படிச் சொல்வது? யாருக்கு சொல்வது?''

''பாத்திரம் அறிந்து பிச்சையிடு. எதிரே உட்கார வைத்து உள்ளே தள்ளு.''

''உங்களோடு உங்கள் இருப்பிடம் வரமுடியுமா?

''வாயேன்.'' வயசாளி சுருண்டு மண்டபத்தில் படுத்துக் கொண்டார். விடுபட்டார். அருகே வந்து என்னை, ஞானியை நமஸ்கரித்தார். சட்டென்று சுற்றியுள்ளோர் அனைவரையும் பார்த்தார். பூமி அவளுக்குக் கீழே தெரிந்தது.

''யோவ். வயசாளி செத்துட்டார். மூச்சு நின்று போச்சு. பொத்துன்னு சாஞ்சுடுச்சு.'' மண்டபத்து பெருசு கூவிற்று. புரட்டிப் போட்டார்கள். வயசாளி அசையாது கிடந்தார்.

''கொஞ்சம் உசிர் இருக்குபோல.''

''யோவ். தகவல் சொல்லணும்.'' ''எங்கே இருந்தாரு இவரு. ஞானி இடத்துல தானே.'' அங்கிருந்து ஆறேழு பேர் ஓடிவந்தார்கள். நாடி பார்த்தார்கள். மூச்சு பார்த்தார்கள். என்ன செய்வது என கிசுகிசுத்தார்கள்.

''நம்ம பேர்ல பழி வரும். தூக்கு. ஒரு நாள் வச்சிருந்து புதைப்போம்.'' ''உசிர் இருக்குய்யா. ஆஸ்பத்திரிக்குக் கூட்டிட்டுப் போகணும். கூவினார்கள். தூக்கினார்கள். அரக்கப் பரக்க புலம்பிக் கொண்டே எடுத்து வந்தார்கள். வாசலுக்கு அருகே நிழலில் கிடத்தினார்கள். ''ஒருக்களிச்சு வை. பின்னால செங்கல் முட்டுக் கொடு'' ''இருக்காரா, செத்துட்டாரா?''

''டாக்டர்தான் சொல்லணும்.

டாக்டர் போட்டு கொடுத்துட்டா. வேணாம்

கூப்பிடுடா.''

''இந்த நடு சொர்க்கம் தவம் செய்ய ஏற்ற இடம். அந்த அம்மாள் நடுநிலையில் நின்று தன் வாழ்க்கையை எடை போட்டு மனதைக் கரைக்கிறார். இந்த ஆளும் அவ்விதமே. மரணம் நல்ல விஷயம். நம்மை இன்னும் தெளிவாக்கிக் கொள்ள மரணம் ஒரு சந்தர்ப்பம். மறுபடி தெளிவோடு பிறக்க இந்த இடம் உதவும். ஆனால், மிகவும் கொடூரமாய் இருந்தவர்கள் இங்கு தவம் செய்ய முடியுமா?'' வயசாளி கேட்டார்.

''உடனே இயலாது.'' நான் பேசினேன் ''விலங்காய் பிறந்து வெறியோடு அலைந்து அதைத் தீர்த்துக் கொண்டு மறுபடியும் மனிதப் பிறவிக்கு வரலாம். உள்ளிருந்த விலங்கை விலங்காக வாழ்ந்து அழிக்கலாம்.''

ஜனத்தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே போகிறதே. ஆமெனில் மறுபிறவி என்பது தவறாகிறதே.

''ஜனங்களின் தொகை தெரியும். விலங்கு, பறவை, ஈ, எறும்பு, பூரான், பல்லி எண்ணிக்கை தெரியுமா. இது பிரபஞ்ச ரகசியம். சுழற்சியடைந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஒரே ஒரு சக்தி சிதறி பல துணுக்குகளாகப் பரவி பிறந்து, இறந்து, பிறந்து, இறந்து நடந்து கொண்டே இருக்கிறது. எல்லா துணுக்குகளும் மேன்மையடைய பூமி சிதறும். சகலமும் சக்தியாகும். ஒன்று கூடும். சயனித்திருக்கும். பிறகு மறுபடி சக்தி வெடித்து மீண்டும் பூமி, உயிர், பிறப்பு, பல்கிப் பெருகுதல், பரிணாம வளர்ச்சி மனித மனம் வளர்ந்து நாகரீகமாகி வாழ்வு தொடரும். இம்மாதிரி பல முறை இந்த சக்தி வெடித்துச் சிதறி ஒன்று கூடியிருக்கிறது.'' ஞானி சுருக்கமாய் ரகசியம் சொன்னார்.

''ஆமாம். ஒரு கதை படித்திருக்கிறேன். அனுமார் ராமர் ஆட்சி முடித்த பிறகு தனக்கு சீதையால் வழங்கப்பட்ட, ஞாபகார்த்தமாகத் தரப்பட்ட சூடாமணியைக் கிணற்றில் போட்டாராம். உற்று கவனிக்க, கிணற்றில் பல நூறு சூடாமணிகள் கிடந்தனவாம். ராமாயணம் பல நூறு முறைகள் நிகழ்ந்திருக்கிறது. என் பிறவியும் தொடரும்'' வயசாளி பெருமூச்சு விட்டார்.

''ஆமெனில் இந்தப் பிறவியில் கர்வமென்ன?'' என்று ஞானி கேட்டார். ஒன்றுமில்லை என்கிற பதில் எங்கள்

மூவரிட மிருந்தும் மௌனமாய் வெளிவந்தது. ''சரி, திரும்புங்கள்.'' அங்கே பதற்றம் அதிகமாகி விட்டது.

''டாக்டர் வரக்கூடாது.'' ''வரட்டும் சார்.'' உசிர் இருந்தா காப்பாத்திடலாம் இல்லையா''

''செத்துட்டாருய்யா. ஹார்ட்பீட் நஹி.''

''முகம் தேஜஸா இருக்கே.''

''அப்படீன்னா என்ன.''

''சார். டாக்டர் வரார்.''

''எவன்டா வரச் சொன்னது?''

''என்னய்யா, யாரோ கிழவரைக் கழுத்தைப் பிடிச்சு வெளியே தள்ளிட்டீங்களாம். அவரு கோயில்ல விழுந்து செத்துட்டாராம். ஊரே பேச்சா இருக்கு யாரு கிழவர். இவரா.''

''டாக்டர் கொஞ்சம் அட்ஜெஸ்ட் பண்ணுங்க.''

''என்ன அட்ஜெஸ்ட்?''

''சாகலைன்னு சொல்லணும்.''

''செத்துட்டாருன்னு யார் சொன்னது''

''ஹார்ட் பீட் இல்லியே.''

''வுடுங்க பார்க்கலாம்.''

''சரின்னு சொல்லுங்க''

''முதல்ல வழி வுடுங்க. பார்க்கலாம்.''

''செத்துட்டார். எவ்வளோ சொல்லுங்கோ?''

''இவரு சாகலைன்னு சொன்னா காசு தருவீங்களா?'' சொல்லலைன்னா?

''வாசப்படி தாண்டமாட்டே.''

''இத்தோடா... என்னைத் தேடி ஆள் வராதா. வரிசையா புதைச்சுக்கிட்டே போவீங்களா.''

''சாகலைன்னு சொல்லுங்க டாக்டர்.''

''முடியாதுப்பா. செக் பண்ணாதயே ஊருக்குள் போய் சொல்றேன், செத்துட்டாருன்னு.'' ''ஒரு லட்ச ரூபா.'' டாக்டர் நின்றார். யோசித்தார்.

''சரி. காசை எண்ணி வை.''

வயசாளி கால் அசைந்தது. உடம்பு விறைத்து அடங்கியது. சட்டென்று கண்கள் விழித்தன. நிலைத்தன. பிறகு அசைந்தன. அவர் எழுந்து உட்கார்ந்தார். சுவர் பிடித்து நின்றார். எல்லோரும் வாய் பிளந்து அசையாது நின்றார்கள். ''வெளியே போற வழி எது?'' வயசாளி கேட்டார். ''நீங்க போக வேண்டாம்.'' அவர்கள் கெஞ்சினார்கள்.

''எனக்கு வெளியே போகத் தெரியுமே.'' அவர் நடந்தார்.

''போக வேண்டாம்.''

''எல்லாரும் போய்த்தானே ஆகணும்.'' அவர் வெளியேறினார். அந்த இடத்து சக்திகள் கூத்தாடின. சிரித்தன. இப்போது மலர்களின் வாசம் வீசியது.

நான் கேசவன் நாராயணன். சோழ தேசத்து உபதளபதி. அந்தணன். ஆனால், போர் தொழில் செய்பவன். நான் இறந்து ஆயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாயிற்று.

ஒளி உடம்போடு மேலே போகாது, மறுபடி பூமியில் பிறக்காது பூமிக்கு மேலாக ஓரிடத்தில் அமர்ந்து, இறந்து போய் உயிராக வருகிறவரை அமைதிப்படுத்த என்னாலான உதவிகள் செய்து வந்தேன். கீழிருந்து வந்த ஞானி என்னோடு தானும் அமர்ந்து என்னைக் கொண்டாடினார். என் ஐயங்களை பேசியும், பேசாதும் தீர்த்தார். என்னை மேலும் வளமாக்கினார்.

மனமென்பது பூமியில் குவிந்து ஒரு நிலைப்படாது. இது கடினம். இங்கு எளிது. மனதை அலையவைக்கும் விஷயங்கள் இங்கில்லை. எனவே, தவ வாழ்க்கை போல் வாழ்ந்து இறந்த மனிதர்கள் இங்கு அமைதி பெற்று கீழோ அல்லது மேலோ செல்கிறார்கள். என் கோபங்கள் அழிந்து நான் குளுமையானது இங்குதான். ஞானியின் வருகையால் நான் மேலும் பலமானேன். நிறைய பேசினார். தெளிவானேன்.

இப்போது எதனாலோ ஞானி மௌனமாக இருக்கிறார். நான் அவரைக் கூர்ந்து பார்த்தேன். அவர் சிரித்தார். நானும் சிரித்தேன். அவர் கைகூப்பினார். எனக்கு துணுக்கென்றது. அந்த கைகூப்பலில் ஒரு விடைபெறுதலும் இருந்தது.

''என்ன?''

''கூப்பிடுகிறார்கள்.''

''மேலேயா?''

''ஆமாம்.''

நான் சோகமானேன். ஆனால், அமைதியாய் இருந்தேன்.

நல்லது. நானும் கைகூப்பினேன். உள்ளே துவண்டது. எதற்கு இந்த அவஸ்தை. ஏன் இந்தப் பிடிப்பு. உதறு. மனம் உறுதி பூண்டது.

சட்டென்று இடம் ஒளியாயிற்று. கண் கூசும் ஒளி. ஏதோ, எங்கோ தேக்கி வைத்த ஒளி உடைந்து சடேரென்று பரவியது போல் இருந்தது.

ஞானி என் தலை தடவுவது உணர்ந்து நான் குனிந்து ஏற்றேன். ஒளி பின்வாங்கியது. ஞானி இல்லை. தொலைவில் இந்த உயிர்கள் பலது எழுந்து நின்றன. என்னைப் பார்த்து கைகூப்பின. ஏன்... திகைத்தேன். சட்டென்று என் உருவம் மாறியிருப்பது தெரிந்தது. நானும் ஒளியாய் இருந்தேன். என்ன இது. எனக்கு அழைப்பு வந்துவிட்டதா. நான் கேட்கவில்லையே. இது தேவையில்லையே. ஏன் ஒளி உடம்பு எனக்கு.

''இது வரம்.'' யாரோ சொன்னார்கள்.

''யார் அது?'' நான் கேட்டேன். என் முன்னே பல ஒளி உடம்புகள் தோன்றின. உயிர்கள் போல் மெலிந்து வெளிறி இல்லாது முழுச்சுடராய், பலமாய், ஒளியாய் பலர் இருந்தார்கள்.

''யார் நீங்கள்?''

''யக்ஷர்கள்.''

''என்ன?''

''யக்ஷர்கள். இது உயிரின் இன்னொரு வடிவம். வேறு ஒரு நிலை. மலர்ந்த ஸ்திதி. நன்கு பாடியவர்கள், நடனம் ஆடியவர்கள், கவிதை பேசியவர்கள், வீணை, குழல்

வாசித்தவர்கள், ஓவியம், சிற்பம் செய்தவர்கள், வேத விற்பன்னர்கள். பாடலாசிரியர்கள், தமிழ் மறை ஓதிய வர்கள். நாதஸ்வர கலைஞர்கள் இறந்தபிறகு கந்தர்வர்கள் ஆவார்கள். இது வேறு விதம். யக்ஷ உருவம் இங்கே தவம் செய்ததால் கிடைத்த வரம். இதற்கு ஞானியின் அன்பும் காரணம்.

''இப்போது என்ன செய்ய?''

''இங்கே இருக்கலாம். அல்லது கீழேயும் போகலாம்.''

''மனிதராகவா?''

''யக்ஷராக.''

''எங்கே?''

''உங்கள் நண்பர் ஞானியின் சீடரிடம் அந்த அறுபத்தைந்து வயது மனிதரிடம்.''

''ஏன் அவரிடம்?''

''அவர் மிரள மாட்டார். உம்மை அறிந்ததால், ஞானியோடு உம்மை உணர்ந்ததால் மிரள மாட்டார்.''

''போய் என்ன?''

''போனால் தெரியும்.''

''பூமியில் நல்லவர்கள், வல்லவர்கள், எளிதில் நம்மை உணர்வார்கள். மந்திரம் ஜபித்து அழைப்பவரும் உண்டு.''

நான் மெல்ல அவரிடம் போனேன். அந்த அறுபத்து ஐந்து வயது மனிதர் சட்டென்று நிமிர்ந்து உட்கார்ந்தார்.

''யாரது?'' என்று மெல்ல அதட்டினார்.

நான் கேசவன் நாராயணன் பேசத் துவங்கினேன்.

அவர் இடைமறித்தார்.

சோழ தேசத்தின் உபதளபதி. அந்தணன். ஆனால், போர்த் தொழில் செய்தவன். அவர் சிரித்து நிறுத்தினார். செய்தவன் என்று மறுபடி சொன்னார். நான் வணங்கினேன்.

''இது என்ன ஒளி ரூபம். போன முறை இப்படிச் சந்திக்கவில்லையே.''

''யக்ஷன் என்கிறார்கள். வரமாம். ஞானியின் லீலை. அவர் தந்தது.''

''ஓயாது ஏதாவது தந்து கொண்டிருக்கும் அன்பு அது. இங்கெதற்கு வருகை?''

''பூமியின் மீது காதல் இருக்கிறதல்லவா. ஒளியாய் பூமியில் இருங்கள். உதவி செய்யுங்கள் என்கிறார்கள். எங்கே போய்... என்றேன். உங்களைக் காட்டினார்கள்.''

''உமது பேச்சே மாறிவிட்டது. நீர் உதவிதான். ஆனால், எனக்கெதற்கு?'' நிறுத்தினார். வாசல்பக்கம் அலறல் சப்தம் கேட்டது. அவர் இருந்த வீட்டில் அவரை விருந்தினராக் வைத்துக் கொண்டிருந்த வீட்டுத் தலைவர் வாசலுக்கு ஓடினார்.

''ஐயா, சாமி. குருவே. வயிறு நோவுதுய்யா. தாங்கலை தெய்வமே. செத்துடலாம் போல இருக்கு. எனக்கு வாழ வேண்டாம்யா. உன் கையால விஷம் கொடு சாமி.''

ஐம்பது வயதுக் கிழவி அரற்றினாள். வலியைவிட மரண பயம் குரலில் அதிகம் இருந்தது. முறுக்கி எடுத்த வலி மரணபீதியைத் தந்து விட்டது.

''என்ன இது...'' பெரியவர் விசாரித்தார்.

''போன வாரம் உண்ட உணவு உள்ளே சொருகி இருக்கிறது. மேலும் மேலும் உண்ண சிக்கலாகி விட்டது.'' நான் சொன்னேன்.

''என்ன செய்ய?''

''ஒரு நாள் முழுவதும் பட்டினி இருக்க, தண்ணீர் மட்டும் அடிக்கடி குடிக்க, சொருகியது நகர்ந்து வெளி வந்துவிடும்.''

''நான் என்ன செய்ய?''

''நெற்றியில் விபூதியிட்டு இடைவிடாது நீர் குடிக்கச் சொல்லுங்கள்.'' தீர்வு சொன்னேன்.

''சரி,'' திரும்பி அவரை நோக்கி வந்த கிழவியைப் பார்த்து ''ஏன் கத்தறே. என்ன தின்னே?''

''எதுனா சாப்பிட்டுடறாங்க சாமி. வாயைக் கட்டற தில்லை.'' மருமகள் எடுத்துக் கொடுத்தாள்.

''உன் வீட்டுக்காரர்கிட்ட உன்னை போட்டுக் கொடுத்து சண்டை மூட்டி விடுவாங்களோ.'' மருமகள் பேசாது தலை குனிந்தார். நிமிர, கண்கள் கலங்கியிருந்தன.

''நாளை சரியாகி விடும். தண்ணீர் குடி நிறைய. மருமக கையால தண்ணீர் குடி. கிட்ட வா.'' பெரியவர் விபூதி தடவினார்.

சட்டென்று கிழவி அமைதியானாள். மரணபயம் போயிற்று. நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. இது முகத்தெளிவு தந்தது. விபூதியில் எந்த விஷயமும் இல்லை. எல்லா விஷயமும் உள்ளே இருக்கிறது.

பெரியவர் என் சிந்தனை புரிந்து கொண்டு சிரித்தார்.

''ஆமாம். எல்லாம் உள்ளே இருக்கிறது.''

வாசற்பக்கம் நிழலாடியது.

''யார் அது?'' பெரியவர் உற்று நோக்க, நான் பேசினேன். ''இவன் ஞானியால் கவரப்பட்டவன், இடைவிடாது அவரை சிந்திப்பவன். கொஞ்சம் களிம்பு ஏறிய பாத்திரம். சுத்தம் செய்ய வேண்டும்.''

''வாரும். யார் நீர்?'' பெரியவர் வினவினார்.

அவனுக்கு முப்பது வயது இருக்கலாம். மெலிந்திருந்தான். தவசிக்கு அழகு உண்டி சுருக்குதல். ''எனக்கு விலாசமில்லை என்றான்.

''பெயர்தானே கேட்டேன்.''

''விலாசம் இருப்பவருக்குத்தான் பெயர். எனக்கு இரண்டுமில்லை.''

''நல்லது. அப்படியே இருக்கட்டும். என்ன செய்கிறீர்கள்?''

''குருவின் நாமம் இடையறாது சொல்கிறேன்.''

''ஏன்?'' பெரியவர் கேட்டார்.

நான் பெரியவரை வியப்போடு பார்த்தேன்.

''நாமஜபம் கலியில் உய்யும் வழி!''

''இல்லை. நாம ஜபம் ஆரம்பம். முதல் வகுப்பு. மேலேற வேண்டாமா. நாம ஜபம் ஒரு வாகனம். ஒரு யுக்தி. யுக்தியே விடிவாகுமா.''

''எது விடிவு?''

''உள்ளே பார்ப்பது. நாம ஜபம் சொல்வது யார் என்று உற்றுப் பார்ப்பது. பார்க்காது போனால் நாம ஜபம் செய்யும் வரை மனம் அந்தத் தாளக்கட்டில் லயித்து பிறகு, பொங்கலில் முந்திரிப்பருப்பு எண்ண ஆரம்பித்துவிட் டு வேட்டி அவிழ ஆடியவரை பகடி பண்ணி சிரிக்கும்.

''உள்ளே பார்க்கக் கூட்டிப் போகாதா?''

''உள்ளே பார்க்கச் செய்தால் நாம ஜபம் உயர்வு. வெறுமே கூவினால் கூவும் வரைதான் எல்லாம்.''

''உள்ளே பார்க்கத் தெரிந்துவிட்டால் நாம ஜபம் வேண்டாமா?''

''வேண்டாம்.''

''உள்ளே பார்ப்பது எளிது இல்லையே.''

''வேறுவழியில்லை. எதிரி உள்ளே இருக்க, நீர் மயங்கி ஆடுவது பிரச்சினை தீர்க்குமா. உள்ளே இருக்க வேண்டு மெனில் வெளியே அலையாதே.''

''பிரம்மச்சரியம் அவசியமா?''

''பெண் உறவு பெரிய சமுத்திரம். உருட்டிப் போடுகிற உணர்வு கொந்தளிப்பு. காசு என்பது சுழல். கர்வம் என்பது முட்புதர். அதிகாரம் புதைமணல். பிறகு வெள்ளம் தாண்டுவ தெங்கே?''

''அதனால்?''

''உள்ளே பார்க்க, உள்ளேயே இருக்க ஒரு இடத்திலேயே அடைந்து கிட. உலக விவகாரங்களில் ஈடுபடாது அமைதியாய் இரு. தனிமையில் இரு.''

''இது சந்தோஷமா?''

''எது சந்தோஷம் என்று கேட்டுக் கொள். ஆடலா, பாடலா, புத்தியா என்று விசாரி. வேண்டுமெனில் ஆடிப்பாடி அலைந்துவிட்டு வா.''

''இது செய்யத்தான் பிறவியா?''

''வேறு எது செய்யவும் பிறக்கவில்லை.''

''ஆடி ஒரு ஜன்மம், பாடி ஒரு ஜன்மம், அதிகாரமாய் ஒரு ஜன்மம், அடிமையாய் ஒரு ஜன்மம். ஒவ்வொரு பிறவியிலும் உள்ளே பார்க்கக் கற்று இது முக்கியமில்லை, இது முக்கியமில்லை என்று உதறி சகலத்திலிருந்தும் விடுபட்ட ஒரு ஜன்மமாகப் பிறக்க, உள்ளே பார்க்க முடியும்.''

''இப்படி எத்தனை ஜன்மம்?''

''ஒரு புளிய மரத்தில் எத்தனை இலைகளோ அத்தனை ஜன்மம்.''

''ஐயோ.''

''அதனால் நேரடியாய் பார்க்கத் துவங்கு. உன்னை அறிவது தவிர, உன் ஆன்மா எது என்று புரிவது தவிர, இதுவே நான் என்று தெளிவது தவிர, மற்ற செயல் எல்லாம் வீண்.''

''கடவுள் பக்தி...?''

''இது நோக்கியே. உன்னைப் பார்க்க வைப்பதற்கே வேதம், தியானம், ஹடயோகம், அபிஷேகம், ஜபம், அர்ச்சனை, அத்தனையும் இது உணரவே. காரியத்தை விட்டு காரணத்தைப் பிடித்துக் கொள்ளாதே. ஆரியக் கூத்தாடி னாலும் காரியத்தில் கண்ணாயிரு. எது ஆரிய கூத்து? வேதப்

படிப்பு. வேதாந்த விளக்கம். மிக உயர்வான இடம். இது செய்யினும் உள்ளே பார். காரியம் என்பது உள்ளே பார்ப்பது. உன்னை உணர்வது.''

''விஞ்ஞானம்...?

''அசுர ஆட்டம். அழிவே அதிகம். உயர்த்துவது போல் உயர்த்தி இன்னும் உழப்பலில் மாட்டி விடும். நீ பறக்க முடியாத காலத்திலும் வாழ்வு இருந்தது. பறந்ததால் எது தீர்ந்தது.''

''உள்ளே பார்க்க எது உதவி?''

''எது பகை என்று பார். விலக்கு விலக்குவதே உதவி.''

''நான் ஞானியைத் தேடிவந்தேன். உங்களைப் பார்த்ததில் ஞானியின் சாயல் எனக்குத் தெரிந்தது. எனவே...''

''சத்தியத்துக்கு ஒரே சாயல். சத்தியமாய் இரு. உனக்கும் அந்த சாயல் வரும்.''

அந்த இளைஞன் அழுதான். பெரியவர் சிரித்தார். நான் மகிழ்ந்தேன்.

ஞானி மிகச் சரியான ஆளைத் தேர்ந்தெடுத்து எனக்கும் இவருக்கும் அருகே வேலை கொடுத்துவிட்டு போயிருக் கிறது. ஒரே கல்லில் இரண்டு மாங்காய். இனி பல மாங் காய்கள் விழலாம். இந்த இளைஞன், சற்று முன் வந்த கிழவி, இன்னும் யார் யாரோ. உள்ளே வெளியே அமைதி ததும்பியது.

''எத்தனை நாள் இப்படி?'' பெரியவர் திரும்பி கேட்டார்.

''தொண்ணூற்றோரு வயது வரை. உத்தராயணம் தை மாதம் வளர்பிறை, சோம வாரம். விடிந்த பிறகு பயணம்.

''நீர்...?''

''உம்மோடு.''

''சொர்க்கத்திற்கா?''

''இல்லை. வெளிச்ச உலகிற்கு. யக்ஷனுக்கு அடுத்த பதவி தேவம். தேவர்கள் ஆகும்போது வெளிச்ச உலகமே நமது இடம். அதுவரை வெறுமே இருந்துவிட்டுப் போவதுதான். இப்படிச் செய்யும் உதவியைக்கூட உள்ளே ஏற்றிக் கொள்ளாது இடையறாது மனதைக் கவனித்து கரைத்து ஆத்ம ரூபமாகவே இருப்பதுதான்.''

''இருப்போம். உள்ளே கிடப்போம்.'' பெரியவர் பேசினார்.

அந்த இளைஞன் அவருக்கு உதவிகள் செய்தான். அவர் திரும்ப திரும்ப அவனுக்கு உபதேசித்தார்.

தன்னை அறிந்தவன் மரணத்தைக் கண்டு அஞ்சாது வரவேற்கிறான். அவனால் மரணத்தைத் தள்ளி வைக்கவும் கூடும். மரணத்துக்கப்பால் தவம் செய்ய இயலும். இதற்கு வாழ்விலேயே தயாராக வேண்டும். அந்தத் தவம் மேலும் உயர்வுக்கு அழைத்துப் போகும். அப்படி உயர்ந்தவரே பூமியில் அதிகாரிகள். இயற்கையைக் கட்டுக்குள் நிறுத்துபவர்கள். பூமியை உருள வைப்பவர்கள். சில சமயம் மிரட்ட வைப்பவர்கள். உனக்கு நீ அதிகாரியானால் உலகுக்கு அதிகாரியாகலாம். அதற்கு நீ உள்ளே பார். உன்னைப் பார். நீ யார், எது நீ என்று பார்.

இது செய்ய கடவுள் பக்தி, மதம், ஜாதி, மொழி, பணம், அதிகாரம் முக்கியம் என எண்ணம் வரின் உள்ளே பார்ப்பது ஒழியும். குழம்ப நேரிடும். எல்லா பிடிமானத்தையும் விலக்கு. வெறுமே இரு. ஞானியர்களாலேயே இந்த உலகம் நிம்மதியாய் இயங்குகிறது.''

பெரியவர் என்னை நோக்கி திரும்பினார்.

''வருத்தப்பட்டு பாரம் சுமப்பவர்களே. என்னிடம் வாருங்கள்.'' சொன்னவர் பெரிய ஞானி என்றார்.

''ஆமாம். எவனொருவன் அனவரதமும் என்னை நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அவன் யோக க்ஷேமத்தை நான் கவனித்துக் கொள்கிறேன்.'' இது சொன்னதும் ஒரு ஞானி. ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்.

''ஆமாம். சத்தியம் ஒரே ரூபம். ஒரே முகம். ஒரே விதம். எல்லா காலத்திலும் மாற்றமில்லை. சத்தியமாய் இருப்பது சந்தோஷமாய் இருக்கிறது. இதுவே இறுதி. இதுவே உண்மை. இதற்குப் பிறகு எதுவுமில்லை. சத்தியத்தின் கதை பெரியது. அது உலகில் பல்வேறு மொழிகளில் பல்வேறு இடங்களில் பேசப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும்.''

''ஆமாம்.'' இருவரும் அமைதியாய் இருந்தோம்.

''சாமி.'' வயிற்றுவலி கிழவியோடு பல கிழவிகள் ஓடி வந்தார்கள். விழுந்து வணங்கினார்கள்.

''எனக்கு நெஞ்சுவலி சாமி.'' அடைப்பு தெரிந்தது. அழுதால் பிரச்சினை அதிகமாகும். பெரியவர் பழம் கொடுத்தார். ஒரு பார்வையில் அவளுக்குள் அமைதியை இறக்கினார். ''தினம் பழம் சாப்பிடு. டாக்டர் கிட்ட போ.''

''நெஞ்சு அறுக்கணும்கறாங்க.''

''செய்துக்கோ. ராமா ராமான்னு எப்பமும் சொல்லு.''

''வீடு வாங்கணும் ஐயா.'' ஒரு மத்திம வயது கை கூப்பியது.

''வாங்குவே. தினம் ஒரு பொட்டலம் உணவு தானம் செய்.''

''பிள்ளை பேசமாட்டேங்கறான்.''

மூன்று வயதுப் பையனை தூக்கிக் கொஞ்சினார். ஓட விட்டார். அவன் ஜன்னலில் ஏறி நின்றான்.

''அம்மா இங்க பார்.'' என்று கூவினான்.

முதல் வாக்கியம் பேசினான். தாய் கதறி பெரியவர் கால் பிடித்துக்கொண்டாள்.

''இனிமே எல்லாம் நீங்கதான்.''

''வேலை வேணும் சாமி''

''தேடு. கிடைக்கும். வடக்க போ.''

''பொண்ணுக்கு கல்யாணம் தட்டிப்போறது.''

''மனசுல யாரோ இருக்கலாம். விசாரி. நல்லவனா இருப்பான். முடிச்சுரு.''

''அந்த பெரியவர் ஞானி. முக்காலும் தெரிஞ்சவர்.'' ஊர் உதவிகள் பெற்று கொண்டாடிற்று.

''இது எப்படி?'' இளைஞன் பெரியவரைக் கேட்டான்.

''எல்லாராலும் இதைச் செய்ய முடியும். ஒரு சிறிய பயிற்சி. தனக்கென்று எதுவும் கொள்ளாது வெள்ளையாய் இருந்தால் எல்லாம் தெரியும். அப்போது சுயம் கரைந்து

எங்கும் பரவி நிற்கும். உன்னையே உற்று பார்க்க உள்ளே முடிச்சுகள் அவிழும். மேலே ஏறிவிடலாம். ஏறிய இடத்திலிருந்து எல்லாம் தெரியும்.

“வெள்ளையாய் இருக்க முடியுமா?”

“இப்போ துவங்கு. நாளை, நாளை மறுநாள் ஏதோ ஒரு ஜன்மத்தில் வெண்மை தோன்றும்.”

அவர் பேச, என் வெண்மை அதிகரித்தது. நெல்முனை அளவும் பிடிப்பு இல்லாது ஒழிந்தது.

நான் கேசவன் நாராயணன். யக்ஷன். வாழ்வின் குரூரங்கள் கரைத்துவிட்டு சத்திய வழியில் சத்தியமாய் நடக்கிறவன். மனிதர்களை இங்கிருந்து பார்ப்பது சந்தோஷமாய் இருக்கிறது. மனிதர்கள் எல்லா பிறவிகள் தாண்டி மனம் கரைத்து மீளுவார்கள். சகலரும் யக்ஷனாய், தேவனாய் மாறுவார்கள். உலகம் அப்போது பிரளயத்தால் அழியும். மறுபடி தோன்றும். இது இடைவிடாத பயணம். இப்ப பயணத்தில் நான் கேசவன், இல்லை... இல்லை... சத்தியம் உருண்டு புரண்டு வாழ்கிறது. அவ்வளவே.

முற்றும்